

В. М. Бойко, С. В. Міхелі

ГЕОГРАФІЯ

Підручник для 7 класу загальноосвітніх
навчальних закладів

Рекомендовано Міністерством освіти і науки України

Харків
«СИЦІЯ»
2016

УДК 911(075.3)
ББК 26.82я721
Б77

*Рекомендовано Міністерством освіти і науки України
(наказ Міністерства освіти і науки України від 20.07.2015 р., № 777)*

Навчальне видання

БОЙКО Валентина Михайлівна
МІХЕЛІ Сергій Володимирович

ГЕОГРАФІЯ

Підручник для 7 класу
загальноосвітніх навчальних закладів

*Рекомендовано
Міністерством освіти і науки України*

Редактор Л. П. Марченко
Художній редактор А. М. Вікленко
Технічний редактор Л. І. Алєніна
Коректор Л. А. Есса
Обкладинка А. В. Яковлев

Формат 70×100 $\frac{1}{16}$.
Ум. друк. арк. 23,328+0,324 форзац
Обл.-вид. арк. 22,00+0,55 форзац.
Наклад 10 040 пр.

Зам. № Л-020.

ТОВ «СИЦІЯ»

Свідоцтво «Про внесення суб'єкта
видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготовників і розповсюджувачів
видавничої продукції»
Серія ДК № 4711 від 14.04.2014 р.

Адреса видавництва:
61017, м. Харків, вул. Кокчетавська, 20
www.sicia.com.ua

Віддруковано ТОВ «Лагота».
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготовників
і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК за № 4993 від 13.10.2015 р.
04050, м. Київ, вул. Мельникова, 49, оф. 36
тел. 8 (044) 290-90-16.

Бойко В. М.

Б77 Географія : підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. /
В. М. Бойко, С. В. Міхелі. — Харків : СИЦІЯ, 2016. — 288 с. : іл.
ISBN 978-966-2542-89-9.

**УДК 911(075.3)
ББК 26.82я721**

ISBN 978-966-2542-89-9

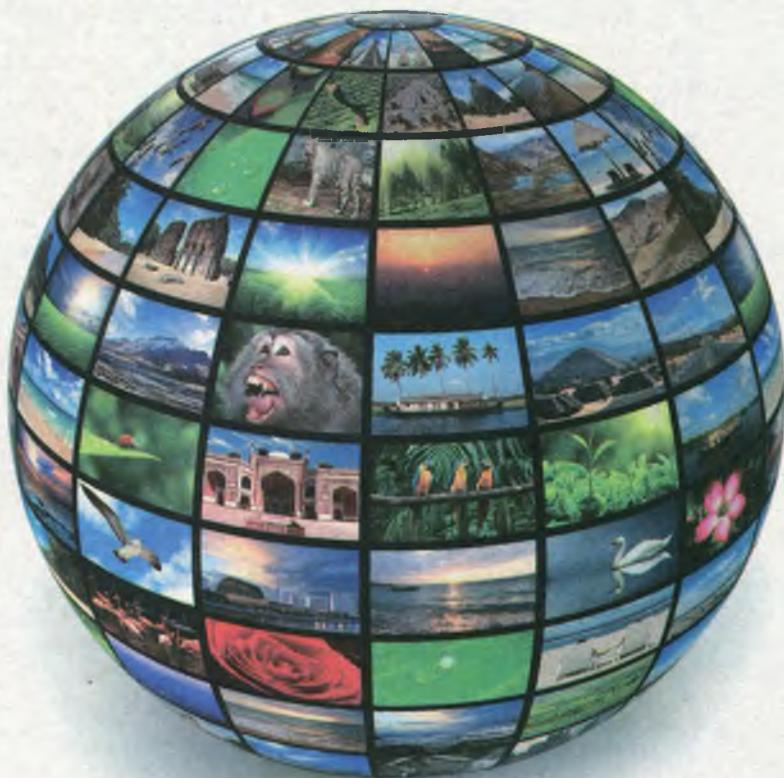
© Бойко В. М., Міхелі С. В., 2015
© Видавництво «СИЦІЯ», 2016

ДОРОГІ ДРУЗІ!

У 7 класі ви продовжите вивчати географію. Ви дізнаєтесь про особливості природи материків: якій мають рельєф, де клімат посушливий, а де — вологий, чому утворилися великі пустелі й непрохідні ліси. Не менш цікавими є океани — з їх глибоководними жолобами і підводними вулканами, рухом води і температурними аномаліями, дивовижними мешканцями підводного світу. Ви також дістанете уявлення про народи, які населяють континенти та острови, особливості їхньої культури та господарства.

Водночас, ви поглибите знання про закономірності розвитку оболонок-сфер Землі, з якими ознайомилися у 6 класі. Більше дізнаєтесь про мандрівників, чиї подорожі й відкриття забезпечили географічне пізнання суходолу і водних просторів. Працюючи з географічними картами, ви розвиватимете вміння орієнтуватися у просторі.

Загалом вивчення материків і океанів надасть можливість не тільки уявити той чи інший куточек світу, а й розуміти, що доля всієї планети залежить від діяльності людей, від поведінки кожного з нас. Ці знання і навички в майбутньому допомагатимуть вам розуміти поточні події у світі, свідомо користуватися різноманітною інформацією, а головне — вберегти нашу планету.

ЗМІСТ

ВСТУП

§ 1. Що і як вивчає географія материків та океанів	6
§ 2. Джерела географічної інформації	10

Розділ I. ЗАКОНОМІРНОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРИРОДИ МАТЕРИКІВ ТА ОКЕАНІВ

Тема 1. Форма і рухи Землі	
§ 3. Форма і рухи Землі та їх наслідки	15
Тема 2. Материки та океани — великі природні комплекси географічної оболонки	
§ 4. Рух літосферних плит	19
§ 5. Геологічна історія Землі та тектонічні структури	23
§ 6. Рельєф материків і дна океанів	28
§ 7. Кліматотвірні чинники	32
§ 8. Кліматичні пояси і типи клімату Землі	36
§ 9. Властивості водних мас. Течії	40
§ 10. Широтна зональність і вертикальна поясність	44
Тематичний контроль	49

Розділ II. МАТЕРИКИ ТРОПІЧНИХ ШИРОТ

Тема 1. Африка	
§ 11. Географічне положення та дослідження	52
§ 12. Тектонічна будова, рельєф та корисні копалини	56
§ 13. Клімат	60
§ 14. Води суходолу	64
§ 15. Екваторіальні ліси	68
§ 16. Савани	72
§ 17. Пустелі і напівпустелі. Вічнозелені твердолисті ліси і чагарники	76
§ 18. Стихійні явища природи. Екологічні проблеми	80
§ 19. Населення	84
§ 20. Держави	88
Тематичний контроль	93
Тема 2. Південна Америка	
§ 21. Географічне положення та дослідження	94
§ 22. Тектонічна будова і рельєф	98
§ 23. Клімат	102
§ 24. Води суходолу	106
§ 25. Природні зони	110
§ 26. Населення	115
§ 27. Держави	118
Тематичний контроль	123
Тема 3. Австралія	
§ 28. Географічне положення.	
Тектонічна будова та рельєф	124
§ 29. Клімат. Води суходолу	129
§ 30. Рослинність і тваринний світ. Природні зони	133
§ 31. Населення. Австралійський Союз	138

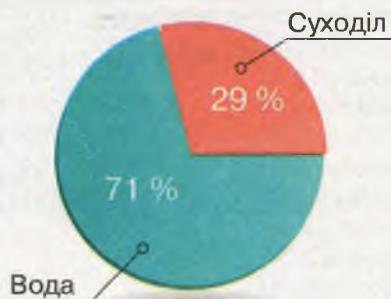
Тема 4. Антарктида		
§ 32. Географічне положення та історія дослідження	142	Розділ III.
§ 33. Тектонічна будова і рельєф	146	ПОЛЯРНИЙ
§ 34. Природні умови	149	МАТЕРИК
Тематичний контроль	153	ПЛАНЕТИ
<hr/>		
Тема 5. Північна Америка		
§ 35. Географічне положення. Історія відкриття та освоєння	154	Розділ IV.
§ 36. Тектонічна будова і рельєф	158	МАТЕРИКИ
§ 37. Клімат	162	ПІВНІЧНОЇ
§ 38. Води суходолу	166	ПІВКУЛІ
§ 39. Природні зони	170	
§ 40. Природні зони (<i>продовження</i>) та вертикальна поясність	174	
§ 41. Населення і політична карта	177	
§ 42. Держави	180	
Тематичний контроль	185	
Тема 6. Євразія		
§ 43. Географічне положення. Дослідження материка	186	
§ 44. Тектонічна будова і рельєф	190	
§ 45. Клімат	196	
§ 46. Води суходолу	202	
§ 47. Природні зони	207	
§ 48. Природні зони (<i>продовження</i>)	212	
§ 49. Вертикальна поясність	216	
§ 50. Населення і політична карта	220	
§ 51. Країни Західної Європи	224	
§ 52. Країни Південної Європи	229	
§ 53. Країни Східної і Центральної Європи	232	
§ 54. Росія	236	
§ 55. Країни Південної Азії. Індія	239	
§ 56. Країни Східної Азії	242	
Тематичний контроль	247	
<hr/>		
Тема 1. Тихий океан		
§ 57. Тихий океан	249	Розділ V.
§ 58. Острови у Тихому океані (Океанія)	255	ОКЕАНИ
Тема 2. Атлантичний океан		
§ 59. Атлантичний океан	259	
Тема 3. Індійський океан		
§ 60. Індійський океан	264	
Тема 4. Північний Льодовитий океан		
§ 61. Північний Льодовитий океан	268	
Тематичний контроль	273	
<hr/>		
Тема 1. Використання природних багатств		
материків та океанів		Розділ VI.
§ 62. Природні ресурси та природокористування	275	ВПЛИВ ЛЮДИНИ
Тема 2. Екологічні проблеми материків та океанів		НА ПРИРОДУ
§ 63. Забруднення довкілля і заходи з його охорони	279	МАТЕРИКІВ
§ 64. Способи упередження екологічних проблем	283	ТА ОКЕАНІВ

§ 1. ЩО І ЯК ВИВЧАЄ ГЕОГРАФІЯ МАТЕРИКІВ ТА ОКЕАНІВ

- Пригадайте, що в перекладі з грецької мови означає слово «географія».
- Про які методи географічних досліджень ви дізналися у 6 класі?

Планета Земля

Мал. 1. Співвідношення суходолу і води на нашій планеті

Океани

Материки

Мал. 2. Співвідношення площ материків і океанів на Землі

ЩО ВИВЧАЄ ГЕОГРАФІЯ МАТЕРИКІВ ТА ОКЕАНІВ.

У 7 класі ви докладно ознайомитеся з материками і океанами, які є основними об'єктами вивчення регіональної географії — географії материків і океанів. Вивчаючи окремі материки і океани, ви дізнаєтесь, хто і коли їх відкрив та як відбувалися подальші дослідження. Ви дістанете уявлення про рельєф, клімат, води суходолу, рослинність і тваринний світ усіх континентів. Ви розширите свої знання про Світовий океан та його вплив на нашу планету і господарську діяльність людини.

Суходіл і водні простори вже давно освоєні землянами. Люди живуть і працюють на рівнинах і в горах, серед лісів і степових просторів, у холодній тундрі і спекотних пустелях. Вони зводять будинки, будують фабрики й заводи, виплавляють метал, виробляють машини, вирощують різні рослини, розводять тварин, виловлюють рибу. Це також вивчає географія материків і океанів. Тому ви розширите свої знання про країни, що розташовані на материках, життя і господарство народів, які їх населяють.

Цей курс поповнить ваші знання про складові географічної оболонки Землі: літосферу, гідросферу, атмосферу, біосферу.

ОКЕАНИ, МАТЕРИКИ, ЧАСТИНИ СВІТУ. Площа всієї поверхні нашої планети — 510 млн км². Ви вже знаєте, що більша частина Землі покрита водою океанів і морів (мал. 1). Океани — це улоговини на поверхні планети, заповнені водою. Всіх океанів чотири — Тихий, Атлантичний, Індійський, Північний Льодовитий. Разом з морями вони утворюють єдиний водний простір Землі — Світовий океан.

Материки — це великі ділянки суходолу, що виступають над рівнем океану. Материків на

Землі шість — Євразія, Африка, Австралія, Південна Америка, Північна Америка, Антарктида. Вони мають різні розміри та обриси берегової лінії. В океанах розміщуються значно менші за розмірами ділянки суходолу — острови.

У весь земний суходіл ділять ще на шість частин світу: Європа, Азія, Африка, Америка, Австралія з Океанією, Антарктида. Поділ на частини світу виник історично, у ході пізнання людством Землі. Розрізняють на Землі також *Старий світ* (Європа, Азія і Африка) і *Новий світ* (Америка). До Нового світу не належить Австралія і Антарктида, хоча їх, як ви пам'ятаєте, відкрили набагато пізніше. Цей поділ теж склався історично і з наукою мало пов'язаний.

СПІВВІДНОШЕННЯ ТА РОЗПОДІЛ МАТЕРИКІВ ТА ОКЕАНІВ НА ЗЕМЛІ. Якщо уважно придивитися до карти світу, то можна помітити, що майже у весь суходіл зосереджений на північ від екватора, тоді як моря й океани — на південь від нього. Своєрідна *материкова півкуля* охоплює широку смугу суходолу довкруж Північного Льодовитого океану. Там розмістилися найбільші за площею материки (Євразія, Африка, Північна Америка і значна частина Південної Америки). Там зосереджено $7/8$ усього суходолу Землі. *Океанічну півкулю* утворює Тихий океан разом з південними частинами Атлантичного та Індійського. Там розташовані тільки два найменші материки — Австралія і Антарктида, що становлять лише $1/8$ частину всього суходолу (мал. 3).

Певні закономірності є у взаєморозташуванні ділянок суходолу та водних просторів — вони протистоять одна

Подорож у слово

Материк і континент — слова-синоніми. Вони рівнозначні (материк = континент) й означають великі ділянки суходолу, що омиваються морями та океанами. **Материк** — слово слов'янське, що виникло від **матъра** земля, тобто корінна твердь. Слово **континент** має латинське походження й означає суцільний суходіл, тверда земля.

Австралія

Антарктида

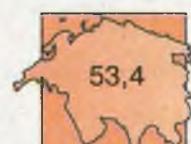
Південна Америка

Північна Америка

Африка

Євразія

Співвідношення площин материків (площі зазначені в млн км²)

Мал. 3. Материкова та океанічна півкулі Землі

Космічні гіпотези

Утворення океанічної півкулі деякі вчені пояснюють зіткненням Землі з величим небесним тілом, яке прийшлося на акваторію Тихого океану. Вся його западина нагадує гіантський кратер, подібний до таких самих на інших планетах Сонячної системи. Можна пропустити, що удар величезного астероїда об Землю в районі Тихого океану не залишив там ніякого суходолу, окрім осколків островів. Удар був таким потужним, що на протилежній частині земної кулі виростили материки.

одній. Користуючись глобусом, у цьому легко переконатися. Якщо подумки через будь-яку точку суходолу провести діаметр через земну кулю, то протилежна (антиподна) точка виявиться в океані або морі. Так, помітно, що Антарктида лежить навпроти Північного Льодовитого океану, Європа й Африка — навпроти Тихого океану, Північна Америка — навпроти Індійського океану, Австралія — навпроти північної частини Атлантичного океану. Тобто материки і океани є антиподами. Лише Південна Америка своїм антиподом має суходіл на південному сході Азії. Помітно, що великі материки звужуються на південь.

Такий розподіл та розташування материків і океанів зумовлені дією внутрішніх сил Землі: опускання земної кори в одних місцях урівноважуються її підняттями в інших. Це забезпечує рівновагу нашої планети в умовах її обертання навколо своєї осі.

МЕТОДИ ГЕОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. Про деякі методи — способи дослідження тих чи інших об'єктів або явищ природи і суспільства — ви дізналися у 6 класі. Ви вже знаєте про *спостереження, описовий та експедиційний методи*. *Картографічний метод* полягає у визначенні місцезнаходження природних об'єктів (річок, озер, гірських хребтів), а також міст і країн та нанесенні їх на карту.

Існує чимало й інших способів географічних досліджень. Наприклад, в останнє сторіччя географи використовують *аерокосмічний метод* — вивчення поверхні Землі за фотознімками, зробленими з літаків і космічних апаратів. За допомогою *методу моделювання*, використовуючи комп'ютерну техніку, передбачають зміни у навколошньому середовищі. *Палеогеографічний метод* дає змогу довідатися про природу давніх геологічних епох шляхом вивчення гірських порід, решток рослин і тварин. Про нього ви дізнаєтесь в наступних параграфах підручника.

ЗНАЧЕННЯ ЗНАНЬ ПРО МАТЕРИКИ ТА ОКЕАНИ. Чи потрібно пересічній людині, не географу, знати інші материки?

Щоб орієнтуватися в сучасному світі, кожна людина має знати географічні назви основних природних (гір, рівнин, річок, озер, морів, островів) і соціальних (міст, сіл, морських портів та ін.) об'єктів на карті не тільки своєї країни,

а й інших країн та материків. Вона має уявляти відмінності рельєфу, клімату, вод, ґрунтів, рослинності, населення, культури, релігії, господарства на різних континентах. Природні особливості того чи іншого регіону світу впливають на рішення, які ухвалюють окрім люди, компанії, уряди держав. А це, у свою чергу, впливає на виробництво товарів, торгівлю, перевезення, послуги та ін. Подібні знання про світ необхідні для сприйняття національних і міжнародних подій. Навіть звичайний опис місць різних куточків Землі для людини має таке саме значення, як таблиця множення в математиці або періодична таблиця елементів у хімії.

Географічні знання дають відповіді на запитання: як організовано простір, хто і як це робить, які наслідки цих дій? Географія дає людині тверде розуміння, що долі людства й природи — єдині. Воно ґрунтуються на знаннях про цілісність географічної оболонки, взаємозв'язки всіх її географічних об'єктів, про неповторність будь-якого куточка Землі.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Основними об'єктами вивчення географії материків і океанів є материки та океани нашої планети — особливості їх природи, а також країни та народи, які їх населяють.
- На Землі розрізняють: чотири океани — Тихий, Атлантичний, Індійський, Північний Льодовитий; шість материків — Євразія, Африка, Австралія, Південна Америка, Північна Америка, Антарктида; шість частин світу — Європа, Азія, Африка, Америка, Австралія з Океанією, Антарктида.
- Основними методами географічних досліджень є описовий, експедиційний, картографічний, аерокосмічний, палеогеографічний, метод моделювання.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Що вивчає географія материків і океанів?
2. Яким є співвідношення на поверхні Землі площ материків і океанів?
3. Які особливості спостерігаються у розподілі та розташуванні ділянок суходолу і океанів на земній поверхні?
4. За допомогою яких методів здійснюють географічні дослідження?

5. Поміркуйте, які методи досліджень міг використовувати Фернан Магеллан під час свого навколо світу плавання.

ГЕОГРАФІЧНА ЗАДАЧА

Зіставте розподіл материків і океанів у Північній і Південній півкулях Землі. Скільки материків розміщено в кожній півкулі? Використовуючи дані про їх площину (див. с. 7), обчисліть (приблизно) площину суходолу, що припадає на Північну й на Південну півкулі. У скільки разів (або на скільки) суходолу більше в одній із півкуль?

§ 2. ДЖЕРЕЛА ГЕОГРАФІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

- Пригадайте, з яких джерел можна почерпнути знання з географії.
- Як розрізняють карти за масштабом і охопленням території?

Довідники, енциклопедії

Карти

Глобус

Інтернет

Мал. 4. Джерела географічних знань

ДЖЕРЕЛА ГЕОГРАФІЧНИХ ЗНАНЬ. Ви вже знаєте, що інформацію можна почерпнути з різних джерел: географічних довідників та енциклопедій, журналів і газет.

Для географії материків і океанів багатим джерелом знань можуть стати телепередачі про природу різних куточків нашої планети, населення та культуру країн світу.

Нині до послуг користувачів — всесвітня мережа Інтернет, за допомогою якої можна дуже швидко здобути текстову, картографічну, відео або звукову інформацію. Особливими джерелами географічної інформації є карти та їх зібрання — атласи. Ними користуються не тільки географи, а й пересічні люди.

КАРТИ МАТЕРИКІВ І ОКЕАНІВ. Вивчаючи географію у 7 класі, ви будете звертатися до різних карт. Їх є багато видів. Щоб правильно використовувати карти як важливе джерело інформації, вам необхідно знати їх класифікацію. Серед карт материків і океанів розрізняють групи: за масштабом, просторовим охопленням, змістом, призначенням (мал. 5). Ви вже знаєте, що карти розрізняють за масштабом:

- великомасштабні (від 1 : 10 000 до 1 : 200 000 включно);
- середньомасштабні (від 1 : 200 000 до 1 : 1 000 000 включно);
- дрібномасштабні (дрібніше 1 : 1 000 000).

Вам уже відомо, що за просторовим охопленням (за тим, що зображується) розрізняють **карти суходолу і Світового океану**. На них земна поверхня зобра-

Одну з найдавніших карт,

яка дійшла до нас, склав у II ст.

Клавдій Птолемей. На карті була відображена лише невелика частина земної поверхні, у той час як понад 3/4 її залишилися невідомими. І хоча на ній було позначено чимало географічних об'єктів, вона була дуже приближною. Незважаючи на такі «дрібниці», картами Птолемея користувалися 14 століть!

жена дуже узагальнено і схематично. Є *карти материків* (окрім Євразії, Африки, Австралії та ін.) і *оceanів* (Атлантичного, Тихого, Індійського, Північного Льодовитого). На *картах окремих частин материків* (країн, областей, районів) і *oceanів* (морів, заток тощо) земна поверхня зображена детальніше.

За змістом карти бувають загальногеографічні й тематичні. *Загальногеографічні карти* зображують загальний вигляд земної поверхні. На них однаково докладно показані різні об'єкти: рельєф, річки, населені пункти, шляхи сполучення та ін. До таких належать відомі вам топографічні карти та оглядові — фізичні карти півкуль, материків, окремих країн.

Тематичні карти, навпаки, присвячені якісь одній темі, на них зображене один компонент природи, населення або господарства. Наприклад, об'єктом карти можуть бути температура повітря, ґрунти, рослинність тощо. Решта елементів карти (великі міста, річки тощо) є лише фоном і потрібні як орієнтири. Серед тематичних розрізняють *карти явищ природи (фізико-географічні)*: геологічні, тектонічні, рельєфу земної поверхні, метеорологічні і кліматичні, ґрутові, рослинності і тваринного світу та ін., а також — *карти суспільних явищ (економіко-географічні)*: політичні й адміністративні, населення, галузей господарства тощо.

Карти можна згрупувати залежно від їх основного призначення щодо задоволення потреб освіти і науки, культури, господарства та ін. Є карти *навчальні* (для школярів), *туристські* (для тих, хто подорожує), *технічні*, серед яких навігаційні (морські, річкові, автомобільні тощо), будівельні, землеустрою.

Вони призначені для певного кола людей і вирішення певних завдань. Наприклад, туристські карти показують докладно

КАРТИ МАТЕРИКІВ І ОКЕАНІВ

За просторовим охопленням

- Суходолу і Світового океану
- Окремих материків і океанів
- Частин материків (країн) і океанів (морів, заток та ін.)

За змістом

- **Загальногеографічні** (топографічні, оглядові)

• Тематичні

а) явищ природи (фізико-географічні):

- геологічні
- тектонічні
- рельєфу земної поверхні
- метеорологічні і кліматичні
- ґрутові
- рослинності і тваринного світу та ін.

б) суспільних явищ (економіко-географічні):

- населення
- господарства (комплексна)
- політичні
- адміністративні

За призначенням

- Науково-довідкові
- Навчальні
- Туристські
- Технічні
 - а) навігаційні
 - б) будівельні
 - в) землеустрою тощо

Мал. 5. Класифікація карт

Мал. 6. Електронні карти на моніторі комп’ютера

маршрути подорожей, на них позначені небезпечні місця, майданчики, з яких відкриваються красиві панорами місцевості, а також готелі, кемпінги (табір для автотуристів).

Призначення карти визначає, яким буде її масштаб, зміст і способи оформлення.

ЩО ТАКЕ ЕЛЕКТРОННІ КАРТИ. Нині набули популярності картографічні онлайн-сервіси (*Гугл Карти*, *Яндекс Карти* та ін.), що є в Інтернеті. Вони являють собою електронну (безпаперову) карту та супутникові знімки всього світу або окремих країн (мал. 6). Картографічні дані на них постійно оновлюються.

Віртуальний глобус NASA World Wind

Нині, в добу розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, існує тривимірний інтерактивний віртуальний глобус. Для його створення використали супутникові знімки та аерофотозйомку Землі. Користуючись програмою, можна обирати масштаб, напрям і точку перегляду. Пошук об’єктів легко здійснювати за географічними назвами. Програма може відображати хмарність, землетруси, урагани у реальному часі.

Наприклад, сервіс *Гугл Карти* (англ. *Google Maps*) надає можливість оглянути увесь світ, переглядаючи тривимірнеображення земної поверхні (з урахуванням рельєфу). Користувач може змінювати масштаб (є 20 його рівнів: від 1 : 20 до 1 : 10 000 000). Сервіс дає змогу прокласти маршрут від свого будинку до потрібного пункту, інформує про розклад руху громадського тран-

спорту у понад 800 найбільших містах світу (ця інформація доступна й для 23 міст України). За його допомогою можна навіть «пройтися» вулицями міст у тривимірній проекції.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Джерелами географічних знань є географічні довідники й енциклопедії, карти й атласи, журнали й газети, телепередачі та Інтернет.
- Серед карт материків і океанів розрізняють групи карт за масштабом, просторовим охопленням, змістом, призначенням.
- За просторовим охопленням є карти суходолу і Світового океану, окремих материків і океанів, частин материків і частин океанів.
- За змістом карти бувають загальногеографічні й тематичні (карти явищ природи (фізико-географічні) і карти суспільних явищ (економіко-географічні)).
- За призначенням є карти науково-довідкові, навчальні, туристські, технічні та ін.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Назвіть джерела географічних знань. Якими з них вам доводилося користуватися?
2. На які групи поділяють карти материків і океанів?
3. Як розрізняють карти за змістом?
4. Чим карта відрізняється від атласу?
5. Де можна знайти електронні карти? Якою інформацією вони можуть обробити користувача?
6. Поміркуйте, що спільного і відмінного між картами Африки — тектонічною і кліматичною (див. атлас).

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Назвіть карти, які вміщують навчальний атлас для 7 класу:

група 1 — за змістом: тематичні — фізико-географічні;

група 2 — за змістом: тематичні — економіко-географічні;

група 3 — за просторовим охопленням.

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Користуючись сервісом *Гугл Карти*, задайте в пошуку назву будь-якого материка (наприклад, Австралія). Програма запропонує вам карту і супутникове зображення місцевості. Спробуйте скористатися масштабом і збільшити зображення до появи назв великих міст. Тепер видно і рельєф, і розміщення населених пунктів. Якщо клацнути лівою кнопкою миші у будь-якому місці карти, то на екрані з'являться точні координати цієї точки. Внизу карти розміщується фотогалерея, яка надає можливість побачити різні куточки місцевості. Так у наш час можна здійснювати захоплюючі мандрівки і вивчати географію.

Розділ І.

ЗАКОНОМІРНОСТІ

ФОРМУВАННЯ

ПРИРОДИ

МАТЕРИКІВ

ТА ОКЕАНІВ

Вивчаючи закономірності нашої планети, ви **дізнаєтесь** про особливості її природи та отримаєте відповіді на низку запитань:

- Які географічні наслідки має куляста форма Землі?
- Чи рівномірно освітлюється земна поверхня?
- Чому буває полярна ніч?
- У чому виявляється добова і річна ритміка в природі?
- Які чинники формують різноманітні клімати Землі?
- Як утворилися континенти та океанічні западини?

Ви також розвиватимете вміння:

- розрізняти географічні карти за змістом і просторовим охопленням;
- використовувати різні джерела інформації для проведення власних досліджень;
- працювати в команді, об'єднавшись у групи.

§ 3. ФОРМА І РУХИ ЗЕМЛІ ТА ЇХ НАСЛІДКИ

- Пригадайте, як люди дізналися, що Земля куляста.
- Які рухи у просторі здійснює наша планета?

ФОРМА ЗЕМЛІ ТА ЇЇ ГЕОГРАФІЧНІ НАСЛІДКИ. У наш час навіть діти знають, що Земля — куляста. Проте вчені не вважають нашу планету ідеальною кулею. Вони визначили, що середній радіус Землі становить 6371 км. Водночас, полюсний радіус (відстань від центра планети до полюсів) дорівнює 6357 км, а екваторіальний (відстань від центра до екватора) — 6378 км. Тобто полюсний радіус на 21 км менший за екваторіальний. Такі розрахунки вказують на те, що Земля дещо сплюснута біля полюсів і її форма не куляста, а радше овальна (таку фігуру називають *еліпсоїд*).

Водночас земна поверхня має значні виступи гір (максимально 8850 м — г. *Еверест*) і глибоководні западини (найбільша 11 022 м — *Маріанська*). Усі нерівності земного рельєфу неможливо вписати в жодну математичну форму, і форму Землі не можна порівняти з жодною геометричною фігурою. Тому фігуру, яка характеризує форму нашої планети, вчені назвали геоїд (*землеподібний*). Її визначили з використанням рівня моря. Поверхня геоїда повторює поверхню води у Світовому океані, яка уявно продовжена під материками так, що вона скрізь перпендикулярна до напрямку сили тяжіння. Знання форми геоїда потрібне вченим для того, щоб розраховувати циркуляцію океанічних течій, прогнозувати зміну рівня води й руху криги.

Куляста форма визначає особливості природи нашої планети. Зокрема, кут падіння сонячних променів на кулясту поверхню в один і той самий момент на різних широтах буде різний. Тому й нагріватися поверхня скрізь буде по-різному: на екваторі — найбільше (там променіпадають майже прямовисно, під кутом 90°), у напрямку до полюсів — менше. Це є причиною зонального (смугами від екватора до полюсів) розподілу освітлення й тепла на планеті. Залежно від цього зонально формуються й різні типи клімату на Землі, що зумовлює зональні особливості всіх компонентів географічної оболонки: ґрунтів, рослинності, тваринного світу.

Куляста форма Землі також є причиною того, що всі явища й рухи по обидва боки екватора протилежні. Якщо в Північній півкулі — зима, то в Південній — літо; якщо в Північній півкулі течії в океанах рухаються за годинниковою стрілкою, то в Південній — проти неї.

Форма Землі, яку зафіксував супутник GOCE

РОЗМІРИ ЗЕМЛІ

Площа
510 млн км²

Довжина екватора
40 000 км

Екваторіальний радіус
6378 км

Полюсний радіус
6357 км

Мал. 7. Зміна кута падіння сонячних променів залежно від географічної широти

РУХИ ЗЕМЛІ ТА ЇХ НАСЛІДКИ. З уроків природознавства ви вже знаєте, що Земля в просторі здійснює два основні рухи: обертається навколо своєї осі та рухається довкруж Сонця.

Обертання навколо своєї осі відбувається із заходу на схід (проти годинникової стрілки). Повний оберт Земля здійснює за добу (24 год). Внаслідок осьового обертання Земля набула форми еліпсоїда. Обертаючись, Земля освітлюється Сонцем то з одного боку, то з іншого. Тому на нашій планеті настають то день, то ніч. З їх чергуванням пов'язаний добовий ритм — зміна природних явищ і процесів у географічній оболонці.

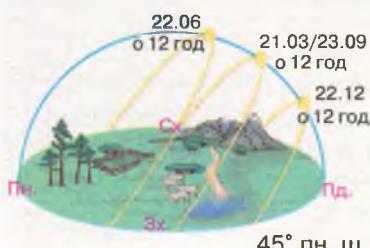
Наприклад, протягом доби змінюються температура і тиск повітря, настають припливи і відпливи, починається і припиняється активність тварин і людини.

Рух навколо Сонця Земля здійснює по орбіті. Повний оберт, як ви знаєте, вона робить за рік (365 днів). Цей орбітальний рух можна спостерігати за зміною положення Сонця на небі протягом року: змінюється його південна висота і зміщується місце сходу і місце заходу Сонця (мал. 8).

Під час руху Землі навколо Сонця земна вісь постійно нахиlena до площини орбіти під кутом $66,5^\circ$. Тому протягом року сонячні промені освітлюють більше то Північну півкулю, то Південну. Дні, коли Сонце освітлює одну з півкуль найбільше, а іншу — найменше, а потім навпаки, називаються **днями сонцестояння**. Протягом року (за час одного обертання Землі навколо Сонця) буває два сонцестояння: літнє й зимове. Пригадаймо наслідки цих явищ. Коли Земля звернена до Сонця Північним полюсом, тоді воно більше освітлює й нагріває Північну півкулю. Дні там стають довші, ніж ночі. Настає тепла пора року — літо. День 22 червня буде найдовшим, а ніч — найкоротшою в році. Це **день літнього сонцестояння**. У цей день сонячні промені прямовисно (під найбільшим кутом — 90°) падатимуть не на екватор, а на паралель $23,5^\circ$ пн. ш. Цю паралель називають **Північним тропіком**. У цей час Південну півкулю Сонце освітлює і нагріває менше — там зима. Для Південної півкулі 22 червня буде днем зимового сонцестояння.

Через півроку Земля займе таке положення на орбіті, коли до Сонця буде звернена Південна півкуля. Тоді там настане літо, а у Північній півкулі буде зима. День 22 грудня буде найдовшим у році, а ніч — найдовшою. Це **день зимового сонцестояння**. А для Південної півкулі цей день, навпаки, буде днем літнього сонцестояння. Прямовисно промені Сонця падатимуть на паралель $23,5^\circ$ пд. ш. — це лінія **Південного тропіка**. Тривалість дня і ночі протягом року однаакова лише на екваторі (по 12 год).

Мал. 8.
Положення Сонця
на небосхилі

Двічі на рік на півшляху між літнім і зимовим положеннями Земля розташовується так відносно Сонця, коли сонячні промені однаково освітлюють Північну і Південну півкулі. Тоді тривалість дня і ночі на всій Землі, окрім полюсів, буде однаковою. Це буває у дні **рівнодення** — **23 вересня (осіннього)** і **21 березня (весняного)**. У ці дні сонячні промені прямовисно падатимуть на екватор. Якби земна вісь не мала нахилу, на Землі завжди було б рівнодення і пори року не змінювалися.

Коли Земля звернена до Сонця Північною півкулею, то на Північному полюсі її у приполярній частині воно не заходить за горизонт і світить цілодобово (ніч не настає). Це явище називається **полярний день**. На самому полюсі він триває півріччя (180 діб). Проте через кулясту форму планети сонячні промені тампадають під значним нахилом і майже не нагрівають поверхню. Це приводить лише до послаблення морозів. Щодалі на південь тривалість полярного дня зменшується до однієї доби на паралелі $66,5^{\circ}$ пн. ш. Цю паралель називають *Північним полярним колом*. Ця лінія є межею, за якою далі на південь Сонце вже опускатиметься за горизонт, і зміна дня і ночі відбувається щодоби.

У цей час Південний полюс відвернутий від Сонця. На полюс і приполярну частину протягом доби сонячні промені взагалі не потрапляють. Сонце не з'являється з-за горизонту і день не настає. Це явище називається **полярна ніч**. На самому полюсі вона триває півроку (180 днів), а щодалі на північ — зменшується до однієї доби на паралелі $66,5^{\circ}$ пд. ш. Цю паралель називають *Південним полярним колом*. Далі на північ від неї Сонце вже з'являється на горизонті, і зміна дня і ночі відбувається кожної доби.

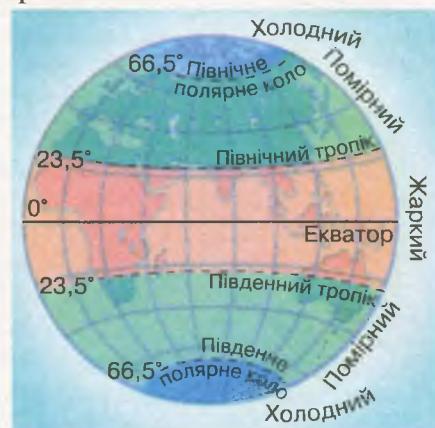
Рух Землі навколо Сонця зумовлює **сезонний ритм** — зміну явищ і процесів у географічній оболонці з порами року. Наприклад, зміну плюсовых температур на мінусові і навпаки, випадання і танення снігу, цвітіння рослин, появу листя на деревах і його опадання тощо. Осьове обертання та орбітальний рух Землі рівномірні й ніколи не припиняються.

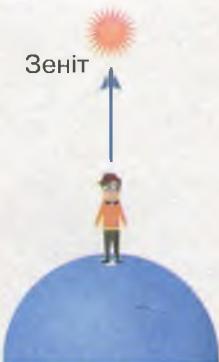
ПОЯСИ ОСВІТЛЕННЯ. Лінії тропіків і полярних кіл є межами смуг на поверхні Землі, що різняться висотою полуденного Сонця над горизонтом, кутом падіння сонячних променів та тривалістю дня. Ці смуги називають **поясами освітлення**. На Землі розрізняють п'ять основних поясів освітлення (мал. 9).

Жаркий пояс лежить обабіч екватора між тропіками ($23,5^{\circ}$ пн. ш. і $23,5^{\circ}$ пд. ш.). Їх лінії обмежують широтну смугу, де двічі на рік (або один раз на рік на самих тропіках) у дні сонцестояння Сонце буває в зеніті (у найвищій

Літнє сонцестояння	22 червня
Зимове сонцестояння	22 грудня
Осіннє рівнодення	23 вересня
Весняне рівнодення	21 березня

Мал. 9. Пояси освітлення

точці). Кут падіння сонячних променів там великий (до 90°) протягом всього року, і земна поверхня одержує найбільше сонячного тепла. Тому там жарко цілорічно.

Помірні пояси (між $23,5^{\circ}$ та $66,5^{\circ}$ широти) простяглися в обох півкулях між тропіком і полярним колом. Сонце там ніколи не буває в зеніті, але там не буває ні полярного дня, ні полярної ночі. Сонячні променіпадають на поверхню з нахилом: щодалі на північ — кут падіння менший. Тому в помірних поясах холодніше, ніж у жаркому. Протягом року висота Сонця над горизонтом помітно змінюється. Це зумовлює сезонні зміни в тривалості дня та освітленні. Унаслідок цього на цих широтах максимально виражені сезони року (зима, весна, літо, осінь).

Холодні пояси лежать між полярними колами ($66,5^{\circ}$ пн. ш. і $66,5^{\circ}$ пд. ш.) та 90° широти обох півкуль. Узимку протягом полярної ночі Сонце по кілька місяців не з'являється над горизонтом. А влітку під час полярного дня, хоча воно місяцями й не заходить за горизонт, проте стоять дуже низько. Його промені лише ковзають по поверхні Землі й майже не нагрівають її. Тому, незважаючи на неперервне освітлення, кількість тепла, яка потрапляє на поверхню, дуже мала. Тому там цілорічно дуже холодно.

Отже, освітлення й нагрівання поверхні Землі залежать від географічної широти. Тобто підпорядковане закону широтної зональності: що ближче до екватора, то більший кут падіння сонячних променів, то більше нагрівається поверхня і вища температура повітря.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Геїд — істинна геометрична фігура Землі.
- Куляста форма Землі зумовлює широтну зональність — закономірну зміну кута падіння сонячних променів та всіх компонентів географічної оболонки у напрямку від екватора до полюсів.
- Унаслідок осьового руху Землі відбувається зміна дня і ночі, внаслідок орбітального руху і нахилу земної осі — зміна пір року.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Якою є форма нашої планети з точки зору сучасної науки?
2. Охарактеризуйте наслідки обертання Землі навколо своєї осі.
3. Чому на Землі відбувається зміна пір року?
4. Поясніть, чому зі збільшенням відстані від екватора до полюсів стає холодніше.
5. Поміркуйте, чому ми не помічаємо рухів (переміщення) нашої планети у просторі, які вона здійснює постійно.
6. Знайдіть на карті світу місто, якщо відомо, що воно розташоване на 58° зх. д. і 22 червня опівдні Сонце там буває в зеніті.

Тема 2

МАТЕРИКИ ТА ОКЕАНИ — ВЕЛИКІ ПРИРОДНІ КОМПЛЕКСИ ГЕОГРАФІЧНОЇ ОБОЛОНКИ

§ 4. РУХ ЛІТОСФЕРНИХ ПЛИТ

- Пригадайте, яку гіпотезу висунув німецький учений Альфред Вегенер щодо дрейфу материків.
- Чим материкова земна кора відрізняється від океанічної?
- Що таке літосферні плити?

БУДОВА ЗЕМНОЇ КОРІ. Виникнення на земній поверхні суходолу та океанів зумовлене різною будовою надр Землі. Із курсу 6 класу ви вже знаєте, що в земній корі розрізняють три шари порід. Знизу лежить **базальтовий шар**. Породи, що його складають, за щільністю схожі на важкі базальтові породи. На нашій планеті він є повсюди. Середній шар — **гранітний**. Він складений породами, що за щільністю схожі на граніти, які легші за базальти. Гранітний шар є тільки під материками. Верхній шар — **осадовий**. Його утворюють здебільшого осадові породи (вапняки, піски, глини та ін.).

Під материками і океанами земна кора має різну будову. Тому розрізняють два її типи: континентальну та океанічну (мал. 10). **Континентальна (материкова) земна кора** значно товща — від 30 км до 75 км (під найвищими горами). У ній є всі три шари порід — базальтовий, гранітний та осадовий. **Океанічна земна кора** тонка — завтовшки лише 5–20 км. Її особливістю є відсутність гранітного шару. Осадовий шар, який має невелику товщину, залягає там безпосередньо над базальтовим.

Учені вважають, що спочатку (приблизно 4 млрд років тому) на нашій планеті утворилася океанічна кора (базальтова). Під впливом процесів, що відбуваються в надрах Землі, вона потовшувалася. З часом утворився новий гранітний шар кори та ядра майбутніх материків. Останнім внаслідок руйнування поверхні під дією зовнішніх сил утворився осадовий шар кори. Протягом мільярдів років земна кора зазнавала змін: розламувалася на велетенські скиби, прогиналася западинами, вигиналася горами, поки не набула сучасного вигляду.

Отже, тепер материки мають товщу, але легшу континентальну кору (складену легшими породами —

Мал. 10. Типи земної кори

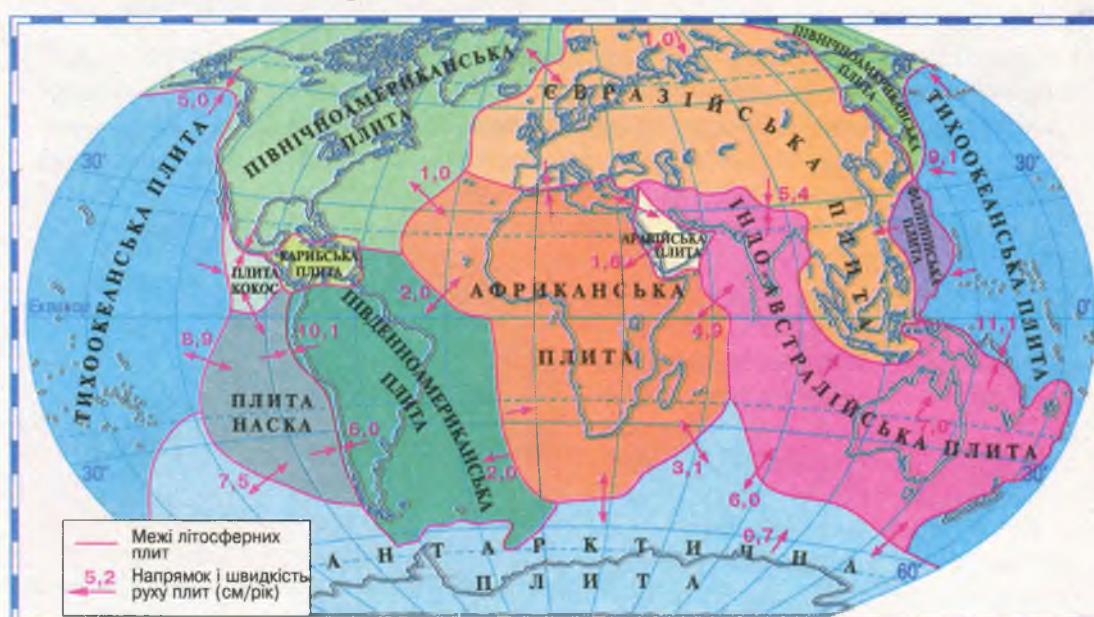

Гіпотеза утворення материків і океанів з магми

На думку канадського вченого Дж. Вільсона, мільйони років тому земна кора утворилася з магми, яку на поверхні вивергали вулкани. З часу утворення перших гірських порід на Землю вилілась така її кількість, яка за об'ємом дорівнює материковій і океанічній земній корі. Внаслідок дії вулканів, які з надр Землі викидали величезну кількість речовини, на певній глибині мали утворитися порожнини або дуже розріджені ділянки. Скупчені гранітні маси (як легші) спливали на поверхню планети. Охолоджуючись, вони утворювали виступи різної величини і форми. Водночас базальтові маси (як важкі) опускались, утворюючи зниження. Так з'явилися найбільші нерівності на поверхні Землі — виступи материків і заглибини океанів.

Мал. 11.Карта літосферних плит

утворився Атлантичний океан. Африка відокремилась від Азії, у результаті чого виник Індійський океан. Австралія та Антарктида так само відійшли від Азії й Африки і зайняли теперішні свої місця.

гранітами). А океанічні западини утворені тоншою, але важкою океанічного типу корою (в ній переважають більш важкі базальти). Тому материки не можуть опуститися нижче рівня Світового океану, а океанічне дно не може піднятися і стати материком.

ГІПОТЕЗА ДРЕЙФУ МАТЕРИКІВ.

Питання про утворення материків та океанів науково остаточно не з'ясоване. У 6 класі ви ознайомилися з гіпотезою (припущенням) німецького вченого *Альфреда Вегенера* про дрейф (переміщення) материків. Він припустив, що більш як 200 млн років тому на Землі існував єдиний величезний суходіл — материк *Пангейя* та один океан — *Тетіс*. З часом прадавній материк розколовся на два — *Лавразію* та *Гондвану*. Згодом вони також були розбиті розломами: Північна та Південна Америка, відколовшись від Європи й Африки, почали віддалятися (дрейфувати). Між ними

ТЕОРІЯ РУХУ ЛІТОСФЕРНИХ ПЛІТІВ. У ХХ ст. з'явилися нові уявлення про рух материків. Вже відомо, що земна кора разом з частиною верхньої мантії не є суцільним покриттям нашої планети. Вона розбита глибокими розломами на величезні блоки — літосферні плити завтовшки 50–250 км. Більшість плит охоплюють як материкову, так і океанічну земну кору, тому їх межі не збігаються з обрисами сучасних материків.

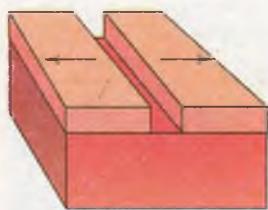
Унаслідок обертання Землі навколо своєї осі та внутрішніх процесів у її надрах в'язка речовина мантії, на якій розташовані материки, здатна «текти». Тому літосферні плити постійно рухаються по поверхні мантії (астеносфери). Вони ніби плавають як гіантські крижини на поверхні води.

Мал. 12. Схема руху літосферних плит

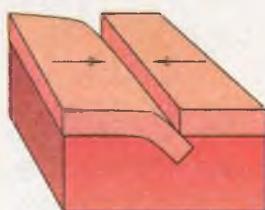
РОБОТА З КАРТОЮ

Ця тематична карта відображає розташування літосферних плит на поверхні Землі. Стрілками на ній показано напрямки їх руху та зазначено швидкість переміщення. На карті штриховкою та значками позначені зони землетрусів і вулканів.

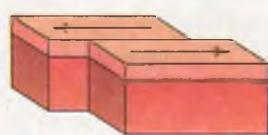
1. Назвіть і покажіть великі літосферні плити.
2. Назвіть материки, які лежать на кількох літосферних плитах.
3. На яких плитах розташовується Атлантичний океан?
4. Установіть, в якому напрямку переміщаються Південноамериканська та Індо-Австралійська плити.
5. Визначте, які літосферні плити і в яких місцях переміщаються з найбільшою швидкістю.
6. Як називається плита, на якій лежить материк, на якому ми живемо? Куди і з якою швидкістю вона рухається?

Розходження

Сходження

Зміщення одна відносно іншої (проковзування)

Швидкість їх переміщення здається мізерною — кілька сантиметрів на рік. Проте цей рух відбувається протягом сотень мільйонів років, тому плити за такий час можуть переміститися на тисячі кілометрів. Отже, сучасне розміщення материків і океанів, які лежать на літосферних плитах, є результатом їх повільного тривалого в часі переміщення (мал. 12).

Переміщаючись, літосферні плити в одних місцях стикаються, а в інших — розходяться. У місцях їх *розходження* (а таке трапляється здебільшого на дні океанів з тонкою корою) виникають тріщини — *рифтові долини*. По них на поверхню дна піднімається розплавлена магма. Вона охолоджується, і з магматичних порід утворюється смуга нової молодої кори. Поступово, розповзаючись в обидва боки від глибинного розлому, новоутворена кора нарощує край літосферних плит. На дні океану ніби працює гіантський конвеєр, що пересуває ділянки з молодою корою від місця їх зародження до материкових околиць океану. Швидкість руху при цьому невелика, новоутворені ділянки кори досягають берегів через 150–200 млн років. Пройшовши цей шлях, вони *стикаються* із плитами з материковою корою і як щільніші та важчі занурюються під неї. «Пірнаючи» під материк, океанічна кора знову потрапляє в мантію і розплавляється. Так відбувається кругообіг речовин на Землі.

На межах літосферних плит відбуваються землетруси і виверження вулканів (наземне і підводне).

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Внаслідок тривалого розвитку Землі сформувалися два основні типи земної кори: континентальна (утворена базальтовим, гранітним і осадовим шарами) та океанічна (утворена базальтовим і осадовим шарами).
- Сучасні материки та западини океанів утворилися внаслідок руху літосферних плит.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чим материкова земна кора відрізняється від океанічної кори?
2. На яку гіпотезу спирається теорія руху літосферних плит?
3. Розкажіть, як відбувається кругообіг речовин на Землі.
4. Під дією яких сил утворилися материки й океанічні улоговини?

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Користуючись Інтернетом, дізнайтеся, які докази існування колись єдиного масиву суходолу наводив Альфред Вегенер.

§ 5. ГЕОЛОГІЧНА ІСТОРІЯ ЗЕМЛІ ТА ТЕКТОНІЧНІ СТРУКТУРИ

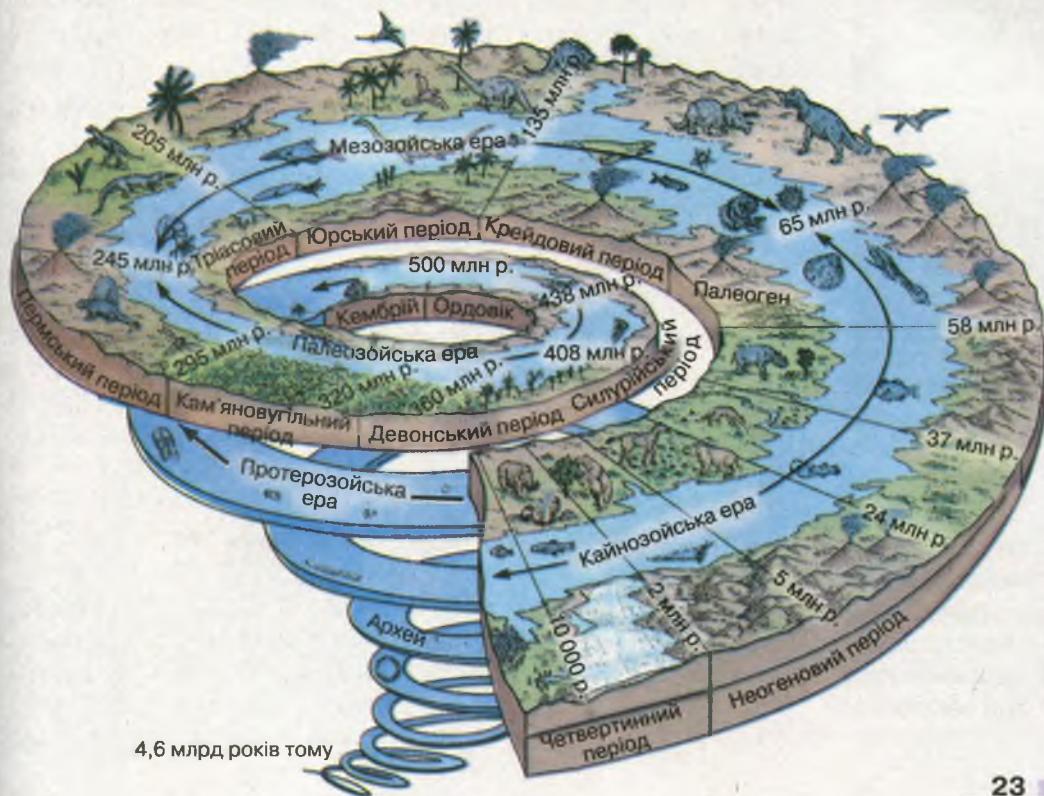

- Пригадайте, які є основні одиниці вимірювання часу.
- З яких порід за походженням складається земна кора?

ГЕОЛОГІЧНА ІСТОРІЯ ЗЕМЛІ. Учені з'ясували, що вік нашої планети становить близько 4,6 млрд років. Проміжок часу, протягом якого відбувався розвиток Землі, називають **геологічною історією**. Вона пов'язана з такими головними подіями, як формування земної кори, рельєфу, клімату і розвиток організмів.

Протягом мільярдів років земна кора зазнавала тривалих змін. Вона ламалася на велетенські скиби, прогиналася западинами, вигиналася складками гір, утворюючи глибокі тріщини. Розпечена магма потоками піднімалася з глибин на поверхню. Потім мільйони років вона перекривалася осадовими породами. Мільярди років тому у водоймах виникли перші живі істоти — бактерії і водорості. Минуло сотні мільйонів років, перш як розвинулися рослини і тварини, які заселили моря і суходіл. Понад 150 млн років тому на Землі панували найбільші за всю її історію тварини — динозаври. І тільки близько 2 млн років тому з'явилися предки людини (мал. 13).

Мал. 13. Історія геологічного розвитку Землі

Скам'янілі рештки викопних рослин і тварин, які жили мільйони років тому

Як про геологічні події, що відбувалися мільйони років тому, змогли довідатися люди? Адже їх на Землі тоді ще не було. Виявляється, відбитки подій розвитку нашої планети залишаються на гірських породах. Досліджуючи породи, можна визначити, коли вони утворилися і які природні умови існували мільйони років тому. Щоб розшифрувати «свідчення» порід, користуються різними *пaleогeографічними методами* — досліджують їх залягання в надрах та скам'янілі рештки рослин і тварин, що в них містяться.

У земній корі осадові породи залягають шарами у певній послідовності: ті, що розташовані нижче — давніші, тобто утворилися раніше за верхні. Отже, за заляганням порід можна встановити їхній відносний вік. Наприклад, якщо на стрімкому березі річки знизу видно вапняки, а над ними — глину, перекриту зверху пісками, то очевидно, що вапняки давніші за глину, а глина давніша за піски.

Встановити вік гірських порід можна й за рештками різних організмів, які жили в минулому. Їх залишки є в більшості осадових порід. Коли організми відмирають, то їх тверді частини (мушлі, панцири, кістки), поховані в осадових нагромадженнях, з часом кам'яніють і добре зберігаються. Так, у материкових відкладах знаходять рештки динозаврів, птахів, рослин. У морських відкладах багато залишків молюсків. Відомо, що спочатку на Землі виникли найпростіші організми. Протягом мільярдів років вони змінювалися і розвивалися. Отже, залишки примітивних рослин і тварин трапляються у найдавніших шарах осадових порід, а рештки найбільш розвинутих — у найновіших відкладах.

ГЕОХРОНОЛОГІЧНА ТАБЛИЦЯ. Користуючись різними методами дослідження порід, учені склали спеціальну шкалу. Вона показує відтинки часу, на які ділять геологічну історію. Кожному часовому відрізку відповідає певний етап формування земної кори, рельєфу і розвитку організмів. Така шкала називається **геохронологічною таблицею** (мал. 14).

За геохронологічною таблицею історію Землі поділяють на геологічні ери. Ери поділяють на періоди. Наприклад, палеозойська ера охоплює шість періодів: *кембрійський, ордовицький, силурійський, девонський, кам'яновугільний, пермський*.

Геологічні дані свідчать, що вже в архейську еру існувала земна кора, яка складалася з порід, подібних до сучасних. Вочевидь, існували материки та океани, відбувалися зміни пір року, потепління змінювалися похолоданням з утворенням льодовиків. Протягом геологічного часу на Землі неодноразово на місці

Подорож у слово

Геохронологія (грецьке: *geo* — Земля, *хроно* — час і *логія* — знання) — наука, яка визначає час утворення гірських порід, з яких складаються шари земної кори.

морів здіймалися гори, а суходіл опинявся під водою. Геологи розрізняють особливо бурхливі періоди, коли породи зминалися в складки — епохи горотворень (складчастості) — байкальська, каледонська, герцинська, мезозойська і альпійська.

На відміну від історичного часу, який міряють століттями, геологічний час вимірюють значно тривалішими відрізками — мільйоноліттями. Нині триває останній період — четвертинний останньої ери — кайнозойської (він триває всього 1,8 млн років). Ще вказує на його незавершеність. Так геохронологічна шкала впорядкувала послідовність виникнення гірських порід, форм рельєфу, зіставлення та розмежування геологічних процесів.

ТЕКТОНІЧНІ СТРУКТУРИ. Протягом тривалої геологічної історії на Землі сформувалися відносно стійкі та рухомі ділянки земної кори. Вони відокремлені одна від одної глибинними розломами. Ці ділянки називають **текtonічними структурами** (районами). Вони різняться розмірами та віком утворення.

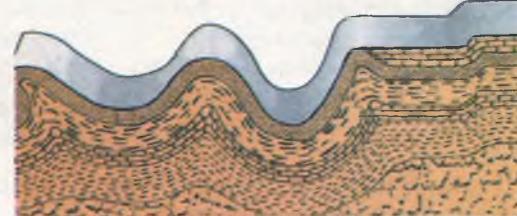
Відносно стійкі ділянки земної кори називають **платформами** (у перекладі з французької — *плоска форма*). Це найдавніші за віком вирівняні ділянки літосферних плит. Вони лежать в основі материків і океанічних западин. Платформа має двошарову будову. Знизу залягає кристалічний фундамент, утворений давніми твердими магматичними і метаморфічними породами. Зверху його покриває осадовий чохол, складений молодшими за віком осадовими відкладами. На платформі розрізняють щити і плити. **Щит** — це піднята до земної поверхні ділянка фундаменту платформи. Осадовий чохол на щитах малопотужний, а подекуди його зовсім немає. Наприклад, в межах Східноєвропейської платформи є Балтійський і Український щити. **Плита** — це ділянка платформи, де фундамент, навпаки, занурений на глибину і всюди перекритий потужним осадовим чохлом (не плутайте з літосферними плитами) (мал. 15).

Ера (тривалість, млн років)	Горотворення
Кайнозойська (ера нового життя) (65)	Альпійське
Мезозойська (ера середнього життя) (180)	Мезозойське
Палеозойська (ера давнього життя) (325)	Герцинське Каледонське Байкальське
Протерозойська (ера первинного життя) (2000)	
Архейська (ера найдавнішого життя) (1500–2000)	

Мал. 14. Геохронологічна таблиця

Мал. 15. Будова платформи

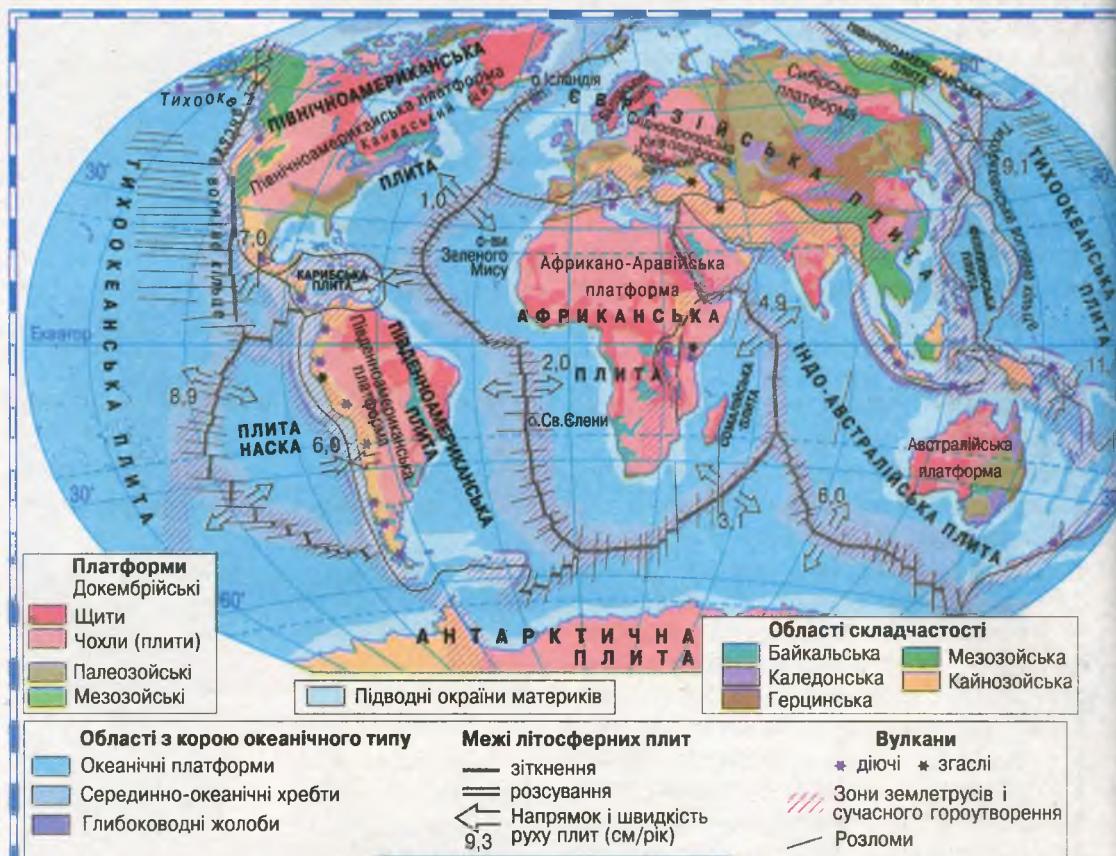

Мал. 16. Будова області складчастості

За геологічним віком розрізняють давні й молоді платформи. Давні (докембрійські) платформи утворилися в найдавніші геологічні часи — в архейську і протерозойську ери. Вік їхнього фундаменту 1,5–4 млрд років. Давні докембрійські платформи лежать в основі всіх материків: в Африці — *Африкано-Аравійська*, Північній Америці — *Північноамериканська*, Євразії — *Східноєвропейська*, *Сибірська*, *Індостанська* та ін. Молоді платформи сформувалися лише 500 млн років тому.

Між відносно стійкими ділянками земної кори розміщуються нестійкі зони — *рухомі пояси*. Вони порівняно вузькі (завширшки сотні кілометрів), але видовжені на тисячі

Мал. 17.
Тектонічна карта

РОБОТА З КАРТОЮ

- Назвіть давні (докембрійські) платформи, що лежать в основі Африки, Північної і Південної Америки, Євразії.
- Області складчастості яких періодів є в Євразії?
- Назвіть острови Атлантичного океану, що лежать на межах літосферних плит.
- Які процеси та явища виникають на межах літосферних плит? Поясніть, чому у межах Тихookeанського вогняного кільця зосереджено 80 % усіх сучасних вулканів.

кілометрів. Це ділянки глибинних розломів земної кори, в яких відбуваються активні тектонічні рухи. Земна кора там зазнає опускань, посилено нагромаджуються осадові відклади, діють вулкани і часто трапляються землетруси. Нині існує два величезні рухомі пояси — *Тихоокеанський* і *Середземноморсько-Гімалайський*.

Протягом мільйонів років в окремих місцях рухомого поясу опускання земної кори змінюється на її підняття. Це супроводжується зім'яттям пластів порід у складки. Виникає область складчастості — ділянка з численними прогинами й підняттями (мал. 16). У різні епохи горотворень виникли області байкальської, каледонської, герцинської, мезозойської і альпійської складчастості. Вони залишили свої сліди на різних материках.

ЯК ЧИТАТИ ТЕКТОНІЧНУ КАРТУ. На тематичній тектонічній карті показано межі літосферних плит. На них кольором виділено платформи і області складчастості. На карті добре видно, що ядрами сучасних материків є давні докембрійські платформи. Їх обрамляють молоді платформи та області складчастості, що утворилися в наступні ери. На карті штриховою та значками позначені зони землетрусів і вулканів.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Геологічна історія — це проміжок часу, протягом якого відбувався розвиток Землі як планети.
- Геохронологічна таблиця — це спеціальнашкала, яка показує відтинки часу (ери, періоди), на які ділять геологічну історію Землі за певними етапами формування земної кори, рельєфу й розвитку організмів.
- Основними тектонічними структурами є платформи і рухомі пояси з областями складчастості.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Як вчені встановили вік Землі?
2. Чому гірські породи називають свідками історії нашої планети? Про що вони можуть «розповісти»?
3. Що відображає геохронологічна таблиця?
4. Яка ера в історії розвитку Землі є найдавнішою, яка — найновішою?
5. Як називають відносно стійкі та рухомі ділянки земної кори?
6. Яку будову має платформа?
7. За якими ознаками на платформі розрізняють щити і плити?
8. Де виникають області складчастості?

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Дізнайтеся, які основні геологічні події відбувалися в юрський період мезозойської ери нашої планети.

§ 6. РЕЛЬЄФ МАТЕРИКІВ І ДНА ОКЕАНІВ

- Пригадайте, які є основні форми рельєфу.
- Чим різняться між собою відносна й абсолютна висота точок?

Рельєф материків і океанів тісно пов'язаний з будовою земної кори. Основними (найбільшими) формами рельєфу на материках і дні океанів є рівнини і гори.

РЕЛЬЄФ МАТЕРИКІВ. Рельєф суходолу формувався тривалий час. Періоди горотворення чергувалися з періодами менш активних рухів земної кори, коли гірські масиви руйнувалися зовнішніми процесами і перетворювалися на рівнини. Рівнини і гори є найбільшими формами рельєфу на суходолі.

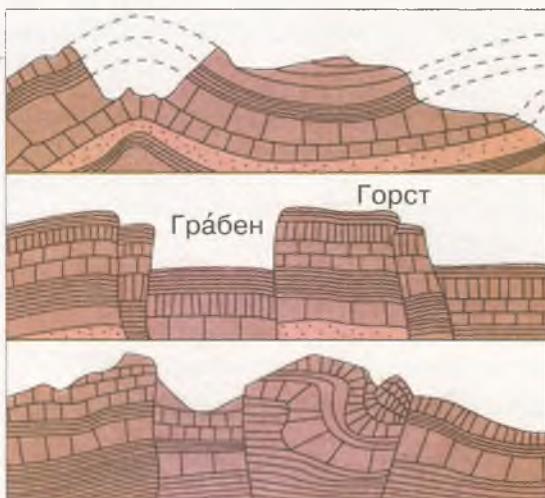
Рівнини лежать на платформах і мають невеликий перепад висоти (від 0 до 500 м). У результаті новітніх рухів земної кори великі рівнини розпались на окремі ділянки — низовини, височини, плоскогір'я. Там, де ділянки рівнин опускалися, утворилися *низовини*, що мають абсолютну висоту, нижчу від 200 м. *Височини* піднімаються до 500 м. *Плоскогір'я* утворилися здебільшого на місцях зруйнованих мільйони років тому високих гір. Їх висоти — 500–2000 м (наприклад, *Східноафриканське плоскогір'я* в Африці, *плоскогір'я Декан* в Азії). Часто вони складаються із кількох *плато* — ділянок з вирівняною поверхнею, відмежованих від сусідніх територій чіткими крутими схилами.

Гори — форми рельєфу, які піднесені на значну висоту відносно прилеглих рівнин. Вони сильно розчленовані й мають

значні коливання висот на малих відстанях. Ви вже знаєте, що за висотою розрізняють гори *низькі* (до 1000 м), *середньовисокі* (до 2000 м), *високі* (більш як 2000 м). Гори можуть здійматися у вигляді окремого підняття або прямолінійно чи дугоподібно простягатися на сотні і тисячі кілометрів.

Утворюються гори переважно під дією внутрішніх сил Землі. Тому розташовані здебільшого в рухомих поясах на межах літосферних плит. В одних випадках вони приурочені до областей складчастості і виникають унаслідок зім'яття осадових

Мал. 18. Утворення складчасто-брілових гір

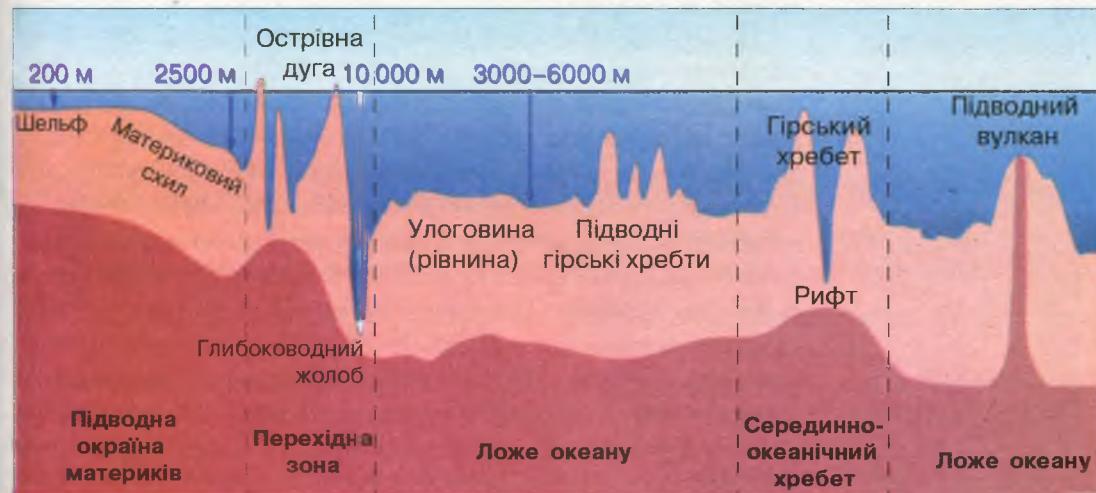

порід у величезні складки. Такі гори називають *складчастими*. Вони утворилися здебільшого в альпійську епоху горотворення, тому за геологічним віком порівняно молоді. До таких гір належать *Альпи*, *Карпати*, *Кримські гори*, *Гімалаї*, що розташовані в межах *Середземноморсько-Гімалайського рухомого поясу*. *Складчасто-брилові гори* в минулому були складчастими, які протягом мільйонів років поступово зруйнувалися. Наступні тектонічні рухи, що мали місце в альпійську епоху, розбили їх на окремі брили і знову підняли на велику висоту. По лініях розломів відбувалося вертикальне зміщення: якщо одна ділянка піднімалася відносно сусідніх, то утворювався *горст*, якщо опускалася — *гребінь* (мал. 18). Складчасто-бриловими є гори *Тянь-Шань* в Азії, *Скелясті гори* в Північній Америці, південна частина *Великого Вододільного хребта* в Австралії. *Брилові гори* виникли на давніх платформах, фундамент яких внутрішні сили Землі розкололи на окремі брили і підняли їх на різну висоту. Такими горами є *Ефіопське нагір'я*, *Драконові гори* в Африці.

Нагір'я — це своєрідні форми рельєфу, що охоплюють окремі гірські хребти, міжгірні долини, невеликі рівнини. Вони становлять собою зруйновані гори, які пізніше тектонічними рухами були знову підняті на достатньо велику висоту (наприклад, найбільше у світі *Тибетське нагір'я* в Азії).

БУДОВА І РЕЛЬЄФ ДНА ОКЕАНІВ. Рельєф дна Світового океану, як і суходолу, є результатом переміщення літосферних плит. На океанічному дні розрізняють: підводні окраїни материків, переходні зони, ложе океану, серединно-оceanічні хребти (мал. 19).

Мал. 19. Схема рельєфу дна океану

Підводна окраїна материків — це продовження материків під водою. Вони закінчуються не береговою лінією, а значно далі від неї — там, де континентальна земна кора переходить в океанічну. Уздовж узбережжя материків тягнеться мілководна **материкова обмілина** (*шельф*) завглибшки від 0 м до 200 м. Це підводна слабо нахилена рівнина, ширина якої уздовж кожного материка різна. Вона вкрита осадовими уламковими породами, які принесли річки із суходолу. За шельфом до глибини 2500 м лежить **материковий схил**. Це теж рівнина, але більш стрімка.

У **перехідній зоні**, що лежить між підводною окраїною материків і ложем океану, земна кора континентального типу переходить у кору океанічного типу. У цій зоні лежать улоговини окраїнних морів, островні дуги і глибоководні жолоби. **Острівні дуги** — це ланцюги островів, що утворені величезними дугоподібними підводними хребтами, окрім вершини яких здіймаються над водою. Щікаво, що найбільші глибини в океанах розташовані не у їх центральних частинах, далеко від берегів, а поблизу материків — у глибоководних жолобах. Це пов'язано з будовою земної кори. **Глибоководні жолоби** — це довгі, вузькі і дуже глибокі (понад 6000 м) прогини дна океану з крутими схилами. Вони обрамляють островні дуги і відділяють перехідні зони від ложа океану. Там часто трапляються землетруси і виверження вулканів.

Ложе океану — це центральна, найбільша за площею частина дна, яка лежить на глибинах 3000–6000 м на земній корі океанічного типу. Шар осадових порід на ній дуже тонкий. У рельєфі поєднуються **улоговини** і підводні **гірські хребти**. В улоговинах височать конуси підводних **вулканів**.

На дні океанів здіймаються величезні гірські споруди — **серединно-оceanічні хребти**. Вони утворилися із застиглої лави в місцях розходження літосферних плит. Це пояси сучасного гороутворення, які тягнуться на дні ланцюгами завдовжки десятки тисяч кілометрів і завширшки 800–3500 км. Висота хребтів перевищує 3000 м. Вони майже не мають осадових відкладів, отже, за віком дуже молоді. Поздовжньо серединно-оceanічні хребти розсічені розломом земної кори — **рифтовою долиною**. Це глибока ущелина з крутими схилами завширшки близько 50 км. У цих місцях проходять межі літосферних плит. Це спричиняє землетруси і виверження вулканів. Вершини вулканічних гір іноді досягають поверхні океану й утворюють острови із застиглої лави. Так океан народжує суходіл.

ЧОМУ РЕЛЬЄФ ЗМІНЮЄТЬСЯ. Основною причиною різноманітності рельєфу є взаємодія внутрішніх і зовнішніх сил, що діють одночасно. Внутрішні сили здебільшого створюють великі форми рельєфу. Зовнішні сили (вивітрювання, робота вітру, текучих поверхневих і підземних вод, льодовиків, морського прибою) руйнують гірські породи. Продукти руйнування вони переносять з одних ділянок земної поверхні на інші, де відбувається їх відкладення і нагромадження. Зовнішні сили поступово перетворюють високі гірські хребти на горбисту місцевість.

Зміна рельєфу Землі відбувається неперервно. Змінюються обриси гір, їх висота, вирівнюються горби, заповнюються зниження. Навіть, хоча й дуже повільно, змінюються обриси материків.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Основними формами рельєфу на материках і дні океанів є рівнини і гори.
- Рельєф дна — це результат рухів літосферних плит, які формують підводну окраїну материків, переходну зону, ложе океану і серединно-оceanічні хребти.
- Закономірності поширення форм рельєфу: рівнини приурочені до платформ, гори — до областей складчастості.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Що є основними (найбільшими) формами рельєфу на материках і дні океанів?
2. Як розрізняють рівнини за висотою?
3. Розкажіть, як утворюються складчасто-брилові гори.
4. Яку будову та рельєф має oceanічне дно?
5. Чим шельф відрізняється від материкового схилу?
6. Розкажіть про серединно-oceanічні хребти. Як вони утворюються?

7. Зіставте рельєф західної і південно-східної частин Африки. Поміркуйте, чому річки, що впадають в Атлантичний океан, довгі, а в Індійський — короткі. Доведіть, що рельєф може змінюватися.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 1

Тема: Аналіз тектонічної та фізичної карт світу:
виявлення зв'язків між тектонічною будовою і формами рельєфу

1. Проаналізуйте тектонічну карту світу. Які основні тектонічні об'єкти на ній зображені?
2. Проаналізуйте фізичну карту світу. Які основні форми рельєфу на ній зображені?
3. Зіставивши карти, на прикладі Євразії, установіть зв'язки (відповідності) між тектонічними структурами і формами рельєфу.
4. Напишіть висновок про закономірності поширення великих форм рельєфу.

§ 7. КЛІМАТОТВІРНІ ЧИННИКИ

- Пригадайте, що таке клімат.
- Як змінюється кількість тепла, яку отримує земна поверхня, залежно від кута падіння сонячних променів?

З курсу 6 класу ви вже знаєте, що клімат — це багаторічний режим погоди, типовий для даної місцевості. Формують клімат у будь-якому куточку земної кулі кліматотвірні чинники — кількість сонячної енергії, циркуляція повітряних мас (атмосфери) і характер підстильної поверхні.

КІЛЬКІСТЬ СОНАЧНОЇ ЕНЕРГІЇ. Ви вже знаєте, що кількість сонячної енергії, яку одержує земна поверхня, залежить від кута падіння сонячних променів, тобто від географічної широти місцевості. Кут падіння променів зменшується з віддаленням від екватора. З віддаленням від екватора зменшуватиметься і температура повітря. Від екватора до полюсів змінюються і клімат.

На екваторі клімат жаркий, з віддаленням від нього він стає холоднішим — помірним. У полярних районах клімат дуже холодний. Отже, внаслідок розподілу сонячного тепла за різними широтними смугами клімат змінюється зонально.

ЦИРКУЛЯЦІЯ ПОВІТРЯНИХ МАС. У повітряному океані над земною поверхнею відбувається горизонтальне і вертикальне переміщення великих мас повітря, яке називають циркуляцією атмосфери. Ви вже знаєте, що причиною переміщення повітря стає нерівномірне нагрівання поверхні і, відповідно, різниця в атмосферному тиску. Тепло, відбите і випромінене землею, — це «теплова машина», що приводить у рух атмосферу. Головними механізмами циркуляції повітря в атмосфері є вітри та атмосферні вихори. В атмосфері відбуваються хвильовання, схожі на вихори і вири швидкої річки. Виникають зливи і грози, пилові і снігові бурі, град, маси повітря набувають певних властивостей.

Повітряні маси — великі об'єми повітря з певними властивостями: температурою, вологістю, запиленістю. За розмірами вони величезні — завбільшки, як частина океану або материка. Вони набувають різних властивостей залежно від того, над якою поверхнею формуються. Наприклад, над екватором повітря жарке й вологе, над снігами і льодами

Арктики — холодне, сухе і прозоре, а над розпеченими пустелями влітку — сухе, гаряче, запилене. У приекваторіальній смузі формуються теплі й вологі **екваторіальні повітряні маси**. У тропічних поясах утворюються теплі

Навітряні схили високих вулканів на Гавайських островах — одне з найвологіших місць на Землі: там випадає 12 500 мм опадів на рік.

й сухі **тропічні повітряні маси**. А далі — на північ і південь від тропіків — менш теплі й більш вологі **помірні повітряні маси**. Навколо полюсів формуються холодні й сухі повітряні маси — **арктичні та антарктичні**.

Якщо повітряна маса сформувалася над океаном, вона буде відрізнятися від тієї, що утворилася над континентом. Повітряні маси, крім екваторіальних, можуть бути і вологими (**морськими**), і сухими (**континентальними**). Вони визначають клімат тієї місцевості, куди надходять.

Повітряні маси переміщаються в різних напрямках, стикаються, витісняють одна одну. Свої властивості вони зберігають тривалий час. Проте, просуваючись далі й далі над земною поверхнею, маси змінюються: втрачають або поповнюють вологу чи тепло. Так, помірні морські вологі повітряні маси, рухаючись над суходолом, поступово нагріваються і висушуються, перетворюючись на континентальні.

ВІТРИ. Своєрідними повітряними течіями в атмосфері є **вітри**, у яких є свої закони, що визначають їх швидкість, напрямок і силу. Розрізняють змінні та постійні вітри.

Змінні вітри змінюють свій напрямок. Такими є вже відомі вам **брізи**, які змінюють свій напрямок двічі на добу (день і вночі). Бризи виникають не тільки на узбережжях морів, а й на берегах великих озер і річок. Проте вони охоплюють лише вузьку смугу узбережжя, проникаючи вглиб суходолу або моря на кілька кілометрів. **Мусони** утворюються так само, як і бризи. Але вони змінюють свій напрямок двічі на рік за сезонами (влітку і взимку). Влітку, коли повітря над океаном нагрівається повільно і тиск над

Змінні вітри

Бризи

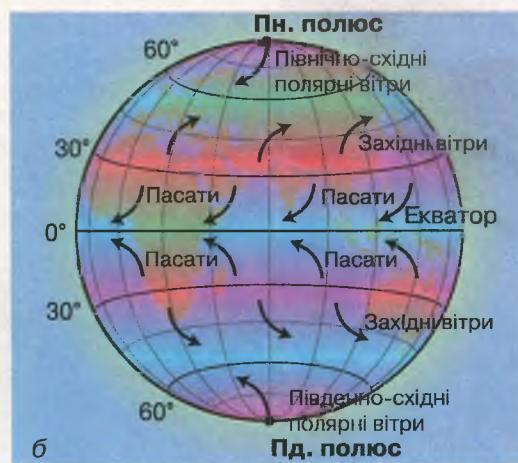
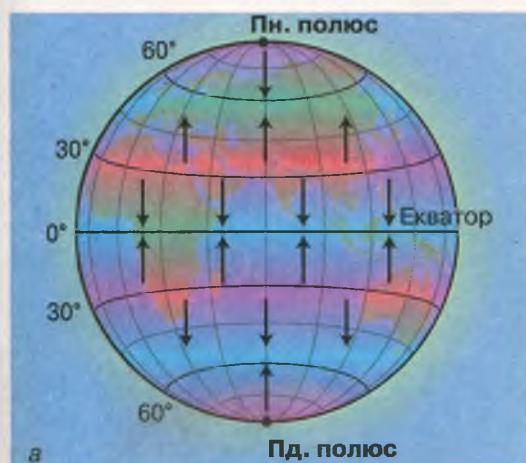
Мусони

Постійні вітри

Пасати

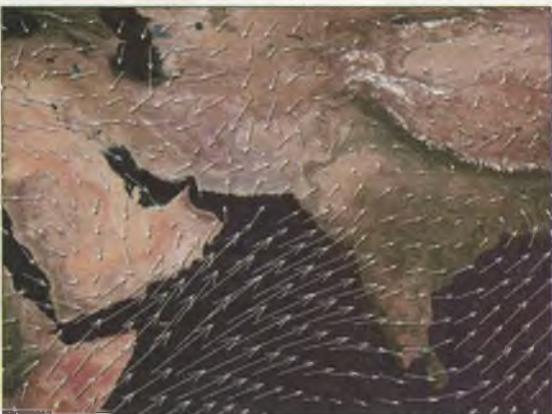
Західні

Східні полярні
(північно-східні
та південно-східні)

Мал. 20. Розподіл постійних вітрів на Землі:

- а — без впливу відхиляючої сили обертання Землі навколо осі;
б — з урахуванням впливу обертання

Мал. 21. Літній мусон

ним більший, вологе морське повітря проникає на суходіл (мал. 21). Це — літній мусон, який несе щоденні грозові зливи. А взимку, коли високий тиск повітря встановлюється над суходолом, починає діяти зимовий мусон. Він дме із суходолу в бік океану і приносить суху погоду (мал. 22). Отже, причиною утворення мусонів є не добові, а сезонні коливання температури повітря й атмосферного тиску над материком і океаном. Мусони проникають на суходіл і океан на сотні й тисячі кілометрів. Вони особливо поширені на південному і східному узбережжях Євразії.

На відміну від змінних, постійні вітри дмуть в одному напрямку протягом року. Їх утворення пов'язане з поясами високого і низького тиску на Землі. *Пасати* — вітри, що протягом усього року дмуть від поясів високого тиску поблизу 30-х тропічних широт кожної півкулі до поясу низького тиску на екваторі. Під впливом обертання Землі навколо осі вони спрямовані не прямо до екватора, а відхиляються

Мал. 22. Зимовий мусон

і дмуть з північного сходу в Північній півкулі і з південного сходу — в Південній (мал. 22). Пасати, що відрізняються рівномірною швидкістю й дивовижною постійністю, були улюбленими вітрами мореплавців. Від тропічних поясів високого тиску вітри дмуть не тільки до екватора, а й у протилежний бік — до 60-х широт з низьким тиском. Під впливом відхиляючої сили обертання Землі з віддаленням від тропічних широт вони поступово відхиляються на схід. Так виникає переміщення повітря із заходу на схід, і ці вітри в помірних широтах стають *західними*. Від полюсів, де панує високий тиск, вітри дмуть до 60-х широт обох півкуль. Ці вітри називаються *східними полярними*.

Вітри переносять тепло й вологу з одних широт в інші, з океанів углиб материків. Завдяки загальному руху повітря тепло й волога на Землі перерозподіляються. Якби не було переміщення повітря, то на екваторі було б спекотніше (приблизно на 13 °C), а біля полюсів значно холодніше.

ВПЛИВ ПІДСТИЛЬНОЇ ПОВЕРХНІ. Формування клімату залежить від підстильної поверхні, зокрема рельєфу. Він сприяє або перешкоджає просуванню повітря. Над рівнинами просуванню повітряних мас ніщо не заважає і вони вільно поширяються на тисячі кілометрів. Тоді як гори стають бар'єром на їх шляху. Наприклад, високі Гімалаї затримують вологі повітряні маси, що надходять з Індійського океану, і не дають їм просуватися далі на північ. Піднімаючись схилами гір, тепло й вологе повітря охолоджується, і з нього випадає велика кількість опадів.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Клімат — багаторічний режим погоди, типовий для даної місцевості. Кліматотвірними чинниками є кількість сонячної енергії, циркуляція атмосфери (повітряних мас) і характер підстильної поверхні.
- Повітряна маса — це велика маса повітря тропосфери з одинаковими властивостями.
- Вітри бувають змінні (брязи, мусони) та постійні (пасати, західні, східні полярні).

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які основні чинники формують клімат?
2. Яка існує закономірність у розподілі сонячної енергії на поверхні Землі?
3. Чому над земною поверхнею формуються повітряні маси з різними властивостями?
4. Розкажіть про мусони: що це за вітри, внаслідок чого виникають, як впливають на формування клімату.
5. Як утворюються пасати?

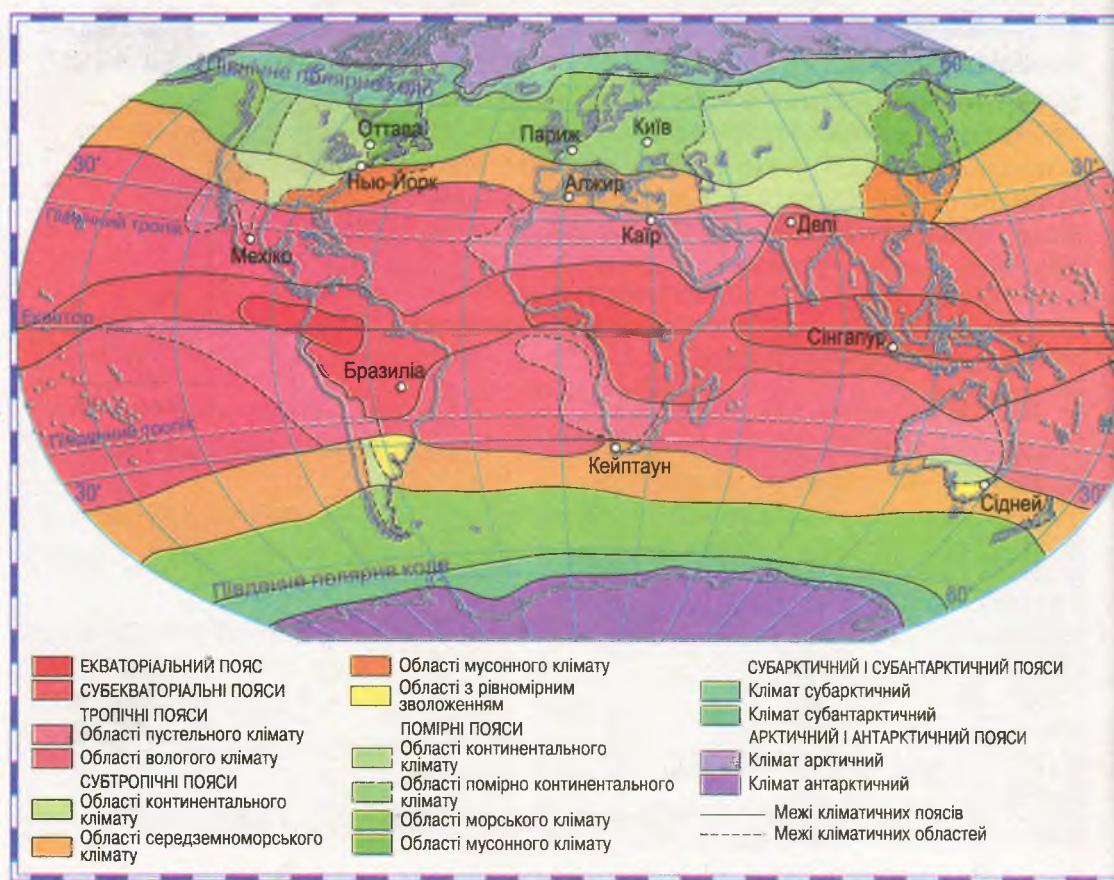
§ 8. КЛІМАТИЧНІ ПОЯСИ І ТИПИ КЛІМАТУ ЗЕМЛІ

- Які ви знаєте основні й перехідні кліматичні пояси?

КЛІМАТИЧНІ ПОЯСИ І РОЗПОДІЛ ОПАДІВ. Вам вже відомо, що **кліматичні пояси** — це широтні смуги, які мають відносно однорідний клімат. Вони відрізняються один від одного температурою повітря й переважаючими повітряними масами. Кліматичні пояси змінюються зонально, тобто від екватора до полюсів. У кожному з *основних кліматичних поясів*, а це екваторіальний, тропічний, арктичний (антарктичний), протягом усього року панує та чи інша повітряна маса — відповідно екваторіальна, тропічна, помірна, арктична (антарктична). У *перехідні кліматичні пояси* — субекваторіальний, субтропічний, субарктичний (субантарктичний) — повітряні маси надходять із сусідніх основних поясів, змінюючись за сезонами: влітку панує повітряна маса південнішого основного поясу, а взимку — північнішого.

Мал. 23. Карта кліматичних поясів

У межах кліматичних поясів розрізняють кліматичні області з різними типами клімату. Кліматичні області формуються під впливом азональних (незональних) чинників: підстильної поверхні (коли формується або континентальний, або морський тип клімату), океанічних течій (клімат західних і східних узбережжя материків).

На різних широтах під впливом кліматотвірних чинників формуються різні кліматичні пояси з певним типом клімату.

ЕКВАТОРІАЛЬНИЙ ПОЯС. Екваторіальний тип клімату формується під впливом екваторіальної повітряної маси. Вона визначає спекотну й вологу погоду протягом року. Цілорічно тримається висока температура повітря (+24... 28 °C). Річна амплітуда температури зовсім не значна — 1–2 °C. Сильне нагрівання поверхні в цих широтах та інтенсивне підняття теплого повітря формує потужні купчасто-дощові хмари. Вони щодня приносять зливи з грозами. Тому опадів протягом року випадає дуже багато — понад 2000 мм. Пори року в такому кліматі відсутні, оскільки і температура повітря, і кількість опадів протягом року майже не змінюються.

ЯК ЧИТАТИ КАРТУ КЛІМАТИЧНИХ ПОЯСІВ І КЛІМАТОДІАГРАМУ

За **картою кліматичних поясів** можна дізнатися про розташування на земній поверхні поясів з однорідним кліматом. На їх простягання вказують смуги різних кольорів. На карті добре видно, що межі кліматичних поясів проходять не строго по паралелях, а відхиляються то на північ, то на південь. Це пояснюється впливом такого кліматотвірного чинника, як підстильна поверхня: океанів, суходолу, рельєфу, течій, льодовиковів. У межах кліматичних поясів відтінками кольорів виділено кліматичні області.

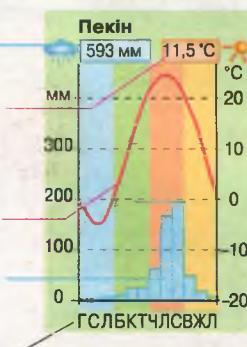
Річна кількість опадів

Середня річна температура повітря

Річний хід температури повітря

Кількість опадів по місяцях року

Літерами позначені місяці року

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Де на Землі розташований екваторіальний кліматичний пояс? Яка там панує повітряна маса?
2. Між якими кліматичними поясами розташований субтропічний пояс? Як це впливає на панування в ньому повітряних мас протягом року?
3. Які кліматичні області розрізняють у межах помірного поясу? Внаслідок яких чинників клімат помірного поясу має такі різновиди?
4. Де поширені арктичний і антарктичний кліматичні пояси? Який клімат там формується?
5. На якому материку широтне простягання кліматичних поясів порушене? Чому?

СУБЕКВАТОРІАЛЬНИЙ ПОЯС. *Субекваторіальний клімат* кожної півкулі визначається сезонною зміною повітряних мас. У літку, коли сонце більше освітлює Північну півкулю, приходить *екваторіальна повітряна маса* сусіднього (з півдня) екваторіального поясу. Тому в літку жарко і вологе, як в екваторіальному поясі.

У зимку, коли сонце більше освітлює Південну півкулю, на цю територію приходить *тропічна повітряна маса* сусіднього (з півночі) тропічного поясу. Вона визначає спекотну й суху погоду. У Південній півкулі все відбувається навпаки. У такому кліматі з'являються сезони року: літній — жаркий і вологий, зимовий — жаркий і сухий.

ТРОПІЧНИЙ ПОЯС. *Тропічний клімат* дуже спекотний і сухий. Його формує *тропічна повітряна маса*, що панує в тропічних широтах. Температура повітря в літку становить $+35^{\circ}\text{C}$, а взимку знижується до $+20^{\circ}\text{C}$. Майже відсутні хмари й опади. Тому саме у тропічних поясах розташовані найбільші пустелі світу.

СУБТРОПІЧНИЙ ПОЯС. *Субтропічний клімат*, як і субекваторіальний, формується під впливом сезонної зміни повітряних мас: в літку надходять жаркі й сухі *тропічні*, взимку — прохолодні *помірні*. *Континентальний субтропічний клімат* — сухий, з жарким літом ($+30^{\circ}\text{C}$), прохолодною зимою ($0...+5^{\circ}\text{C}$). Зваження недостатнє (300 мм на рік), тому в такому кліматі формуються пустелі і напівпустелі.

На західних узбережжях материків *клімат субтропічний середземноморський* з жарким ($+20^{\circ}\text{C}$), сухим літом та м'якою ($+10^{\circ}\text{C}$) і вологою зимою (500–700 мм на рік).

На східних узбережжях материків *клімат мусонний* (літо жарке і вологе, зима прохолодна і суха).

ПОМІРНИЙ ПОЯС. *Помірний клімат* формується в помірних широтах, які отримують вдвічі менше сонячного тепла, ніж тропічні. Це тепло протягом року розподіляється нерівномірно. Тому добре виражені чотири пори року: холодна зі снігом зима, тепле літо і тривалі перехідні весна й осінь.

У помірних широтах панують *помірні повітряні маси*, але туди також проникають *тропічні* та *арктичні маси*. Тому погода помірного клімату дуже різноманітна: від теплої і спекотної ($+22\dots+30^{\circ}\text{C}$) в літку до холодної і сильно морозної ($-5\dots-30^{\circ}\text{C}$) взимку. У помірних широтах панують західні вітри, що створюють західне перенесення повітряних мас. Завдяки цьому, наприклад, Атлантичний океан здійснює такий великий вплив на формування клімату Європи, що він відчутний на відстані до 3 тис. км від його узбережжя.

Розрізняють помірно континентальний, континентальний, різко континентальний типи клімату.

СУБАРКТИЧНИЙ (СУБАНТАРКТИЧНИЙ) ПОЯС. Субарктичному (субантарктичному) клімату властива сезонна зміна повітряних мас: влітку надходять помірні, взимку — арктичні. Опадів випадає мало — 200 мм на рік. Поширені багаторічна мерзлота.

АРКТИЧНИЙ (АНТАРКТИЧНИЙ) ПОЯС. Арктичний (антарктичний) клімат дуже холодний. Він формується в полярних областях, що лежать в холодному тепловому поясі, якому властива полярна ніч і полярний день. У полярну ніч сонце не з'являється над горизонтом і не нагріває поверхню. Настає тривала малосніжна і морозна (-40°C) зима.

У полярний день сонце хоч і світить, проте сніг і лід відбивають більшу частину його променів назад в атмосферу. Тому літо коротке, сире (з мрякою) і холодне ($0\dots +5^{\circ}\text{C}$). Опадів випадає дуже мало — 200 мм на рік. Суворості клімату додають сильні вітри.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Кліматичні пояси — широтні смуги, які мають відносно однорідний клімат.
- Розрізняють кліматичні пояси основні (екваторіальний, тропічні, помірні (у кожній півкулі), арктичний і антарктичний) та переходні (субекваторіальні, субтропічні (у кожній півкулі), субарктичний і субантарктичний).

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Охарактеризуйте екваторіальний клімат. Чому на екваторі випадає велика кількість опадів протягом усього року?
2. Що є причиною дуже спекотного й сухого клімату тропічного поясу?
3. Які повітряні маси панують у субарктичному поясі взимку, а які — влітку?
4. Розгляньте на с. 34 мал. 21 і мал. 22, на яких зображені мусони та їх наслідки. Назвіть щонайменше три відмінності між літнім і зимовим мусонами.
5. Пояси, клімат яких формує один тип повітряних мас, називаються основними. Сформулюйте визначення переходного кліматичного поясу.

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Користуючись картою, з'ясуйте, у межах яких кліматичних поясів розташовані материки:

група 1 — Африка;

група 3 — Північна Америка;

група 2 — Австралія;

група 4 — Південна Америка.

Який кліматичний пояс займає найбільшу площину на кожному матерiku? Як це позначиться на його природних особливостях?

§ 9. ВЛАСТИВОСТІ ВОДНИХ МАС. ТЕЧІЇ

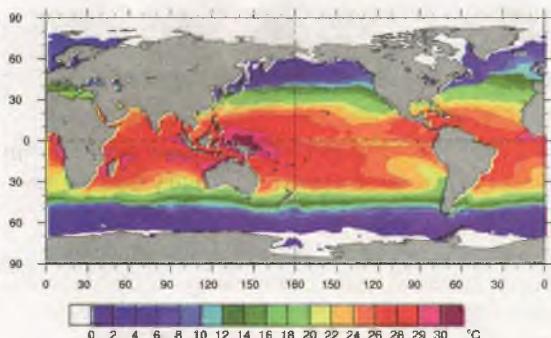

- Пригадайте, які властивості мають води Світового океану.

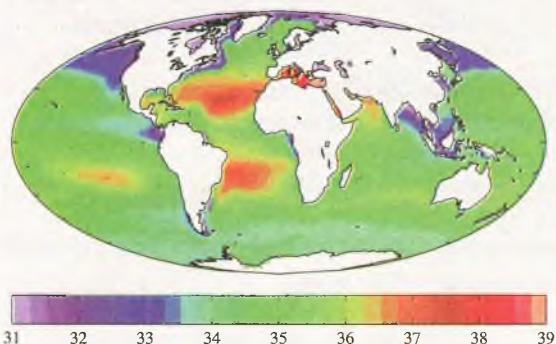
ВОДНІ МАСИ. Великі об'єми води, що формуються в певних районах океану і різняться між собою своєрідними властивостями, називають **водними масами**.

У різних частинах океанів водні маси відрізняються одна від одної температурою, солоністю, прозорістю, вмістом кисню, морськими мешканцями. Водні маси, як і повітряні, є *екваторіальні, тропічні, помірні, полярні*. Вони активно взаємодіють з атмосферою: віддають їй тепло, вбирають з неї вуглекислий газ, виділяють кисень.

ТЕМПЕРАТУРА ВОДИ. Вам уже відомо, що температура поверхневого шару води в різних районах океану залежить від клімату і знижується від екватора до полюсів (мал. 24). Найвища температура водних мас (+25... +27 °C) спостерігається в екваторіальних і тропічних широтах з жарким кліматом. Найнижча (-1,8 °C) — у полярних районах з холодним кліматом. Температура води змінюється і з глибиною: що глибше, то вода холодніша. Глибше 1000 м температура завжди становить +2...+3 °C. На дні глибоководних западин вона становить 0 °C. Теплі води зосереджені у відносно тонкому поверхневому шарі завтовшки близько 100 м.

Мал. 24. Картосхема температури поверхневого шару води Світового океану

Мал. 25. Картосхема солоності вод Світового океану

СОЛОНІСТЬ. Ви вже знаєте, що в природі немає води, яка не містила б певної кількості розчинених речовин. **Солоністю** називають кількість грамів речовин, розчинених в 1 л води. Її виражают в одиницях, що називаються проміле. Проміле (%) — це тисячна частка цілого, на відміну від відсотка (%) — сотої частки цілого. У цих одиницях середня солоність вод морів і океанів становить 35 %. Це означає, що в 1000 г (1 л) морської води міститься 35 г солей. Натомість прісною вважається вода, солоність якої не перевищує 1 %.

Солоність водних мас в океанах не скрізь однакова. У поверхневому шарі вона може зменшуватися внаслідок випадання атмосферних опадів, притоку прісної води річок, танення льоду.

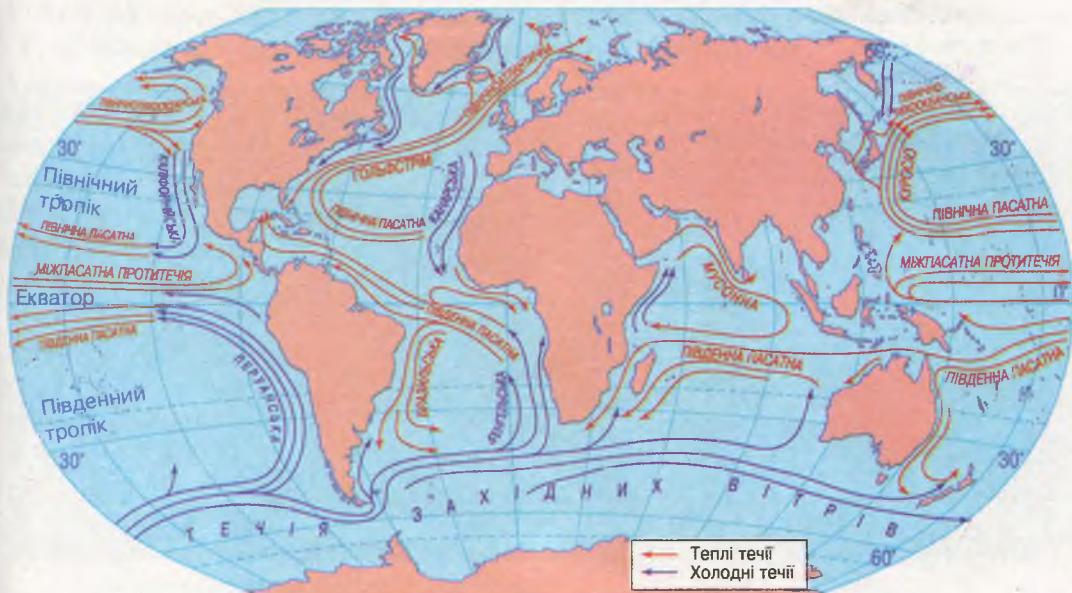
А збільшується в результаті випаровування або утворення льоду, в якому солей майже немає. Так, у тропічних широтах солоність води найбільша — 38 %, тому що опадів там мало, а випаровування велике, що збільшує концентрацію солей. У екваторіальних широтах солоність менша (34 %) — там рясні опади, які розбавляють солону воду. У помірних широтах солоність середня. У полярних районах солоність знижується до 32 % внаслідок танення льоду і стоку річок.

Крім солей, у морській воді завжди є гази, зокрема азот і кисень. Кисень, необхідний морським організмам для дихання, надходить з атмосфери та в результаті фотосинтезу.

ТЕЧІЇ. Вода в океані не знає спокою. Океанічні течії — найяскравіший вияв руху води. Течії в океані можна порівняти з переміщенням повітря в атмосфері. Вони переносять потужні маси океанічної води на величезні відстані. Течії — це горизонтальні переміщення води у вигляді широких потоків. Їх обумовлюють постійні вітри.

Розрізняють теплі й холодні течії (їх температуру визначають відносно навколоїшніх вод). Теплі течії зазвичай прямують з більш теплих широт у більш холодні, холодні — у зворотному напрямку. Вам уже відомо, що течії істотно впливають на клімат узбережжя.

Мал. 26.
Головні поверхневі
течії у Світовому
oceані

Заякорений

Дрейфуючий

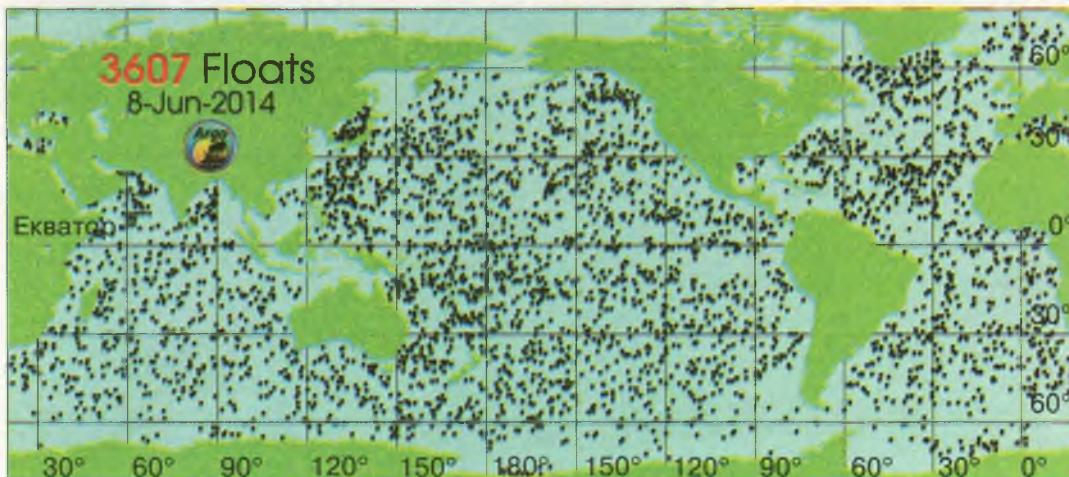
Пірнаючий

Автоматичні буй для дослідження водних мас океанів

Оскільки головною причиною утворення течій на поверхні води є постійні вітри, то їх рух в океанах певною мірою збігається з переміщенням повітряних мас. Водночас на рух води також впливають відхиляюча сила обертання Землі навколо своєї осі й обриси материків. Так, постійні пасатні вітри, що дмуть в обох півкулях від 30-х широт до екватора, утворюють потужні *Північну Пасатну і Південну Пасатну течії*. Ці течії перетинають океан зі сходу на захід. Натрапивши на береги материків, течії роздвоюються і їх рух відхиляється на південь і північ. При цьому утворюються нові течії, що прямують назад — із заходу на схід. На їх напрямок у помірних широтах впливають уже західні вітри і відхиляюча сила обертання Землі. Так, в обох півкулях в океанах виникають два кругобіги (циркуляція води). У Північній півкулі течії утворюють замкнене коло і рухаються за годинниковою стрілкою, у Південній — проти неї.

Завдяки течіям в океані відбувається неперервне перемішування всієї товщі води зверху донизу. Так, холодні арктичні й антарктичні води опускаються на сотні метрів і поступово змішуються з теплішими водами океану. Течії перерозподіляють солі, поживні речовини і, найголовніше, — тепло, як у водах Світового океану, так і на планеті в цілому. Великі і навіть малі потоки переносять в океані тепло і холод, несуть життя або спустошення, сприяють або перешкоджають мореплавству.

ДОСЛІДЖЕННЯ ВОДНИХ МАС. Вивчення океанів потрібні не тільки жителям островів чи рибалкам. Водні маси Світового океану й повітряні маси атмосфери тісно взаємодіють між собою. Тому океанографічні дослідження надзвичайно важливі для прогнозування погоди і змін клімату на всій Землі.

Мал. 27. Мережа автоматичних буйв у Світовому океані

Океанографи й метеорологи проводять дослідження за допомогою спеціальних поплавків і автоматичних буйів, наукових суден, літаків, супутників. Заякорені та дрейфуючі буй (дрифтери) збирають докладну інформацію про верхні шари води й атмосферні умови над океанами. Прилади, встановлені на них, фіксують дані про вітер, течії, висоту хвиль, температуру і солоність води. Бортовий комп’ютер за цими даними створює хвильові моделі «вітер — море», які через супутниковий зв’язок передаються на берегові станції. Дані, зафіксовані дрифтерами, передаються метеорологічним службам в усьому світі. Нині в океанах є понад тисячу буйів, які утворюють єдину загальнооceanічну мережу (мал. 27). Водночас вони є частиною глобальної системи спостереження Землі, яка збирає наземні, океанічні й атмосферні дані разом. На їх основі визначають стан Землі, прогнозують погоду та як буде змінюватися клімат.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Водні маси — це великі об’єми води, що формуються в певних районах океанів і різняться температурою, солоністю, прозорістю, вмістом кисню та іншими властивостями.
- Солоність — це кількість грамів речовин, розчинених в 1 л води (вимірюється в промілі, ‰).
- Причиною виникнення течій у морях і океанах є постійні вітри.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

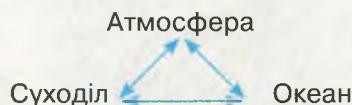
1. Як змінюється температура поверхневих вод Світового океану від екватора до полюсів?
2. Що таке солоність води? Що означає вислів «Солоність 14 ‰»?
3. Чому важливі дослідження водних мас Світового океану?
4. Обчисліть, скільки кілограмів різних речовин можна отримати з 1 т чорноморської води, якщо її солоність 18 ‰.

ПРОВЕДІТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема: Взаємодія Світового океану, атмосфери та суходолу, її наслідки

1. Щоб дослідити взаємодію океанів, атмосфери і суходолу, пригадайте кругообіг води в природі та циркуляцію повітряних мас. Проаналізуйте процеси і явища, які відбуваються в кругообігу.
2. Установіть, у чому виявляються взаємозв’язки між окремими частинами цього «трикутника»:

3. Напишіть висновок про те, що є наслідком взаємодії Світового океану, атмосфери і суходолу.

§ 10. ШИРОТНА ЗОНАЛЬНІСТЬ І ВЕРТИКАЛЬНА ПОЯСНІСТЬ

- Пригадайте, що називають природною зоною.
- Які природні зони розрізняють на Землі?

ПОШИРЕННЯ ГЕОГРАФІЧНИХ ПОЯСІВ І ПРИРОДНИХ ЗОН.

Природні комплекси, які широкими смугами простягаються у широтному напрямку і змінюють один одного від екватора до полюсів, називаються **географічними поясами**. Це екваторіальний, два субекваторіальних, два тропічних, два субтропічних, два помірних, два субполярних (субарктичний і субантарктичний) і два полярних (арктичний і антарктичний). Між собою вони різняться кількістю тепла, яке отримує поверхня, переважаючи повітряними масами й пануючими вітрами.

Різне співвідношення тепла й вологи у межах одного географічного поясу зумовлює його поділ на **природні зони**. Кожна природна зона характеризується певним кліматом, ґрунтами, рослинністю, тваринним світом. Розміщення природних зон підпорядковане географічній зональності — вони змінюються від екватора до полюсів (широкта зональність) або від океанів углиб материка (довготна зональність) внаслідок нерівномірного розподілу тепла і вологи. Зміна природних зон у горах з висотою називається **вертикальною поясністю** (мал. 28).

ЗОНА ВОЛОГИХ ЕКВАТОРІАЛЬНИХ ЛІСІВ. Вологі екваторіальні ліси ростуть в екваторіальному поясі, утворюючи три окремі масиви — у Південній Америці, Африці, Азії. Ця природна зона вирізняється найбільшою на земній кулі різноманітністю рослин і багатим тваринним світом. Дерева ростуть кількома ярусами. Кажуть, екваторіальний ліс не терпить порожнин. Тому гілки і стовбури дерев перевиті *ліанами* — рослинами з гнуучким, витким і дуже довгим (іноді понад

Мал. 28.
Географічна
зональність
і вертикальна
поясність

100 м) стеблом. На них, а також стовбурах і гілках дерев, оселяються рослини-паразити, які живляться їхніми соками. Велика вологість повітря дає змогу багатьом рослинам поглинати воду просто з повітря. Для цього вони мають повітряні корені. Такими є, наприклад, орхідеї. Екваторіальні вологі ліси вічнозелені, тобто рослини не скидають одночасно все листя.

Грунти — *червоно-жовті фералітні*. У жаркому і вологому кліматі відмерлі рештки рослин швидко перегнивають. Густі корені рослин, розташовані біля самої поверхні, швидко поглинають поживні речовини. Їх залишки щоденно зливами вимиваються вглиб. Тому ці ґрунти малородючі.

В екваторіальних лісах живуть тварини, здатні лазити по деревах і живитися їхнім листям і плодами. Це — комахи, різні птахи, мавпи, змії і ящірки. Найбільшими хижаками є леопард (в Африці), ягуар (у Південній Америці).

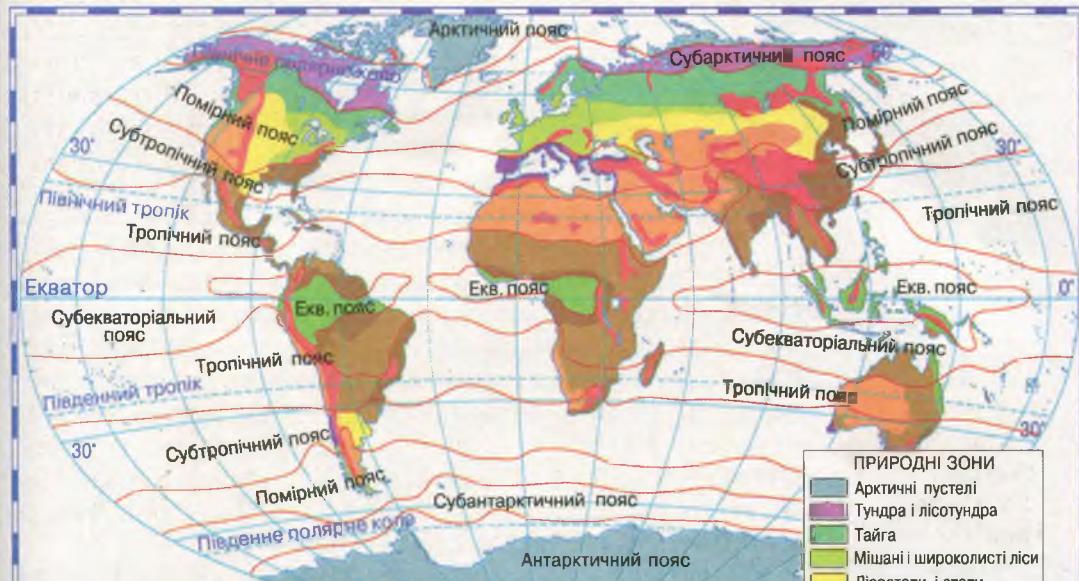

Узимку	+ 25 °C
Улітку	+ 25 °C
Опади	2000 мм/рік

Мал. 29.

Екваторіальний ліс

Мал. 30. Карта природних зон

РОБОТА З КАРТОЮ

- Яким закономірностям підпорядковане розташування природних зон на Землі?
- Визначте географічне положення зон вологих екваторіальних лісів. Як позначилося їх розташування на особливостях клімату і характері рослинності?
- На якому материкові савани займають найбільші площини?
- Розкажіть про розташування степової і лісостепової зон. Чому у степах відсутня деревна рослинність?

Вічнозелені твердолисті ліси і чагарники
Перемінно-вологі мусонні ліси
Вологі екваторіальні ліси
Напівлісостепові та пустелі
Савани і рідколісся
Зони вертикальної пояснності
Межі географічних поясів

Узимку	+ 25 °C
Улітку	+ 25 °C
Опади	300–1000 мм/рік

Мал. 31. Савана

ЗОНА САВАН. Савани — це зона, де панують трави. Серед них ростуть поодинокі дерева або групи дерев. Савани поширені в субекваторіальному поясі, де розрізняють два сезони: вологе літо і суху зиму. Трави, здебільшого злаки, влітку ростуть заввишки до 5 м. Поширені акації і колючі чагарники. Взимку трава висихає, а дерева скидають листя. Щоб перебути сухий сезон, окрім дерев запасають вологу у своїх потужних стовбурах. У савані поширені *червоно-бурі ґрунти*, родючий шар яких легко вимивається в період дощів.

Тваринний світ саван надзвичайно багатий. Насамперед, дуже різноманітні травоїдні й хижаки. Водяться найбільші птахи — страуси.

ПУСТЕЛІ. Це природні зони з різкою нестачею вологи й розрідженим рослинним покривом. Кількість опадів там мізерна (200 мм на рік). Залежно від розташування є пустелі тропічних, помірних, арктических широт. Бувають також внутрішньоматерикові й берегові пустелі.

Тропічні пустелі поширені в тропічному поясі, де впродовж року панує сухе тропічне континентальне повітря. Їх вирізняє виняткова посушливість. Унаслідок сильних добових перепадів температури повітря гірські

Узимку	+ 15 °C
Улітку	+25...+30 °C
Опади	200 мм/рік

Мал. 32. Пустеля

породи там швидко руйнуються. Тому величезні простори вкриті щебенем або сипучими пісками, які вільно переміщує вітер. У пустелях дуже мало органічних решток рослин і води, тому ґрунти дуже бідні або взагалі не утворюються. Там немає поверхневих вод. На перший погляд пустеля виглядає неживою. Проте її тваринний світ багатший за рослинність. Там живуть дрібні комахи, якими живляться павуки, скорпіони, ящірки, птахи, яких поїдають хижаки — шакал, гіена. Головна умова життя в пустелі — здатність захиститися від перегрівання і тривалий час обходитися без води. Комахи і плазуни, ховаючись від спеки, зариваються в пісок. Антилопи і газелі здатні пробігати великі відстані у пошуках води.

У пустелях є оазиси — ділянки з багатою рослинністю, де ростуть фінікова пальма, акації та насаджені фруктові дерева. Оазиси виникають завдяки природному або штучному зволоженню, зумовленому близьким розташуванням річки або підземних вод.

СТЕПИ. Це — безліса зона помірного поясу. Натомість степи мають багатий трав'яний покрив. Серед трав переважають злаки — ковила, типчак, тонконіг.

Під пишною рослинністю, яка щорічно відмирає й утворює багато органічних решток, утворилися родючі ґрунти — *чорноземи і каштанові*. Тварини — здебільшого гризуни: ховрах, тушканчик, хом'як.

Узимку	-12 °C
Улітку	+24°C
Опади	300 мм/рік

Унаслідок суворої зими більшість гризунів, які живуть у норах, впадають у сплячку. Є також степовий тхір, борсук та лисиця. Багато степових птахів: дрохва, сіра куріпка, жайворонок, степовий орел. Поширені степова гадюка, полоз.

МІШАНІ І ШИРОКОЛИСТІ ЛІСИ. Ця зона пошиrena в Євразії і Північній Америці. *Широколисті ліси* утворені дубом, буком, грабом, липою, кленом, в'язом. Вони є листопадними і щорічно на зиму скидають листя.

У *мішаних лісах* поєднуються листяні і хвойні (ялина, сосна) породи дерев. У лісах водиться багато тварин: лось, благородний олень, косуля, кабан, вовк, борсук, лісова куниця, заєць, білка. Із птахів — звичайні дятел, синиця, дрозд, зяблик, тетерук. Грунти там *дерново-підзолисті*.

ТАЙГА. Ця зона займає північну частину помірного поясу. Її властива тривала сувора зима й помірно тепле літо. Сніговий покрив лежить до 200 днів на рік. Територія заболочена. Грунти — *підзолисті і торф'яно-болотні*. Ростуть хвойні ліси з ялини, ялиці, сосни. Поширені також дрібнолистяні породи — береза й осика. Тваринний світ різноманітний: лось, бурий ведмідь, вовк, лисиця, лісова куниця, тхір, ласка, заєць-біляк, білка. Багато птахів. Поширені комахи-кровососи: комарі, мошки.

ТУНДРА. Це безліса природна зона, що простягається в субарктичному поясі. Клімат там суворий з тривалою холодною зимою ($-25 \dots -40^{\circ}\text{C}$) і коротким прохолодним (до $+10^{\circ}\text{C}$) літом. Унаслідок промерзання ґрунту і гірських порід утворюється *багаторічна мерзлота*. Через брак тепла дерева в тундрі не ростуть. Там поширені мохи і лишайники, осока, бруснища, карликова береза, чагарникова вільха. Рослини низькорослі, стелються по землі, схиляючись від сильних вітрів. Серед тварин поширені північний олень, песець, лемінг, біла куріпка, біла сова. Багато водоплавних птахів: гуси, качки, лебеді, гагари. Ґрунти тундри бідні на перегній.

АРКТИЧНІ ПУСТЕЛІ. Це зона льодяних пустель, яка пошиrena на островах Північного Льодовитого океану. Там панує суворий арктичний клімат. Сніговий покрив тримається 300 днів на рік. На невеликій глибині залягає багаторічна мерзлота. Вона охолоджує ґрунт, перешкоджає просочуванню поверхневих вод і сприяє заболочуванню. Рослинність і тваринний світ дуже

Узимку	$-5 \dots -14^{\circ}\text{C}$
Улітку	$+20^{\circ}\text{C}$
Опади	800 мм/рік

Мал. 34.

Широколистий ліс

Узимку	$-24 \dots -30^{\circ}\text{C}$
Улітку	$+10 \dots +16^{\circ}\text{C}$
Опади	600 мм/рік

Мал. 35. Тайга

Узимку	$-25 \dots -40^{\circ}\text{C}$
Улітку	$+12^{\circ}\text{C}$
Опади	400 мм/рік

Мал. 36. Тундра

Узимку	$-30 \dots -40^{\circ}\text{C}$
Улітку	$+5^{\circ}\text{C}$
Опади	200 мм/рік

Мал. 37.

Арктична пустеля

бідні. Під час короткого холодного літа де-не-де з'являються лишайники, мохи, полярний мак, куріпкова трава. Тут живуть північний олень, білий ведмідь, песець, лемінг. Улітку гніздяться чайки, чорнодзьобі казарки.

ВЕРТИКАЛЬНА ПОЯСНІСТЬ. У горах водночас зі зміною температури повітря і кількості опадів також відбувається зміна природних зон, але не в горизонтальному напрямку, а у вертикальному.

Наприклад, у Європі в Альпах розрізняють сім вертикальних поясів. У першому *низькогірському поясі* до висоти 800 м ростуть дубові ліси на бурих лісових ґрунтах. *Середньогірський пояс* до висоти 1200 м займають букові ліси на гірських бурих лісових ґрунтах. У *верхньогірському поясі* до висоти 1800 м ростуть хвойні ліси з ялинами, модринами, соснами на гірських підзолистих ґрунтах. *Субальпійський пояс* до висоти 2000 м займають криволісся з гірської сосни, рододендронів і високотрав'я. До висоти 2800 м поширені *альпійські високотравні луки*. Вище — панує пояс скель і кам'янистих розсипиш, де майже немає рослинного покриву. У найвищому поясі лежать *гірські льодовики*.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Географічні пояси — це природні комплекси, що широкими смугами простягаються у широтному напрямку.
- Природні зони — природні комплекси, що мають характерні їм тип клімату, ґрунти, рослинність, тваринний світ і закономірно змінюються відповідно від екватора до полюсів.
- Вертикальна поясність — закономірна зміна природних зон з висотою в горах.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Що називають географічним поясом? Які географічні пояси сформувалися на земній кулі?
2. Чим відрізняються поняття «широтна зональність» і «вертикальна поясність»?
3. Охарактеризуйте зону саван.
4. Чому степи найбільше змінені людиною?
5. Назвіть безлісі природні зони. Що перешкоджає там росту дерев?

КНИЖКОВА ПОЛІЦЯ

1. Безуглий А. М., Співачевський І. Г. Шкільний геологічний словник-довідник. — К.: Рад. шк., 1976.
2. Детская энциклопедия. Земля и Вселенная. — М.: Nota Bene, 1994.
3. Словник-довідник з фізичної географії. 6–8 класи / С. В. Міхелі та ін., за ред. В. Г. Чирки. — Х.: Вид. група «Основа», 2004.
4. Уотт Ф. Планета Земля: Енциклопедия окружающего мира. — М.: Росмэн, 1997.

**ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ**

- 1. Укажіть, який материк омивається водами усіх чотирьох океанів.**
 - А Африка
 - Б Євразія
 - Г Північна Америка

- 2. Зазначте, де найбільша потужність земної кори.**
 - А під океанами
 - Б під горами
 - В під височинами
 - Г під рівнинами

- 3. Які форми рельєфу відповідають областям складчастості?**
 - А височини
 - Б низовини
 - В рівнини
 - Г гори

- 4. Назвіть перехідний кліматичний пояс.**
 - А екваторіальний
 - Б субтропічний
 - В помірний
 - Г арктичний

- 5. Укажіть, яка природна зона займає центральну частину помірного поясу, має спекотне літо, досить холодну зиму і в якій панує трав'яна рослинність на черноземних і каштанових ґрунтах.**
 - А степова
 - Б тундра
 - В пустеля
 - Г савана

- 6. Розташуйте послідовно за розмірами материки Землі, починаючи від найменшого.**
 - А Африка
 - Б Австралія
 - В Євразія
 - Г Північна Америка

- 7. Установіть відповідність між материком і особливістю його природних умов.**

1 Африка 2 Австралія 3 Південна Америка 4 Антарктида	А найбільш зволожений материк світу Б найбільш посушливий материк світу В найжаркіший материк світу Г найбільший за площею материк світу Д найхолодніший материк світу
---	--

- 8. Які на Землі є частини світу?**
- 9. Як розрізняють карти за змістом?**
- 10. Якими є наслідки обертання Землі навколо Сонця?**
- 11. Унаслідок чого на Землі утворилися материки й океанічні западини?**
- 12. Яку будову має платформа?**
- 13. У чому полягає основна закономірність у розташуванні великих форм рельєфу на Землі?**
- 14. Назвіть кліматотвірні чинники.**
- 15. Які постійні вітри виникають на земній кулі?**
- 16. За якими кліматичними показниками в межах географічних поясів розрізняють природні зони?**

МАТЕРИКИ

Розділ II.

МАТЕРИКИ ТРОПІЧНИХ ШИРОТ

Тема 1. Африка

Тема 2. Південна Америка

Тема 3. Австралія

Розділ III.

ПОЛЯРНИЙ МАТЕРИК ПЛАНЕТИ

Тема 4. Антарктида

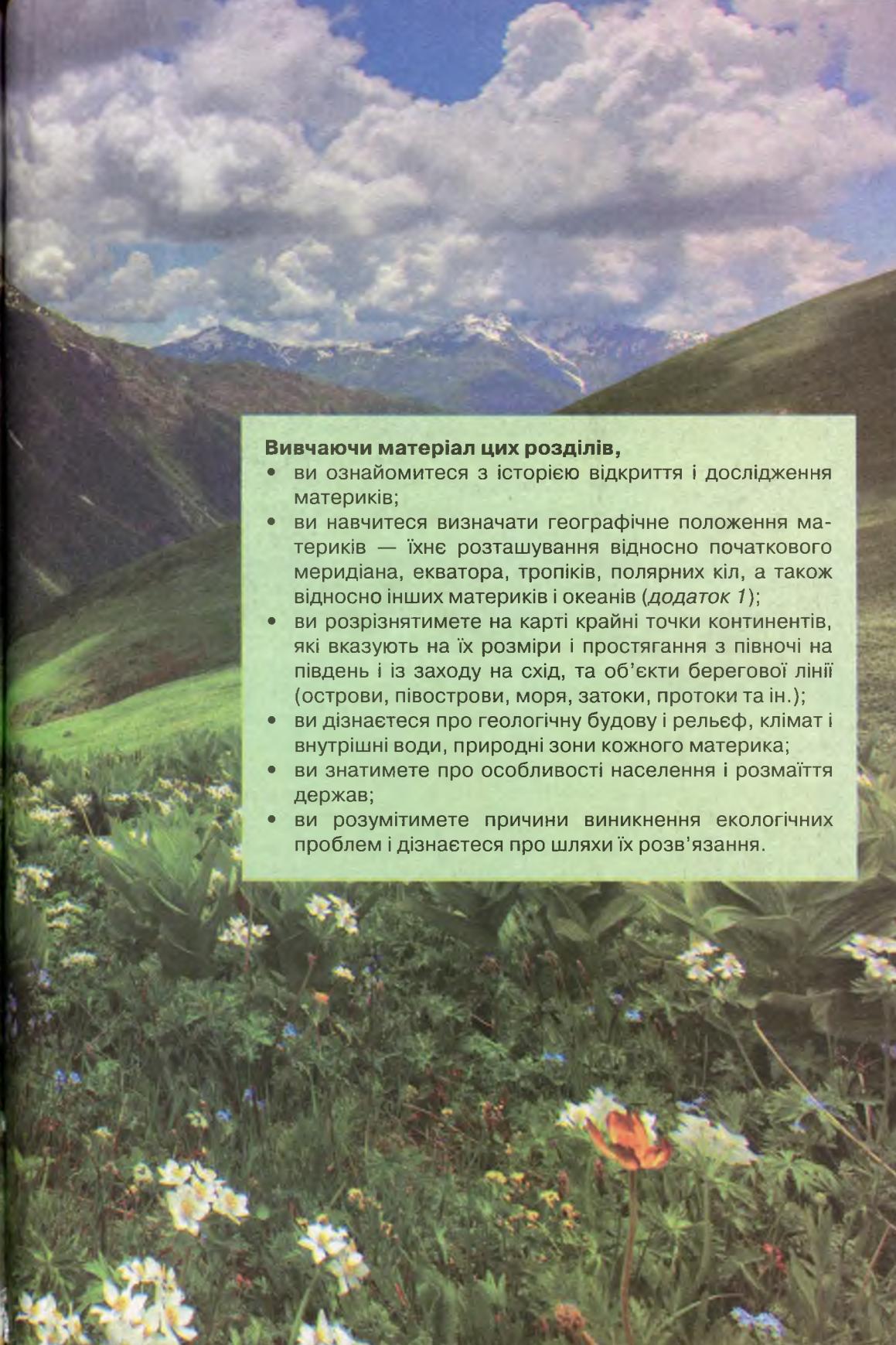
Розділ IV.

МАТЕРИКИ ПІВНІЧНОЇ ПІВКУЛІ

Тема 5. Північна Америка

Тема 6. Євразія

Про материки вам уже багато відомо, і ви знаєте, що кожний з них надзвичайно своєрідний. Африка — найспектакльніший материк Землі з найбільшими у світі пустелями. Австралія — «материк-навпаки», що розташований по відношенню до нас з іншого боку екватора. Антарктида — Льодяний континент, материк учених. Південна Америка — найбільш вологий материк, батьківщина карнавалів і знаменитих футбольних команд. Північна Америка — материк економічної могутності. Євразія — найбільший материк планети, на якому розташована й наша країна.

Вивчаючи матеріал цих розділів,

- ви ознайомитеся з історією відкриття і дослідження материків;
- ви навчитеся визначати географічне положення материків — їхнє розташування відносно початкового меридіана, екватора, тропіків, полярних кіл, а також відносно інших материків і океанів (додаток 1);
- ви розрізнятимете на карті крайні точки континентів, які вказують на їх розміри і простягання з півночі на південь і з заходу на схід, та об'єкти берегової лінії (острови, півострови, моря, затоки, протоки та ін.);
- ви дізнаєтесь про геологічну будову і рельєф, клімат і внутрішні води, природні зони кожного материка;
- ви знатимете про особливості населення і розмаїття держав;
- ви розумітимете причини виникнення екологічних проблем і дізнаєтесь про шляхи їх розв'язання.

Тема 1

АФРИКА

Площа — 30,3 млн км²
Населення — 1,111 млрд осіб
Середня висота — 750 м
Найвища точка над р. м. —
г. Кіліманджаро (5895 м)

§ 11. ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ

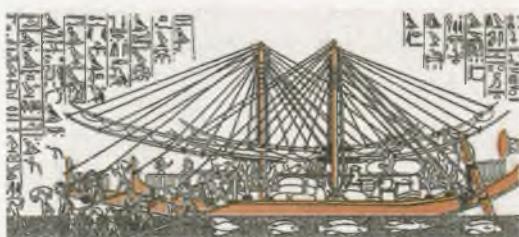
- Хто з мореплавців у добу Великих географічних відкриттів плавав уздовж берегів Африки?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Географічне положення — важлива складова характеристики будь-якого об'єкта. Це — його своєрідна адреса у просторі. Від розташування материка на Землі залежать його природні умови. Навчитися визначати географічне положення допоможе план (*додаток 1*).

Африка має своєрідне розташування. Це єдиний материк, що майже посередині перетинається екватором. Отже, Африка лежить в обох півкулях Землі. І тому, коли в Північній півкулі — літо, то в Південній — зима. Майже повністю материк розташований між двома тропіками в жаркому поясі — в екваторіальному, субекваторіальних і тропічних кліматичних поясах. Тому Африка — найспектакльніший материк на Землі. Відносно нульового меридіана континент майже повністю лежить у Східній півкулі, лише невелика його частина — у Західній.

Подорож у слово

Стародавні греки іменували Африку Лівією. Назва **Африка** з'явилася ще до нашої ери. Є припущення, що це слово походить від назви берберського племені африги і означає *той, що не знає холоду*.

Мал. 38. Єгипетські кораблі на березі Пунта (блізько 1480 р. до н. е.)

Крайні точки материка вказують на його розміри й протяжність. Крайня північна точка Африки — *мис Рас-Енгела*, крайня південна — *мис Агульяс (Головний)*. Відстань між ними — близько 8000 км. Крайня західна точка — *мис Альмаді*, крайня східна — *мис Рас-Гафун*. Протяжність Африки із заходу на схід — 7500 км. За площею вона поступається лише Євразії.

Від інших материків Африка відокремлена водами Атлантичного та Індійського океанів. Виняток — Євразія, до якої вона прилягає майже впритул. Від Європи Африку відокремлює *Середземне море* і *Гібралтарська протока* зав-

ширшки 14 км. З Азією Африка з'єднана вузькою смужкою суходолу — *Суецьким перешейком* завдовжки 120 км. У XIX ст. там було прорито *Суецький канал*, який сполучив Середземне море і Червоне. *Червоне море і Баб-ель-Мандебська протока* відокремлюють Африку від Азії. Моря й океани, що омивають материк, істотно впливають на його природу.

Берегова лінія Африки слабо розчленована. Найбільшими затоками є *Аденська* та *Гвінейська*, яка широко відкрита у бік океану. На сході виступає єдиний великий *півострів Сомалі*. Найбільший острів *Мадагаскар* від материка відокремлений *Мозамбіцькою протокою*. Береги материка дуже обривисті, з крутими уступами, мають мало зручних бухт.

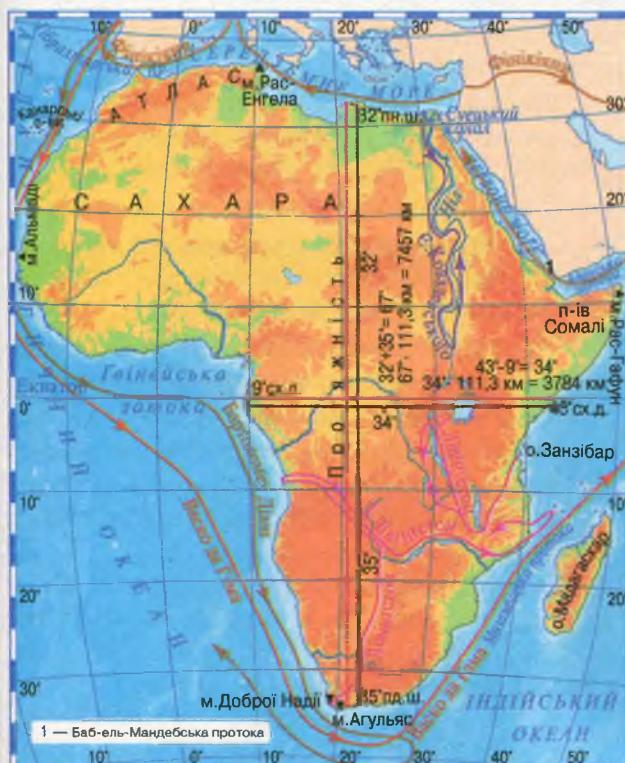
ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ОСВОЄННЯ. Африку відкрили самі африканці. Так, у Стародавньому Єгипті ще задовго до нашої ери нагромаджувалися перші знання про материк. Відомо, що 3,5 тис. років тому єгиптяни здійснювали далекі плавання вздовж берегів Червоного моря. Фараони відряджали своїх підданих у *країну Пунт* (нині Ефіопія і Сомалі),

Подорож у слово

Червоне море, як і всі моря, має прозорі води. Проте на глибині спостерігається дивне явище — вода набуває червоного забарвлення. Учені це пояснюють поширенням мікроскопічних водоростей. Море тривалий час називали *Еритрейським* (від грец. «*εριτρός*» — червоний), а потім цю назву переклали буквально — Червоне.

Мал. 39. Фізична карта Африки

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Знайдіть крайні точки Африки. Визначте географічні координати крайніх південної і східної точок.
2. Обчисліть протяжність материка у градусах і кілометрах вздовж Північного і Південного тропіків ($1^\circ = 104,6$ км). Зробіть висновок, у якій півкулі відносно екватора розташована більша частина материка.
3. Яку затоку Африки можна назвати морем? Чому?
4. Назвіть протоки, які відокремлюють Африку від Європи, Азії, острова Мадагаскар.
5. Охарактеризуйте географічне положення острова Мадагаскар.

звідки ті привозили слонову кістку, золото, цінні породи дерев. У VI ст. до н. е. фінікійці зробили значне географічне відкриття — вони морем обігнули Африку й довели, що це окремий великий масив суходолу, зусібіч оточений водою.

Натомість для європейців і азіатів — найближчих сусідів Африки — материк протягом багатьох століть залишався таємницею. Століттями існувало переконання, що жити в жаркому екваторіальному кліматі неможливо, що сонце там обпалює людей до чорноти, а море кипить і випаровується.

У XV ст. чималих зусиль для дослідження берегової лінії Африки доклали португальські мореплавці, які шукали морський шлях до Індії. *Бартоломеу Діаш* проплив уздовж західного узбережжя Африки і досягнув її південних окраїн. Він відкрив миси *Доброї Надії* і *Агульяс*. Згодом відкриття південних берегів Африки продовжив *Васко да Гама*. Так «розвідники Індії» встановили обриси берегів Африканського континенту.

Водночас внутрішні райони материка залишалися невідомими. Лише в середині XIX ст. європейці почали досліджувати Південну, Центральну і Східну Африку. Так, англієць *Давід Лівінгтон* вперше перетнув материк із заходу на схід, від океану до океану. Він проплив по річці *Замбезі*, відкрив на ній великий водоспад *Вікторія*, описав озера, рослини і тварин. Дослідник перетнув *Калахарі* і встановив, що це — не пустеля, а напівпустеля. Д. Лівінгтон був лікарем, проте, не маючи спеціальної географічної підготовки, напрочуд точно позначив численні об'єкти на карті. Його географічні відкриття, спостереження та описи й досі не втратили наукової цінності.

Коли від Д. Лівінгтона тривалий час не було жодної звістки, у 1871 р. на його пошуки вирушив відомий англійський журналіст *Генрі Стенлі*. Дослідуючи береги озера *Танганьїка*, експедиція, яку він очолював, знайшла Д. Лівінгтона. Після цієї мандрівки Г. Стенлі захопився Африкою і продовжив її дослідження. Результати його другої експедиції були вражаючими — він перетнув материк у районі екватора, шлях до його центральних частин було відкрито для європейців, річка *Конго* була розвідана по всій своїй довжині. Дослідник відкрив

Давід Лівінгтон
(1813–1873)

Єгор Ковалевський
(1809–1868)

Наш земляк — дослідник Африки

Досліджував далеку Африку й наш земляк Єгор Ковалевський, який народився на Харківщині. У середині XIX ст. його, гірського інженера, відрядили до Єгипту допомогти у пошуках родовищ золота. Виконавши своє завдання, він багато подорожував. Дослідник описав рельєф маловідомого тоді Ефіопського нагір'я, першим припустив, що головним витоком Нілу є не Голубий, як тоді вважали географи, а Білий Ніл. Дорожнimi замітками мандрівника зачитувався навіть

Тарас Шевченко.

гірський масив Рувензорі і розгадав загадку витоку Нілу: ним, як з'ясувалося, є річка Кагера, що впадає в озеро Вікторія. Г. Стенлі вважають першим європейським дослідником, хто побачив племена пігмеїв.

Географічні карти Африки були остаточно уточнені тільки в середині ХХ ст. Проте й досі чимало таємниць материка не розкрито.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Африка — другий за розміром території материк світу, який майже повністю лежить у Східній півкулі, посередині перетинається екватором, розташований між двома тропіками в жаркому поясі.
- Перші географічні знання про Африку зібрали ще до нашої ери стародавні єгиптяни та фінікійці.
- Відкриття, зроблені у XIX ст. Давідом Лівінгстоном і Генрі Стенлі, відкрили світові внутрішні райони Африки.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому вивчення материка починається з характеристики його географічного положення?
2. Хто були першими дослідниками Африки? Які відкриття вони зробили?
3. Яку роль у дослідженні Африки відіграли плавання португальців?
4. Які відкриття прославили Давіда Лівінгстона?
5. Розкажіть про дослідження Генрі Стенлі.
6. Поміркуйте, чому Африку називають материком найвищих температур.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 2

Тема: **Визначення географічних координат крайніх точок та протяжності Африки**

1. Визначте координати крайніх точок Африки.
2. Обчисліть найбільшу протяжність материка у градусах і кілометрах з півночі на південь ($1^\circ = 111,3$ км) та із заходу на схід ($1^\circ \approx 109$ км).

ПРАКТИЧНА РОБОТА 3 (Початок. Продовження див. на с. 67, 92)

Тема: **Зазначення на контурній карті назв географічних об'єктів материка**

1. На контурній карті підпишіть назви об'єктів берегової лінії Африки: мисів — Рас-Енгела, Агульяс, Альмаді, Рас-Гафун; острова Мадагаскар; півострова Сомалі; заток — Гвінейська, Аденська; проток — Гібралтарська, Мозамбіцька, Баб-ель-Мандебська; морів — Середземне, Червоне.

§ 12. ТЕКТОНІЧНА БУДОВА, РЕЛЬЄФ ТА КОРИСНІ КОПАЛИНИ

- Пригадайте, що таке літосферні плити.
- Як розрізняють рівнини й гори за висотою?

ТЕКТОНІЧНА БУДОВА. Ще 180 млн років тому Африка була частиною стародавнього материка Гондвана. Коли Гондвана розкололася, від неї відокремилася *Африканська літосферна плита*. В основі сучасної Африки лежить частина цієї плити — давня (докембрійська) *Африкано-Аравійська платформа*.

Нижню частину платформи (тобто її фундамент) утворюють тверді кристалічні породи магматичного і метаморфічного походження. Вони дуже давні за віком.

На фундаменті внаслідок вивітрювання, роботи вітру і поверхневих вод нагромаджувалися осадові відклади. За мільйони років вони сформували потужний багатокілометровий осадовий чохол платформи. Він покриває фундамент нерівномірно, тому що протягом геологічного часу платформа зазнавала повільних підняттів і опускань. На тих ділянках, що тривалий час піднімалися, давні кристалічні породи фундаменту опинилися на поверхні, утворивши *щити*. Інші ділянки платформи опускалися, їх заливали води

Мал. 40. Будова земної кори та фізична карта Африки

РОБОТА З КАРТОЮ

1. На якій літосферній плиті лежить Африка?
2. Яка платформа лежить в основі материка?
3. У яких місцях Африкано-Аравійська платформа була «додбудована» складчастими областями?
4. Де проходить зона розломів (рифтів)?
5. Які за походженням корисні копалини залягають на щитах?

РОДОВИЩА КОРИСНИХ КОПАЛИН	
■ кам'яного вугілля	■ мідніх руд
▲ нафти	○ поліметалічних руд
△ природного газу	○ олов'яних руд
▲ залізничні руди	● золота
■ марганцевих руд	★ платини
■ хромових руд	○ уранових руд
△ кобальтових руд	+ азбесту
□ алюмінієвих руд	● фосфоритів
○ уранових руд	● алмазів

давніх морів. У тих місцях, де фундамент перекривала потужна товща морських осадових відкладів, утворилися *плити*.

Через мільйони років Африкано-Аравійська платформа на північному заході і півдні була «додбудована» частинами океанічного дна, товщі осадових порід якого були зім'яті в складки й утворили складчасті області.

Близько 60 млн років тому вся Африкано-Аравійська платформа почала підніматися. Це супроводжувалося гігантськими розломами земної кори. Тоді утворилася найбільша на суходолі система рифтів — Східноафриканських розломів (мал. 41). Вона простяглася на 4000 км від Суецького перешейка дном Червоного моря і далі суходолом до річки Замбезі. Ширина рифтів подекуди сягає 120 км. Ці розломи, ніби ножем, розірвали Африкано-Аравійську платформу. Уздовж них бувають землетруси, де-не-де оживають вулкани.

РЕЛЬЄФ. У рельєфі Африки переважають **рівнини**. Це зумовлено платформою, яка є основою майже всього материка. Особливістю африканських рівнин є те, що серед них поширені високі рівнини —

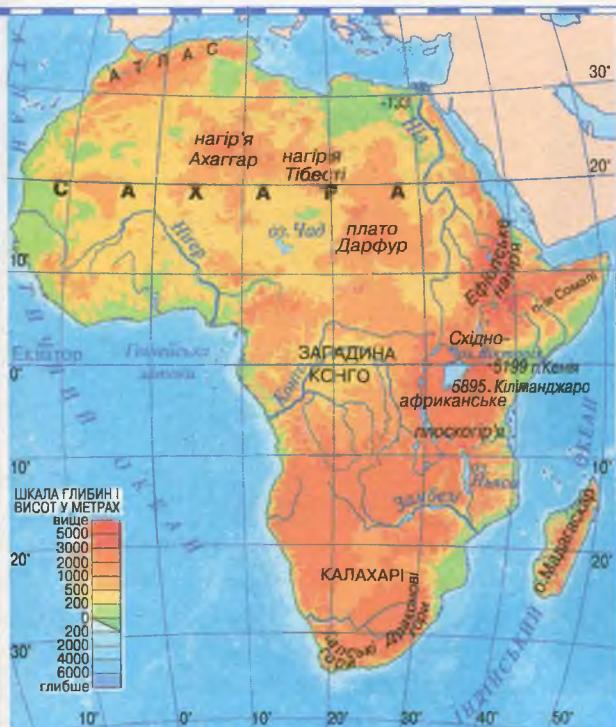

Рух літосферних плит

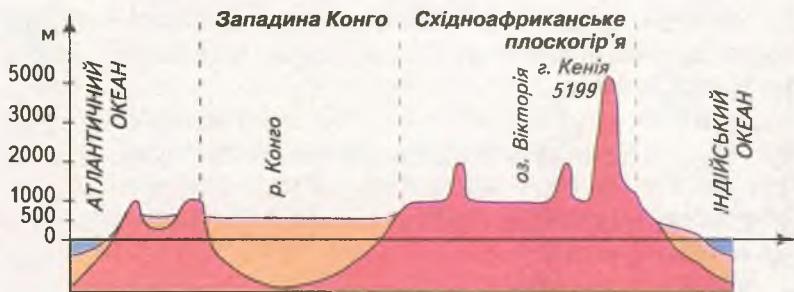
Утворення грабена

Мал. 41. Формування зони Східноафриканських розломів

РОБОТА З КАРТОЮ

- Визначте, яким тектонічним структурам — платформам чи складчастим областям — відповідає рівнинна частина Африки.
- Назвіть великі плоскогір'я і плато. Де вони розташовані?
- Де розташована низовина, що має від'ємну позначку висоти? На скільки метрів нижче від рівня моря вона лежить?
- Які види рівнин за висотою відповідають щитам платформи?
- Яким тектонічним структурам відповідають гори Атлас, Капські та Драконові?

Мал. 42. Профіль рельєфу Африки (по екватору)

височини, плато, плоскогір'я. Це пояснюється загальним підняттям усієї території Африки в кайнозойську еру. Низовини простягаються лише вузькими смугами уздовж морських узбережж (мал. 42).

Великі рівнини лежать у північній і західній частинах материка. Їх поверхня дуже неоднорідна: височини чергуються з низовинами і плато. У тих місцях, де

на поверхню виходять кристалічні породи фундаменту (щити), серед пісків Сахарі здіймаються нагір'я заввишки понад 3000 м. Східноафриканське плоскогір'я — це величезна високо припіднята рівнина. Там здіймаються згаслі вулкани, зокрема й найвища точка Африки — вулкан Кіліманджаро (5895 м). Вулканічні гори приурочені до зони Східноафриканських розломів. Серед високих плато (до 1000 м) лежать заболочені западини Конго і Калахарі.

Гори в Африці займають невелику площину. Ефіопське нагір'я з численними згаслими вулканами підняте на 2000–3000 м. Воно крутко обривається на сході й уступами знижується на заході. На північному заході материка височать гори Атлас, що утворилися на стику двох літосферних плит, де земна кора була зім'ята у складки. На півдні материка лежать невисокі плосковерхі Капські гори. Драконові гори вищі, від узбережжя гігантськими сходами вони спускаються до внутрішніх районів материка.

КОРИСНІ КОПАЛИНИ. Надра Африки багаті на різноманітні корисні копалини. Їх розташування тісно пов'язане з геологічною будовою материка.

Подорож у слово

Назва вулкана-красеня **Кіліманджаро** у перекладі з мови сухаїлі означає *Оселя бога холоду*. Проте це вільний переклад. Цо назву можна передати й як *Творець холоду*, *Цар гори*, що породжує холодні потоки повітря або *Гора бога холоду*.

Мал. 43. Вулканічний масив Кіліманджаро

Мал. 44. Драконові гори

Поклади рудних корисних копалин — залізних, мідних, цинкових, олов'яних, хромових руд, золота — приурочені до давнього фундаменту платформи, складеного магматичними і метаморфічними породами. Найбільші родовища руд зосереджені на півдні й сході материка, де фундамент залягає неглибоко. Там, зокрема, є значні поклади золота й міді, за запасами яких Африка посідає відповідно перше та друге місця у світі.

Родовища нерудних корисних копалин — кам'яного вугілля, нафти, природного газу, фосфоритів та інших — залягають в осадових породах, що потужним чохлом покривають зниженні ділянки платформи. Великі родовища нафти відкрито на півночі зосереджені й багаті поклади фосфоритів, з яких виробляють добрива. В осадових товщах також трапляються рудні копалини, що утворилися внаслідок вивітрювання магматичних і метаморфічних порід. Зокрема, родовища залізних, мідних, марганцевих руд і золота осадового походження поширені на заході і півдні Африки.

Африка славиться покладами алмазів — найцінніших дорогоцінних каменів. Їх використовують не тільки як вишукані прикраси, а й як неперевершений за твердістю матеріал. У Африці видобувають половину всіх алмазів світу. Їх поклади відкрито на південно-західному узбережжі та в центрі материка.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Тектонічна будова материка та його рельєф тісно пов'язані: давній Африкано-Аравійський платформі в рельєфі відповідають підвищені рівнини (височини, плато, плоскогір'я), а областям складчастості — гори.
- В Африці утворилася найбільша на суходолі система Східноафриканських розломів (рифтів), до якої приурочені численні гори-вулкани.
- Розміщення корисних копалин пов'язане з тектонічною будовою материка: до магматичних і метаморфічних порід фундаменту платформи приурочені рудні, до її чохла з осадових порід — нерудні або рудні осадового походження.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чим зумовлене панування рівнин на Африканському континенті?
2. Де розташовані гори? До якого виду гір за висотою вони належать?
3. Які корисні копалини залягають на Східноафриканському плоскогір'ї?
4. Як взаємопов'язані рельєф, тектонічна будова і розміщення корисних копалин на материкову?

§ 13. КЛІМАТ

- Пригадайте, що є основними кліматотвірними чинниками.
- Які особливості географічного положення Африки?

ЗАГАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ КЛІМАТУ. Ви вже знаєте, що найважливішим кліматотвірним чинником є кількість сонячної енергії, яку отримує земна поверхня. Внаслідок розташування Африки обабіч екватора між тропіками (в межах жаркого поясу), вона отримує більше за інші материки сонячного тепла. Майже всюди на її території середня річна температура повітря вища за $+20^{\circ}\text{C}$. Водночас у горах, розташованих поза жарким поясом на окраїнах материка, взимку бувають морози до -10°C і випадає сніг. Однак холодних, звичних для нас зим, в Африці не буває. Зима і літо різняться між собою здебільшого умовами зволоження. Влітку — майже повсюдно сезон дощів, взимку — бездошовий сезон. Винятком є район екватора, де опади випадають цілорічно, та пустелі, де дощів немає ні влітку, ні взимку.

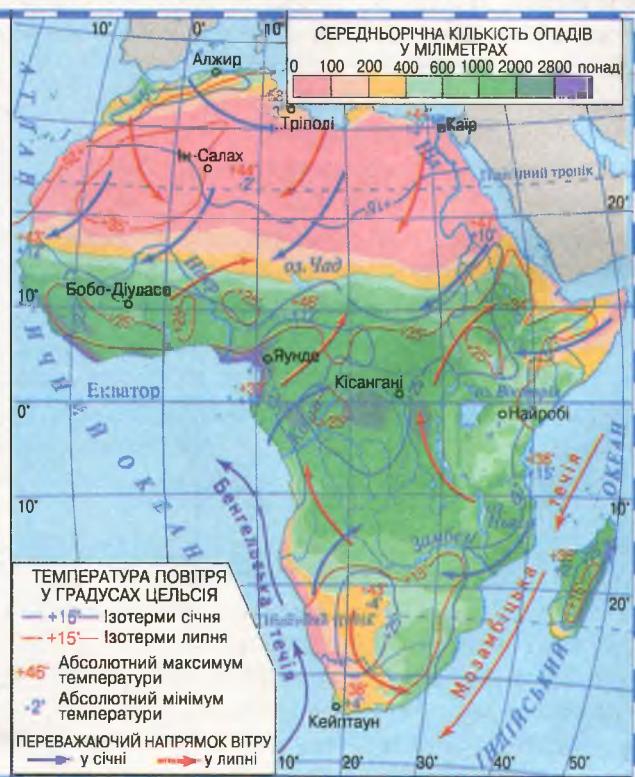
Найвища температура повітря на Землі $+57,8^{\circ}\text{C}$ була зареєстрована в Африці поблизу міста Тріполі.

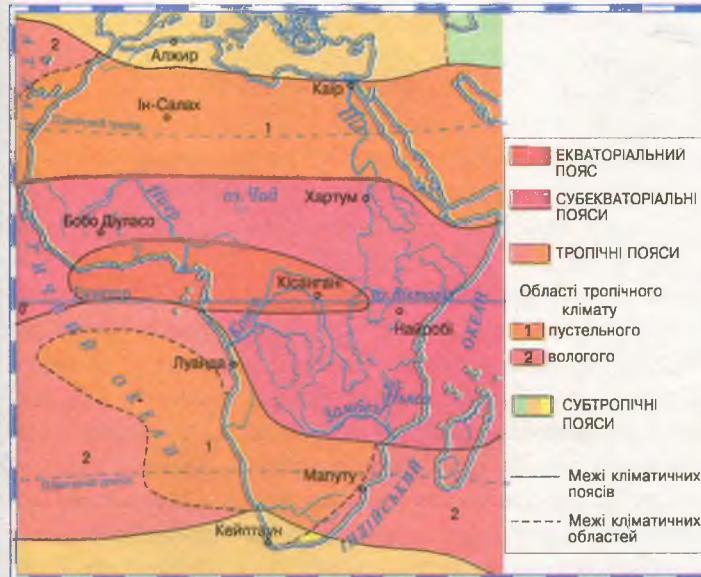
Мал. 45.
Клімат Африки

На малюнку показано, що в Африці відсутні зими. Влітку відбувається сезон дощів, а взимку — бездошовий сезон. Винятком є район екватора, де опади випадають цілорічно, та пустелі, де дощів немає ні влітку, ні взимку.

РОБОТА З КАРТОЮ

1. За ізотермами липня й січня встановіть середньомісячні температури повітря поблизу екватора, тропіків, на крайній півночі та крайньому півдні материка.
2. Які максимальні й мінімальні температури повітря були зареєстровані на материкові?
3. У яких районах випадає найбільша, а у яких — найменша кількість опадів?
4. Під впливом яких вітрів перевбуває північна частина материка?
5. Які вітри влітку і взимку панують в екваторіальній частині Африки?
6. Користуючись кліматичними показниками, розкажіть про особливості клімату в районі міста Тріполі.

РОБОТА З КАРТОЮ

- Перелічіть кліматичні пояси, в яких розташована Африка.
- Які кліматичні пояси охоплюють в Африці найбільші площи?
- Яке простягання має екваторіальний пояс?
- У якій частині материка тропічний клімат має найбільше поширення?
- Які райони Африки розташовані в субтропічних поясах?

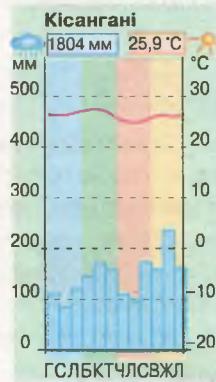
Важливим кліматотвірним чинником є **циркуляція повітряних мас**. Над материком дмуть постійні вітри — західні та пасати, які приносять або сухе континентальне повітря, або вологе морське. У екваторіальній частині Африки, де панують вологі екваторіальні маси, випадає велика кількість опадів — до 3000 мм на рік. У тропічних широтах, де переважають сухі тропічні повітряні маси, опадів випадає дуже мало — до 300 мм на рік.

Істотно впливає на формування клімату **підстильна поверхня** (рельєф, океанічні течії). Так, вершини високих вулканів Кенія і Кіліманджаро, незважаючи на розташування поблизу екватора, вкриті багаторічними снігами. Холодні океанічні течії, що омивають береги Африки, не сприяють утворенню опадів.

КЛІМАТИЧНІ ПОЯСИ І ТИПИ КЛІМАТУ. Африка лежить в екваторіальному, двох субекваторіальних, двох тропічних і двох субтропічних кліматичних поясах. Кожному з них властивий свій тип клімату.

Екваторіальний кліматичний пояс охоплює територію обабіч екватора на узбережжі Гвінейської затоки і в басейні річки Конго. Там панують теплі вологі екваторіальні повітряні маси. Тому температура повітря протягом року постійно висока (+26... +28 °C). Унаслідок низького тиску, що встановлюється в екваторіальних широтах, нагріте від земної поверхні повітря піднімається

Мал. 46. Кліматичні пояси Африки

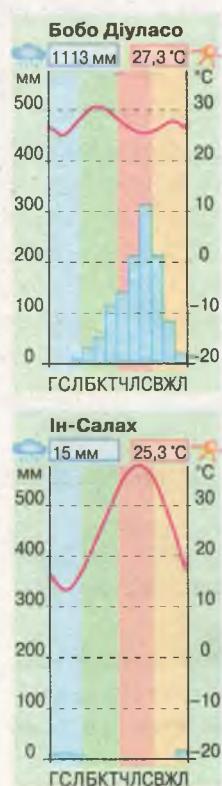
Кліматична діаграма

Висока вологість повітря

Цілорічно тепла й волога погода в екваторіальному поясі сприяє неперервному росту й розвитку рослин, які постійно випаровують вологу. Тому вологість повітря дуже висока — майже 100 %. Від надмірної сироватісті будинків, одягу, різні предмети вкриваються пліснявою, а залізні вироби швидко ржавіють.

Кліматичні діаграми

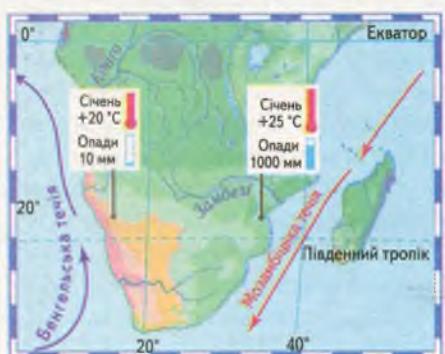
Мал. 47. Вплив течій на формування клімату узбережжя

вгору. Там воно охолоджується й утворює потужні купчасті хмари. Вони породжують щоденні грозові зливи. Тому опадів випадає дуже багато — 2000–3000 мм на рік. Не тільки людям, не призвичаєним до таких умов, а й місцевим мешканцям важко переносити задушливу спеку і високу вологість повітря. Полегшення приносить тільки нічна прохолода. Тому *екваторіальний постійно жаркий і постійно вологий клімат* мало сприятливий для життя людей.

Субекваторіальні кліматичні пояси у кожній півкулі широкою смugoю обрамляють екваторіальний пояс. Там чітко виокремлюються два сезони — літній вологий і зимовий сухий. Улітку, коли Сонце тут у зеніті, встановлюється, як і на екваторі, низький тиск. Тому сюди надходять вологі екваторіальні повітряні маси, які приносять рясні опади. Взимку поясу тиску змішуються, і в субекваторіальні широти разом з пасатами надходять сухі тропічні повітряні маси. Дощі припиняються, встановлюється спекотна і суха погода. Тому *субекваторіальний клімат постійно жаркий і перемінно-вологий*.

У тропічних кліматичних поясах цілорічно панують надзвичайно жаркі й сухі тропічні континентальні повітряні маси. Це сприяє утворенню пустель. Найбільш спекотні й сухі області розташовані в Північній Африці. Північно-східний пасат там дме від величезного масиву суходолу — Євразії. Тому континентальне повітря, яке він несе, надзвичайно сухе. Це привело до утворення на півночі Африки найбільшої пустелі світу — *Сахари*. Температура повітря в тіні там сягає +50 °C. Кількість опадів становить лише 1–3 мм на рік. Буває, що протягом 5–10 років не випадає жодної краплі дощу. У Південній Африці через меншу протяжність материка із заходу на схід у тропічних широтах опадів випадає дещо більше. Південно-східний пасат, що дме з Індійського океану, несе хоча й тропічне, але зволожене над океаном повітря. Тому *Калахарі* зволожується значно більше, ніж Сахара, і є не пустелею, а напівпустелею. Такі чинники сформували на великих площах Африки *тропічний пустельний клімат*.

У тропічних широтах на південно-західному узбережжі материка, що омивається Атлантичним океаном, дощів майже не буває. Холодні течії, що проходять поблизу, охолоджують вологі морські повітряні маси. Повітря стає важким і не може піднятися на висоту, достатню для утворення дощових хмар. Тому кількість опадів там мізерна

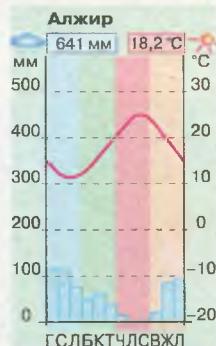

(100 мм на рік). Джерелом зволоження є лише тумани, утворенню яких сприяє велика вологість повітря. Унаслідок цього виникла пустеля *Наміб*, яка підступає до самісінського берега океану. Натомість на східному узбережжі Африки теж панує морське тропічне повітря, але клімат там зовсім інший — **тропічний вологий**. Утворенню великої кількості опадів (1000 мм на рік) сприяють теплі течії, що прямують уздовж східних берегів материка (мал. 47).

Субтропічні кліматичні пояси в Африці охоплюють тільки крайні райони на півночі і півдні материка. Клімат в обох півкулях характеризується сезонною зміною повітряних мас. У літку в субтропічні широти приходять тропічні повітряні маси з материка, тому літо жарке і сухе. Взимку, внаслідок зміщення поясів тиску, туди разом із західними вітрами надходять вологі помірні повітряні маси з океану. Тому взимку випадають дощі, а в горах навіть сніг. **Субтропічний клімат з сухим жарким літом і вологою м'якою зимою** сприятливий для життя і господарської діяльності людини.

Низька вологість повітря

У Сахарі тропічне континентальне повітря надзвичайно сухе. Його вологість така низька, що в людини можуть тріскатися губи, шкіра і навіть нігти. Сухі гарячі вітри супроводжуються пиловими і піщаними бурями.

Кліматична діаграма

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Африка — найспектакльніший материк земної кулі, оскільки його більша частина розташована обабіч екватора між тропіками.
- В Африці сформувалися різні типи клімату: екваторіальний постійно жаркий і постійно вологий, субекваторіальний постійно жаркий і перемінно-вологий, тропічний пустельний і тропічний вологий, субтропічний із сухим жарким літом і вологою м'якою зимою.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Доведіть, що Африка — найспектакльніший материк земної кулі.
2. У якому кліматичному поясі завжди триває літо?
3. Чому в тропічних поясах поширені суhiй пустельний клімат?
4. У яких поясах пори року залежать від наявності або відсутності дощів?
5. Поміркуйте, чому в основних кліматичних поясах погода протягом року пім'то не змінюється? Чому вона змінюється в перехідних поясах?

ПРАКТИЧНА РОБОТА 4

Тема: **Визначення типів клімату Африки за кліматичними діаграмами**

1. Проаналізуйте кліматичні діаграми, вміщені на с. 61, 62, 63. Які кліматичні показники на них відображені?
2. Визначте, який тип клімату ілюструє кожна кліматодіаграма.

§ 14. ВОДИ СУХОДОЛУ

- Пригадайте, що належить до вод суходолу.
- Яка існує залежність між річками і рельєфом?

РІЧКИ. В Африці багато річок. Їх розподіл по материкову, живлення та режим залежать від клімату. В областях з екваторіальним кліматом за рахунок дощів річки повноводні цілорічно, а в субекваторіальних поясах — тільки влітку. У сухих районах з тропічним кліматом річок майже немає. Там утворилася **область внутрішнього стоку** — територія, яка не має через річки зв'язку із Світовим океаном. Річки цієї області впадають у безстічні озера або губляться в пісках: пересихають від великого випаровування води і просочування її в осадові породи. Від них лишаються тільки сухі русла — **ваді**. Вони наповнюються водою раз на кілька років під час рідкісних дощів. Більшість річок Африки належить до басейнів Атлантичного та Індійського океанів.

Мал. 48. Ваді — сухе русло річки

Подорож у слово

Назви великих африканських річок у перекладі з мов місцевих племен мають такі значення: **Ніл** — вода, **Заїр** — річка (европейці іменували її **Конго** за назвою народу, який жив поблизу її берегів), **Замбезі** — велика ріка. Назва річки **Оранжевої** жодним чином не пов'язана з її коліором. У ній голландці, які відкрили цю річку, увіковічили династію герцогів Оранських, які правили в той час у Нідерландах. Тож правильніше було б називати її Оранська.

Ніл — це найдовша річка Африки й одна з найдовших річок світу (6671 км). Колись він був загадкою для стародавніх єгиптян. Вони не могли збагнути, як з безводної пустелі, де не буває дощів, може витікати повноводна річка. Ніл, на подив африканців, розливався посеред літа, коли стояла найбільша спека. Вони пояснювали це втручанням надприродних сил і обожнювали річку. Загадку вдалося розгадати, як ви знаєте, в XIX ст. З'ясувалося, що витоком Нілу є **річка Кагера**, яка починається в екваторіальному поясі на Східноафриканському плоскогір'ї і поповнюється щоденними дощами. Вона несе свої води в озеро Вікторія, а витікаючи з нього, отримує назву **Білий Ніл**. У верхній течії річка має пороги і спадає водоспадами з крутых уступів. Здолавши плоскогір'я, вона широко розливається плоскою рівниною й утворює величезні болота, що тягнуться на сотні кілометрів. Наповнена літніми дощами субекваторіального поясу, річка несе свої води далі на північ. На межі тропічного поясу в Білий Ніл впадає головна притока — **Голубий Ніл**, який майже подвоює кількість води. Після їх

злиття річка отримує назву Ніл. Далі на північ, вступаючи у володіння Сахари, на проміжку 3000 км майже до самого гирла він не приймає жодної великої притоки. Впадає Ніл у Середземне море, утворюючи величезну дельту завбільшки з Кримський півострів. Ніл — єдина річка Африки, яка перетинає Сахару і є джерелом життя у безводній пустелі. Його долина — найбільший оазис, що тягнеться смугою уздовж берегів. З давніх-давен води Нілу використовували для зрошення полів. Для цього на окремих ділянках будували греблі та канали, що існували тисячоліттями. Створення Асуанської греблі дало змогу збільшити площину зрошуваних земель, поліпшити умови судноплавства, а збудована на греблі електростанція постачає електроенергію.

Конго (або *Заїр*) — найповноводніша і друга за довжиною річка Африки. Її русло вигинається гіантською дугою і двічі перетинає екватор, де випадає велика кількість опадів. Тому річка повноводна протягом усього року. Численні притоки, що збирають воду з величезної території, роблять Конго могутньою. На своєму довгому шляху до Атлантики річка набирає таку силу, що кожної секунди виливає в океан близько 42 000 тонн води. Морська вода стає прісною на десятки кілометрів від гирла, а потужна течія помітна і в океані. За водністю ця річка поступається тільки Амазонці. Конго тече по уступах плоскогір'їв, де виступи твердих кристалічних порід утворюють численні пороги та водоспади.

Нігер дугою вигинається на північ, підступаючи до Сахари. У верхній і нижній течії річка порожиста, у гирлі утворює з наносів велику дельту. Протікаючи по посушливих територіях, річка має велике значення для зрошення.

Річка **Оранжева** бере початок у Драконових горах і впадає в Атлантичний океан. У верхній і середній течії вона утворює водоспади і має бурхливий гірський характер, а в нижній — спокійний рівнинний. Перетинаючи область тропічного пустельного клімату, річка часто міліє або майже пересихає.

Замбезі — найбільша з річок Африки, які впадають в Індійський океан. Влітку, у сезон дощів, річка губиться у великих болотах широкій долині. У верхній течії вона долає численні

Мал. 49. Ніл

Мал. 50. Конго у нижній течії

Дим, що гримить

У 1855 р. Д. Лівінгстон «відкрив» найбільший в Африці водоспад і дав йому ім'я Вікторія. А між тим, африканці здавна називали його: Moci-oа-Tунья — Дим, що гримить. Наближаючись до уступу, велична Замбезі видається спокійною. Та ось її потік завширшки 1600 м раптово падає з гуркотом униз із висоти 120 м. Хмари дрібних бризок, що здіймаються на 500 м угору, позначають місце падіння необережної річки. Вода реве у гніві і прямує до вузької ущелини.

Мал. 51. Водоспад Вікторія

пороги. На Замбезі розташований один з найбільших у світі водоспадів — *Вікторія*.

ОЗЕРА. Більшість озер, особливо великих, зосереджена на сході Африки. Їх улоговини розташовані у вузьких видовжених западинах у зоні Східноафриканських розломів земної кори. Ці озера мають круті береги і значні глибини. Найглибшим в Африці і другим за глибиною у світі після Байкалу є *озеро Танганьїка* (1435 м). За ширини 60 км воно тягнеться на 650 км! Озеро стічне, тому вода в ньому прісна. Воно має унікальний органічний світ і багате на рибу: там налічують близько 250 її видів. *Озеро Ньяса* так само має видовжену форму і тектонічне походження. Проте поступається Танганьїці за площею і глибиною. Озеро прісне й багате на рибу.

Блакитне серце Африки

Озеро Чад нагадує блакитне серце Африки. На різних картах його зображеного по-різному: то круглим, то кривим, ніби риболовний гачок, то порізаним, немов дубовий листок. Картографи позначають його пунктиром, адже ніхто не знає точних обрисів цього мінливого внутрішнього моря. Тисячі плавучих островів безладно дрейфують його поверхнею, зіштовхуються, зростаються, причалюють до берега, утворюють півострови, знову розпадаються і пливуть у різні боки...

Тур Геєрдал,
норвезький мандрівник

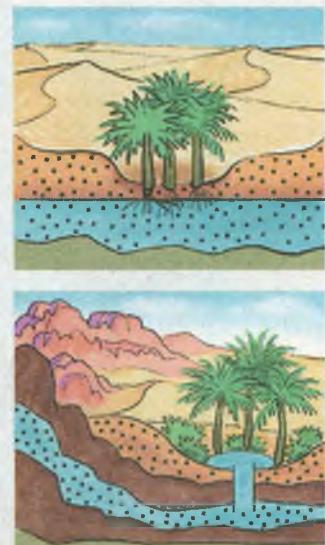
Озеро Вікторія схоже на море. Воно є найбільшим озером Африки й одним з найбільших за площею у світі. Озеро утворилося не в розломі, а в прогині платформи. Тому воно порівняно неглибоке (до 80 м) і має низовинні береги, сильно розчленовані затоками і півостровами. Водойма всіяна численними островами. Ураганні вітри, якими часто супроводжуються грози, спричиняють на озері сильні шторми.

Найдавніше озеро Африки — *Чад*, що лежить на півдні від Сахари у величезній плоскій западині. Воно є залишком прадавнього озера, що існувало в минулі геологічні епохи.

Озеро Чад — мілководне (7 м). У сухий сезон його площа скорочується вдвічі, а в дошовий — знову збільшується. Береги низовинні, у багатьох місцях заболочені, вкриті заростями очерету й папірусу.

Для Африки дуже важливою є транспортна роль озер, оскільки річки «заблоковані» численними порогами. Велике значення має і рибальство.

ПІДЗЕМНІ ВОДИ. Великі запаси підземних вод зосереджені, як це не дивно, під Сахарою і рівнинами Судану. Водоносні пласти залягають на глибинах від 20 до 2000 м. Їх значення для забезпечення населення прісною водою у цих посушливих районах, де майже немає річок і озер, дуже велике. Для видобування води з-під землі бурять артезіанські свердловини. У місцях, де підземні води розташовані близько до поверхні або де у вигляді джерела виходять на поверхню, виникають оазиси — ділянки пустель з природною та культурною рослинністю.

Мал. 52

Виникнення оазисів
у пустелі

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Найбільші річки Африки — Ніл, Конго (Заїр), Нігер, Замбезі — широкі й повноводні, з порогами і водоспадами.
- Ваді — сухе русло річки, яка пересихає й губиться в пісках.
- Найбільші за площею озера Африки — Вікторія і Чад, найглибші — Танганьїка і Ньяса, що лежать у зоні Східноафриканських розломів.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які природні чинники впливають на розташування і режим річок Африки?
2. Опишіть географічне положення річки Конго. Покажіть на карті, де вона утворює водоспади. На честь кого їх названо?
3. Які озера Африки утворилися в зоні Східноафриканських розломів? Які особливості їх улоговин?
4. Чому змінюються площа та обриси озера Чад?
5. Зіставте рельєф західної і південно-східної частини Африки. Поміркуйте, чому річки, що впадають в Атлантичний океан, — довгі, а в Індійський — короткі.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 3 (Продовження. Початок див. на с. 55)

- Тема: **Зазначення на контурній карті назв географічних об'єктів материка**
2. На контурній карті підпишіть назви вод суходолу Африки: річок — Ніл, Конго, Нігер, Замбезі, Оранжева; озер — Вікторія, Танганьїка, Ньяса, Чад.

Мал. 53. Природні зони Африки

• ПРИРОДНІ ЗОНИ

Географічне положення Африки, переважання рівнинного рельєфу і нерівномірний розподіл опадів зумовлюють широтну зональність. Подібно до кліматичних поясів, природні зони розташовуються майже симетрично відносно екватора і чітко повторюються в північній і південній частинах материка.

На екваторі сформувалася зона вологих екваторіальних лісів, яка змінюється зоною субекваторіальних перемінно-вологих лісів, що поступово переходять у савани, а ті — у тропічні напівпустелі і пустелі. На крайніх півночі і півдні материка поширені субтропічні твердолисті ліси і чагарники.

§ 15. ЕКВАТОРІАЛЬНІ ЛІСИ

- Пригадайте особливості екваторіального клімату.
- Яке простягання має екваторіальний пояс в Африці?

РОЗТАШУВАННЯ І КЛІМАТИЧНІ УМОВИ. Зона вологих вічнозелених екваторіальних лісів розташована обабіч екватора в западині Конго і на узбережжі Гвінейської затоки. Її утворення обумовлено екваторіальним постійно жарким і постійно вологим кліматом.

День в екваторіальному лісі зазвичай починається погожим ранком. До обіду сонце встигає сильно нагріти земну поверхню. Нагріте від неї повітря, насичене вологовою, пополудні піднімається вгору й утворює купчасті хмари. Після полудня з хмар, що згустилися до чорноти, на землю падає злива, яка супроводжується грозою. З настанням негоди дерева сильно розхитуються, немовби хочуть зірватися з місця. Проте міцне коріння утримує їх потужні стовбури. Через кілька хвилин дощ вщухає. Надвечір знову настає тиха і ясна погода.

ГРУНТИ. Під екваторіальними лісами сформувалися *червоно-жовті фералітні ґрунти*. У густому лісі земля завалена опалим листям. В умовах жаркого і вологого клімату воно швидко перегниває. Здавалося, створюються всі умови для формування родючих ґрунтів. Проте це не так. Органічні речовини, що утворюються у великій кількості, у ґрунті майже

Червоно-жовті фералітні ґрунти

не накопичуються. Пояснюють це тим, що густе коріння численних рослин, розташоване біля самої поверхні, швидко поглинає поживні речовини. Залишки ж органічних речовин щоденними рясними дощами вимиваються, виносяться у нижчі горизонти. У верхніх горизонтах залишаються нерозчинні Ферум (залізо) і Алюміній, які й надають ґрунтам яскравого червонувато-жовтого забарвлення.

РОСЛИННІСТЬ. Достатня кількість тепла і вологи обумовлює розвиток пишної рослинності. Африканський вологий екваторіальний ліс вражає густотою й різноманітністю рослин. Тільки дерев там налічують близько 3 тис. видів. У боротьбі за світло, вони ростуть у три-четири яруси. Верхній ярус утворюють високі фікуси й пальми, що сягають 70 м. Багато могутніх дерев мають додаткові дошкоподібні коріння-підпірки — міцні вирости, що забезпечують стійкість. У дерев-велетнів листя жорстке і щільне, часто з блискучою поверхнею. Так вони захищаються від палючих променів сонця і ударів струменів води під час злив.

У нижніх ярусах ростуть тіньовитривалі чагарники, деревовидні папороті, кавове дерево, банани. Гігантські ліани завтовшки з руку обвивають стовбури дерев, плетуться по них угору, перекидаються з крони на крону, спадають униз до землі й знову повзуть угору по іншому стовбуру. Їхні хитромудрі сплетіння роблять лісову гущавину непрохідною. Високо на стовбурах, гілках і навіть листі дерев розташувалися полчища рослин-паразитів, які висмоктують поживні речовини з інших рослин. Здебільшого це орхідеї, які намагаються численними повітряними коренями дотягтися до землі. Ними вони здатні поглинати вологу прямо з повітря.

Листя, велике й мале, вузьке й широке, світле й темно-зелене, закриває всі щілини й просвіти в куполі лісу. Опадає воно не все одразу, а по черзі, листок за листком. Тому ліс

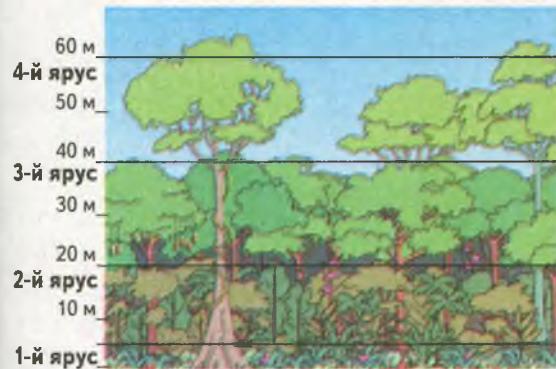
Фікус

Банан

Орхідеї

Мал. 54. Яруси екваторіального лісу

Мал. 55. В екваторіальному лісі

Олійна пальма

Вік олійної пальми досягає 120 років. Оранжева м'якоть її плодів уміщує близько 70 % цінної технічної олії, яка застигає за кімнатної температури. З неї виготовляють мило, свічки, мастило. А чудову харчову олію містить насіння пальми. Із суцвіття щодня отримують 4 л солодкого пальмового соку, а за сезон дерево дає до 250 л соку, з якого готують прохолодні напої.

Мал. 56. Леопард

Горила

Окапі

Птах-носоріг

постійно зелений. Рослини в ньому ростуть, цвітуть, пло-доносять одночасно і протягом всього року. Через густу корону дерев ледь пробивається сонячне проміння, тому в лісі навіть серед дня панують сутінки. Лісова хаща огорнута густим туманом. У сирому повітрі важко дихати. Людина в екваторіальному лісі почувається ніби на дні зеленого моря.

ТВАРИННИЙ СВІТ. Тварини в екваторіальному лісі живуть здебільшого на деревах. Крім птахів, гризунів і комах, там знаходять їжу і прихисток різні мавпи: мартини, шимпанзе. У важко доступних районах мешкають людино-подібні горили. Мавпи харчуються плодами дерев, молодим листям і влаштовують у верховіттях «гнізда» з гілок. Пере-суватися їм допомагають ліани, окрім їх виді так і називаються «мавпячі сходи». Найбільший хижак лісу леопард, підстерігаючи здобич, теж ховається у коронах дерев.

Наземні мешканці екваторіального лісу дрібніші, ніж на відкритих просторах, тому що великим тваринам важко просуватися в густих заростях. У підліску майже немає трави, тому немає й тварин, які живляться нею. Зате багато таких, що поїдають листя дерев і чагарників: африканський оленек, китицевухі свині, окапі (родич жирафа). У річках водяться крокодили, а на їх берегах — карликіві бегемоти, які є одними з найрідкісніших тварин на Землі.

Усі яруси лісу населяють різноманітні птахи. Серед них багато папуг. Птах-носоріг має великий і товстий дзьоб для збирання плодів.

Змії, більшість з яких отруйні, також живуть на деревах. Зелений колір тіла робить їх схожими на ліани і дає зможу майстерно маскуватися серед листя. В усіх ярусах лісу поширені різноманітні комахи, багато великих яскравих метеликів. Деякі види мурашок пересуваються довгими

колонами, поїдаючи все живе на своєму шляху. Дуже небезпечною є муха цеце, яка переносить збудника хвороби, що викликає загибель свійських тварин і сонну хворобу в людей.

Вологі екваторіальні ліси далі від екватора змінюються перемінно-волотими субекваторіальними лісами, де поряд з вічнозеленими деревами ростуть і листопадні, які скидають листя у сухий сезон.

ЗНАЧЕННЯ ЕКВАТОРІАЛЬНИХ ЛІСІВ. У природі екваторіальні ліси мають всесвітнє значення. Рослини вологого лісу поглинають величезну кількість вуглексілого газу і виділяють в атмосферу кисень. Тому їх називають головним джерелом кисню, «легенями планети».

Екваторіальні ліси мають велике господарське значення. Тут ростуть дерева, що мають цінну (міцну й красиву) деревину — чорне (ебенове), червоне, сандалове. З неї виготовляють дорогі меблі. З ягід деяких видів кавового дерева роблять каву. З плодів олійної пальми видобують харчову й технічну пальмову олію. Винну пальму використовують для приготування вина. З листя, кори та плодів багатьох рослин виготовляють ліки. На жаль, ліси десятиліттями вирубували під поля і плантації, для заготівлі деревини. Це привело до зникнення тварин.

Однією з найнебезпечніших
змій у світі є деревна мамба.
Вона агресивна і дуже отруйна. Її
сильна отрута вражає нервову систему — і за кілька хвилин людина непримініє і помирає.

Мамба

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- В Африці яскраво виявляється закон широтної зональності — послідовна зміна природних зон від екватора до північних і південних околиць материка: вологі екваторіальні ліси змінюються саванами, які переходят у тропічні напівпустелі і пустелі, а на околицях материка сформувалися субтропічні твердолисті ліси й чагарники.
- У умовах спекотного і вологого екваторіального клімату на червоно-жовтих фералітних ґрунтах утворилися багатоярусні екваторіальні ліси з надзвичайно багатою рослинністю і своєрідним тваринним світом.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Користуючись мал. 53 на с. 68, з'ясуйте, яка природна зона займає найбільші площини в Африці, а яка — не має суцільного широтного простягання.
2. Де розташована зона вологих екваторіальних лісів?
3. Під впливом яких природних чинників формуються ґрунти екваторіальних лісів?
4. Чому вологі екваторіальні ліси — вічнозелені?
5. Як пристосувалися тварини до життя в густому вологому екваторіальному лісі?

§ 16. САВАНИ

- Пригадайте, що являє собою зона саван.
- Назвіть ознаки субекваторіального клімату.

РОЗТАШУВАННЯ І КЛІМАТИЧНІ УМОВИ. Африканські савани — неозорі рівнини, де панують трави, серед яких ростуть окремо або групами дерева і чагарники. Ця зона займає 40 % площин материка і широким поясом огибає екваторіальні та субекваторіальні ліси. Савани розташовані у субекваторіальних кліматичних поясах (а в Південній півкулі — ще й у тропічному). Тому їх клімат постійно жаркий, але переважно вологий: чітко розрізняються вологий і сухий сезони.

На відміну від задушливого вологого екваторіального лісу, савана вражає відкритими просторами та свіжим прозорим повітрям. У вологий сезон дощі заливають висохлу землю. Болота переповнюються водою, а низини перетворюються на озера. Земля вкривається розкішною зеленню, і савана перетворюється на море високих соковитих трав. У сухий сезон сонце нещадно випалює трави, а дерева скидають листя. Тоді савана стає жовто-бурою.

ГРУНТИ. Найпоширенішими ґрунтами у саванах є *червоно-бури*. Їх червонувате забарвлення зумовлене вмістом Ферруму. Ґрунти формуються під густим рослинним покривом. Проте товща родючого шару швидко вимивається в сезон дощів. Ці ґрунти достатньо родючі. На них вирощують різноманітні сільськогосподарські культури.

РОСЛИННІСТЬ. Близче до субекваторіальних лісів, у вологих саванах, де період дощів триває до дев'яти місяців, а річна кількість опадів становить 1200 мм, панує високе різноногів'я. Особливо помітна висока слонова трава, що сягає 3 м. У сухих саванах вологий період скорочується до п'яти місяців, а річна кількість опадів до 500 мм. Трави стають розрідженими і низькорослими. Чагарники мають присто-

Червоно-бури
ґрунти (Кенія)

Мал. 57. Савана у вологий і сухий сезони

сування для захисту від засухи. В одних листя дрібне і жорстке, щоб менше випаровувати вологи, в інших — товсте і м'якісте, щоб запасати воду.

Поміж трав ростуть невисокі дерева. Типовим деревом саван, їх «візитною карткою», є баобаб. Цей ендемік (вид рослин і тварин, якого немає більше ніде на Землі) Африки добре пристосувався до тамтешніх умов. Його довге коріння глибоко проникає в землю, а надзвичайно м'яка деревина стовбура просочується водою, накопичуючи її про запас. Кора баобаба — дивовижне вогнетривке пристосування від пожеж, які нерідко трапляються в сухий сезон. Яких тільки титулів не має баобаб! Його називають символом Африки, фантастичним деревом, восьмим чудом світу. Баобаб — дерево-товстун. Здіймаючись угору на 25 м, його стовбур може розростатися завширшки більш як на 20 м! Коли дерево скидає листя, то його оголені гілки нагадують коріння. Через це він отримав назву «дерево догори коренями». Баобаб — довгожитель: є дерева, яким понад 5 тис. років. У савані ростуть також невисокі акації із зонтикоподібними кронами, мімоза та різноманітні пальми — фінікова, пальма дум та ін.

ТВАРИННИЙ СВІТ. Савана є чудовим пасовищем для великої кількості трав'ядних копитних тварин. Найбільше серед них антилоп: від карликових до великих канна і гну. Поряд

Господар африканських саван
Слово **баобаб** з мови місцевого племені перекладається як **мавпяче дерево**. Його плоди, схожі на великі огірки, охоче піддають мавпи. А місцеве населення використовує з баобаба все: листя заварюють замість чаю, з товченої кори роблять приправи, плоди смажать кружальцями, а з їх м'якоті готують лимонад (звідси ще одна назва — лимонадне дерево). З місцевих оболонок плодів виготовляють різний посуд і музичні інструменти. З лубу плетуть міцні мотузки, тчуть полотно. Баобаб шанують і як лікарську рослину. Не дивно, що з давніх-давен

це дерево вважали священим.

Мал. 58. Баобаб

Мал. 59. Фінікова пальма

Мал. 60. Пальма дум

Жираф — найвища тварина на Землі.

Його зріст сягає 5 м. Однак, незважаючи на таку висоту, жираф може бігати зі швидкістю 55 км/год, що є чи не єдиним способом порятунку від ворогів. Природа нагородила цю тварину ще й надзвичайно тонким нюхом і слухом та гострим зором, щоб вижити у небезпечному світі саван.

Мал. 61. Жираф

Слони

Носороги

Мал. 62. Найбільші тварини суходолу — мешканці саван

з ними пасуться газелі й африканські дикі коні — смугасті зебри. Темній світлі смужки на їхньому тілі допомагають маскуватися, розмиваючи обриси тварини серед високих трав. Довгошиї жирафи об'їдають листя акацій.

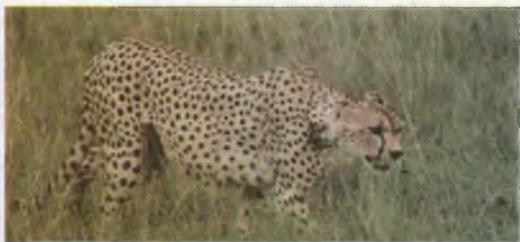
Найбільшими ж травоїдними тваринами саван є слони, буйволи, носороги, бегемоти. Африканський слон — найбільша тварина суходолу у світі: його зріст сягає 4 м, а маса — 5 т! Могутнього буйвола з грізними, майже метровими рогами вважають найлютою і найнебезпечнішою твариною Африки, якої остерігаються навіть леви. Носорогів в Африці живе два види — білий і чорний. Білий носоріг важить до 2 т, а чорний удвічі менше. Носороги перебувають на межі вимирання через полювання на них браконьєрів. Біля річок і озер водяться бегемоти — ендеміки Африки. На суходолі вони видаються незграбними, проте у воді вільно плавають і легко ходять по дну водойм. У такої великої тварини, як

Як птах став секретарем

Цей довгоногий птах дістав таку назву за свій солідний вигляд та довгий чуб на голові, що робить його схожим на переписувача із закладеним за вухо пером. Цікаво, що він поїдає не тільки комах, а й гризунів, ящірок та отруйних змій. Птах-секретар легко приручається.

Мал. 63. Птах-секретар

Мал. 64. Гепард

бегемот, немає природних ворогів: жодний із хижаків не може зрівнятися з ним силою. Живуть у савані й дикі свині-бородавочники та ендемічні мавпи — павіани і мандрили.

На травоїдних тварин полюють численні хижаки, які кочують за їхніми стадами — лев, леопард, гепард, гієна, шакал. Лева називають царем звірів за його силу, вміння успішно полювати і розкішну гриву. Савани населяють різні види птахів. Серед них і найбільший птах на Землі — африканський страус, і найменший — крихітна яскрава нектарниця, яка довгим тонким дзьобом дістасе з квітів нектар. Є грифи, ткачки, білі чаплі. Марабу — африканський лелека і птах-секретар зустрічаються тільки в Африці.

У річках і озерах живуть крокодили. Є ящірки, змії, чепапахи, хамелеони. Багато різноманітних комах. Особливо цікаві терміти — «прибиральники» саван: вони поїдають відмерлі рослини. Ці комахи споруджують міцні вежі-термітики заввишки до 5 м.

Найшвидша тварина

на Землі — гепард. Він

прудкий, як блискавка. Переслідуючи свою жертву, він може розвивати швидкість до 110 км/год. Гепарди не такі люті, як леви або леопарди, і легко пріручаються.

Ботсвана

Республіка Конго

Зображення тварин прикрашають герби країн Африки

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Савани Африки сформувалися в умовах субекваторіального клімату.
- Найбільш поширеними ґрунтами в саванах є червоно-бури.
- За кількістю видів рослин і тварин (серед яких багато ендеміків), що припадають на одиницю площини, савани Африки не мають рівних собі серед природних зон.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Охарактеризуйте ґрунти, що сформувалися в саванах.
2. Як клімат впливає на характер рослинності саван?
3. Чому в саванах дерева листопадні?
4. Якими чинниками обумовлена велика кількість травоїдних тварин?
5. Що таке ендеміки? Які ендемічні тварини живуть у саванах?
6. У народів Африки є таке прислів'я: «Великий баобаб, а вогнища з нього не розведеш». Спробуйте пояснити чому. Які пристосування до сухого сезону має це дерево?

§ 17. ПУСТЕЛІ І НАПІВПУСТЕЛІ. ВІЧНОЗЕЛЕНІ ТВЕРДОЛИСТІ ЛІСИ І ЧАГАРНИКИ

- Пригадайте, які ознаки має тропічний пустельний клімат.
- Які особливості річок у зоні пустель?

Подорож у слово

Назва Сахара у перекладі з арабської означає дика місцевість, пустеля. **Калахарі** перекладається з мови місцевого племені як земля великої спраги, а **Наміб** — те, що обходять стороною.

Кам'янисті, глинисті, піщані

Великі добові коливання температури повітря спричиняють сильне фізичне вивітрювання. Часто в пустелі чути звуки, схожі на постріли. Жителі Сахари кажуть, що «каміння ночами кричить», — так гучно розтріскуються гірські породи. Вони руйнуються, перетворюючись на купи каміння і щебеню. Тому в Сахарі поширені кам'янисті, глинисті й піщані пустельні ділянки.

Мал. 65. Утворення різних типів пустель

виконують роль «ковдри», яка не дає вихолоджуватися земній поверхні. Тому вночі температура повітря різко знижується, іноді до 0°C . Нестерпна денна спека змінюється пронизливим нічним холодом. Це спричиняє дуже великі коливання добових температур. Спеку особливо важко переносити через

Кам'яниста

Глиниста

Піщана

Солончак

гарячі і сухі вітри. Влітку вони здіймають хмари піску. Дюни на очах оживають, пил закриває сонце. Розпеченим сухим повітрям важко дихати. У рот, ніс і очі набивається пісок. Усе живе забивається у щілини та коріння висохлих трав, і пустеля видається мертвою.

ГРУНТИ. В умовах надзвичайно сухого клімату органічних решток рослин майже немає, тому й ґрунти майже не утворюються. Нерідко замість них поверхня вкрита щебінкою і сипучими пісками.

Там, де під рослинним покривом ґрунт таки сформувався, типовими є *сіроземи*.

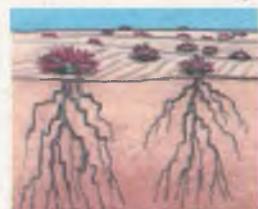
РОСЛИННІСТЬ. В умовах українського пустельного клімату рослинність надзвичайно бідна. Де-не-де ростуть пучки трав і колючі чагарники. Місцями рослин взагалі немає. Щоб вижити в суворих умовах, вони пристосувалися або «добувати» і зберігати вологу, або зменшувати її випаровування. Так, довге коріння рослин дає змогу сягати глибших більш зволожених шарів землі. Щоб зменшити випаровування, листя деяких чагарників перетворилося на колючки або стало дрібним. Окремі чагарники під час тривалих посух здатні скидати не тільки листя, а й گілки. В інших рослин ефективним пристосуванням став короткий життєвий цикл: з першими краплями дощу вони швидко проростають, швидко квітнуть і дають насіння.

У надзвичайно сухій *Сахарі* поширені здебільшого колючі чагарники, тамариск і невисокі акації. Між ними подекуди ростуть жорсткі злаки. В оазисах, де підземні води залягають близько до поверхні (до 10 м), вирощують пшеницю, ячмінь, овочі. Але основною культурою є фінікова пальма.

Ще бідніша рослинність у *пустелі Наміб*, яка утворилася на узбережжі океану. Про неї кажуть, що Бог створив її у гніві: при щедрому тропічному сонці там місяцями не

Пастки пустелі

Пустелі приховують численні небезпеки: відсутність води, отруйні тварини, сильний вітер, перепади температур. Проте не менш небезпечними є і рухливі піски. Сипучі піски — пастки пустель, в яких можна загрузнути, як у болоті. Це ділянки, які перенасичені підземними водами і здатні засмоктувати тварин і людей.

Рослини мають довге коріння, щоб досягти вологих шарів

Мал. 66. Рослинність Сахари

Мал. 67. Оазис

Загадкова африканка

Вельвічія дивовижна — це рослина-загадка: ні дерево, ні кущ, ні трава, а щось вельми своєрідне. Одним вона нагадує великий качан капусти, іншим — дерево-тумбу, павука-гіганта або купу сміття. Ботаніки вважають її деревом. Цікаво, що в цього дерева немає гілок, а є лише два листки. Але що це за листки! Вони вічні — слугують вельвічії все життя. А живе вона до 2000 років! Названо вельвічію на честь ботаніка Фрідріха Вельвича, який її описав. Місцеве ж населення з давніх-давен називає її *отджи тумбо* — великий пан. І справді, великий пан майже голої пустелі!

Мал. 68. Вельвічія дивовижна

випадає жодної краплі дощу. Повітряні маси, охолоджені *Бенгельською течією*, не можуть підійматися вгору й утворювати хмари. Тому замість дощу утворюються тумани, які майже 300 днів на рік «навідуються» в пустелю. За рік вони приносять близько 50 мм вологи,

якою користуються здебільшого низькорослі колючі чагарники. Тумани, що пливуть з Атлантики, дають можливість унікальній рослині вельвічії дивовижній засвоювати воду «просто з небес». Вельвічія справді дивовижна: її два листки, що під вітрами розщеплюються на довгі вузькі стрічки, ростуть з широкого стовбура, схожого на пеньок. Її корінь нагадує гіантську морквину, що слугує рослині не тільки «коморою» поживних речовин, а й надійним «якорем» під час піщаних бур.

У напівпустелі *Калахарі*, де вологи більше, алое і молочай нагромаджують її «про запас» у м'ясистих листках або стеблах. Там ростуть і дики кавуни, які тваринам та місцевому населенню часто замінюють воду.

ТВАРИННИЙ СВІТ. Якими посушливими не були б пустелі і напівпустелі, проте й вони населені тваринами. Всі істоти, як і рослини, пристосувалися до спеки та нестачі вологи. Так, більшість тварин ведуть нічний спосіб життя, а денні ховаються від пекучих променів сонця у норах і щілинах. Деякі з них, як верблюд, можуть довго обходитись без води. Антилопи здатні пробігати великі відстані у пошуках води та їжі. Газель аддакс — ендемік Африки — живе серед безкрайніх пісків, тому має широкі копита, що допомагають їй легко пересуватися сипучими барханами.

Поширені гризуни — піщанки, тушканчики, які у спеку ховаються в нори. З хижаків є шакал, гієна, барханний кіт. Каракал — пустельна рись — у спрітності і швидкості може позмагатися з гепардом. Вона полює на газелей і великих

Скорпіон

Жук скарабей

Лисиця фенек

Каракал

гризунів, а високо підстрибуючи, може ловити птахів на льоту. Лисиця фенек полює вночі на ящірок, гризунів і птахів, шукаючи їх за допомогою великих чутливих вух. Ящірки і змії, серед яких чимало отруйних (рогата гадюка, піщана ефа, єгипетська кобра), можуть довго обходитися без води. З комах є жук скарабей, сарана. Повсюдно поширені скорпіони.

ВІЧНОЗЕЛЕНІ ТВЕРДОЛИСТІ ЛІСИ І ЧАГАРНИКИ. Ця природна зона невелика. Вона тягнеться вузькою прибережною смугою вздовж Атлаських і Капських гір на крайніх півночі і півдні Африки. Зона сформувалася в умовах субтропічного клімату з прохолодною і вологовою зимою та спекотним сухим літом. Кількість опадів там випадає достатня — 600 мм на рік. За цих умов утворилися *коричневі ґрунти*. Вони мають потужний гумусовий горизонт і достатньо родючі, якщо їх зрошувати.

В Атлаських субтропіках утворилися густі зарості низькорослих вічнозелених дубів, сосен і карликових пальм. Подекуди росте корковий дуб. Там водяться берберський олень, кабан, алжирська лисиця, ласка, шакал, гієна.

У Капських субтропіках чагарникові зарості утворюють протея, оливкове дерево, носорожий кущ, сумах, верес. Там налічують велику кількість квіткових рослин, серед яких дикі гладіолуси, гербера, кала, стреліція. Водяться тварини саван: антилопи, зебри, леопарди.

Природна рослинність цієї зони дуже змінена людиною: на її місці виникли виноградники, плантації цитрусових культур, ростуть зернові, бавовник.

Чагарникові зарості
Капських
субтропіків

Стреліція

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Пустелі і напівпустелі Африки сформувалися в умовах тропічного і субтропічного сухого клімату; ґрунтів там майже немає; рослинність розріджена, не утворює суцільного покриву; тваринний світ бідний.
- Вічнозелені твердолисті ліси і чагарники сформувалися в умовах субтропічного клімату на коричневих ґрунтах; переважає культурна рослинність.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому савани Африки змінюються пустелями?
2. Що відрізняє пустелі від інших природних зон?
3. Як рослини пристосувалися до життя в пустелях і напівпустелях?
4. Завдяки чому тварини здатні виживати в пустелях?
5. У яких умовах сформувалася зона вічнозелених твердолистих лісів і чагарників?
6. Обчисліть добову амплітуду температури повітря в Сахарі.

§ 18. СТИХІЙНІ ЯВИЩА ПРИРОДИ. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ

- Пригадайте, які явища природи називають стихійними.
- Чому виникають екологічні проблеми?

СТИХІЙНІ ЯВИЩА ПРИРОДИ. Стихійні природні явища (землетруси, засухи, повені, урагани тощо) можуть завдавати величезної шкоди населенню. В Африці, де на великих просторах панує тропічний пустельний клімат, вічною бідою є **засуха** — тривалий бездошовий період, що призводить до висихання ґрунтів і загибелі рослин. Наслідком засухи є неврожай. Від нестачі кормів і питної води гинуть дікі тварини й худоба, від спраги і голоду вмирають люди. Районом частих і тривалих засух є зона *Сахель*, розташована на півдні від Сахари. Вона тягнеться широкою смugoю із заходу на схід через усю Північну Африку.

Небезпечним явищем є **ураганий гарячий сухий вітер**, що дме в пустелі влітку. Араби називають його «дихання смерті». Коли він дме, температура повітря підвищується до +50 °C, а відносна вологість знижується іноді до 0 %. З таких умов різко збільшується випаровування води з організму. У людини виникає сильний головний біль, і вона може навіть померти. Нерідко ураганий вітер супроводжують **піщані смерчі й пилові бурі**.

Вони зазвичай тривають недовго (до 20 хв), але мають потужну силу і за короткий час переносять величезні маси піску, засипаючи поля, будинки, а іноді й великі поселення.

Своєрідним стихійним лихом є **нашестя сарани**, яка, збираючись мільярдними зграями, за кілька годин може вщент знищити посіви сільськогосподарських культур або урожай плантацій.

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ. Ще сто років тому Африку уявляли материком незайманої природи. Проте вже й тоді природа була дуже змінена господарською діяльністю людини. На початку ХХІ ст. екологічні проблеми, які зароджувалися ще в часи грабіжницьких походів європейських колонізаторів, загострилися.

Екваторіальні вічнозелені **ліси віками вирубували** задля цінної деревини. Їх

Мал. 69.
Починається
пилова буря

Супутники Сахари

На неозорих просторах Сахари постійно дме вітер, що несе величезну кількість пилу. У різних районах його називають по-різному: сірроко, самум, хамсин, харматан, шахалі. Арабське прислів'я каже: «У Сахарі вітер встає і лягає разом із Сонцем».

Тому пилові бурі — постійні супутники пустелі.

також викорчовували й випалювали під поля і пасовища. Випалювання рослин призводить до порушення природного рослинного покриву й погіршення ґрунту. Швидке його виснаження змушує вже через два-три роки залишати оброблювані землі й розкорчовувати нові ділянки. Нині майже 70 % лісів Африки знищенні, а їх залишки продовжують швидко зникати. На їх місці виникли плантації какао, олійної пальми, бананів, арахісу. Зведення лісів призводить до багатьох негативних наслідків: посилення засух, почастішання повеней, виникнення зсуvin ґрунту та зменшення його родючості. Відтворення ж лісів відбувається дуже повільно.

Значно змінена і природа саван. Величезні площини там розорані, зайняті пасовищами. Через надмірне випасання великої рогатої худоби, овець і верблюдів, вирубування дерев і чагарників савани дедалі більше перетворюються на пустелі. Розширення пустельних площ називається *спустеленням*. Космічні знімки переконливо засвідчують, що тільки за останні півстоліття Сахара просунулася в савани більш як на 200 км і збільшила свою площину на тисячі квадратних кілометрів. Як можна запобігти наступу пустелі? На межі з пустелями насаджують лісозахисні смуги, обмежують випасання худоби на територіях з розрідженим рослинним покривом, обводнюють посушливі райони.

Із зміною природного середовища пов'язана ще одна проблема — *зникнення багатьох видів рослин і тварин*. Так, на острові Мадагаскар, де майже повністю знищено природні ліси, половина видів рослин і тварин уже зникли або перевивають під загрозою зникнення. А це стосується ендеміків. У минулі десятиліття тварин Африки масового знищували під час полювання задля слонової кістки, рогів носорога, крокодилячої шкіри, шкур хижаків, страусових пер. Повністю були знищені такі види, як білохвостий гну та зебра квагга, яка мала смужки тільки на ший і морді.

Недбале та нерациональне використання природних багатств призвело до серйозного порушення рівноваги між компонентами природних комплексів.

ОХОРОНА ПРИРОДИ. Нині люди розуміють важливість охорони природи на Землі. З цією метою міжнародна організація ЮНЕСКО уклала *спісок Світової спадщини* — пере-

Тануть сніги Кіліманджаро

Унаслідок глобального потепління і вирубування лісів на схилах гірського масиву Кіліманджаро почала тануті снігова шапка на його вершині. Вчені підрахували, якщо температура повітря не зміниться, то багаторічні сніги через 15 років розтануть повністю.

Мал. 70. Наскельні зображення в Сахарі

Квагга — вид зебри, який було повністю знищено (1904 р.)

Логотип ЮНЕСКО

Подорож у слово

ЮНЕСКО (англ. *United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, UNESCO*) — Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури — міжнародна організація, яка передбачає співпрацю держав у галузі освіти, науки, культури, а також сприяє охороні пам'яток культури та природи.

Загалом у списку Світової спадщини 962 об'єкти (745 культурних, 188 природних і 29 змішаних) із 157 країн світу.

Мал. 71.
Природоохоронні території

лік унікальних, видатних природних і культурних цінностей, які є надбанням усього людства. Природні цінності — це феномени (незвичайності) природи, об'єкти, що мають виняткову природну красу, символи геологічних епох, форми рельєфу, водойми, узбережжя, рослинні та тваринні угруповання. Культурними цінностями вважаються шедеври людського творчого гenя, архітектурні ансамблі, традиційні споруди, пов'язані з віруваннями, які мають виняткову світову важливість.

В Африці 78 об'єктів занесено до списку Світової спадщини. Об'єктами природної спадщини, є наприклад, Велика Рифтова долина в Ефіопії, Драконові гори в ПАР, тропічні ліси в Мадагаскарі.

Щоб зберегти природу, створюють природоохоронні території — заповідники і національні парки. В Африці природоохоронні території займають великі площі. Вони влаштовані в різних природних комплексах — у горах, на рівнинах, у вологих вічнозелених лісах, саванах, пустелях, на вулканах. Всесвітньо відомими є національні парки Серенгеті, Крюгера, Нгоронгоро, Рувензорі.

Національний природний парк Серенгеті — один з найбільших і найвідоміших у світі. Він розташований у Східній Африці. Ландшафти там збереглися у недоторканому стані: такими, якими були з незапам'ятних часів. Парк називають «африканським раєм» для тварин. На його просторах мешкають тисячні табуни великих копитних (різних видів антилоп, зебр) і хижаки (леви, гепарди, гієни).

Національний парк Крюгера — один з найстаріших на материкові. Він був створений на півдні Африки ще у 1898 р. Там у саванах неподільно панують буйволи, слони, носороги, леви, леопарди,

гепарди, жирафи, зебри, різні антилопи. Зустрічаються й ендемічні птахи (марабу, птах-секретар). Кожного виду тварин налічують близько тисячі особин. За їх різноманітністю парк часто порівнюють з Ноевим ковчегом. *Національний парк Нгоронгоро* розташований у кратері згаслого вулкана. Там охороняються буйволи, носороги, антилопи, жирафи, бегемоти, різноманітні птахи. У парку Рувензорі охороняють людиноподібних мавп шимпанзе і горил.

Створення заповідників і національних парків сприяє збереженню рідкісних рослин, унікального тваринного світу та окремих природних комплексів Африки. Завдяки охоронним заходам кількість багатьох видів тварин, що перебували на межі зникнення, відновлена. Найбільша у світі різноманітність видів тварин робить Африку справжнім раєм для екотуристів.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Стихійні природні явища призводять до збитків і людських жертв.
- Зведення лісів, опустелення саван, зменшення кількості рослин і тварин — найгостріші екологічні проблеми Африки.
- Для збереження рідкісних рослин, унікального тваринного світу та природних комплексів Африки створюють заповідники і національні природні парки.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які стихійні лиха відбуваються на теренах Африки?
2. Яка діяльність людини завдає найбільшої шкоди природі?
3. Чому рослинність і тваринний світ Африки потребують охорони?
4. З якою метою створюють заповідники і національні парки?
5. Яких заходів вживають для запобігання стихійним лихам?
6. Які є шляхи подолання екологічних проблем?

ПРОВЕДІТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема: **Наслідки зміни природи Африки**

1. Дослідіть зображення наскельних малюнків, знайдених у пустелі Сахара. Для цього скористайтеся різними джерелами інформації, зокрема й Інтернетом (ключові слова: *наскельне мистецтво Сахари, Тадрарт-Акакус*), і з'ясуйте:
 - а) які тварини на них зображені;
 - б) коли було створено малюнки;
 - в) про що свідчить зображення у пустелі тварин саван.
2. В Африці кажуть: «Скотар-кочівник не так син пустелі, як батько пустелі». Поміркуйте, яке географічне значення цього вислову? Що могло привести до перетворення Сахари на безводну пустелю?

§ 19. НАСЕЛЕННЯ

- Пригадайте, які розрізняють раси людей.
- Що таке густота населення?

АФРИКА — ПРАБАТЬКІВЩИНА ЛЮДИНИ. У Східній Африці археологи знайшли рештки прадавньої людини і знаряддя її праці, вік яких приблизно 2,7 млн років. Такі знахідки є найдавнішими на нашій планеті. Це дало підстави припустити, що найперші люди на Землі були африканцями, що саме на цьому материкову зародилося людство. Звідси давні люди почали розселятися по всьому світу.

Африка — один з найбільш багатонаселених материків. За кількістю населення, як і за площею, вона посідає друге місце після Євразії. Населення Африки становить понад 1 млрд осіб. В останні десятиліття його кількість неухильно зростає.

РАСИ І НАРОДИ. Африка вирізняється надзвичайним різноманіттям рас, народів, племен. Серед її населення є представники і негроїдної, і європеоїдної, і монголоїдної рас. Значна частина сформувалася в результаті змішання різних рас.

Більшу частину материка (на південні від Сахарі) населяють представники *екваторіальної (негроїдної) раси*. В умовах палючого сонця їхня шкіра набула темного кольору, що рятує її від опіків, а волосся стало кучерявим. Народи і племена цієї раси мають відмінності у відтінку шкіри, зрості, рисах обличчя. Так, в екваторіальних лісах живуть *пігмеї*. Це найнижчі люди нашої планети — середній зріст дорослого чоловіка становить лише 145 см. Натомість *масаї* і *тутси* — найвищі народи Африки, їх

Хатини сільських мешканців Камеруну

Подорож у слово

Слово **пігмеї** у перекладі з грецької означає величиною з кулак. За уявленням давніх греків, пігмеї — це карлики, що жили у якісь далекій південній країні.

Мал. 72. Пігмеї

Мал. 73. Масаї

зріст сягає 2 м. Вони на диво стрункі і граційні. *Нілоти* — «люди Нілу», які живуть у верхів'ях Нілу, також високорослі, їх вирізняє надзвичайно темний, майже чорний колір шкіри.

На півдні материка живуть *бушмени*. Вони низькорослі, мають жовтувату зморшкувату шкіру, широке вилищувате обличчя, що робить їх схожими з *монголоїдами*. *Ефіопи*, які мають світліший, ніж у негроїдів, колір шкіри з червонуватим відтінком, походять від змішаних негроїдної і монголоїдної рас.

Представники *европеоїдної раси* живуть здебільшого на півночі Африки. Це *араби* (алжирці, єгиптяни, марокканці), які розмовляють арабською мовою, і *бербери*. Вони мають світлій, проте достатньо смаглявий колір шкіри. *Європейці* живуть у багатьох районах Африки, передусім на півдні, де оселилися нашадки голландських, французьких, англійських і німецьких переселенців. Там багато і *мулатів*, які походять від змішаних шлюбів європейців з африканськими народами.

РОЗМІЩЕННЯ НАСЕЛЕННЯ. В Африці відносно низька середня густота населення — близько 30 осіб/км². Розміщення населення на території материка вкрай нерівномірне. Густо заселені узбережжя Середземного моря, Гвінейської затоки, а також південно-східне узбережжя материка. Там розташовані великі порти, що виникли на жвавих світових торгових шляхах. Особливо висока густота населення в дельті Нілу (понад 1000 осіб/км²). Низька густота населення, звісно ж, у пустелях та на півострові Сомалі, де є зовсім безлюдні території.

Більша частина населення Африки (70 %) живе в сільських населених пунктах. Водночас, поряд із сільською глибинкою, де життя ніби завмерло (так жили там і сто, і двісті років тому), виникли велиki сучасні міста.

Мал. 74. Бушмени

Будинки жителів
Гвінеї

Традиційне житло
туарегів-кочівників —
намет із козячих
шкур (іноді
з брезенту)

Будинок жителів
Західної Африки

Невтомні бігуни саван

Бушмени — «чагарникові люди», оскільки зазвичай влаштовували ночівлю в чагарнику, виривши невелику яму. Ці кочівні мисливці і збирачі юстівних рослин живуть і нині так само, як і 10 тис. років тому. Через сурові умови існування їхня кількість постійно зменшується. Предки бушменів залишили на півдні Африки численні наскальні малюнки, які розповідають про мудрість і дивовижну енергію мисливців.

Мал. 75. Колоніальні володіння європейських держав у Африці (кінець XIX — початок ХХ ст.)

ПОЛІТИЧНА КАРТА АФРИКИ. До 1960 року майже всі країни Африки були колоніями і перебували під владою інших країн. Могутні держави Європи від часів відкриття материка сприймали його як скарбницю, звідки можна було черпати спочатку золото, слонову кістку, цінну деревину, а потім рабів і корисні копалини. Починаючи з XVI ст., вони поділили Африку між собою і збагачувалися за рахунок захоплених земель. Найбільше територій захопили Велика Британія і Франція (мал. 75). До середини ХХ ст. на політичній карті Африки значились гільки чотири незалежні країни — Єгипет, Ефіопія, Ліберія і Південна Африка. Для роботи на плантаціях колонізатори використовували дешеву робочу силу африканців. У всі часи «Чорний континент» стикався з

найчорнішими рисами своїх «відкривачів». Народи Африки тривалий час боролися проти колоніалізму. З 1960 р. на політичній карті Африки з'явилися десятки незалежних держав, а в 1990 р. незалежною стала остання колонія — Намібія.

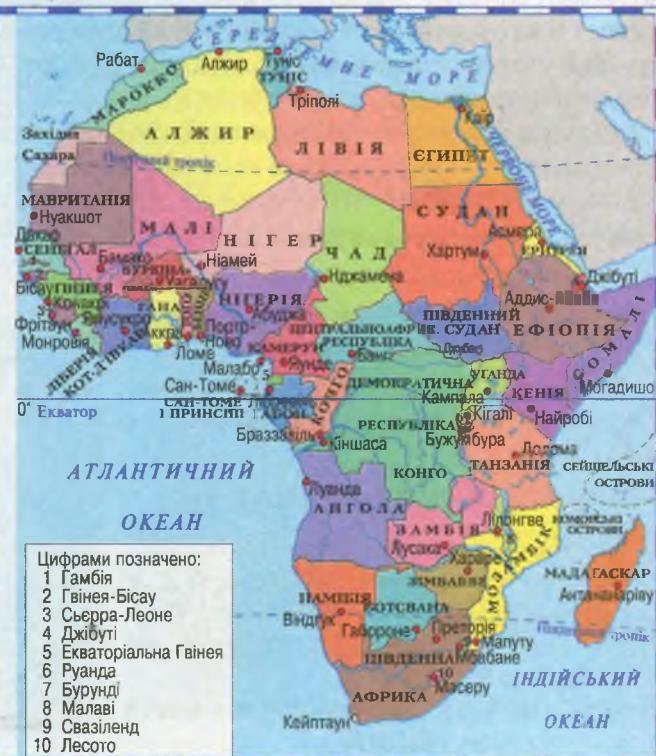
На сучасній політичній карті Африки понад 50 великих і малих держав. І хоча вже немає колоній, багато країн все ще

Мал. 76.

Держави Африки

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Назвіть найбільші за площею країни Африки.
2. Які країни розташовані на узбережжі Індійського океану, а які — на узбережжі Атлантичного?
3. Наведіть приклади континентальних країн (тих, що не мають виходу до морів і океанів).
4. Назвіть найбільші міста Африки. Чи є спільні риси у їх географічному положенні?
5. Користуючись мал. 75, зіставте площи колоній і країн, які ними володіли.

перебуває у економічній залежності від колишніх «власників». За рівнем розвитку держави Африки належать до країн, що розвиваються. Високорозвиненою є тільки країна *Південна Африка*. Колонізатори залишили далеко не кращий спадок: господарську і культурну відсталість народів, голод, хвороби, злідні. Проте в останні роки життя в країнах Африки поліпшується. Впроваджуються безкоштовна освіта, медичне обслуговування, створюються університети.

ГОСПОДАРСТВО. Задовго до приходу європейців народи Африки створили своєрідну культуру (*Єгипет, Ефіопія, Судан* та ін.). До наших днів збереглися унікальні пам'ятки: єгипетські піраміди — диво стародавньої будівельної техніки, храми, різьба по слоновій кістці та дереву, скульптури з бронзи тощо.

Утім сучасна Африка — найменш економічно розвинена частина світу. Основою господарства майже всіх країн є сільське господарство. Проте воно відстале, використовує здебільшого ручну працю, а не сучасну техніку. Тваринництво менш розвинене, ніж рослинництво. Традиційним є рибальство.

Провідні галузі промисловості — легка і харчова, які задовольняють потреби населення. Проте такі важливі галузі, як машинобудування і хімічна, майже не розвинені. Швидкими темпами розвивається видобувна галузь: видобування алмазів, золота, руд кольорових металів, нафти. У деяких країнах туризм дає державній казні більше доходу, ніж промисловість.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Африка — один з найбільш населених материків.
- Населення Африки розміщене нерівномірно і належить до різних рас.
- Сучасна політична карта Африки, яка налічує понад 50 держав, сформувалася у ХХ ст. після розпаду колоніальної системи.
- За рівнем розвитку господарства країни Африки належать до слаборозвинених, високорозвиненою є тільки Південна Африка.

Родом з Африки

Африка — батьківщина цінних культур: буряка, цибулі, капусти, кавуна, які поширилися по всьому світу. Африканські какао, кава, цитрусові, банани, ананаси мають попит у багатьох країнах.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. До яких основних рас належить населення Африки?
2. Які ви знаєте народи Африки? Де вони живуть?
3. Які чинники зумовлюють нерівномірне розміщення населення?
4. Які події вплинули на формування сучасної політичної карти Африки?

5. Поміркуйте, чому офіційною мовою в багатьох країнах Африки є французька або англійська.

§ 20. ДЕРЖАВИ

- Пригадайте з історії, де в Африці виникли стародавні цивілізації.
- Яка країна Африки належить до високорозвинених?

Вивчаючи країни, ви ознайомитеся не тільки з особливостями природи, що залежать від її географічного положення на материкову, а й населеності і його господарської діяльності. Характеризувати країну треба за планом (*додаток 3*).

ЄГІПЕТ. Ця держава розташована на північному сході материка, на стику Африки й Азії. Майже вся її територія (96 %) лежить у зоні спекотних пустель. Тропічний пустельний клімат через сухість несприятливий для життя людей. Із півдня на північ країну перетинає єдина річка — *Ніл*. Давньогрецький історик Геродот назвав Єгипет «дарунком Нілу». І справді, річка — єдине джерело життя в пустелі. Долина Нілу є низкою оазисів. Її родючі землі надзвичайно благодатні для розвитку господарства. Саме там 6 тис. років тому виникла одна з найдавніших цивілізацій.

За кількістю **населення** Єгипет посідає друге місце в Африці, проте воно зосереджене здебільшого на вузькій смужці землі, що зрошується Нілом. Більшість населення — араби, які сповідують іслам. Усі міста країни — великі й малі, стародавні й сучасні — розташовані в долині Нілу.

Основа господарства Єгипту — сільське господарство. Густа мережа зрошувальних каналів, багато сонячного тепла, родючі ґрунти — усе це дає можливість одержувати два-три врожаї на рік. Єгиптяни вирощують бавовник, кукурудзу, рис, пшеницю, цукрову тростину, фінікову пальму, оливкові дерева, цитрусові (апельсини, мандарини, лимони). Розвивається велику рогату худобу, кіз, віслюків, верблюдів, овець.

Водночас із традиційними легкою і харчовою галузями промисловості, які переробляють продукцію сільського господарства, розвивається видобувна галузь (нафта, природ-

■	1 млн км ²
■	85 млн осіб
●	Каїр

Мал. 77. Каїр — столиця Єгипту і одне з найбільших міст Африки

Мал. 78. Єгипетські піраміди

ний газ, вугілля). Залізні та марганцеві руди використовують підприємства чорної металургії для виплавлення чавуну і сталі, а руди кольорових металів — кольорова металургія для отримання міді, свинцю, цинку, олова. Розвивається машинобудування. Мінеральні добрива, ліки та іншу продукцію дає хімічна промисловість, переробляючи фосфорити, сірку, гіпс, кам'яну сіль.

Оазиси в пустелях сполучені залізницями й автошляхами. Проте їх безпereбійне функціонування ускладнюють бархани, які, переміщуючись, постійно засипають шляхи. Велике транспортне значення має Суецький канал.

Значну роль в країні відіграє міжнародний туризм. Щороку мільйони туристів приїздять подивитися на піраміди — усипальниці фараонів, а також на сфінкси — колосальні скульптури левів з людською головою, споруджені майже 5 тис. років тому. Відпочинок на пляжах Червоного моря пропонує Хургада — найбільший курорт країни.

Єгипет постачає в Україну апельсини, лимони, бавовняні тканини, рис. А з України везе метал, зерно, молочні продукти.

НІГЕРІЯ. Країна розташована на заході Африки, на узбережжі Гвінейської затоки. Вона має широкий вихід до океану. Про Нігерію кажуть, що це Африка в мініатюрі: на півдні країни розташовані вологі екваторіальні ліси, на півночі — савана, яка переходить у напівпустелю. У рельєфі переважають приморські рівнини і невисокі плоскогір'я. Цілорічно панує тепло. Надра багаті на корисні копалини.

Нігерія — найбільша держава Африки за кількістю населення. Вона багатонаціональна: в країні налічується 250 народностей, кожна з яких має свої звичаї, традиції, мову. Більшість населення живе в селах.

Найвищою і найвідомішою

серед єгипетських пірамід є піраміда Хеопса, що сягає 146,6 м. Стародавні єгиптяни стверджували: «Вони будуть існувати вічно», а сучасники вважають ці споруди одним із семи чудес світу. Піраміди Єгипту внесено до списку Світової культурної спадщини ЮНЕСКО.

«Усі гроші світу будуть тут»

Такі слова викарбувані на пам'ятнику Фердинанду Лессепсу — французькому інженеру, який керував будівництвом Суецького каналу. Русло завдовжки 161 км, завширшки до 300 м і завглибшки 16 м упродовж 10 років споруджували єгипетські робітники. Відкритий у 1869 р., канал набув світового значення. Він став найкоротшим шляхом між портами Європи і Азії. Численні судна скоротили шлях плавання

на 8–15 тис. км порівняно зі шляхом довкола Африки.

НІГЕРІЯ

■ 924 тис. км²
■ 162 млн осіб
○ Абуджа

Мал. 79. Лагос — найбільше місто Нігерії

Мал. 80. Нігерійське село

Нігерія — сільськогосподарська країна. Там вирощують какао, олійну пальму, арахіс, бавовник, цукрову тростину. Розводять велику рогату худобу, овець, кіз. Велике значення мають рибальство та заготівля деревини цінних порід. Нігерія — один із світових лідерів з видобування і переробки нафти. Видобувають також вугілля, залізну руду, олов'яні руди. Розвинені харчова і легка галузі промисловості. Велику роль і донині відіграють ремесла: нігерійці тчуть тканини, плетуть циновки й кошики, вичиняють шкури; вони вправні гончарі та різьбярі по дереву. Приморське положення країни сприяє розвитку торгівлі. Нігерія — один з провідних у світі виробників пальмової олії, какао, арахісу, нафти, залізної руди, деревини, які постачає в різні держави світу.

ЕФІОПІЯ

1,1 млн км²
85 млн осіб
Ⓐ Аддіс-Абеба

Подорож у слово

Назва країни **Ефіопія** в перекладі з давньогрецької означає обличчя, опалене сонцем.

ЕФІОПІЯ. Країна розташована на сході Африки, на Ефіопському нагір'ї. Це стародавня держава, яка залишалася незалежною навіть у колоніальний період. Через її територію проходить Східноафриканська зона розломів. Тому там часто трапляються землетруси і виверження вулканів. Це країна пустель, саван і високогірних районів. Її населяють ефіопи.

Ефіопія — сільськогосподарська країна. Цілорічно тут вирощують кукурудзу, сорго, цукрову тростину, овочі, банани, цитрусові. Це батьківщина пшениці, жита, проса і кавового дерева. Кавове дерево радше нагадує кущ і має невеликі, розміром з вишню, плоди червонуватого кольору. Кожний плід містить дві насінини-зерна, з яких готовують ароматну каву. Ефіопія належить до світових виробників цього напою. Розвинене тваринництво: розводять велику рогату худобу, кіз, верблюдів, коней. Збирають мед диких бджіл. Сільське господарство потерпає від частих посух, через які гинуть посіви, худоба і настає голод.

Видобувають руди дорогоцінних металів (золото, платина). Є підприємства

легкої і харчової промисловості, невеликі металургійні заводи.

ПІВДЕННА АФРИКА. Ця країна — економічний гігант Африки. Вона розташована на крайньому південі материка. Більшу її частину займають рівнини, уздовж узбережжя простяглися *Драконові* і *Капські гори*. Клімат теплий — тропічний і субтропічний. Переважають савани, є вічнозелені твердолисті ліси і чагарники та пустелі. Південну Африку називають геологічним дивом — її надра надзвичайно багаті на корисні копалини.

Корінне населення країни — бушмені і готтентоти. Їх залишилося лише кілька сотень. Крім них, тут живуть зулуси, ндебеле, косята ін. Першими європейцями, які оселилися і заснували колонію, були голландці. З часом до них долучилися англійці. Для роботи на плантаціях і копальнях завозили індійців і китайців з Азії. Тому Південну Африку називають калейдоскопом народів і культур, де державними є одразу 11 мов, аби нікого не образити.

Південна Африка належить до 20 найбільш розвинених держав світу. Процвітаюча країною вона стала завдяки видобувній промисловості. Південна Африка посідає одне з перших місць у світі з видобування алмазів, золота, урану. Серед інших галузей набули розвитку металургія, машинобудування, хімічна, нафтопереробна, легка, харчова.

Основою сільського господарства є великі фермерські господарства, що широко застосовують техніку й добрива, тому отримують високі врожаї. Вирощують пшеницю,

Мал. 81. Збір плодів кавового дерева

Подорож у слово

Слово **кава** походить від назви Каффа — основного району її вирощування в Ефіопії.

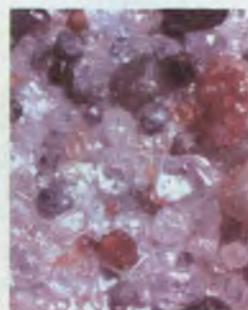
ПІВДЕННА АФРИКА

- 1,2 млн км²
- 50 млн осіб
- Преторія

Кар'єр, де видобувають алмазоносну породу

Необроблені алмази

Огранені алмази

Мал. 82. Південна Африка — країна алмазів

цукрову тростину, бавовник, цитрусові, виноград. Лише фруктів країна вирощує 140 видів, які продають у 40 країн світу! Розводять овець, велику рогату худобу, свиней. Рибальство (вилов крабів, анчоусів, сардин) — так само прибуткова галузь господарства. Хороші автомобільні шляхи, густа мережа залізниць і повітряний транспорт сприяють розвитку господарства. Ця африканська країна має високорозвинену сферу освіти та охорони здоров'я. Державна скарбниця повністю залишається за рахунок туризму. Рослинність і тваринний світ вважаються не меншим багатством країни, ніж золото й алмази. Тому їх зберігають у національних природних парках, які приваблюють численних туристів.

Розширяються торговельні зв'язки з Україною. Здалекої Південної Африки до нас везуть виноград, вина, квіти, а також алмази, які огранюють українські майстри. Натомість Україна постачає авіаційне обладнання, мінеральні добрива, цемент та ін.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Південна Африка — високорозвинена країна континенту з багатогалузевою промисловістю й ефективним сільським господарством.
- Єгипет, Нігерія, Ефіопія — країни, що розвиваються, у яких основою господарства є землеробство і тваринництво.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому Єгипет називають «країною в обіймах пустелі»? У якій частині цієї країни зосереджено основне життя?
2. Розкажіть про сільське господарство Нігерії.
3. Які чинники сприяли перетворенню Південної Африки на високорозвинену державу світу?

ГЕОГРАФІЧНА ЗАДАЧА

Щороку Єгипет відвідують 2 млн туристів. Кожний з них витрачає в країні щонайменше 500 долларів США. Обчисліть щорічний дохід держави від туризму. Зробіть висновок, про значення цієї галузі для господарства.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 3 (Закінчення. Початок див. на с. 55, 67)

- Тема: **Зазначення на контурній карті назв географічних об'єктів материка**
- 3.** Користуючись політичною картою Африки, на контурній карті позначте:
- а) кордони та підпишіть назви держав — Алжир, Ефіопія, Єгипет, Лівія, Нігерія, Південна Африка, Судан;
 - б) столиці цих країн та підпишіть їх назви.

**ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ**

1. Укажіть, які береги Африки омиває Гвінейська затока.

А північні	В західні
Б південні	Г східні

2. Назвіть найвищу вершину Африки.

А Кенія	В Конго
Б Кіліманджаро	Г Атлас

3. Яка річка Африки є однією з найповноводніших у світі?

А Конго	В Нігер
Б Ніл	Г Замбезі

4. Яке озеро Африки має тектонічне походження і є найглибшим?

А Чад	В Конго
Б Вікторія	Г Танганьїка

5. Яка країна Африки має найбільш розвинене господарство?

А Єгипет	В Південна Африка
Б Нігерія	Г Ефіопія

6. Укажіть галузь, яка є основою господарства більшості країн Африки.

А промисловість	В освіта і наука
Б транспорт	Г сільське господарство

7. Назвіть послідовно від екватора на північ природні зони Африки.

А савани і рідколісся	Б твердолисті ліси і чагарники
В вологі вічнозелені ліси	Г пустелі

8. Установіть відповідність між дослідженнями Африки та іменами мандрівників, які їх здійснили.

1 відкрив миси Агульяс і Доброї Надії	А Бартоломео Діаш
2 дорогою до Індії установив обриси південних берегів Африки	Б Генрі Стенлі
3 відкрив водоспад Вікторія	В Давід Лівінгстон
4 знайшов витоки Нілу	Г Єгор Ковалевський
	Д Васко да Гама

9. Які особливості природи Африки обумовлені її географічним положенням?

10. Які форми рельєфу (гори чи рівнини) переважають в Африці, і чим це зумовлено?

11. У межах яких кліматичних поясів розташована Африка?

12. Чому на сході Африки відбуваються землетруси і виверження вулканів?

13. Чому у саванах не ростуть вічнозелені дерева?

14. Чи можна змерзнути в пустелі? Чому?

15. Чому в пустелях виникають оазиси?

16. Поясніть, як поряд з океаном виникла пустеля Наміб.

17. До яких основних рас належить населення Африки? Наведіть приклади народів, які населяють Африку.

Площа — 17,8 млн км²
 Населення — 387 млн осіб
 Середня висота — 580 м
 Найвища точка над р. м. —
 г. Аконкагуа (6960 м)

§ 21. ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ

- Пригадайте, що ви вже знаєте про відкриття Америки.
- Які океани омивають Південну Америку?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Обриси Південної Америки нагадують трикутник, що простирається, зважуючись, з півночі на південь від спекотних тропіків Карибського моря до засніженої Вогняної Землі. Материк перетинається екватором у широкій північній частині, тому там випадає багато опадів. Відносно нульового меридіана він повністю лежить у Західній півкулі. Зі сходу материк омивають води *Атлантичного океану*, із заходу — *Тихого океану*, з півночі — води внутрішнього теплого і глибокого *Карибського моря*. Південна Америка віддалена від решти материків. І лише з Північною Америкою вона сполучається на півночі вузькою смугою суходолу — *Панамським перешейком*. У найвужчій частині перешейка в 1914 р. було прорито *Панамський канал* завдовжки 81 км. Південна Америка і Північна Америка — два материки, які утворюють одну частину світу — Америку.

Подорож у слово

У XVI ст. італійський мореплавець Себастьян Кабот вибрав для суден зручну стоянку в затоці. На її берегах він виміняв у туземців срібні прикраси, а затоку назвав **Ла-Плата** — Срібло.

Подорож у слово

У 1520 р. Фернан Магеллан, пропливши протокою, яку пізніше буде названо його ім'ям, побачив на березі вогні. Мореплавець назвав цю землю *Тьєrrа-дель-Фуего* — Земля вогню. Чи були це вогні багать туземців чи щось інше, назавжди залишиться загадкою. Натомість на картах з'явилася назва **Вогняна Земля**.

Мал. 83. Острів Вогняна Земля

крайньою острівною точкою Південної Америки. Берегова лінія здебільшого рівна і порізана слабо — материк майже не має великих заток, півостровів і островів. Винятком є тільки крайній південь, де лежить архіпелаг Вогняна Земля, відділений від Південної Америки Магеллановою протокою, а від Антарктиди — протокою Дрейка. Найбільшою затокою є Ла-Плата. Поблизу південно-східного узбережжя материка розташовані Фолклендські (Мальвінські) острови.

ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ. Як ви вже знаєте, відкриття Америки пов'язане з плаваннями Христофора Колумба у пошуках морського шляху до Індії. Після першої експедиції у 1492 р. були ще три, проте до останніх своїх днів мореплавець вважав, що дістався західним шляхом до Індії. Під час первого і другого плавань Х. Колумб побував лише на островах Карабського моря. І тільки під час третього, в 1498 р., висадився на берег Південної Америки.

На початку XVI ст. у плаваннях до берегів Америки брав участь італієць Амеріго Веспуччі. Він описав відкриті землі,

Христофор Колумб
(бл. 1451—1506)

Мал. 84. Фізична карта Південної Америки

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Знайдіть і виправте помилки в описі географічного положення материка: «Південна Америка розташована на захід від Африки, на південь від Антарктиди, на північ від Північної Америки. Її західне узбережжя омивають води Атлантичного океану, а схід — Тихого океану».
2. Визначте координати крайніх точок материка.
3. Користуючись масштабом, визначте протяжність материка з півночі на південь та із заходу на схід у найширшій його частині.
4. Назвіть теплі та холодні течії, що проходять уздовж берегів Південної Америки.
5. Як географічне положення може вплинути на особливості клімату Південної Америки?

День народження Америки

12 жовтня 1492 р., коли Х. Колумб уперше причалив до острова поблизу берегів Центральної Америки, вважають днем народження Нового світу. Якби вже тоді були газети і телебачення, скільки відомостей дійшло б до нас про події того диво-року! Ми прочитали б сьогодні про те, як індіанці реагували на відкриття Х. Колумбом їхньої землі, як зустрічали людей, чиї одяг і звичаї так відрізнялися від їхніх.

Фелікс Фернандес-Шоу

Мал. 85. Х. Колумб на о. Сан-Сальвадор

які постали перед ним різко відмінними від Європи: за природою, народами, культурою, і дійшов висновку, що Х. Колумб досяг не Індії, а невідомого

великого суходолу — Нового світу. На картах цей суходіл почали позначати *Земля Амеріго — Америка*. Спочатку так називали Південну Америку, а згодом назва поширилася й на Північну. Колумба ж увіковічили в назві лише однієї країни Південної Америки — Колумбії, тай то лише в XIX ст.

Відкриття Америки стало визначною географічною подією. Проте вона була затъмарена колонізацією, що розпочалася після цього. Слідом за Х. Колумбом у пошуках нових земель і багатств з Європи вирушили конкістадори (завойовники). Їх походи супроводжувалися винищеннем і поневоленням народів Південної Америки, спустошенням і пограбуванням земель. Водночас відбувалося й географічне вивчення нових земель: було відкрито і нанесено на карту узбережжя, здійснено перші переходи суходолом.

Амеріго Веспуччі
(бл. 1451—1512)

Африканці відкривають Америку

Норвезький учений Тур Геєрдал, проаналізувавши подібність культур і побуту народів Америки й Африки, висловив припущення, що до берегів Америки могли плавати африканці ще задовго до Х. Колумба. Щоб довести можливість таких плавань, учений зробив човен із папірусу за малюнками в єгипетських гробницях. Т. Геєрдал двічі, у 1969 і 1970 рр., проплив від західних берегів Африки до берегів Америки

на папірусних човнах
«Ра-1» і «Ра-2».

На рубежі XVIII—XIX ст. у Південну Америку здійснив експедицію німецький учений **Александр Гумбольдт**. Він описав

Мал. 86. Папірусний човен «Ра-2»

річки, озера, вулкани, створив першу геологічну карту материка, провів численні метеоспостереження, зібрав гербарій з 12 тис. рослин. Та найголовніше — дослідник намагався пояснити явища, зрозуміти зв'язки між ними. Близько 20 років потому він опрацьовував матеріали своїх мандрівок. Результатом його досліджень стала 30-томна праця «Мандрівки тропічними областями Нового світу, здійснені в 1799–1804 рр.». Наукове значення цієї праці виявилось таким вагомим, що А. Гумбольдта почали називати «другим Колумбом», а його дослідження — «другим відкриттям Америки».

Російський ботанік **Микола Вавилов** під час своїх експедицій (1932–1933 рр.) установив походження деяких культурних рослин, батьківщиною яких виявилася Південна Америка.

Александр
Гумбольдт
(1769–1859)

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Південна Америка розташована у Західній півкулі, екватор перетинає її у північній частині; перешіком сполучається з Північною Америкою, від решти материків відокремлена просторами Атлантичного і Тихого океанів.
- Христофор Колумб у 1492 р. відкрив Америку, здійснивши загалом чотири плавання до її берегів.
- Південну Америку в різний час досліджували Амеріго Веспуччі, Александр Гумбольдт, Микола Вавилов.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Африка і Південна Америка простяглися з півночі на південь приблизно на 7,5 тис. км. Обидва материки перетинаються екватором. У чому полягають відмінності у їх географічному положенні?
2. Чому нововідкриті Х. Колумбом землі дістали назву «Америка»?
3. Чому Александра Гумбольдта називають «другим Колумбом»?
4. Поміркуйте, який з океанів більше впливає на природу Південної Америки.

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Завдяки експедиції Миколи Вавилова було встановлено, що Південна Америка є батьківщиною багатьох культурних рослин. Багато з них є популярними й улюбленими в Україні. Дізнайтесь, що це за рослини, і підгответте коротке повідомлення про їх походження.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 5

Тема: **Позначення географічних об'єктів Південної Америки**

1. На контурній карті позначте і підпишіть назви крайніх точок Південної Америки.
2. Підпишіть назви: моря — Карибське; затоки — Ла-Плата; проток — Магелланова, Дрейка; островів — Вогняна Земля, Фолклендські.

§ 22. ТЕКТОНІЧНА БУДОВА І РЕЛЬЄФ

• Пригадайте, які гори виникли в Південній Америці.

ТЕКТОНІЧНА БУДОВА. Південна Америка, як і Африка та Австралія, є однією з величезних брил, що відкололися від давнього материка Гондвана. В основі материка лежить (докембрійська) *Південноамериканська платформа* (мал. 87). Її фундамент складений кристалічними магматичними і метаморфічними породами — сланцями, гнейсами, гранітами. Протягом мільйонів років ділянки фундаменту платформи опускалися й піднімалися, утворюючи прогини та виступи (щити). У прогинах нагромадився потужний осадовий чохол, на якому лежать великі низовини. На щитах, де на поверхню виходять кристалічні породи фундаменту, утворилися плоскогір'я. Унаслідок рухів глибокі тріщини розбили платформу на окремі масиви. Тріщинами на поверхню виливалася лава, утворюючи базальтові плато.

Мал. 87. Будова земної кори

РОБОТА З КАРТОЮ

- На якій літосферній плиті лежить Південна Америка?
- На межі яких двох літосферних плит виник складчастий пояс Анд?
- Назвіть форми рельєфу, що утворилися на ділянках осадового чохла Південноамериканської платформи.
- Назвіть форми рельєфу, які лежать на щитах Південноамериканської платформи.
- Які форми рельєфу Південної Америки відповідають складчастому поясу?
- Назвіть вулкани Південної Америки. У якій частині материка вони зосереджені?

Мал. 88. Профіль рельєфу Південної Америки (по 9° пд. ш.)

Із заходу до Південноамериканської платформи прилягає складчастий пояс Анд. Він виник на межі двох літосферних плит, коли океанічна плита, занурюючись у мантію, ніби «пірнула» під континентальну. При цьому край континентальної плити зім'явся у складки, утворивши гори Анди. Упродовж геологічного часу вони руйнувалися, а потім знову активно піднімалися в останні, альпійську, епоху горотворення. Тому Анди — відроджені молоді гори. Підняття й опускання окремих їх ділянок тривають і понині. Кожні 10–15 років у горах відбуваються землетруси, що супроводжуються каменепадами, обвалами, сніговими лавинами. Це одна з найактивніших сейсмічних зон Землі. Уздовж розломів, якими розбиті гори, утворилися численні вулкани, які є частиною величезного Тихоокеанського сейсмічного поясу.

РЕЛЬЄФ. На профілі рельєфу Південної Америки чітко вирізняються дві частини: рівнинна — на сході та гірська — на заході (мал. 88).

Рельєф рівнинного сходу — низовини і плоскогір'я — сформувався на давній платформі материка. Низовини — Амазонська, Оринокська і Ла-Платська — займають величезні простори. Вони мають плоску заболочену поверхню з широкими і глибокими річковими долинами. Великі площа зайняті також плоскогір'ями — Гвіанским і Бразильським. Часто вони складаються із кількох плато. У пісковиках, якими складено плоскогір'я, річки прорізали глибокі долини, утворивши в річищах численні пороги.

Чилійський землетрус

У 1960 р. на півдні Анд, у Чилі, стався потужний землетрус. Здригаючись, земля зрушила гори. Обвалюючись, вони перекрили шлях річкам. На поверхні утворилися западини. Вулкани, що не діяли довгі роки, почали вивергти гази, попіл і розжарену лаву. Підземні поштовхи зруйнували 35 міст, пошкодили залізниці й автошляхи, загинули 10 тис. осіб. Землетрус сколихнув і узбережжя — в океані утворилося цунамі, яке зі швидкістю 700 км/год пронеслося Тихим океаном і обрушилося на береги Азії.

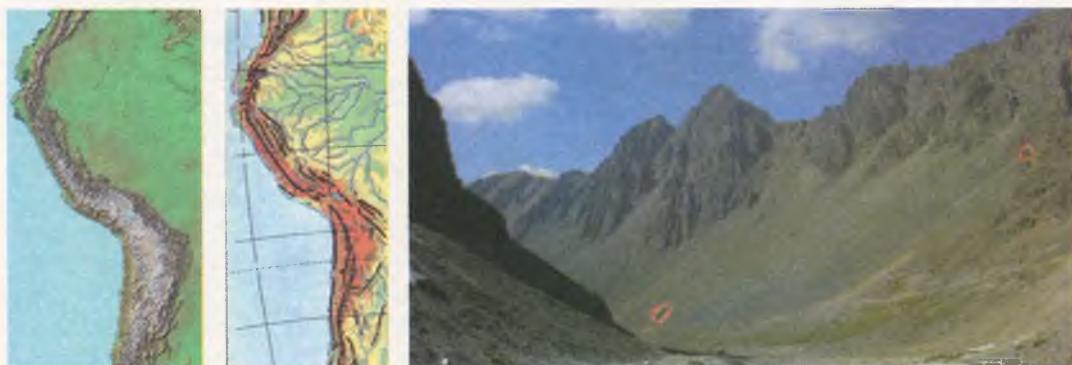
Найбільша у світі низовина —

Амазонська (площа — 5 млн км²).

Охопити її поглядом можна тільки з космосу, а з літака видно лише зелене море вологих екваторіальних лісів.

Мал. 89. Амазонська низовина

Мал. 90. Анди — складчасти область, де земна кора зім'ята у складки

На гірському заході материка здіймаються величні гори **Анди**. За протяжністю (9000 км) вони не мають собі рівних, а за висотою поступаються лише найвищим горам Азії.

Подорож у слово

Аконкагуа — найвища вершина не тільки Анд, а й усієї Південної півкулі. Її названо за ім'ям річки Аконкагуа, що бере початок на її схилах. У перекладі з мови індіанців кечуа ця назва означає піщана річка.

У Південній Америці розташовані **найвищі вулкани світу**: діючі — Льюльяльяко (6723 м), Сан-Педро (6159 м), Котопахі (5897 м); згаслі — Охос-дель-Саладо (6880 м), Чимборасо (6310 м).

Мал. 91. Вулкан Котопахі

На гірському заході материка здіймаються величні гори **Анди**. За протяжністю (9000 км) вони не мають собі рівних, а за висотою поступаються лише найвищим горам Азії. Анди, що повторюють обриси західного узбережжя материка, називають «спинним хребтом» Південної Америки (мал. 90). Гори мають складну будову: вони тягнуться кількома величезними хребтами, які то віддаляються, то зближаються. Між хребтами лежать плоскогір'я. Багато гірських вершин перевищують 6000 м, а найвища — *Аконкагуа* — сягає позначки 6960 м. Вершини гір гострі, пікоподібні. Уздовж глибоких розломів земної кори здіймаються потужні вулкани. Найвищі вершини гір вкриті снігами й льодовиками, які лежать цілорічно і не тануть навіть в районі екватора. Через свою важкодоступність Анди й нині маловивчені.

Мал. 92. Аконкагуа

КОРИСНІ КОПАЛИНИ. Те, що надра Південної Америки багаті на корисні копалини, було відомо ще з часів конкістадорів, які шукали на цьому материкові Ельдорадо — міфічну країну золота. Тоді європейці приваблювали дорогоцінні метали, а нині велике значення мають родовища руд кольорових і чорних металів, нафти й газу.

Корисні копалини осадового походження залягають переважно на рівнинах в осадовому чохлі давньої платформи. Особливо багато паливних — нафти, природного газу, вугілля. На плоскогір'ях у щитах платформи знайдено багаті родовища залізних і марганцевих руд.

Руди кольорових і рідкісних металів — основне багатство гірських районів Анд. Провідне місце серед них належить мідним рудам. Їх родовища на півдні Анд утворюють так званий *мідний пояс*, де зосереджено 20 % світових запасів. У центральній частині Анд простягається *олов'яний пояс і пояс поліметалічних руд*. У горах є також поклади золота, срібла, платини, коштовного каміння. З вулканічними породами пов'язані родовища сірки.

Мал. 93. Видобування міді в Центральних Андах (Перу)

Подорож у слово

За однією з версій, назва **Анди** у перекладі з мови інків означає *Мідні гори*. Вірогідність такого походження назви підтверджується наявністю численних родовищ мідних руд і вмінням стародавніх інків виплавляти мідь.

Колумбійські смарагди

На Колумбію припадає майже половина світового видобутку смарагдів — прозорих яскраво-зелених коштовних каменів. Там знаходили велетенські смарагди масою до 1,5 кг.

З них виготовляють вишукані ювелірні прикраси.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Рівнини Південної Америки лежать на давній докембрійській платформі: плоскогір'я приурочені до щитів, а низовини — до прогинів платформи.
- Складчастій області в рельєфі відповідають Анди — молоді високі гори, які є активною сейсмічною зоною земної кори.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому в Південній Америці часто відбуваються землетруси і вияви вулканізму?
2. Поясніть причини відмінностей у рельєфі західної і східної частин материка. Зробіть висновок про зв'язок між розташуванням великих форм рельєфу і будовою земної кори.
3. Які закономірності розміщення корисних копалин у Південній Америці?
4. Зіставте рельєф Південної Америки і Африки. Знайдіть подібні й відмінні особливості.

§ 23. КЛІМАТ

- Пригадайте, які основні чинники формують клімат.
- У чому полягає закономірність вертикальної поясності?

ЗАГАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ КЛІМАТУ. Більша частина Південної Америки лежить в екваторіальних, субекваторіальних і тропічних широтах, тобто в жаркому тепловому поясі. Отже, поверхня отримує велику кількість сонячної енергії. Тому

клімат материка дуже теплий, проте не такий спекотний, як в Африці чи Австралії. Лише на крайньому півдні, де відчутиє холодне дихання Антарктиди, середні місячні температури повітря невисокі.

Південна Америка — найвологіший материк земної кулі. На ньому випадає вдвічі більше опадів, ніж на будь-якому

Найспекотніше місце Південної Америки —

у центральній частині материка, на рівнині Гран-Чако, де зафіксовано майже $+49^{\circ}\text{C}$, а **найхолодніше** — на південному сході, де стовпчик термометра опускається до -33°C .

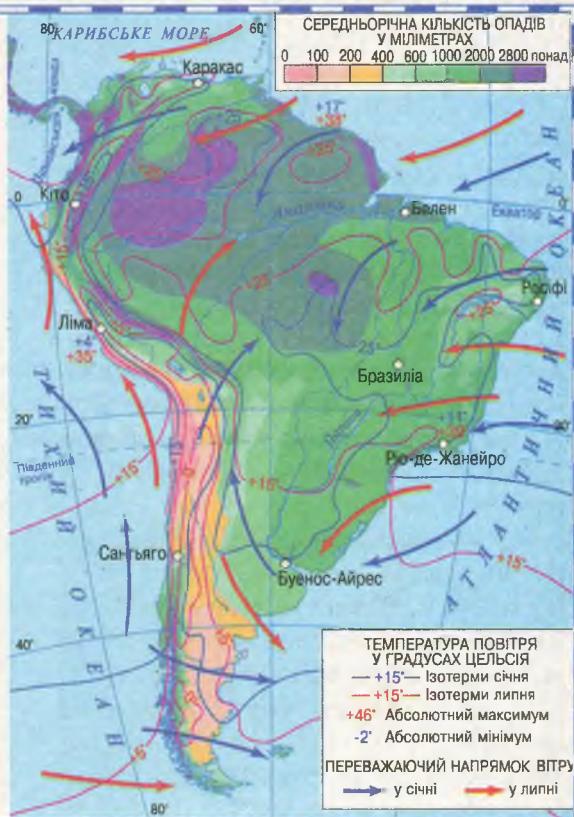
Мал. 94.

Кліматична карта
Південної Америки

іншому материку. Ця особливість клімату зумовлена циркуляцією повітряних мас. Над значною частиною материка панують вологі екваторіальні повітряні маси. При цьому велику

РОБОТА З КАРТОЮ

1. За ізотермами січня і липня визначте, які температури повітря спостерігаються в районі екватора.
2. Де в Південній Америці протягом року спостерігаються найнижчі температури повітря?
3. У яких районах випадає найбільша кількість опадів?
4. Установіть, які вітри приносять вологу на материк.
5. Користуючись мал. 95, з'ясуйте, в яких кліматичних поясах розташована Південна Америка. Якого кліматичного поясу, що є в Південній Америці, немає в Африці?
6. Який із кліматичних поясів охоплює найбільшу територію?
7. Опишіть клімат екваторіального поясу. Яка з діаграм (с. 104) характеризує екваторіальний тип клімату?

роль відіграють південно-східні і північно-східні пасати, які «доставляють» вологі повітряні маси з Атлантичного океану.

Натомість вплив сухих тропічних мас обмежений — вони формують клімат лише на західному узбережжі.

Важливим кліматотвірним чинником є **підстильна поверхня**. Так, теплі *Гвіанська* та *Бразильська течії* на заході материка додатково насичують повітря вологовою і сприяють збільшенню кількості опадів. А холодна *Перуанська течія* на сході, навпаки, — зменшує. На розподіл вологи впливає рельєф. Так, на рівнинному сході материка немає перепон на шляху вітрів, і вони проникають аж до Анд. Навітряні східні схили плоскогір'їв отримують від пасатів рясні дощі. Натомість на гірському заході повітряні маси з Тихого океану мають вплив лише на вузькі смузі узбережжя, оскільки далі шлях їм заступають високі Анди.

КЛІМАТИЧНІ ПОЯСИ І ТИПИ КЛІМАТУ. Південна Америка лежить у шести кліматичних поясах: від субекваторіального Північної півкулі до помірного Південної півкулі (мал. 95).

В *екваторіальному кліматичному поясі* цілорічно панують спекотні й вологі екваторіальні повітряні маси. Тому протягом року середні температури повітря високі (понад + 26 °C) і випадають рясні дощі (до 3000 мм). Непомірна вологість повітря особливо відчутина на світанку. Опівдні сонце нагріває повітря, і вологість зменшується. Опівночі знову стає душно від випаровувань — природа готується до нової зливи. Такий тип клімату, як ви вже знаєте, називається *екваторіальний постійно спекотний і постійно вологий*.

У *субекваторіальному кліматичному поясі* повітряні маси протягом року змінюються: влітку приходять вологі екваторіальні маси, які несуть багато

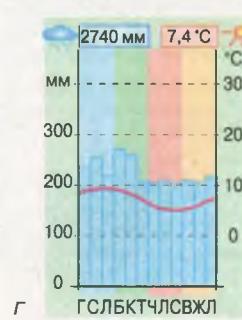
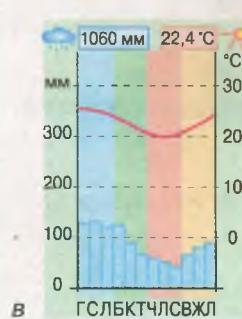
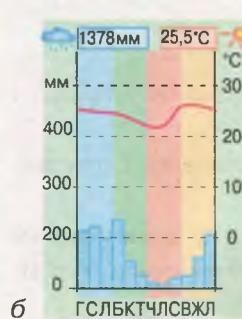
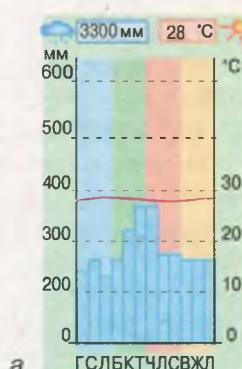
Дощ, що йде збоку

Зливи в екваторіальному поясі Південної Америки не схожі на дощі в інших куточках Землі. Вони лліються не зверху, а косо, майже горизонтально, гнані сильними вітрами. Тоді накриття над головою мало захищає, адже вода проникає збоку. Коли крізь хмарі визирає сонце, так світлішає, що очам боляче. Відразу стає жарко і душно, що важко дихати.

Мал. 95. Кліматичні пояси

Кліматичні діаграми

опадів (до 2000 мм), взимку — сухі тропічні, тоді доші не випадають по кілька місяців. Тому там чітко виражені два сезони: вологе спекотне літо і суха, нерідко ще спекотніша, зима ($+28^{\circ}\text{C}$). Це *субекваторіальний постійно спекотний і перемінно-вологий тип клімату*.

Клімат *тропічного поясу* має певні відмінності. На сході Бразильського плоскогір'я, що перебуває під впливом пасатів з Атлантики, випадає багато опадів (до 2000 мм на рік). Середня температура найтеплішого місяця становить $+26^{\circ}\text{C}$, найхолоднішого $+16\dots+21^{\circ}\text{C}$. Це *тропічний вологий тип клімату*. З просуванням углиб материка кількість опадів зменшується, тривалість сухого сезону збільшується. А на вузькій смузі тихookeанського узбережжя, де панує область високого атмосферного тиску і проходить холодна течія, які не сприяють утворенню опадів, спостерігається нестача вологи (опадів до 50 мм на рік). Зваження приносять лише тумани та рясні роси. Температури повітря відносно низькі ($+15\dots+20^{\circ}\text{C}$). Там сформувався *тропічний пустельний тип клімату*.

У *субтропічному кліматичному поясі*, як і в субекваторіальному, повітряні маси змінюються відповідно до сезону: влітку панують сухі тропічні, а взимку — поміrnі вологі. На сході в межах поясу *клімат теплий і вологий* (до 1000 мм на рік), а з просуванням углиб материка він стає *сухим континентальним* (500 мм на рік). На узбережжі Тихого океану формується *клімат субтропічний середземноморського типу*, із сухим теплим літом і вологою зимою.

Помірний кліматичний пояс охоплює південний край материка. Упродовж року там панують помірні повітряні маси. На відміну від решти території материка, вологе повітря рухається з протилежного боку — із заходу, від Тихого океану. Його несе західні вітри, що дмуть у цих широтах. Шлях їм перепиняють Анди. Гори й тут — природна межа, яка розділяє дві кліматичні області. Так, на західному узбережжі *клімат помірний морський*. Він постійно вологий (до 5000 мм опадів на рік). Цю ділянку узбережжя часто називають «мокрим кутком» Південної Америки. Погода там прохолодна (взимку $+4^{\circ}\text{C}$, улітку $+10^{\circ}\text{C}$), дощова, із сильними вітрами. На східному ж узбережжі *клімат помірно континентальний* з прохолодною зимою і сухим теплим літом. Кількість опадів не перевищує 400 мм на рік. Узимку сильні вітри можуть спричинити зниження температури до -30°C і навіть серед літа принести снігову заметіль з близької Антарктиди.

У гірських районах Анд формується *високогірний клімат*. У горах, які перетинають усі кліматичні пояси, він зміню-

ється не лише з півночі на південь, а й з висотою. Тобто від підніжжя до вершин відбувається поступове зниження температури повітря (на 6 °С на 1 км) і збільшення кількості опадів. У нижньому поясі клімат такий самий, як і на довколишній рівнинній території. Так, поблизу екватора в нижньому поясі на схилах Анд клімат екваторіальний, а вище снігової лінії (4600 м) лежать сніг і льодовики.

Загалом клімат Південної Америки з достатньою кількістю тепла й вологи сприятливий для життя й господарської діяльності людини. Там є всі умови для вирощування різних культур.

Холодний памперос

Холодне повітря помірних широт час від часу вторгається у межі субтропічного поясу. Тоді температури різко знижуються, випадають сильні дощі чи навіть сніг. Це памперос — у перекладі з іспанської «ветер з пампи».

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Унаслідок сукупної дії кліматотвірних чинників Південна Америка має теплий і найвологіший на Землі клімат.
- В Андах формується високогірний клімат, якому властива зміна основних кліматичних показників з висотою та з півночі на південь.
- Головним кліматорозділом Південної Америки, тобто межею між кліматичними областями, є Анди; тому материк ізольований від впливу повітряних мас з Тихого океану і відкритий для надходження їх з Атлантичного океану.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які чинники зумовлюють ряснє зволоження Амазонської низовини?
2. Чому вплив Тихого океану на клімат Південної Америки значно менший, ніж Атлантичного?
3. Яку роль відіграють Анди у розподілі опадів на материкову?
4. Поміркуйте, чому пасати добре зволожують Південну Америку і недостатньо — Африку.

5. Уявіть, що під час зимових канікул ви вирушаете в далеку Бразилію, у її столицю. Який клімат там панує? Як вам треба одягнутися і яке взяти спорядження, щоб почуватися комфортно в тамтешніх кліматичних умовах?

ПРАКТИЧНА РОБОТА 6

Тема: **Визначення типів клімату Південної Америки за кліматичними діаграмами**

1. Уважно розгляньте кліматичні діаграми на с. 104. Які показники клімату на них відображені?
2. Визначте, які типи клімату відображають діаграми а, б, в. Яка з діаграм ілюструє найвологіший тип клімату, а яка — найсухіший?
3. Охарактеризуйте тип клімату за показниками однієї з діаграм (на вибір).

§ 24. ВОДИ СУХОДОЛУ

- Пригадайте, як на води суходолу впливає клімат.
- Як на характері річок позначаються особливості рельєфу?

РІЧКИ. Найвологіша з усіх материків Південна Америка має повноводні річки, що живляться переважно рясними дощами. Вони густою мережею вкривають майже всю її територію. Анди є основним вододілом: річки, що беруть початок на їх східних схилах, течуть далі величезними рівнинами до Атлантичного океану, на західних схилах — витоки в основному коротких річок, які стикають у Тихий океан. Області внутрішнього стоку займають невеликі площини на посушливих плоскогір'ях в Андах. Найбільші річкові системи сформувалися на рівнинному сході материка.

Грандіозна *Амазонка* — найповноводніша річка земної кулі. Її річний стік становить 15 % стоку всіх річок. Витоками Амазонки є *річки Мараньйон і Укаялі*, що беруть початок в Андах. Пінистими потоками вони мчать по глибоких ущелинах, а на рівнині зливаються в один потік під назвою Амазонка. Вона перетинає найбільшу на планеті Амазонську низовину і впадає в Атлантичний океан. Її розміри вражають: за довжиною (6437 км) Амазонка є однією з найдовших річок світу, ширина річища в нижній течії дорівнює 20 км, а глибина — 50 м, у гирлі ширина сягає 80 км, а глибина — 90 м!

Амазонка — типова рівнинна річка. На відміну від Нілу, вона має багато повноводних і лівих, і правих приток.

Амазонка має **найбільший у світі басейн**, який дорівнює площині Австралії — понад 7 млн км². У річку впадають більш як 500 великих приток, що утворюють величезну річкову систему. За рік Амазонка виносила стільки води в Атлантичний океан, що за 12 днів можна було б наповнити Азовське море.

Мал. 96. Басейн Амазонки

Мал. 97. Русло Амазонки звивається по плоскій низовині

Коли настає сезон дощів у Північній півкулі, основну масу води приносять ліві притоки. Коли сезон дощів починається у Південній півкулі, то більше води дають праві притоки. Тому Амазонка повноводна цілорічно. У період дощів рівень води піднімається на 15 м. Річка розливається, затоплює великі площи, утворюючи непрохідні болота. Цікаво, що Амазонка не утворює дельти, оскільки відклади в гирлі розмиваються її потужною течією. Розмивають їх і морські припливи та відпливи. Амазонка судноплавна майже по всій протяжності. Навіть на відстані 1700 км від гирла глибина річки становить 50 м. Це дає змогу плавати по ній навіть океанським суднам.

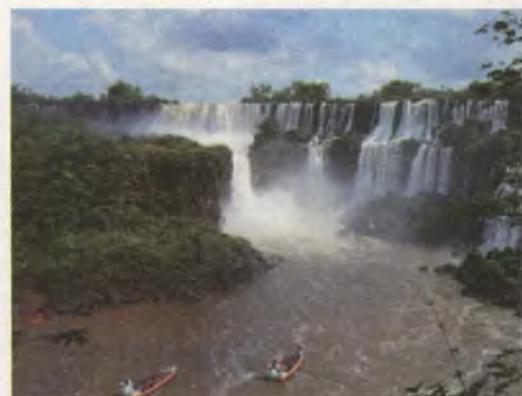
Парана — друга за величиною річка Південної Америки (4400 км). Разом з притоками вона перетинає Бразильське плоскогір'я, утворюючи пороги і кілька великих водоспадів. Найбільший з них — *Iguacu* — на одній з приток Парани. Його вважають одним із наймальовничіших у світі. Скелясті островіці розділяють річковий потік завширшки 4 км на 275 потоків, які спадають з висоти 72 м. Для збереження водоспаду і субтропічних лісів, що його оточують, там створено Національний парк Ігуасу. Він належить до Світової спадщини ЮНЕСКО. У нижній течії Парана — типова рівнинна річка. На відміну від Амазонки, вона перетинає кілька кліматичних поясів, тому в сезон дощів рівень води в ній піднімається, а в сухий — вона сильно міліє.

Поророка

На Амазонці спостерігається дивовижне явище. Припливна хвиля, що з Атлантичного океану вільно входить в широке гирло річки, піднімається вгору проти течії аж на 1400 км. Вода котиться 5-метровою стіною зі швидкістю поїзда і страшним гуркотом. Хвиля руйнує береги, валить дерева, перевертає судна. Індіанці називають це явище поророка — «гуркотлива вода».

Подорож у слово

Назви річок **Амазонка**, **Парана** і **Ориноко** перекладаються з мов різних індіанських племен однаково — *Велика вода*.

Мал. 98. Парана і водоспад Ігуасу

Найвищий водоспад світу

Анхель має висоту 1054 м.

Легенда про величезний, спадаючий «просто з неба» водоспад була відома ще з XVI ст. Проте побачити його вдалося тільки в 1935 р. льотчику Джеммі Анхелю під час польоту. Цей водоспад у 21 раз вищий за Ніагарський. Висота падіння води така, що потік перетворюється на водяний пил, не досягаючи дна провалля. А внизу, утворившись ніби з нічого, вирує річка.

Водоспад Анхель

Мал. 99. Річка Ориноко

Ориноко — третя за довжиною (2730 км) річка Південної Америки. Рівень води в ній залежить від сезону дощів. Різниця між літнім і зимовим рівнем води сягає 15 м. Витоки річки лежать на схилах Гвіанського плоскогір'я, в області рясного цілорічного зволоження. Вони мають велику кількість порогів. Лише на заболоченій Оринокській низовині Ориноко стає судноплавною. Океанські судна піднімаються на 400 км від гирла, поки відчутні морські припливи. У басейні Ориноко на ріці Чурун розташований найвищий водоспад світу — **Анхель**. За 150 км до впадіння в Атлантичний океан Ориноко розпадається на рукави і утворює велику заболочену дельту.

ОЗЕРА. Озер у Південній Америці мало. Найбільші з них — Маракайбо й Тітікака.

Маракайбо лежить на узбережжі Карибського моря і сполучене з ним вузькою протокою, тому має назву озеро-лагуна. Під час припливів в озеро можуть заходити морські судна. Озерна улоговина має тектонічне походження, тому глибини сягають 250 м. Вода в озері прісна, лише під час припливів дещо осолонюється. Береги низькі й заболочені. Маракайбо — унікальне за запасами нафти. На його дні пробурено понад 6 тис. наftovих свердловин.

В Андах на висоті 3800 м лежить озеро **Тітікака** — найбільше з високогірних озер світу. У нього впадає багато річок, а витікає тільки одна. Тому вода в озері прісна. Береги круті й порізані. Озеро досить глибоке — 304 м. Незважаючи на значну висоту над рівнем моря, температура води в ньому протягом року становить +14 °С. Тому озеро

Подорож у слово

Назви південноамериканських озер означають: **Маракайбо** — Земля *Мари* (Мара — ім'я вождя, який правив у XVI ст.), **Тітікака** — Скеля *біля місця видобування руди* (з мови індіанців *кечуа тіті* — місце видобування руди, *кака* — скеля).

пом'якшує клімат навколоїшньої місцевості. На озерних мілководдях росте тростина тотора. Перегниваючи, вона опускається на дно, і на ній починають рости нові рослини. Поступово утворюються тростинові острови. Іноді вітри і хвилі відригають такий острів від дна, і він стає плаваючим. На таких островах живуть індіанці. Вони час від часу додають на поверхню острова нові шари свіжонарізаної тростини, підтримуючи таким чином плавучість острова.

Води суходолу Південної Америки відіграють велику роль у житті населення. На низовинних рівнинах річки судноплавні. На річках з гірським характером течії збудовані електростанції. У засушливих місцях воду використовують для зрошення. Річки й озера багаті рибою.

Мал. 100. На озері Тітікака живе індіанське плем'я уру, яке будує з тростини не тільки човни, а й будинки

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Вологий клімат Південної Америки сприяє утворенню густої мережі повноводних річок.
- Анди слугують не тільки гіантським кліматорозділом, а й вододілом Південної Америки.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. На який з океанів припадає більша частина поверхневого стоку?
2. Який тип живлення переважає в річок Південної Америки?
3. Чому Амазонка повноводна цілорічно? Зіставте її з африканською річкою Конго. Чим вони подібні?
4. Розкажіть про особливості великих озер Південної Америки.
5. Яку роль відіграють річки й озера в природі та житті людини?
6. Вода в Амазонці має колір кави з молоком. Її притоки різноманітні: є «блі» (Ріу-Бранку) і «чорні» (Ріу-Негру). Поміркуйте, що надає притокам такого забарвлення.

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Озеро Тітікака інки вважали священим. За легендами, на його дні стоять затоплені храми, в яких сховано золото. Це спонукало відомого океанолога Жака-Іва Кусто за допомогою підводного апарату дослідити дно. Дізнайтесь, що виявили дослідники на дні. (Ключові слова: легенда озера *Titikaka*.)

§ 25. ПРИРОДНІ ЗОНИ

- Пригадайте, чим широтна зональність відрізняється від вертикальної поясності.
- Через які кліматичні пояси простяглися Анди?

Сейба

Дерево какао

Найбільше листя серед рослин Землі має вікторія-регія, яка росте у заводях Амазонки. Діаметр її листка, що лежить на воді, сягає 2 м. Він може утримати на плаву вантаж до 50 кг.

Мал. 101. Вікторія-регія

Мал. 102. Сельва

Мавпа-ревун

Лінівець

Ягуар

Мал. 103. Тварини екваторіального лісу Південної Америки

чай — вічнозелений кущ, з листя якого готують напій мате, що має тонізуючі властивості. З горіхів дерева кола отримують речовини, які входять до складу відомих напоїв кока-кола і пепсі-кола. Там росте й відомий усім ананас.

Усі дерева екваторіального лісу густо обліплени яскравими орхідеями і обвіті незліченними ліанами. Вони перетворюють сельву на важкопрохідні нетрі, до того ж вона заболочена.

Тварини вологого лісу пристосовані до життя на деревах. Найкраще почиваються мавпи, які мають чіпкі хвости. Серед них ендемічні мавпи-ревуни та ігрункові завбільшки лише 30 см. Лінівець, який чіпляється кігтями за гілки, так само полюбляє жити на деревах і рідко спускається на землю. Чудово лазять та стрибають з гілки на гілку великі хижі кішки — ягуар і пума. На землі мешкають мурашкоїд, який за допомогою довгого липкого язика поїдає мурашок і термітів, травоїдний тапір, найбільший на Землі гризун — водосвинка (капіbara).

Крони дерев населені різноманітними птахами: великий папуга ара, хижі гарпія, що полює на мавп і лінівців, товстодзьобий тукан, крихітна колібрі. Навіть ящірки і жаби

Тапір

Гарпія

Мал. 104. Мурашкоїд

Мал. 105. Водосвинка (капіbara)

У лісах Південної Америки живе багато світових рекордсменів: **найдовша змія** — анаconda, що сягає 11-метрової довжини; **найбільша прісноводна риба** — арапайма завдовжки 3 м і масою до 200 кг; **найбільший павук** — птахойд завбільшки 12 см; **найменша пташка у світі** — колібрі завдовжки 57 мм і масою 2 г. Вона живиться квітковим нектаром і має надзвичайно барвисте оперення.

Мал. 106. Анаconda

Страус нанду

в сельві живуть на деревах. Серед змій є отруйні та неотруйні (удави). У річках водяться річкові дельфіни, крокодили, каймани, тисячі видів риб. Варто згадати хижу піранью з гострими, як лезо, зубами. Ліс кишить комахами: безліч яскравих метеликів, жуків, мурашок.

У Амазонії створено національні природні парки, в яких охороняють екваторіальні дощові ліси та різні види тварин, які там мешкають. Парки віднесено до списку Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

САВАНИ І РІДКОЛІССЯ. Ця природна зона лежить у межах субекваторіальних поясів обох півкуль. Там на *червоних грунтах* переважає трав'яна рослинність: ковила, пирій, дике просо. У саванах Північної півкулі серед трав ростуть пальми й акації. У Південній півкулі на бідних кам'янистих ґрунтах поширені кактуси, молочай, агави. У сухий сезон, коли вигорають усі трави, лише вони зберігають свій звичний вигляд. У більш посушливих районах трав немає, а ростуть лише колючі чагарники і рідколісся із кебрачо — «дерево-зламай сокири», що отримало таку назву за надзвичайно мішну деревину.

У саванах Південної Америки немає таких великих травоїдних тварин, як в Африці. Там водяться невеликі олені, з хижаків — пума, свині пекарі, гризун віскаша, броненосець, який

Віскаша

Мал. 107. Броненосець

Мал. 108. Південноамериканська савана

має панцир із рогових щитків. Із птахів є страус нанду. Багато змій і ящірок.

СУБТРОПІЧНІ СТЕПІ. Степи поширені в основному в субтропічному поясі. Рівнинні простори субтропічних степів у Південній Америці називають **пампою** (мал. 109). Там панують низькорослі злаки — пампаська трава, ковила, бородач, келерія. Унаслідок перегнивання трав утворюються родючі *сіро-коричневі ґрунти*. Природна рослинність степів майже не збереглася через значну розораність території. На відкритих степових просторах мешкають тварини, що швидко бігають, — пампасний олень, пампасна кішка, страус нанду. Багато гризунів — нутрія, віскаша, а також броненосців.

ТРОПІЧНІ ПУСТЕЛІ. Ця зона лежить у тропічному кліматичному поясі. На відміну від Африки, у Південній Америці немає пустель посеред материка. Пустеля там виникла вздовж тихоокеанського узбережжя між 5° і 28° пд. ш. Це берегова *пустеля Атакама*, яка належить до найбільш безводних у світі. Внаслідок охолоджувального впливу океану там порівняно низькі температури повітря і майже немає дощів. Рослини «навчилися» живитися вологою туманів. Рослинний покрив бідний і сильно розріджений. Де-не-де на кам'янистих ґрунтах ростуть кактуси і подушкоподібні чагарники.

ВЕРТИКАЛЬНА ПОЯСНІСТЬ АНД. У горах, як ви вже знаєте, з висотою змінюються кліматичні умови. Тому від підніжжя до вершин зазнають змін і ґрунти, і рослинність, і тваринний світ — тобто спостерігається **вертикальна поясність**. Кількість і склад вертикальних поясів в Андах, як і в будь-яких інших горах, залежить від того, на якій широті вони розташовані, та їхньої висоти. Так, в Андах, що розташовані поблизу екватора, біля підніжжя лежать вологі екваторіальні ліси, а на широті тропіка біля підніжжя — напівпустелі. Анди

Подорож у слово

Пампа у перекладі з мов індіанців означає простір без дерев.

Мал. 109. Пампа

Мал. 110. Пустеля Атакама

Мал. 111. Вертикальна поясність в Андах на широті поблизу екватора

Лама
у високогір'ях Анд

простяглися через усі кліматичні пояси Південної Америки, проте найповніше вертикальна поясність виявляється в Екваторіальних Андах.

В Андах де-не-де збереглися дикі лами — гуанако і вікунья, гризун шиншила. На неприступних скелях гніздиться кондор — найбільший і найважчий з літаючих птахів на Землі, розмах його крил сягає 3 м.

ЗМІНА ПРИРОДИ ЛЮДИНОЮ. Нині найбільшими екологічними проблемами на материкові є катастрофічне зменшення площі вологих екваторіальних лісів і збіднення їх видового складу; знищення рослинності саван і пампі внаслідок розорювання та надмірного випасу худоби; забруднення води й повітря численними промисловими підприємствами.

Площа природоохоронних територій у Південній Америці невелика. Уряди багатьох країн регіону розробляють природоохоронні заходи, аби припинити знищення екваторіальних лісів, які продукують кисень для всієї планети.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- У Південній Америці добре виражена не тільки широтна зональність, а й вертикальна поясність.
- Вологі екваторіальні ліси Південної Америки не мають собі рівних на Землі ні за величиною території, яку займають, ні за багатством видів рослин і тварин.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Назвіть основні особливості південноамериканської сельви.
2. Чим різняться між собою савани Південної Америки та Африки?
3. Поясніть, чому на узбережжі Південної Америки виникла пустеля Атакама. Пригадайте, яка пустеля утворилася в таких самих кліматичних умовах на західному узбережжі Африки.
4. Чому в Андах ґрунти і рослинність змінюються з висотою?
5. З чим пов'язані екологічні проблеми, що виникли в Південній Америці?

ПРОВЕДІТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема: Природні унікальні об'єкти Південної Америки

1. Користуючись додатковими джерелами інформації, з'ясуйте, які природні об'єкти Південної Америки внесено до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.
2. Оберіть для дослідження один з об'єктів (наприклад, Національний парк Ігуасу або заповідники Амазонії). Установіть його особливості:

а) де він розташований;	в) що там охороняють;
б) який країні належить;	г) у чому полягає унікальність.
3. Результати дослідження оформіть у вигляді таблиці.
4. Створіть презентацію на шість—вісім слайдів, які відображали б унікальний статус цього об'єкта.

§ 26. НАСЕЛЕННЯ

- Пригадайте, чому корінне населення Америки називають індіанцями.
- Які зовнішні ознаки мають представники монголоїдної раси.

РАСОВИЙ СКЛАД. За кількістю населення — 387 млн осіб — Південна Америка поступається всім населеним материкам, окрім Австралії. Із давніх-давен там оселялися індіанські племена (інки, кечуа, аймара та ін.). *Індіанці* — це представники монголоїдної раси американської гілки. Учені вважають, що близько 17 тис. років тому вони прийшли з Північної Америки і поступово заселили увесь материк. У ті часи, коли європейці відкрили Америку, одні племена перебували на первісному рівні розвитку і займалися збиральництвом і полюванням, інші — мали розвинені землеробство й ремесла. Стародавні індіанські держави існували в Андах. Останньою і наймогутнішою була імперія інків, яка досягла високого рівня розвитку. Безцінним дарунком індіанців людству є кукурудза, картопля, помідори, гарбузи, квасоля, арахіс, які нині поширені повсюдно.

З відкриттям Південної Америки там почали оселятися здебільшого іспанці й португалці, тобто представники європеоїдної раси. У період колонізації європейці принесли численні біди корінному населенню: індіанців витісняли на непридатні для життя землі та перетворювали на рабів. Це привело до різкого зменшення кількості місцевих жителів. У XVI—XIX ст. для роботи на плантаціях доставляли рабів з Африки — представників негроїдної раси. Таким чином Південну Америку заселили представники всіх трьох основних рас людства.

На початку ХХ ст. в Південну Америку масово переселялися інші народи: італійці, німці, росіяни, китайці. Серед переселенців було чимало й українців,

Тауантинсуйу — Країна чотирьох вітрів

Так називалася держава інків, що виникла у X ст. в Андах (нині Перу). У ній було багато міст і сіл, храмів і палаців. Столиця Куско була розташована на висоті майже 4000 м над рівнем моря. Там жило більше населення, ніж у найбільшому місті Європи — Лондоні. Інки вирощували картоплю, приручили лам і альпака, які забезпечували вовною та перевозили вантажі. Країна мала зрошувальні канали і водогони. Інські майстри створили унікальні вироби із золота, срібла й міді, які вражали європейців. Інки знали астрономію, фізику, геометрію, медицину. Їхнє життя було сповнене духовності — це засвідчують міфи та обряди. У 1533 р. іспанський конкістадор Франсиско Піссарро очолив завойовницький похід проти інків. Іспанці обманом взяли в полон верховного вождя. Попри те, що інки заплатили величезний викуп золотом, вождя стратили, а країну перетворили на іспанську колонію.

Мал. 112. Індіанці — корінні жителі Південної Америки

Чому Південну Америку називають Латинською

Більшість населення Південної Америки розмовляє іспанською та португальською мовами. Обидві вони виникли на основі латинської мови, яка панувала у Стародавньому Римі. Тому Південну Америку разом з країнами Центральної Америки, де так само поширені ці мови, називають Латинською.

які оселилися здебільшого в *Аргентині*, *Бразилії* і *Парагваї*. Вони займалися сільським господарством: вирощуванням рису, кукурудзи, пшениці, чайного куща та інших культур. Є серед них і вчені, художники, архітектори, скульптори, які залишили помітний слід не лише в житті української спільноти, а й країн проживання. Хоча українці вже є громадянами інших країн і більшість з них ніколи не бувала на землі своїх предків, всі вони широко вболівають за майбутнє України.

ФОРМУВАННЯ СУЧASNOGO НАСЕЛЕННЯ. У результаті такого заселення сучасне населення Південної Америки є вельми строкатим. За століття спільногоЯ існування індіанські, європейські й африканські народи ніби потрапили у гіантський плавильний котел і змішалися між собою. Нині на материкову переважає **змішане населення** — нащадки від змішаних шлюбів європейців і негрів — *мулати*, європейців та індіанців — *метиси*, індіанців і негрів — *самбо*.

Разом із расовими ознаками змішувалися мови, звичаї, обряди, традиції. У результаті утворилися нові народи (наприклад, бразильці), у житті яких тісно переплітаються індіанська, європейська й африканська культури. Натомість самобутність Південної Америки зберігається в індіанських мовах, архітектурі, образотворчому мистецтві, одязі, музичних ритмах, традиціях і навіть кулінарних уподобаннях.

Розміщується населення на материкову нерівномірно. Більшість зосереджена на узбережжях океанів і в західних районах Анд, де густота населення становить 100 осіб на км². Великі внутрішні території Південної Америки майже безлюдні. Такий розподіл пов'язаний з природними умовами материка та історією його заселення.

ПОЛІТИЧНА КАРТА. На території Південної Америки не так багато країн, як в Африці. Більшість з них були колоніями *Іспанії* та *Португалії*, а здобули незалежність лише на початку XIX ст. Оскільки від колоніального гніту вони звільнилися раніше, ніж країни Африки, то рівень розвитку господарства в них вищий. Проте всі вони належать до країн, що розвиваються.

Найбільші за площею держави Південної Америки лежать на рівнинному сході. Це *Бразилія*, *Аргентина*, *Венесуела*. Великі території і різноманітні природні багатства мають Андські країни: *Чилі*, *Перу*, *Колумбія*, *Болівія*, *Еквадор*.

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Назвіть найбільші за площею країни Південної Америки.

2. Назвіть країни, які не мають виходу до морів і океанів.

3. Які країни є гірськими, а які — рівнинними?

4. Назвіть країни, які розташовані в басейні Амазонки.

5. Столиці яких країн є морськими портами?

6. Охарактеризуйте географічне положення Бразилії, Аргентини, Перу.

Мал. 113. Держави Південної Америки

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Населення Південної Америки складається з представників усіх трьох основних рас людства, що пов'язано з історією заселення материка.
- Сучасне населення сформувалося в результаті змішаних шлюбів корінних жителів (індіанців) із переселенцями (європейцями та африканцями).
- На території материка населення розміщується нерівномірно: узбережжя і західні райони Анд густозаселені, а внутрішні — майже безлюдні.
- Країни Південної Америки належать до групи країн, що розвиваються.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Представники яких основних рас населяють Південну Америку?
2. Який взаємозв'язок існує між відкриттям Південної Америки і складом її населення?
3. Розкажіть про сучасне населення Південної Америки.
4. Якими мовами розмовляють у країнах Південної Америки? З чим це пов'язано?
5. Користуючись даними про кількість населення і площею Південної Америки (с. 94), обчисліть середню густоту населення на материкові. Зіставте цей показник з таким самим показником в Африці. Які чинники, на вашу думку, впливають на густоту населення Південної Америки?

§ 27. ДЕРЖАВИ

- Пригадайте, як на розвиток господарства країни впливають природні умови.

БРАЗИЛІЯ

8,5 млн км²
201 млн осіб
Бразилія

БРАЗИЛІЯ. Це найбільша за площею і кількістю населення держава Південної Америки. Вона така велика, що межує майже з усіма країнами материка. У минулому Бразилія була колонією Португалії, а нині — це найбільш розвинена і найбагатша держава континенту.

Природа величезної країни різноманітна: з одного боку Амазонія — царина вологого екваторіального лісу, з іншого — Бразильське плоскогір'я із саванами і рідколіссям. Ліси Амазонії — джерело цінної сировини: деревини, що використовується в деревообробній промисловості; соку гевеї, з якого отримують натуральний каучук; горіхів — цінних харчових продуктів; лікарських рослин, які використовують у медицині. Ще одне багатство Амазонії — вода. У світі немає місця з густішою річковою мережею, ніж басейн великої Амазонки. Річки Бразилії багаті на гідроресурси. Бразильське плоскогір'я називають «залізним серцем» країни. Це основний промисловий район, де видобувають руди чорних і кольорових металів.

Більшість **населення** розмовляє португальською мовою і живе в містах. *Ріо-де-Жанейро* — місто-символ Бразилії, його вважають одним із найкрасивіших у світі. *Бразиліа* — теперішня столиця, збудована в географічному центрі країни. У побуті населення знайшли відображення традиції і звичаї португальців, індіанців й африканців. Португальці принесли на нову батьківщину свою мову й архітектуру. Від індіанців населення запозичило вміння плести килими, гамаки, сумки. Із впливом африканської культури пов'язують свята-карнавали — щорічні масові гуляння з яскравими костюмами,

Подорож у слово

Назва **Бразилія** походить від слова *пау-бразил*. Це дерево, з якого перші португальські переселенці виготовляли яскраво-червону фарбу. З легкої руки Амеріго Веспуччі назву отримало місто *Ріо-де-Жанейро*. Коли кораблі мореплавця кинули якір у затоці, він помилково прийняв її за гирло повноводної річки і назвав *Ріо-де-Жанейро* — *Річка Січня*, оскільки це трапилося в січні 1502 р. Згодом так почали називати й місто.

Мал. 114. Ріо-де-Жанейро

масками, танцями і вуличною ходою. У Бразилії живе 500 тис. українців, які упродовж 120-річного перебування поза межами батьківщини зберігають свою самобутність, мову, традиції. Центрами їх розселення є штати *Парана* та *Сан-Паулу*.

У розвитку господарства Бразилії спостерігалися спочатку цукрова і золота лихоманки, а згодом — кавовий і каучуковий бум. Поклади корисних копалин сприяють розвитку видобувної галузі. Країна виплавляє метал, виробляє автомобілі, літаки, трактори, судна, сучасну електроніку.

Бразилія — країна розвиненого сільського господарства. Природні умови сприятливі для вирощування різних культур. Багато з них вирощують для продажу в інші країни. Так, величезні плантації зайняті кавовим деревом і какао. З виробництва кави і какао Бразилія є світовим лідером. Вона є одним з найбільших у світі постачальників цукру, бананів, сизалю. Для власних потреб вирощують кукурудзу, пшеницю, квасолю та ін. У саванах і степових районах розводять велику рогату худобу та овець.

Бразилія — країна повноводних річок і велика морська держава, тому важливим видом транспорту є водний. Повсюдно, навіть у важкодоступних районах Амазонії, прокладено автошляхи. Бразилія — лідер Південної Америки з розвитку туризму. Щорічно тисячі туристів з'їжджаються в Ріо-де-Жанейро на найяскравіший у світі карнавал, коли вулиці міста заповнює натовп людей, які співають і танцюють запальний танець самба.

АРГЕНТИНА. Це друга за площею країна Південної Америки. Упродовж трьох століть Аргентина була іспанською колонією. Великі розміри країни зумовлюють різноманітність природних умов: на півночі — спекотно, на півдні — підступає крижана Антарктида, на заході — здіймаються Анди, а на сході — розкинулися неозорі степові рівнини.

Серед населення індіанців мало, і живуть вони у віддалених районах. На відміну від інших країн Південної Америки, в Аргентині багато нащадків не тільки іспанських переселенців, а й італійців, англійців, французів, росіян,

Найпопулярніший вид спорту

в Бразилії — футбол. Бразильська футбольна збірна — п'ятиразовий чемпіон світу, а бразильського футболіста Пеле (Едсон Арантес ду Насименту), єдиного у світі триразового чемпіона світу з футболу, визнано кращим спортсменом світу ХХ століття.

Мал. 115.
Бразилія —
світовий лідер
з виробництва кави

АРГЕНТИНА

2,8 млн км²
42,6 млн осіб
Буенос-Айрес

Подорож у слово

На початку XVI ст. іспанські завойовники назвали територію Аргентини **Ла-Плата — Срібна**. Нову державу, яка виникла у 1826 р., почали називати **Аргентина** (від латинського *аргентум* — срібло). Проте срібла там не виявили. Найбільшим багатством країни є не дорогоцінні метали, а незорі пасовища і родючі землі.

Мал. 116. Буенос-Айрес

Подорож у слово

Іспанський конкістадор Педро де Мендоса у 1536 р. на узбережжі затоки заснував порт, назвавши його **Пуерто-де-Нуестра-Сеньора-де-Санта-Марія-де-лос-Буенос-Айрес** — Порт нашої пані Святої Марії добрих вітрів. Звісно, що така довжелезна назва незручна в користуванні, тож залишили лише два останніх слова — **Буенос-Айрес** — Добрих вітрів.

українців, які прибули на початку ХХ ст. Нині в Аргентині проживають близько 300 тис. українців. Офіційною мовою в країні є іспанська. Більшість людей живуть у містах, розташованих на узбережжі. У столиці *Буенос-Айрес* чимало будівель, збудованих у французькому стилі, тому його часто називають Парижем Південної Америки.

Аргентина — розвинена країна Південної Америки. Серед галузей промисловості вирізняється машинобудування,

зокрема автомобіле- та суднобудування. Видобувають нафту, природний газ, буре вугілля, руди чорних і кольорових металів. На їх основі працюють нафтопереробна промисловість і металургія. Добре розвинені харчова, передусім м'ясопереробна, і легка (текстильна та шкірвзуттєва) галузі.

Сільське господарство дає продукцію, яка є основним джерелом доходів Аргентини. Простори пампи — ідеальні пасовища. З розвитком вівчарства та розведенням великої рогатої худоби країна стала світовим виробником вовни і м'яса. Пампа — це і незорі лани пшениці, кукурудзи, соняшнику. Крім цього, на півночі вирощують бавовник, рис, чайний кущ, у передгір'ях Анд — цитрусові й виноград. Аргентина має розвинене морське рибальство, що орієнтується здебільшого на вилов тунця.

ЧИЛІ. Це держава на південному заході Південної Америки. Затиснута між Андами і Тихим океаном, Чилі є найдовшою у світі країною — вузькою смugoю вона тягнеться впродовж 4300 км. Чилі образно називають країною трьох континентів. Основна її частина розташована в Південній Америці, полінезійський острів Пасхи належить до Океанії, ще одна частина — до Антарктиди. Країна ізольована від світу: уздовж

ЧИЛІ

«Розумом або силою»

- 756,9 тис. км²
- 16,8 млн осіб
- Сантьяго

Мал. 117. Сантьяго

Мал. 118. Індіанці аймара

всього східного кордону — непрохідна засніжена стіна Анд, на заході — Тихий океан, на півночі — найпосушливіша пустеля Атакама, на півдні — крижана Антарктика. У країні чимало вулканів, часто трапляються землетруси. Найбільш сприятливі умови для господарства — у середній частині країни, де клімат субтропічний середземноморського типу.

Більшість чилійців (53 %) є нащадками європейських переселенців. Метиси становлять 44 %, а індіанці — лише 3 %. Офіційна мова — іспанська. Столиця Чилі — місто *Сантьяго* — розташоване в центральній частині країни.

Багаті поклади корисних копалин сприяли розвитку господарства. Основна галузь промисловості — гірничодобувна (видобування руд, вугілля, самородної сірки). Чилі — один із світових лідерів з видобування мідних руд і виробництва міді. У країні розвинені також чорна металургія (виплавлення заліза, виробництво сталі), деревообробна, харчова, текстильна галузі.

Сільське господарство в Чилі так само добре розвинене, особливо рослинництво. Чилійці вирощують пшеницю, ячмінь, рис, кукурудзу, боби, цукрові буряки, картоплю, овочі, виноград, фрукти. Острів Вогняна Земля є найбільшим в країні центром вівчарства. Чилі — одна з найбільших у світі риболовецьких країн. Okрім риби, виловлюють устриць, крабів, омарів, китів.

Далекі південноамериканські країни мають торговельні зв'язки з Україною. Вони постачають нам рибу (хек, минтай), морепродукти, фрукти (апельсини, ли-

Подорож у слово

Назва *Чилі* в перекладі з мови племені аймара означає *межа, місце, де закінчується земля* (що цілком логічно), а з мови кечуа — *холод, холодний*.

Мал. 119. У Патагонії розводять овець

мони, груші, виноград). Також ми ввозимо з Бразилії каву, апельсиновий сік, взуття; з Аргентини — сою, м'ясо; з Чилі — вина. Натомість Україна продає в ці країни електротехніку, устаткування, добрива, чорні метали та ін.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Бразилія та Аргентина — найбільші за площею і кількістю населення країни Південної Америки.
- Бразилія має розвинену промисловість і є одним із світових лідерів з виробництва кави, какао, бананів, цукру, бавовнику і сизалю.
- Аргентина належить до найбільших світових виробників вовни, м'яса, шкіри, зерна.
- Чилі — один із світових лідерів з виробництва міді, вирощування фруктів, вилову риби.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які природні умови і природні ресурси сприяли перетворенню Бразилії на економічного лідера Південної Америки?
2. У виробництві якої продукції Бразилія є світовим лідером?
3. Чому в сільськогосподарській галузі Аргентини добре розвинене тваринництво? Які його види там поширені?
4. Які природні багатства Чилі використовують для розвитку промисловості?
5. За якими напрямами можуть розвиватися торгові зв'язки країн Південної Америки і України?

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Дізнайтесь про об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО в таких країнах Південної Америки:

група 1 — Бразилія;

група 2 — Аргентина;

група 3 — Чилі.

У якій з цих країн вам хотілося б побувати?

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

1. Молнар Гabor. У країні ягуарів: Документальна розповідь про мандрування в джунглях Бразилії. — К.: Молодь, 1963.
2. Країни і народи: Азія, Африка, Америка, Австралія / Автор-упоряд. Л. О. Багрова. — К.: Школа, 2002.
3. Країни світу. Америка, Австралія, Океанія / Автори-упоряд. В. М. Скляренко та ін. — Харків, Фоліо, 2006.
4. Історія географічних відкриттів. Дослідження материків / Укладач Г. Г. Дюков. — К.: Павлін, 2005.
5. Гумбольдт Александр. Второе открытие Америки. — М.: Эксмо, 2012.

**ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕТЬ**

1. Назвіть найвищу вершину Анд.

- A Котопахі
B Аконкагуа

- B Тітікака
Г Чимборасо

2. Укажіть чинник, що зумовлює рясне зволоження Амазонської низовини.

- A панування екваторіальних повітряних мас
Б неглибоке залягання підземних вод
В розташування в області високого тиску
Г вплив Анд

3. Зазначте, який тип живлення переважає у великих річок Південної Америки.

- A підземне
Б льодовикове

- B снігове
Г дощове

4. Як називають вологі екваторіальні ліси Південної Америки?

- A сельва
Б пампа

- B кампос
Г Патагонія

5. Які європейські країни мали найбільші колонії в Південній Америці?

- A Іспанія та Португалія
Б Італія та Греція

- B Польща та Румунія
Г Велика Британія та Франція

6. Установіть відповідність між водними об'єктами Південної Америки та їх назвами.

- 1 річка
2 озеро
3 водоспад
4 затока

- A Ігуасу
Б Тітікака
В Ориноко
Г Паріньяс
Д Ла-Плата

7. Розташуйте послідовно від підніжжя до вершин вертикальні пояси Екваторіальних Анд.

- A високогірні луки
Б низькорослі дерева і чагарники
В вологі екваторіальні ліси
Г сніги і льодовики

8. Назвіть першовідкривачів і дослідників Південної Америки.

9. Наведіть докази того, що Анди – молоді гори, які ще не завершили своє формування.

10. Поясніть, чому Амазонка повноводна протягом усього року.

11. Назвіть тварин, які є ендеміками Південної Америки.

12. Які природні світові рекорди належать Південній Америці?

13. Якими можуть бути наслідки інтенсивного вирубування лісів Амазонії для природних комплексів і населення тих місць?

14. Які в Південній Америці утворилися групи населення внаслідок змішаних шлюбів представників різних рас?

Тема 3

АВСТРАЛІЯ

Площа — 7,7 млн км²

Населення — 24 млн осіб

Середня висота — 350 м

Найвища точка над р. м. —

г. Косцюшко (2230 м)

§ 28. ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. ТЕКТОНІЧНА БУДОВА ТА РЕЛЬЄФ

- Пригадайте, хто відкрив Австралію.
- Як утворюються коралові острови?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Австралія — найменший материк земної кулі. Її іноді називають великим островом. Посередині Австралію перетинає *Південний тропік*, і вона майже вся лежить у тропічних широтах Південної півкулі. Оскільки більша частина Австралії розташована в спекотному і сухому тропічному кліматичному поясі, цей материк є найпосушливішим на земній кулі.

Австралія віддалена від інших материків. Така ізольованість вплинула на формування її природи, зумовивши виняткову своєрідність рослинності і тваринного світу. Крайніми точками материка є: на півночі — *мис Йорк*, на півдні — *мис Південно-Східний*, на заході — *мис Стін-Пойнт*, на сході — *мис Байрон*.

Зі сходу Австралію омивають великі моря — *Коралове* і *Тасманове*. Води їх теплі, що сприяє розвитку коралів. Так, у Кораловому морі простягається *Великий Бар'єрний риф* — унікальне пасмо коралових невеликих островів завдовжки 2300 км і завширшки до 150 км. Рифи дуже небезпечні для судноплавства. Водночас вони приймають на себе удары океанічних хвиль і гасять їх гіантську силу. Берегова лінія Австралії порізана слабо. Великих заток лише дві — *Карпентарія* і *Велика Австралійська*. Далеко вдається в море півострів *Кейп-Йорк*. Поблизу материка лежить великий остров *Тасманія*.

ІСТОРІЯ ВІДКРИТТЯ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ. Через віддаленість від важливих морських шляхів Австралія стала відомою

Подорож у слово

Ще на карті давньогрецького вченого Клавдія Птолемея (II ст.) на південь від тропіка значилася Терра Австраліс Інкогніто — Земля Південна Невідома. Назва **Австралія** у перекладі з латинської означає **Південна**.

Австралія — «материк-навпаки»

Австралія повністю розташована по той бік екватора, у протилежній нам Південній півкулі. Тому багато просторових орієнтирів у ній незвичні для жителів Північної півкулі. Наприклад, літо там триває з грудня по лютий, а зима настає у червні. Сонце опівдні перебуває на півночі, а не на півдні, як у нас. Для нас північ означає холод, мороз, сніг, а для австралійців — спекотні морські пляжі. В Австралії на небі не видно сузір'я Великої Ведмедиці, натомість є своє — Південний Хрест.

Мал. 120. Великий Бар'єрний риф

європейцям пізніше за інші населені материки. Знадобилося майже 15 століть, щоб епітет «невідома» для загадкової Землі Південної, про яку згадував стародавній географ Птолемей у II ст., був utrachtenij, а територія набула реальних обрисів материка. Ви вже знаєте, що першовідкривачами Австралії були голландські мореплавці. *Вілем Янсон* у 1606 р. дістався до її північного узбережжя. Як і Х. Колумб, не здогадувався, що це материк, поквапився залишити відкриті береги, які видалися йому дуже непривітними. Пізніше *Абел Тасман* підійшов до Австралії з півдня і встановив, що це материк.

У ті часи всі ці відомості зберігалися в таємниці. Тому відкриття материка приписують і відомому англійському море-

Великий Бар'єрний риф — найбільше на земній кулі скupчення коралів. Він охоплює майже 3000 рифів і 300 островів. Його загальна площа — близько 350 тис. км². У цьому унікальному підводному світі мешкають 400 видів коралів, 4000 видів молюсків і 1500 видів риб. Вражає те, що «творці» майже 10-метрових заввишки коралових споруд — крихітні поліпи. Це диво природи занесено до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.

Мал. 121. Фізична карта Австралії

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Визначте координати крайніх точок Австралії.
2. Користуючись масштабом карти, обчисліть найбільшу протяжність материка із заходу на схід та з півночі на південь.
3. До яких океанів належать моря, що омивають береги Австралії?
4. Знайдіть географічні назви, що пов'язані з іменами дослідників Австралії.
5. Де розташовуються рівнини?
6. Яке простягання мають гори Австралії?

Материк для каторжників

Після відкриття Австралії Дж. Куком Англія впродовж десятиліть виселяла туди людей, засуджених за різні злочини. У 1788 р. вітрильники доставили майже 1000 каторжників. Вони та їхні наглядачі були першими європейцями-переселенцями. Того ж року було засноване перше європейське поселення, яке назвали на честь англійського міністра колоній лорда Сіднея.

Нині Сідней не тільки найстаріше, а й найбільше місто Австралії.

Мал. 122. Човен маорі і кораблі А. Тасмана.
Гравюра Якоба ван дер Шлі (1642 р.)

Абел Тасман
(бл. 1603–1659)

Джеймс Кук
(бл. 1728–1779)

плавцю *Джеймсу Куку*. У 1770 р. він дістався до його східного узбережжя і оголосив відкриті землі володіннями Англії.

XIX ст. стало для Австралії століттям досліджень і географічних відкриттів. Чимало з них були пов'язані з пошуками пасовищ і води для худоби, а пізніше — з розвідуванням родовищ корисних копалин і прокладанням доріг. Англійський дослідник *Метью Фліндерс* першим здійснив плавання навколо Австралії. Саме він запропонував перейменувати її з Нової Голландії (так називали материк голландці) на Австралію.

ТЕКТОНІЧНА БУДОВА. Австралія, як і Африка, була частиною давньої Гондвані. В основі материка лежить давня (докембрійська) *Австралійська платформа*, яка є частиною *Індо-Австралійської літосферної плити*. Кристалічний фундамент платформи на заході, півночі і в центральній частині виходить на поверхню, утворюючи щити. Решта фундаменту перекрита потужним чохлом осадових порід.

На сході материка внаслідок горотворчих процесів утворилася область складчастості, де земна кора зім'ята у складки. Унаслідок рухів земної кори — опускання і підняття — від Австралії відокремилися острови *Нова Гвінея* і *Тасманія*.

РЕЛЬЕФ. Австралія — найнижчий материк планети: половина його поверхні має середні висоти, що не перевищують 300 м. Платформа, що лежить в основі Австралії, зумовлює панування в рельєфі рівнин різної висоти. Більшу частину материка займає *Західноавстралійське плоскогір'я*. Воно має одноманітну вирівняну поверхню. Проте у місцях, де лежать щити, серед рівнин здіймаються плато і останці — залишки поверхні, зруйнованої тривалим вивітрюванням (мал. 123). Центральна низовина, яка лежить у прогині материка, є най-

Мал. 123. Профіль рельєфу Австралії (по 29° пд. шир.)

нижчою частиною Австралії. Її висота не перевищує 100 м над рівнем моря. А в центрі вона увігнута і лежить на 12 м нижче від рівня моря.

Уздовж східного узбережжя простягається *Великий Вододільний хребет*, приурочений до складчастої області. Це старі, сильно зруйновані гори, розбиті на окремі масиви з куполоподібними вершинами. Їх середні висоти становлять 1000 м, найвища точка — г. *Косцюшко* (2230 м). Західні схили хребта пологі й поступово переходят у рівнини, східні — круті обриваються до океану. Де-не-де збереглися конуси згаслих вулканів. На відміну від Африки, в Австралії немає ні діючих вулканів, ні льодовиків, не буває й землетрусів.

КОРИСНІ КОПАЛИНИ. Австралія багата на різноманітні корисні копалини. У магматичних і метаморфічних породах фундаменту платформи залягають залізні, мідні, свинцеві, цинкові руди, золото. За їх запасами Австралія посідає одне з перших місць у світі. До осадових порід чохла платформи і передгірних прогинів приурочені поклади нерудних копа-

Мал. 124. Великий Вододільний хребет (масив Австралійські Альпи)

Австралія — **найнижчий, найбільш плаский материк**.

Лише 13 % його території лежить вище 500 м над рівнем моря.

Мал. 125. Скеля-останець Айєрс-Рок (Улуру) на Західноавстралійському плоскогір'ї

Останець-гігант

Могутня скеля Айєрс-Рок, розташована в центрі Австралії, — один з найбільших у світі останців. Вона здіймається над рівниною на 350 м і тягнеться майже на 2,5 км. Аборигени вважали її священною і називали Улуру — *Mісце, де буває тінь*. Скеля Улуру є популярним об'єктом туризму

і занесена до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.

У 1872 р. на одній з копалень Австралії було видобуто найбільший в історії золотовидобування **самородок золота** масою 214,3 кг. Найбільший коштовний камінь сапфір масою 460 г теж знайдено в Австралії.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Австралія віддалена від інших населених материків; Південний тропік перетинає її майже посередині.
- Віллем Янсзон здійснив першу документально підтверджену висадку на узбережжя Австралії, Абел Тасман довів, що Австралія — материк, Джеймс Кук оголосив її володіннями Англії.
- У рельєфі переважають рівнини, єдина гірська система здіймається на сході материка.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. У чому полягають особливості географічного положення Австралії?
2. Хто першим із європейців досяг берегів Австралії?
3. Зіставте рельєф Австралії та Африки і визначте, що в них спільногого та відмінного.
4. Які економірності розташування родовищ корисних копалин на території Австралії?
5. Чим пояснити, що з усіх материків тільки в Австралії немає високих гір, вулканів і льодовиков?

ГЕОГРАФІЧНА ЗАДАЧА

Учені припускають, що приблизно через 50 млн років унаслідок руху літосферних плит Австралія перетне екватор і з'єднається з Євразією. Користуючись картою атласу «Будова земної кори», визначте, з якою швидкістю рухається плита, на якій розташована Австралія. Обчисліть, який шлях за 50 млн років вона може здолати. Користуючись масштабом карти, з'ясуйте, яка найменша відстань у кілометрах розділяє Австралію і Євразію. На основі отриманих даних підтвердіть або спростуйте прогноз учених.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 7

- Тема: **Зазначення на контурній карті назв географічних об'єктів Австралії**
1. На контурній карті позначте крайні точки Австралії і підпишіть їх назви.
 2. Підпишіть назви: морів — Коралове, Тасманове; заток — Карпентарія, Велика Австралійська; півострова — Кейп-Йорк; острова — Тасманія; Великий Бар'єрний риф.
 3. Зафарбуйте відповідними кольорами форми рельєфу і зазначте назви: рівнин — Західноавстралійське плоскогір'я, Центральна низовина; гір — Великий Вододільний хребет (г. Косцюшко, 2230 м).

§ 29. КЛІМАТ. ВОДИ СУХОДОЛУ

- Пригадайте, як на карті позначають річки, що пересихають.

ЗАГАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ КЛІМАТУ.

Австралія — найпосушливіший материк Землі. Опадів тут випадає в п'ять разів менше, ніж в Африці. Панування в Австралії тропічного пустельного клімату зумовлене основними кліматотвірними чинниками.

Велика *кількість сонячного тепла* в Австралії пов'язана з розташуванням її поблизу екватора та обабіч тропіка. Тому середньомісячна температура повітря ні влітку, ні взимку не буває нижчою +10 °C.

Особливості *циркуляції повітряних мас* визначаються південно-східними пасатами, що панують цілорічно. Хоча вони й дмуть з океану, проте не приносять опадів. Адже пасати — це низхідні повітряні потоки. Опади можуть утворитися лише в тому разі, коли вологе повітря наштовхується на природну перепону — гори, які спрямовують його вгору. Тому над переважно рівнинною Австралією пасати формують суху і спекотну погоду. З півночі й півдня у внутрішні райони материка проникає морське повітря, проте воно швидко прогрівається і втрачає вологу.

Підстильна поверхня, зокрема гори та морські течії, істотно впливають на клімат узбережж. Так, повітряні маси, що надходять з південно-східними пасатами з Тихого океану,

Найпосушливіше місце

в Австралії — внутрішні райони материка (менш як 100 мм опадів на рік), **найвологіше** — на узбережжі Коралового моря, де випадає 3535 мм опадів на рік.

Мал. 126.

Клімат Австралії

Мал. 127. Такі вказівники можна побачити в Австралії — найпосушливішому материку Землі

му, тропічному і субтропічному (мал. 128). У помірному поясі розташовується лише острів Тасманія.

Субекваторіальний кліматичний пояс охоплює північну частину материка. Сюди протягом року почергово надходять вологі екваторіальні та сухі тропічні повітряні маси. Вони й зумовлюють наявність двох сезонів: вологого літа з рясними дощами та сухої зими. Середні температури повітря цілорічно високі (понад + 25 °C). На узбережжя часто обрушаються тропічні циклони, які там називають *віллі-віллі*. Це ознаки субекваторіального постійно жаркого і перемінно-вологого типу клімату.

У *тропічному кліматичному поясі* перебуває більша частина Австралії. Там панують тропічні повітряні маси. Температури повітря високі: влітку +30 °C, взимку +15 °C. За характером зволоження розрізняють дві кліматичні області: з *тропічним пустельним кліматом* (сухе спекотне літо і тепла суха зима) на заході та з *тропічним вологим кліматом* (цілорічно вологого і тепло) на сході на узбережжі Тихого океану.

Субтропічний кліматичний пояс охоплює південну частину материка. У ньому за кількістю і режимом випадання опадів розрізняють три кліматичні області: *субтропічного середземноморського клімату* із сухим спекотним літом і прохолодною вологою зимою на заході; *субтропічного континентального клімату* (посушливого з малою кількістю

Мал. 128.
Кліматичні пояси
Австралії

опадів) у центральній частині; *субтропічного вологого* (з опадами впродовж року) на сході.

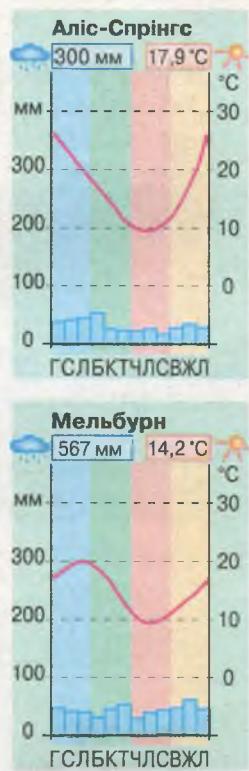
У *помірному кліматичному поясі*, в якому лежить острів Тасманія, панують західні вітри, які приносять з Індійського океану вологі повітряні маси. Вони зумовлюють помірні температури повітря і велику кількість опадів. Там сформувався *помірний морський тип клімату*.

На більшій частині Австралії клімат мало придатний для життя людини.

РІЧКИ. Внаслідок панування сухого клімату в Австралії немає великих повноводних річок. Більшість з них маловодні, часто пересихають, оскільки основну роль у їх живленні відіграють рідкісні дощі. Такими є річки басейну Індійського океану. У Тихий океан стікають річки з Великого Вододільного хребта. Вони короткі, але повноводні, тому що цілорічно живляться ряснimi дощами. Більша частина материка взагалі немає стоку в океан. У внутрішніх пустельних районах є лише тимчасові пересихаючі водотоки — *кріки*. Їх сухі річища вода наповнює лише після рідкісних злив у верхів'ях, а потім швидко висихає, оголюючи дно. Так, сухе русло *Купер-Кріку* губиться в пустелі й заповнюється водою лише раз на кілька десятків років.

Повноводні річки є лише на сході материка, де випадає багато опадів. *Мюррей* — головна річка Австралії. Вона бере початок на найвищому масиві Великого Вододільного хребта, де взимку випадає сніг. Протікаючи через посушливі території, не пересихає, а лише сильно міліє. Постійне живлення її забезпечують не тільки дощові, а й талі снігові води. *Дарлінг* — найбільша притока Мюррею, яка довша за саму головну річку. Проте річка Дарлінг менш повноводна, у сухий зимовий сезон часто пересихає і, перетворюючись на окремі водойми, не досягає Мюррею. Воду обох річок використовують для зрошення родючих, але посушливих земель. Для цього створено великі водосховища.

ОЗЕРА. Більшість озер Австралії безстічні й засолені. Вони бувають безводні і, як і кріки, наповнюються водою лише

Кліматичні діаграми

Мал. 129. Річка Мюррей

Подорож у слово

Найбільші річки Австралії названо іменами державних діячів: **Мюррей** — на честь англійського міністра колоній Джорджа Мюррея, **Дарлінг** — на честь губернатора Рольфа Дарлінга.

Подорож у слово

У 1840 р. вівчар Едуард Ейр, шукаючи нові пасовища для овець, відкрив озеро, яке згодом назвали на його честь — **Ейр**.

Мал. 130.
Озеро Ейр

після дощів. Найбільше озеро Ейр лежить у западині на 12 м нижче від рівня моря. Воно збирає воду з величезної території, проте більша її частина просочується в пісок. У бездошовий період його мілководні ділянки пересихають і покриваються кіркою солі. Під час дощів в озеро впадають кріки і воно збільшується. Тобто площа й обриси озера змінюються залежно від сезону й кількості опадів. За безжиттєвість Ейр називають «мертвим серцем Австралії».

ПІДЗЕМНІ ВОДИ. Нестачу поверхневих вод природа компенсувала Австралії великими запасами підземних. Вони нагромадилися у прогинах фундаменту

платформи. *Великий Артезіанський басейн*, що охоплює майже всю Центральну низовину, — один з найбільших у світі. Водоносні горизонти там лежать на великій глибині. Вода в них солонувата і часто тепла. Проте в пустельних районах — це єдине джерело водопостачання. Їх використовують передусім для потреб промисловості й транспорту.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Більша частина Австралії розташована в тропічному кліматичному поясі, де панують континентальні тропічні повітряні маси і випадає дуже мало опадів, тому вона є найсухішим материком.
- Австралія надзвичайно бідна на поверхневі води: річки маловодні і пересихають, озера безстічні та засолені.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому на більшій частині Австралії панує посушливий клімат?
2. Зіставте клімат Австралії і Південної Африки. Де він спекотніший, сухіший?
3. У яких районах Австралії кліматичні умови сприятливі для життя і господарської діяльності людини?
4. Чому річки Австралії маловодні?
5. Чим відрізняються річки західної і східної частини материка?
6. З яким озером Африки має багато спільного австралійське озеро Ейр? Чим зумовлена їх подібність?
7. Змоделуйте наслідки, що відбулися б у природі Австралії, якби на східному узбережжі не було гір. Проаналізуйте, як змінилося б зволодіння на сході материка. Які природні зони сформувалися б на сході Австралії? Як такі зміни вплинули б на живлення і режим річок Мюррей і Дарлінг?

§ 30. РОСЛИННІСТЬ І ТВАРИННИЙ СВІТ. ПРИРОДНІ ЗОНИ

- Пригадайте, що таке ендеміки.
- У межах яких кліматичних поясів лежить Австралія?

ОРГАНІЧНИЙ СВІТ. Рослинність і тваринний світ Австралії не відрізняються багатством видів. Проте вони надзвичайно своєрідні. Неповторність органічного світу материка пояснюється тим, що, відокремлений океанами від решти світу, він мільйони років розвивався ізольовано. Природа ніби створила в Австралії величезний заповідник, де виникли види, яких ніде більше немає (ендеміки), і де збереглися ті, що існували ще в минулі геологічні епохи (релікти).

Рослини в Австралії унікальні — 75 % їх видів ростуть тільки там. Рослинним символом материка є евкаліпт — дерево, поширене всюди: від вологих лісів до сухих пустель і гірських районів. Евкаліпти налічують сотні видів, серед яких і карликів, і гіганти заввишки понад 100 м. Типовими є й акації, яких так само існує безліч видів. Ендемічні казуарини мають ниткоподібні безлисті гілки, що спадають донизу. Яскраво-зелені крони деревоподібних папоротей сягають 20 м заввишки.

Тварини ще своєрідніші за рослини. Ендеміків серед них — 90 %. На жодному материку немає такої кількості сумчастих: кенгуру, коала, вомбат, тасманійський диявол, сумчасти білка, сумчастий кріт, сумчаста миша та ін. Сумчасті незвичні тим, що народжують дитинчат крихітними і безпомічними. Мами доношують їх у складці шкіри на животі, що схожа на сумку.

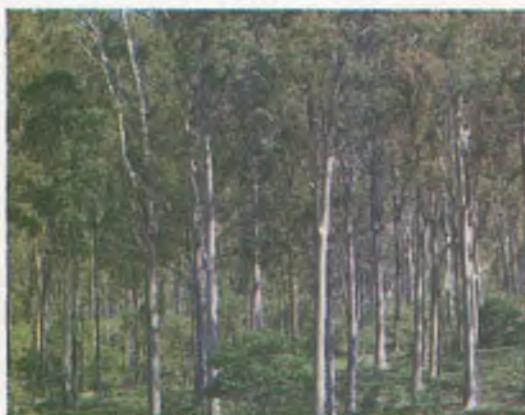
Кенгуру вважається «національною твариною», він зображений на державному гербі Австралійського Союзу.

Казуарина

Древоподібна папороть

Мал. 131. Евкаліптовий ліс

Древо без тіні

У вологому кліматі корені евкаліпта так потужно висмоктують вологу з ґрунту, а потім випаровують її через листя, що він дістав назву «дерево-насос». Нерідко евкаліпти висаджують для осушення заболочених ділянок. Вони добре пристосувалися й до посушливого клімату: їх листя повертається ребром до сонця, що зменшує випаровування. При цьому крона майже не дає тіні, тому евкаліптові ліси напрочуд світлі.

Кенгуру

Коала

Качкодзьоб

Ехидна

Мал. 132.
Тварини-ендеміки
Австралії

Сумчастий
вовкТасманійський
диявол

Страус ему

Є кілька видів кенгуру: карликові кенгуру валабі заввишки 30 см і 2-метрові велетні руді кенгуру. Вони прекрасні бігуни, чи радше, стрибуни. Цьому слугують короткі передні й довгі задні лапи та чималий важкий хвіст. Довжина стрибків сягає 9 м. Деякі кенгуру живуть у лісах, інші віддають перевагу відкритим просторам, деревні види вміють лазити по деревах. Сумчастий коала — мешканець евкаліптових лісів. Він живе на деревах і веде нічний малорухливий спосіб життя. Ця симпатична тваринка має густе м'яке хутро, що робить її схожою на плюшевого ведмедика. Сумчастий вовк і тасманійський диявол — дуже рідкісні тварини.

Тільки в Австралії водяться ехидна і качкодзьоб — тварини, які відкладають яйця, як птахи, а вигодовують дитинчат молоком, як ссавці. Ехидна нагадує їжака з 8-сантиметровими голками, але, на відміну від нього, має довгий дзьоб, за допомогою якого поїдає мурашок. Качкодзьоб такий незвичний, що видається складеним із частин різних тварин: тіло, як у цуценяти; перетинки між пальцями ніг і дзьоб, як у качки; задні лапи мають шпори, як у півня; хвіст, як у бобра. Качкодзьоб добре плаває, вищукуючи дзьобом черв'яків і слимаків у водоймах. Живе у глибоких норах, влаштовуючи тісний вхід. Протискуючись у нього, тварина віджимає воду з «щубки» і до гнізда дістается майже сухою.

Єдиним великим хижаком в Австралії на суходолі є дикий собака дінго — здичавілій нащадок свійського собаки, завезеної ще у стародавні часи з Азії. Дінго живуть зграями і полюють на сумчастих. Іноді вони нападають і на свійських тварин, тому іх переслідують фермери.

Австралійські птахи так само різноманітні й своєрідні. Багато папуг: від відомих усім маленьких хвілястих папужок до великих какаду. У лісах водиться лірохвіст, названий так тому, що його хвіст схожий на музичний інструмент ліру. Серед нелітаючих птахів є казуар і страус ему, який трохи менший за африканського. Ему також зображений на гербі Австралії.

Мал. 133. Субекваторіальний
перемінно-вологий ліс

Мал. 134. Пляшкове дерево
в австралійській савані

Поширені райські птахи, які мають яскраве оперення, та сміттєві кури. На водоймах живуть величні чорні лебеді.

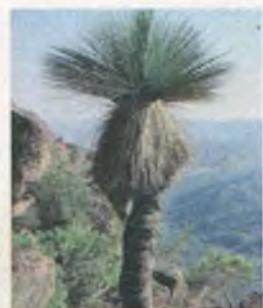
В Австралії багато ящірок і змій. У прибережних водах водяться крокодили, морські змії, акули, шипохвостий скат, медуза морська оса, зустріч з якими вкрай небезпечна.

ПРИРОДНІ ЗОНИ. Австралія разом з островом Тасманія лежить у межах чотирьох географічних поясів — субекваторіального, тропічного, субтропічного і помірного. Залежно від зволоженості території природні зони змінюють одна одну у вигляді півкілець (з півночі на південь і зі сходу на захід), що оточують внутрішні області.

Зона вологих і перемінно-вологих лісів, що займає північну і північно-східну частини материка, відносно невелика за площею. Там поширені родючі червоні фералітні ґрунти. У лісах ростуть евкаліпти, пальми, фікуси, деревоподібні папороті. Стовбури дерев обвиті ліанами. На схилах гір ростуть реліктові хвойні дерева — араукарії.

З віддаленням від океану ліси переходят у *рідколісся і савани*. У цій зоні утворилися червоні й червоно-бурі ґрунти. Рідколісся утворюють евкаліпти, під пологом яких ростуть невисокі акації і казуарини. У савані, де панують густі трави, трапляються своєрідні пляшкові дерева. У товстому стовбуру вони нагромаджують вологу, яку потім витрачають у посушливий сезон. Незвичайним є й ендемічне трав'яне дерево, короткий стовбур якого увінчаний жмутом вузьких довгих листків, що нагадують копицю сіна. У цій зоні живуть кенгуру, вомбат, єхидна, багато пташок. Терміти будують у саванах величезні термітники.

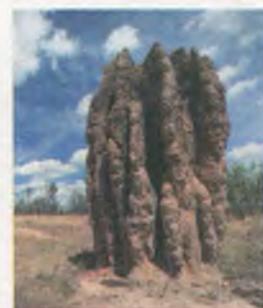
Зона пустель і напівпустель охоплює величезні простори в центральних районах материка. Там лежать *Велика Піщана пустеля* та *Велика пустеля Вікторія*, назви яких свідчать про їх розміри. Випалену сонцем поверхню вкривають червонуваті піски або кам'яні розсыпища. Такого забарвлення

Трав'яне дерево

Лірохвіст

Термітник

Спиніфекс

Мал. 135. Велика Піщана пустеля

Собака дінго

Вомбат

породам надають сполуки Феруму, що містяться в них. Бурі та сіро-бурі ґрунти сформувалися де-не-де. У зниженнях проступають плями солончаків. Рослинність дуже бідна і розріджена. На безплідних рівнинах лише подекуди ростуть кущики лободи, колючі чагарникові акації та карликові евкаліпти. На сипучих пісках оселяється тільки спиніфекс — кулеподібний злак, типова рослина пустель. Зелені немає, під безжалісним сонцем навіть рослини стаютьrudуватими. На відміну від пустель Африки, в Австралії немає оазисів, але австралійська пустеля на вигляд не така нежива, як, наприклад, Сахара. У напівпустелях утворюються непрохідні зарості колючих густо переплетених чагарників, які називають **скребом**. У цій зоні водяться кенгуру, вомбат, собака дінго, ехидна, страус ему, ящірки і змії.

Зона вічнозелених твердолистих лісів і чагарників займає невеликі площині на крайніх південному заході і південному сході материка. Там на берегових рівнинах ростуть евкаліптові ліси. **Зона мішаних лісів** є тільки на острові Тасманія, південна частина якого заходить у помірний пояс. Там поряд з вічнозеленими листяними деревами (евкаліпт, південний бук) ростуть і хвойні (червона новозеландська сосна), а в нижньому ярусі — деревоподібні папороті.

ЗМІНА ПРИРОДИ ЛЮДИНОЮ. Природа Австралії почала змінюватися з появою на материкові переселенців. На місці вирубаніх лісів з'явилися поля. У саванах і напівпустелях через надмірне випасання овець зникла рослинність, яка закріплювала піски. Це привело до їх розвіювання і переворення пасовищ на безплідні землі. Наступ на природне середовище існування диких тварин та хижакське полювання на них спричинили скорочення і навіть повне зникнення деяких видів.

Завезені переселенцями «іноземні» рослини і тварини порушили природну рівновагу. Особливо катастрофічні наслідки мало завезення, здавалося б, сумирних кролів. Природні умови Австралії виявилися такими сприятливими для них, що кролі розплодилися у величезній кількості. Вони пошкоджували плодові дерева, знищували посіви і підідали траву, позбавляючи корму не лише овець, а й диких трав'ядних тварин. Кролі стали справжнім стихійним лихом для Австралії. З ними почали боротися урізний спосіб: будували дротяні загорожі, відстрілювали, і зрештою вдалися до бактеріологічної зброї — у лабораторіях розвели комарів, заражених смертельним для кролів вірусом. Це значно скоротило їх кількість, проте до кінця проблему й досі не розв'язано. Тому ще наприкінці XIX ст. в Австралії було ухвалено закони, що забороняють увезення рослин і тварин з інших материків та обмежують вивезення місцевих видів.

Для охорони унікальної природи Австралії майже 20 % території материка оголошено національними парками і заповідниками. Зокрема, об'єктами Світової спадщини ЮНЕСКО є вологі тропіки Квісленду, де охороняються вологі тропічні ліси, та території «Дика природа Тасманії», де збереглися вологі ліси помірного поясу та унікальні тварини.

Пам'ятник гусені

Кактус опунція, завезений в Австралію в XIX ст., став ще одним екологічним лихом. Спочатку його вирощували біля будинків як декоративну рослину. Але згодом кактуси поширилися за межі садів і «захопили» пасовища. Щоб зупинити «колючих завойовників», довелося завезти з Південної Америки їх природного ворога — метелика кактусову огнівку. Гусінь метелика швидко з'їла кактуси, за що

їй удостоїлася пам'ятника від людей.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Рослини і тварини Австралії унікальні, серед них багато ендеміків і реліктів.
- В Австралії сформувалися природні зони вологих і перемінно-вологих лісів, рідколісся і саван, напівпустель і пустель, вічнозелених твердолистих лісів і чагарників та мішаних лісів.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Поміркуйте, чому евкаліпти називають деревами без тіні.
2. Які незвичні тварини мешкають в Австралії?
3. Які природні зони в Австралії мають найбільше поширення? Чому?
4. Які екологічні наслідки мало переселення в Австралію рослин і тварин з інших материків?
5. Який географічний чинник уплинув на формування великої кількості ендемічних та реліктових видів рослин і тварин в Австралії?

§ 31. НАСЕЛЕННЯ. Австралійський союз

- Пригадайте, на які корисні копалини багата Австралія.
- Які природні умови Австралії є перепоною для розвитку її господарства?

НАСЕЛЕННЯ. Учені вважають, що Австралія була заселена близько 40 тис. років тому людьми з Південно-Східної Азії. Сучасне населення Австралії є представниками двох основних груп. До першої належать *аборигени* (тубільці) — корінні мешканці материка (мал. 136). Це представники австралоїдної раси. До приходу на материк європейців аборигени перебували на низькому рівні розвитку. Вони не займалися ні землеробством, ні скотарством, не вміли ткати тканину та обробляти метали. Жили завдяки полюванню, збиральництву й вели кочовий спосіб життя.

У XIX ст. Англія оголосила Австралію своєю колонією. Після приходу на материк європейців, більшість аборигенів було знищено. А тих, що залишилися, почали витісняти вглиб материка у пустельні райони. Нині корінні жителі становлять лише 1,5 % населення Австралії. Вони є рівноправними громадянами своєї країни. Частина з них працює на фермах, частина продовжує напівкочовий спосіб життя.

Бумеранги

Бумеранг

Австралійські аборигени винайшли бумеранг — дерев'яну металну зброю. Це дві вигнуті лопаті, нижня частина яких пласка, а верхня — опукла. Запущений мисливцем, він, якщо не збиває здобич, описавши дугу, повертається до металника. Бумеранги прикрашають візерунками.

До другої групи належить прийшло населення — *англо-австралійці* — нащадки колоністів-переселенців з Англії. Нині вони є основним населенням Австралії. Упродовж останніх десятиліть в Австралії оселилися й переселенці з інших країн Африки, Азії, Європи. Вони принесли сюди багато чого зі своєї культури, побуту, трудових навичок. В Австралії живе й близько 30 тис. українців, які переселилися на далекий материк в середині ХХ ст.

Австралійські аборигени

До появи європейців в Австралії жило близько 700 племен аборигенів, які розмовляли 200-ми місцевими мовами. Вони мали свою культуру: міфи, обряди, наскечний живопис, ритуальні маски, і вміли по-особливому розмальовувати своє тіло..

Мал. 136. Корінні мешканці Австралії

АВСТРАЛІЙСЬКИЙ СОЮЗ. На території Австралії розташована єдина держава — Австралійський Союз. Окрім материка, до її складу входять також острів Тасманія та низка прибережних невеликих островів. Нині це вже не колонія, а самостійна незалежна держава.

Густота населення в країні невелика. Густонаселеними є лише прибережні райони на сході й південному заході. У пустельних районах мешканців подекуди зовсім немає. Це пов'язано з природними умовами та історією заселення материка європейцями. Українці живуть в його південно-східних районах. Більшість австралійців мешкають у містах, найбільшими з яких є *Сідней* і *Мельбурн*. Державна мова — англійська.

Австралійський Союз — це високо-розвинена країна світу. Провідне місце в його господарстві належить *промисловості*, в якій розвинені всі галузі. Видобувна галузь видобуває різноманітні корисні копалини, металургійна виплавляє чорні (чавун, сталь) та кольорові метали (алюміній, нікель, олово та ін.), електроенергетика виробляє електроенергію. На машинобудівних заводах виготовляють різноманітні машини, пристлади, електрообладнання, на підприємствах хімічної промисловості — хімічні волокна, пластмаси, добрива для сільського господарства. Добре розвинена харчова галузь.

Сільське господарство має високий рівень розвитку. Цікаво, що в Австралії не виявилося дикорослих рослин, які людина могла б вирощувати. Не було й тварин, які можна було б приручити

7,7 млн км²
22,3 млн осіб
Канберра

Подорож у слово

Столичне «місце зустрічей»

Назва столиці **Канберра** мовою аборигенів означає *місце зустрічей*. Її спроектували як місто-сад і висадили 12 млн дерев. У Канберрі розміщено державний парламент, посольства іноземних держав, адміністративні й культурні установи. У столиці немає промислових підприємств, натомість багато парків і скверів.

Сіднейський оперний театр внесено до списку Світової культурної спадщини ЮНЕСКО. Театр відомий в усьому світі своєю архітектурою: з фасаду він схожий на вітрила, що здійнялися над затокою, а збоку — на гіантську мушлю.

Мал. 137. Мельбурн

Мал. 138. Оперний театр у Сіднеї

Служба «Літаючий лікар»

Австралія — країна величезних просторів. Для надання своєчасної медичної допомоги жителям віддалених поселень лікарі користуються літаками. Для цього вздовж усіх автошляхів є невеликі злітно-посадкові майданчики. Літаками також доставляють пошту, забирають із численних ферм свіже м'ясо і переправляють його у міста. Австралійці навіть в гості на сусідню ферму частіше не їдуть, а летять на своєму маленькому літаку.

Мал. 139.

Господарство
Австралії

і розводити. Тому корінне населення не знало землеробства і тваринництва аж до приходу європейців, які завезли культурні рослини і свійських тварин. Зокрема, переселенці з Англії завезли овець. У австралійських саванах і напівпустелях вони цілорічно пасуться на природних пасовищах. Нині вівчарство стало провідною сільськогосподарською галуззю. Орні землі засівають пшеницею. У тропічних районах з вологим теплим кліматом розташовані плантації ананасів, бананів, манго. У субтропіках вирощують цукрову тростину, цитрусові, виноград.

Сільськогосподарська продукція (морожене м'ясо, масло, сир, пшениця і борошно, цукор, консерви, фрукти) вивозиться в різні країни світу. У прибережних водах морів ловлять рибу, розводять молюсків-перлівниць, устриць.

Віддаленість Австралії від інших материків сприяла розвиткові *транспорту*, особливо авіаційного і морського.

РОБОТА З КАРТОЮ

- Назвіть найбільші міста Австралії. Чому вони розташовані переважно на південному сході материка?
- Які корисні копалини видобувають в країні?
- Які розвинені галузі промисловості?
- У якій частині країни зосереджені сільськогосподарські угіддя? З чим це пов'язано?
- Де розміщені землі, непридатні для сільськогосподарського використання?
- Назвіть порти Австралії.

- Назвіть найбільші промислові центри країни. Які галузі промисловості в них розвинені?

ОБРОБНА ПРОМИСЛОВІСТЬ

- Чорна металургія
- Кольорова металургія
- Машинобудування та металообробка
- Хімічна
- Легка
- Харчова

ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ

- Сільськогосподарські угіддя та культурні пасовища
- Пасовища
- Ліси

- Землі, які не використовуються

ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ

- Теплові
- Гідроелектростанції

Мал. 140. Вівчарство — провідна галузь сільського господарства Австралії

В Австралії налічується **найбільше у світі поголів'я овець**. Вона дає понад половини світового настригу високоякісної вовни. Австралійські мериноси — це порода овець, яка дає тонку білу вовну завдовжки 10 см, що вважається найкращою у світі за якістю. З однієї вівці настригають до 6,5 кг вовни. В Австралії панує справжній культ вовни — вся країна стежить за ставками вовняних аукціонів, а на телебаченні існує спеціальний огляд з питань вовни.

Торговельні зв'язки нашої країни з Австралійським Союзом тільки формуються. Зокрема, Україна може бути зацікавлена у ввезенні австралійського кам'яного вугілля для своїх теплових електростанцій, на яких виробляють електроенергію.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Населення Австралії належить до двох груп: корінного і прийшлого.
- Австралійський Союз — єдина країна світу, яка займає цілий материк.
- Австралійський Союз — високорозвинена країна світу, в господарстві якої головну роль відіграє промисловість, а у сільському господарстві — вівчарство.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Аборигени становлять лише 1,5 % населення Австралії. Визначте, скільки в країні живе корінних мешканців.
2. Обчисліть густоту населення Австралії (відношення кількості населення до площині країни).
3. Які чинники вплинули на розміщення населення?
4. Чому в Австралії набуло розвитку вівчарство?

5. Австралійців називають «літаючим народом». Поміркуйте, які кліматичні і погодні умови сприяють широкому розвитку авіаційного транспорту в межах материка.

ГЕОГРАФІЧНА ЗАДАЧА

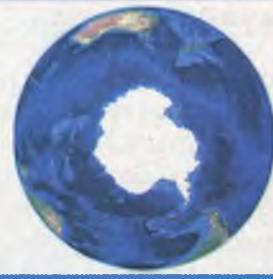
Щоб простежити шлях від Києва до Австралії, потрібно повернути глобус впівберта. Мореплавці у XVIII ст. долали відстань з Європи до її берегів приблизно за рік. Користуючись масштабом карти, визначте відстань від Києва до найбільшого міста Австралії — Сіднея. Обчисліть, за який час можна долетіти туди на сучасному аеробусі, якщо він рухається зі швидкістю 850 км/год.

Тема 4

АНТАРКТИДА

Площа — 14 млн км²
Населення (тимчасове) —
близько 1000 осіб
Середня висота — 2000 м
Найвища точка над р. м. —
масив Вінсон (5140 м)

§ 32. ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ ТА ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

- Пригадайте, де на Землі поширені покривні льодовики.
- Хто відкрив Антарктиду?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Антарктида — унікальний материк, несхожий на жодний континент Землі. Вона вкрита потужним крижаним покривом. Крига зумовлює не тільки особливості її природи, а й форму та розміри материка.

Антарктида незвичайна за своїм розташуванням. Її називають «материком на краю світу», оскільки вона віддалена від населеного суходолу. Від найближчого материка — Південної Америки її відокремлює широка (понад 1000 км) протока *Дрейка*. Антарктида лежить довкола *Південного полюса*, майже повністю за *Південним полярним колом*. У зимку весь континент поринає у морок полярної ночі. У літні місяці сонце не опускається за горизонт й освітлює його цілодобово. На широті поляр-

Мал. 141.
Дослідження
Антарктиди

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Охарактеризуйте географічне положення Антарктиди.
2. Як розташування Антарктиди впливає на її природні умови?
3. Де проходить межа Антарктики? Яка відмінність між Антарктидою і Антарктикою?
4. Назвіть держави, наукові станції яких працюють в Антарктиді.
5. Де розташована антарктична науково-дослідна станція України?

ного кола полярна ніч триває одну добу, а з просуванням до полюса її тривалість збільшується. На самому ж полюсі півроку (180 діб) триває ніч і півроку — день.

Антарктида розташована в центрі південної полярної області, яку, на противагу Арктиці — північній полярній області, називають Антарктикою. Зовнішня межа Антарктики проходить в океані по $50\text{--}60^{\circ}$ пд. ш., окреслюючи площину, що становить майже $1/10$ поверхні земної кулі.

Площа Антарктиди майже вдвічі більша за площину Австралії. Її береги — це здебільшого високі й стрімкі крижані урвища. На материкову є лише один великий півострів — Антарктичний.

ВОДИ ПІВДЕННОГО ОКЕАНУ. Береги Антарктиди омиваються водами південних частин Тихого, Атлантичного та Індійського океанів. Разом їх умовно називають *Південним океаном*. Біля берегів Антарктиди він утворює низку морів, що недалеко вдаються в суходіл: *Ведделла*, *Росса* та ін.

Води Південного океану характеризуються вкрай низькими температурами. Взимку температура води на поверхні становить $-2\text{...}+1^{\circ}\text{C}$. Влітку вода «прогрівається» до $+3^{\circ}\text{C}$. Солоність вод незначна внаслідок опріснення їх талими водами айсбергів. Велика їх кількість плаває у водах Південного океану і взимку, і влітку.

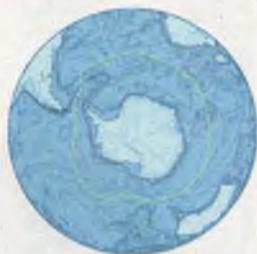
Південний океан — найбільш неспокійна частина Світового океану: там часто бувають шторми і високі хвилі. Це вплив постійних західних вітрів, що панують у цих широтах. У антарктичних водах вони спричиняють потужну *течію Західних Вітрів*, де потік води завширшки більш як 1000 км рухається довкруж Антарктиди із заходу на схід. Швидкість цієї «водяної каруселі» становить 3,5 км/год.

ІСТОРІЯ ВІДКРИТТЯ. Факти біографії Антарктиди так само незвичайні, як і її природа. Ви вже знаєте, що її було відкрито пізніше за інші материки — тільки в XIX ст. Та про ймовірність існування невідомого материка на півдні говорили ще стародавні греки. За 300 років до відкриття Антарктиди її можна було побачити на стародавніх географічних картах!

У XVIII ст. багато дослідників намагалися відшукати шостий материк. Затято його шукав й англійський мореплавець *Джеймс Кук*. Під час свого другого навколо світу плавання в 1772–1775 рр. його вітрильники перетнули Південне полярне коло. Досі жодне судно не заходило так далеко на південь. Кілька днів вони пробивалися крізь крижані затори, та суцільна крига перепинила подальше просування на

Подорож у слово

Походження назви **Антарктида** пов'язане... з небом. Арктос (Ведмідь) — так називали стародавні греки сузір'я Великої Ведмедиці. Район земної поверхні довкола Північного полюса, що лежить під цим сузір'ям, дістав назву Арктикос (Арктика). А протилежний Арктиці район довкола Південного полюса Землі називають Антарктикою (**анти** означає **навпроти**). Звідси й назва Антарктида — навпроти Арктики.

Антарктика —
південна полярна
область

Руаль Амундсен
(1872 – 1928)

Роберт Скотт
(1868 – 1912)

Мал. 142.
Маршрути
експедицій
Р. Амундсена
і Р. Скотта

південь. Дж. Кук відкрив низку островів і повернувся назад з думкою, що південний материк відкрити неможливо.

Через 45 років це зробили російські мореплавці. На пошуки материка на півдні вирушила експедиція під керівництвом **Фадея Беллінсгаузена** і **Михайла Лазарєва**. Географічні карти того часу і тих місць були дуже приблизними. Моряки йшли невідомими морськими просторами до невідомої «бліої плями». Лід намерзав на оснастці парусних суден, униз сипалися лядяні бурульки, сніг засипав палубу. Проте мореплавці мужньо просувалися далі на південь. Вони підійшли так близько до берегів материка, що могли бачити його крижаний покрив. Так у 1820 р. було відкрито Антарктиду. Під час плавання Ф. Беллінсгаузен і М. Лазарев нанесли на карту близько 30 островів.

Проте потрібно було ще майже 100 років, аби Південна Земля, яка була на стародавніх картах греків, набула реальних обрисів.

ПОДОРОЖІ ДО ПІВДЕННОГО ПОЛЮСА. Яскраві й трагічні сторінки історії вивчення Антарктиди пов’язані з походами вглиб континенту до важкодоступного *Південного полюса*. Наприкінці 1911 р. від узбережжя до нього навипередки прямували дві експедиції — норвезька *Руала Амундсена* і англійська *Роберта Скотта* (мал. 142). Шлях сміливцям заступали жорстокі морози, шалені вітри, небезпечні тріщини-провалля в кризі. Проте Р. Амундсен з товаришами 14 грудня 1911 р. досягнув полюса. Вони дослідили навколо місцевість і повернули назад.

Через 34 дні, 18 січня 1912 р., до Південного полюса дісталися і п’ятеро відважних англійців. Проте там уже майорів норвезький прапор. У пригніченому стані Р. Скотт із товаришами вирушили назад до узбережжя. Погода була несприятлива, не вистачало їжі, люди втомились і були обморожені. Невдовзі вони всі загинули.

СУЧASNІ ДОСЛІДЖЕННЯ.

Всебічне і систематичне дослідження Антарктиди розпочалося в середині ХХ ст. Між різними країнами світу було укладено міжнародну угоду, яка встановила свободу наукових досліджень у будь-яких районах Антарктиди і використання материка тільки в мирних цілях. На його території заборонено розміщувати зброю, видобувати корисні копалини і споруджувати промислові підприємства. Антарктида стала материком науки і миру.

Відтоді різні країни світу почали організовувати там наукові станції, де постійно працюють вчені. Кожний

похід у внутрішні райони континенту приносив нові відкриття. Світ дізнався про гіантські льодовики, високі гірські хребти, корисні копалини, особливості клімату й органічного світу Антарктиди. На допомогу їм прийшли санно-тракторний транспорт, морські судна, авіація, супутники Землі. Тому швидко вдалося обстежити і нанести на карти численні маловивчені райони.

Нині в Антарктиді на 38 станціях працюють науковці із 17 країн світу. Міжнародна співдружність учених продовжує ліквідовувати «блі плями» Антарктиди. Геологи досліджують склад гірських порід, геоморфологи — підлідний рельєф, гляціологи — крижаний покрив, біологи — пристосування рослин і тварин до життя в суворих умовах, океанографи — прилеглі води океанів, метеорологи спостерігають за погодою. На станції «Академік Вернадський» з 1996 р. працюють українські вчені. Є й наукові відкриття. Зокрема, знайдено бактерії, які активно поглинають важкі метали; розроблено новий спосіб уточнення прогнозу землетрусів.

Результати наукових досліджень на Льодовому континенті дуже важливі. Адже Антарктида через циркуляцію атмосфери і вод Світового океану впливає на природу всієї Землі. Наукові дані використовуються для прогнозів погоди в різних куточках планети, забезпечення радіозв'язку, прокладання морських та авіаційних шляхів між материками Південної півкулі. Дослідження Антарктиди тривають.

Українські імена на карті Антарктиди

Цікаво, що в допоміжному загоні, що на першому етапі супроводжував Р. Скотта до полюса і який потім повернувся на узбережжя, був і українець — Антон Омельченко. Відтоді одна з бухт в Антарктиді має назву Омельченко.

Ювілейна медаль, випущена до 150-ї річниці відкриття

Антарктиди

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Антарктика — південна полярна область Землі, що охоплює Антарктиду і прилеглі до неї води Тихого, Атлантичного й Індійського океанів разом з їх островами.
- Антарктиду було відкрито останньою серед материків експедицією Ф. Беллінсгаузена і М. Лазарева у 1820 р.
- Антарктида — материк міжнародного співробітництва, де проводять дослідження науковці різних країн світу.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які властивості мають води Південного океану?
2. Хто і коли відкрив Антарктиду?
3. За мал. 142 простежте маршрути подорожей до Південного полюса. Розкажіть про експедиції Р. Амундсена і Р. Скотта.
4. Які дослідження нині проводяться на материкові?
5. Який внесок у міжнародне вивчення Антарктиди зробили українські вчені?

§ 33. ТЕКТОНІЧНА БУДОВА І РЕЛЬЄФ

- Пригадайте, які форми рельєфу відповідають платформам, а які — складчастим областям.

ТЕКТОНІЧНА БУДОВА. Колись Антарктида разом з Африкою, Австралією та Південною Америкою утворювали давній материк *Гондвану*. Тому в основі Антарктиди лежить давня докембрійська *Антарктична платформа*. Фундамент платформи складений метаморфічними і магматичними породами, здебільшого гранітами. Зверху його вкриває чохол осадових відкладів. Платформа зумовлює рівнинний рельєф.

У західній частині материка в альпійську епоху горотворення утворилася *складчаста область*. У рельєфі її відповідають гори, що піднялися вздовж розломів земної кори. Є вулкани.

Мільйони років тому в Антарктиді був теплий помірний клімат, і на матерiku росли хвойні та букові ліси. Про це свідчать рештки давніх рослин і тварин, знайдені в осадових відкладах. Зледеніння розпочалося близько 20 млн років тому, і згодом континент покрився потужним льодовиком. Під

його тиском на земній поверхні утворилися прогини. Нині окремі ділянки материка лежать навіть нижче рівня моря.

ДВА РЕЛЬЄФИ АНТАРКТИДИ. Антарктида має ніби два поверхні: зверху — льодовиковий покрив, знизу — власне материк (*мал. 144*).

Мал. 143. Карти Антарктиди: льодовикового рельєфу і підлідного рельєфу

РОБОТА З КАРТОЮ

1. За картами, що на с. 146 і 147, зіставте вигляд поверхні Антарктиди. У чому полягає відмінність?
2. Назвіть найбільші шельфові льодовики. Де вони розташовані?
3. Який рельєф переважає в Антарктиді — рівнинний чи гірський?
4. Де на матерiku розташовані гори?
5. Покажіть на картах вулкан Еребус. Яку відмітку висоти він має?

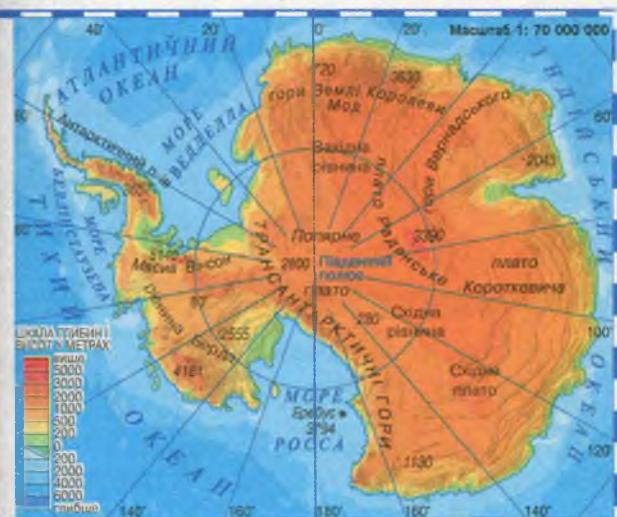

Мал. 144.
Схематичний
профіль поверхні
Антарктиди

Потужний льодовиковий покрив завтовшки 2000–4000 м вкриває майже весь материк. Він має вигляд купола, трохи піднятого в центральній частині. Товща криги робить Антарктиду найвищим материком Землі — її середня висота перевищує 2000 м. Крижана поверхня зумовлює одноманітний краєвид на величезних просторах, який за однорідністю нагадує хіба що поверхню океану. Безмежна крижана рівнина простягається на тисячі кілометрів. Снігові бархани на ній нагадують хвилі. Тільки поблизу узбережжя та подекуди у внутрішніх районах, ніби острови, здіймаються гірські хребти й окремі вершини. Антарктида схожа на океан і за об'ємом води, яка, щоправда, перебуває у твердому стані.

Ви вже знаєте, що під дією сили тяжіння по похилій поверхні льодовики можуть рухатися, текти. В Антарктиді вони постійно переміщуються від центра до околиць материка. Швидкість сповзання криги в середньому становить 200 м на рік. Досягнувши узбережжя, вона обривається й утворює урвиsti крижані береги та айсберги. Подекуди льодовиковий покрив сповзає в океан на шельф і утримується на плаву, утворюючи потужні шельфові льодовики. Океан поступово руйнує їх. Тому обриси берегової лінії Антарктиди можуть

Мал. 145. Вулкан
Еребус

істотно змінюються — зникають миси, півострови, затоки, а берег відступає на десятки кілометрів.

Підлідний рельєф (гори, рівнини, піки, западини) прихований під кригою так само, як під товщею води рельєф дна Світового океану. Між західною і східною частинами Антарктиди через весь материк простягаються *Трансантарктичні гори*. Вони є своєрідним продовженням Анд Південної Америки. Їх найвищі вершини, що досягають 3000–4000 м, здіймаються над крижаним покривом материка. На заході Антарктиди розташована найвища точка Антарктиди (5140 м). Єдиним діючим вулканом, у жерлі якого постійно клекоче розпечена лава, є *вулкан Еребус*.

КОРИСНІ КОПАЛИНИ. Уже на ранніх етапах дослідження Антарктиди там виявили кам'яне вугілля. За оцінками геологів, його в надрах Антарктиди міститься більше, ніж на будь-якому іншому материку. Крім цього, там є руди чорних і кольорових металів, алмази. Проте їх видобування в суворих антарктических умовах пов'язане з великими труднощами і витратами.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- У будові земної кори Антарктиди розрізняють Антарктичну платформу і складчасту область.
- Антарктида має «двоповерхову» поверхню: зверху — льодовиковий покрив, знизу — підлідний рельєф.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Розкажіть про будову земної кори Антарктиди.
2. Поясніть, чому в Антарктиді виникли вулкани.
3. Чому рельєф Антарктиди називають «двоповерховим»?
4. Яку поверхню має верхній льодовиковий покрив Антарктиди?

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Середня висота Антарктиди — понад 2000 км. Зіставте цей показник із середньою висотою інших континентів. Обчисліть, на скільки Антарктида вища за інші материки:

група 1 — Австралію; група 2 — Африку; група 3 — Південну Америку.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 8

Тема: **Позначення географічних об'єктів Антарктиди на контурній карті**

1. На контурній карті позначте Південний полюс, наукову станцію «Академік Вернадський».
2. Підпишіть назви: морів — Ведделла, Росса; Антарктичний півострів.
3. Позначте форми рельєфу і підпишіть їх назви: Трансантарктичні гори, вулкан Еребус.

§ 34. ПРИРОДНІ УМОВИ

- Пригадайте, чому за полярним колом бувають полярна ніч і полярний день.

КЛІМАТ. У Антарктиді сформувався дуже суворий клімат, найхолодніший на Землі. Навіть Арктика істотно відрізняється від своєї південної протилежності. Антарктиду називають «материком вічної зими», «царством вітрів і хуртовини», «світовим холодильником». Це зумовлено, насамперед, її географічним положенням.

Розташування за полярним колом визначає дуже малий кут падіння сонячних променів. Під час полярної ночі **сонячна енергія** майже не надходить. Відбувається сильне вихолоджування материка, температура повітря тоді сягає -70°C . Улітку, коли встановлюється полярний день, як це не дивно, в Антарктиду надходить стільки ж сонячної енергії, скільки і в екваторіальні широти. Проте її **підстильна поверхня** не нагрівається, тому що майже 90 % сонячної енергії крижана біlosніжна поверхня Антарктиди відбиває назад у космічний простір. Тому і влітку середньодобові температури становлять не менш як -30°C .

Циркуляція повітряних мас в Антарктиді теж своєрідна. Постійно холодні й відповідно важкі повітряні маси спри-

Рекордно низьку

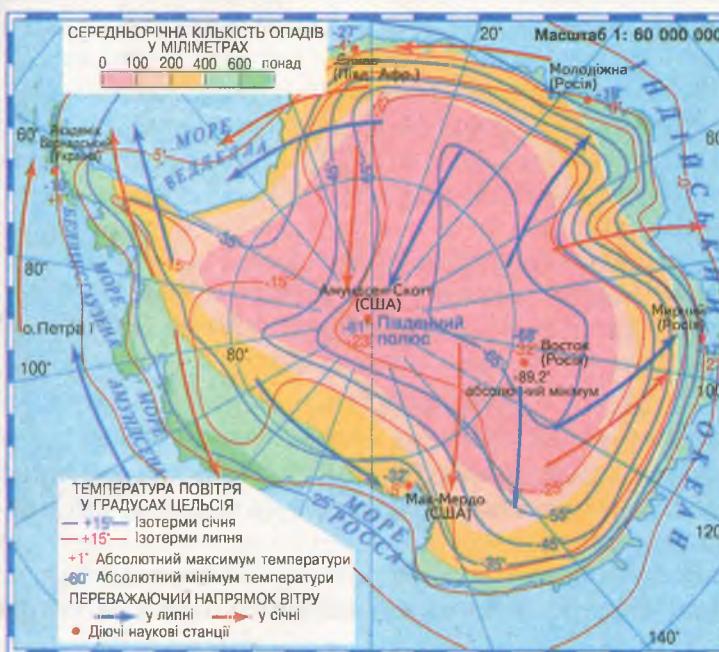
температуру повітря $-89,2^{\circ}\text{C}$

(а на поверхні снігу -90°C) на Землі було зареєстровано в Антарктиді на науковій станції «Восток». Такі морози на нашій планеті ніде більше не спостерігаються, тому цей район називають світовим Полюсом холода.

Мал. 146.

Кліматична карта
Антарктиди

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Зіставте температури повітря взимку на узбережжях і у внутрішніх районах Антарктиди.
2. Де розташований Полюс холоду? Яку температуру там зареєстровано?
3. Скільки опадів випадає у внутрішніх районах материка?
4. Який напрямок мають вітри взимку і влітку в Антарктиді?
5. Опишіть кліматичні умови в районі української наукової станції.

Найсильніші вітри на планеті дмуть в Антарктиді. Їх швидкість досягає 77 м/с (або 277 км/год). Тож на цьому материкові розташований ще й Південь вітрів. Ураганні вітри бувають так часто й такі сильні, що вітровимірювальні прилади, не витримуючи їх натиску, виходять з ладу.

відсутність хмар сприяють подальшому вихолодженню поверхні, оскільки не затримують тепло. Незначні опади — в середньому 200 мм на рік (це приблизно стільки, скільки й у пустелі Сахара) — в Антарктиді випадають у твердому стані.

В Антарктиці сформувалися два кліматичні пояси. Особливою суворістю відзначається *антарктичний клімат* у внутрішніх районах материка. У зимку там лютують морози до -70°C . А в розпалі полярного літа (грудень — лютий) термометр показує -30°C . Проте погода стоїть ясна й безвітряна. На узбережжях таких сильних морозів не буває: взимку -35°C , влітку — близько 0°C . Але там панують шторми, урагани, що супроводжуються снігопадами. *Субантарктичний клімат* формується в океанічній частині Антарктики. Зимові температури там трохи нижчі від 0°C , а літні рідко перевищують $+10^{\circ}\text{C}$.

ВНУТРІШНІ ВОДИ. Антарктида — єдиний на Землі материк, на якому немає річок. Проте влітку, коли тануть сніг і лід, до океану течуть тимчасові потоки талої води. Їх «життя» нетривале — один-два місяці. З настанням осінніх морозів танення й стік припиняються, і глибокі, із стрімкими берегами русла заносить снігом. В оазисах і на узбережжях є невеликі озера. Влітку вони звільняються від криги і сонце прогріває воду подекуди до $+12^{\circ}\text{C}$.

Антарктида — це найбільше на планеті нагромадження льодовиків. У антарктичному «холодильнику» «законсервовано» 80 % усіх прісних вод земної кулі. Якби вся крига розтанула, то рівень Світового океану піднявся б майже на 60 м.

РОСЛИНИСТЬ І ТВАРИННИЙ СВІТ. Порівняно з іншими материками, органічний світ Антарктиди бідний. Більша частина материка взагалі позбавлена рослин і тварин. Поблизу полюса в снігу живуть тільки бактерії. Це зона антарктичних пустель.

Рослини і тварини є лише на узбережжях материка та островах. Вільні від криги ділянки вкриті лишайниками. На-

чиняють над материком область високого атмосферного тиску з низхідними потоками повітря. З льодового купола в центрі материка маси холодного повітря стікають до країв, утворюючи дуже сильні *стокові вітри*. Антарктичні повітряні маси, що формуються там, відрізняються не тільки низькими температурами, а й дивовижною прозорістю та сухістю. Прозоре повітря і

земні червоні, зелені та жовті водорості утворюють плівки на каменях, скелях і навіть на снігу. Поширені також мохи.

Тваринний світ багатший за рослинність. Тварини зосереджені на вузькій смузі узбережжя і їх життя пов'язане з океаном. Символом Антарктиди є дуже своєрідні птахи — пінгвіни. Це нелітаючі птахи з короткими крилами, що схожі на ласти і дають змогу вправно плавати й пірнати, адже харчуються вони рибою. Найменші з них — пінгвіни Аделі, найбільші — імператорські, заввишки 120 см. У воді пінгвінів підстерігають морські леопарди — тюлені-хижаки. Проте на суходолі, де пінгвіни живуть великими колоніями, у них немає ворогів. З літаючих птахів поширені чайки-поморники і буревісники, які на прибережних скелях утворюють «пташині базари». А великі альбатроси, з розмахом крил понад 3 м, використовуючи панівні вітри, можуть долати величезні відстані.

У прибережних водах багато планктону, яким живляться риби і кити. Кітів в антарктических водах більше, ніж будь-де на Землі. Серед них — синій кит, кашалот, косатка, горбач та ін.

ТИМЧАСОВЕ НАСЕЛЕННЯ. Засніженими просторами Антарктиди ніколи не кочували дики племена, там не велися війни й не було промислових підприємств. Антарктида не належить жодній державі. На матерiku немає постійного населення.

Проте вже більш як півстоліття там працюють науковці з усього світу. Таким чином, в Антарктиді біля наукових станцій винikли постійні населені пункти — **наукові містечка**. Через суворі природні умови дослідники працюють зазвичай не більше року, змінюючи один одного. Найбільш густонаселеним є *Антарктичний півострів*, де розміщено найбільше станцій. У Антарктиді з'явилися морські й авіаційні порти, куди щороку прибувають морські судна й літаки. Нині Антарктиду відвідують і туристи. Так люди поступово освоюють суверий шостий континент планети.

ОХОРОНА ПРИРОДИ. Незважаючи на відсутність на матерiku постійного населення, природа Антарктиди потребує охорони. Порушення рівноваги між компонентами природи, що сформувалися в надзвичайно суверих умовах, призводить до дуже швидкого руйнування природних комплексів. Через аварії суден, що трапляються біля берегів Антаркти-

Мал. 147. Імператорські пінгвіни

Альбатрос

Буревісник

Морський леопард

Кашалот

ди, в антарктичні води потрапляють тисячі тонн палива. На поверхні води утворюються величезні нафтові плями. В умовах суворого клімату вони не зникають роками. Від забруднення потерпає передусім планктон, були випадки загибелі тюленів і китів.

Між країнами, що проводять дослідження в Антарктиді, укладена угода про вживання спільних природоохоронних заходів. Зокрема, охороняються певні види тварин. Вилов риби в антарктичних водах обмежений. Природа Антарктиди залишається первозданною, неторканою.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Найхолодніший на Землі клімат в Антарктиді сформувався унаслідок розташування її за Південним полярним колом, охолоджувальної дії підстильної поверхні — гіантського льодовикового покриву та відсутності хмарності.
- В Антарктиді сформувалася природна зона льодової пустелі: там панують льодовики, майже немає ґрунтів, рослинність дуже бідна, тваринний світ зосереджений на узбережжі.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Клімат Антарктиди називають суворим. Що означає це поняття?
2. Які вітри утворюються в Антарктиді?
3. Розкажіть про внутрішні води материка.
4. У чому полягають особливості поширення рослин і тварин в Антарктиді?
5. Тимчасове населення Антарктиди становить близько 1000 осіб, тобто всі люди могли б розміститися в одному багатоквартирному будинку. Проте дослідники розсіяні на віддалених наукових станціях. Обчисліть середню густоту населення в Антарктиді.
6. Поблизу узбережжя Антарктиди одночасно плавають близько 100 тис. айсбергів. Вони не тануть упродовж 6–12 років, що втрічі довше, ніж айсберги Гренландії. З'ясуйте, що є причиною довголіття антарктичних айсбергів. Проаналізуйте, як впливає Антарктида на температурний режим прилеглих океанічних вод. За ізотермами встановіть, який материк відчуває на собі її «крижане дихання». Користуючись фізичною картою світу, з'ясуйте, до якої широти взимку просувається межа плавучої криги в Південній півкулі. Як це позначається на природних особливостях океанів? Як впливає танення криги на солоність водних мас?

КНИЖКОВА ПОЛІЦЯ

1. Щербань М. І. Серед вічної криги: Про дослідження Арктики і Антарктики. — К.: Знання, 1968.
2. Максимов В. О. Льодовий континент — Антарктида. — К.: Знання, 1969.
3. Максимов В. О. Навколо полюсів Землі. — К.: Рад. шк., 1982.

**ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ**

- 1. Ім'я якого мореплавця-першовідкривача увіковічено в назвах острова і моря, розташованих на південному сході Австралії?**
 - А Джеймса Кука
 - Б Абела Тасмана
 - Г Метью Фліндерса
- 2. Укажіть, яка форма рельєфу **НЕ** приурочена до Австралійської платформи.**
 - А Центральна низовина
 - Б Західноавстралійське плоскогір'я
 - Б улоговина озера Ейр
 - Г Великий Вододільний хребет
- 3. Назвіть кліматичний пояс, у якому розташована більша частина Австралії.**
 - А субекваторіальний
 - В субтропічний
 - Б тропічний
 - Г помірний
- 4. Австралія дуже бідна на поверхневі води, більшість її річок пересихає. Який чинник зумовлює цю особливість її природи?**
 - А відсутність підземних вод
 - В поширення щитів на платформі
 - Б малі розміри континенту
 - Г панування сухого клімату
- 5. Який географічний об'єкт в Антарктиді називається Еребус?**
 - А айсберг
 - В затока
 - Б шельфовий льодовик
 - Г вулкан
- 6. Яка середня потужність льодовикового покриву Антарктиди?**
 - А 2–4 м
 - Б 20–40 м
 - В 200–400 м
 - Г 2000 м
- 7. Установіть, який з чинників **НЕ** впливає на формування в Антарктиді найхолоднішого клімату на Землі.**
 - А розташування за Південним полярним колом
 - Б панування пасатної циркуляції
 - В відсутність хмарності
 - Г велика відбивна здатність підстильної поверхні
- 8. Які вітри дмуть від центра Антарктиди до околиць материка?**
 - А стокові
 - В західні
 - Б мусони
 - Г бризи
- 9. Що сприяє поширенню пустель в Австралії?**
- 10. Які тварини є ендеміками Австралії?**
- 11. Чим зумовлена заборона ввозити види рослин і тварин в Австралію?**
- 12. Прокоментуйте образний вислів географів: «Господарство Австралії, що колись їхало на вівці, пересіло на рудну вагонетку».**
- 13. Назвіть особливості географічного положення, клімату, органічного світу, господарства Австралії, про які можна говорити як про най..., най.... .**
- 14. Що таке Антарктика?**
- 15. Чому Антарктиду називають континентом миру і науки?**
- 16. Чому Антарктида була відкрита пізніше за інші материки?**
- 17. Де розташовані і як утворюються шельфові льодовики?**
- 18. У яких кліматичних поясах розташована Антарктида?**
- 19. Охарактеризуйте три головні чинники, які перетворили Антарктиду на «світовий холодильник».**

Тема 5

ПІВНІЧНА АМЕРИКА

Площа — 24,2 млн км²

Населення — 533 млн осіб

Середня висота — 700 м

Найвища точка над р. м. —
г. Мак-Кінлі (6193 м)

§ 35. ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. ІСТОРІЯ ВІДКРИТТЯ ТА ОСВОЄННЯ

- Пригадайте, який рукотворний об'єкт між Атлантичним і Тихим океанами роз'єднує Північну і Південну Америку.
- Коли і як Христофор Колумб відкрив Америку?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Північна Америка повністю розташовується в Північній і Західній півкулях. Вона далеко заходить за Північне полярне коло, а на півдні її перетинає Північний тропік. Обриси Північної Америки, як і Південної, схожі на трикутник, який широкою частиною (6000 км) звернений на північ. Тому великі площини материка розташовуються в помірному поясі. А вузька частина, завширшки 100 км, висунута далеко на південь і розміщена в жаркому поясі. Значна протяжність Північної Америки з півночі на південь зумовлює велике різноманіття її природи: від арктичних пустель до вологих тропічних лісів.

Подорож у слово

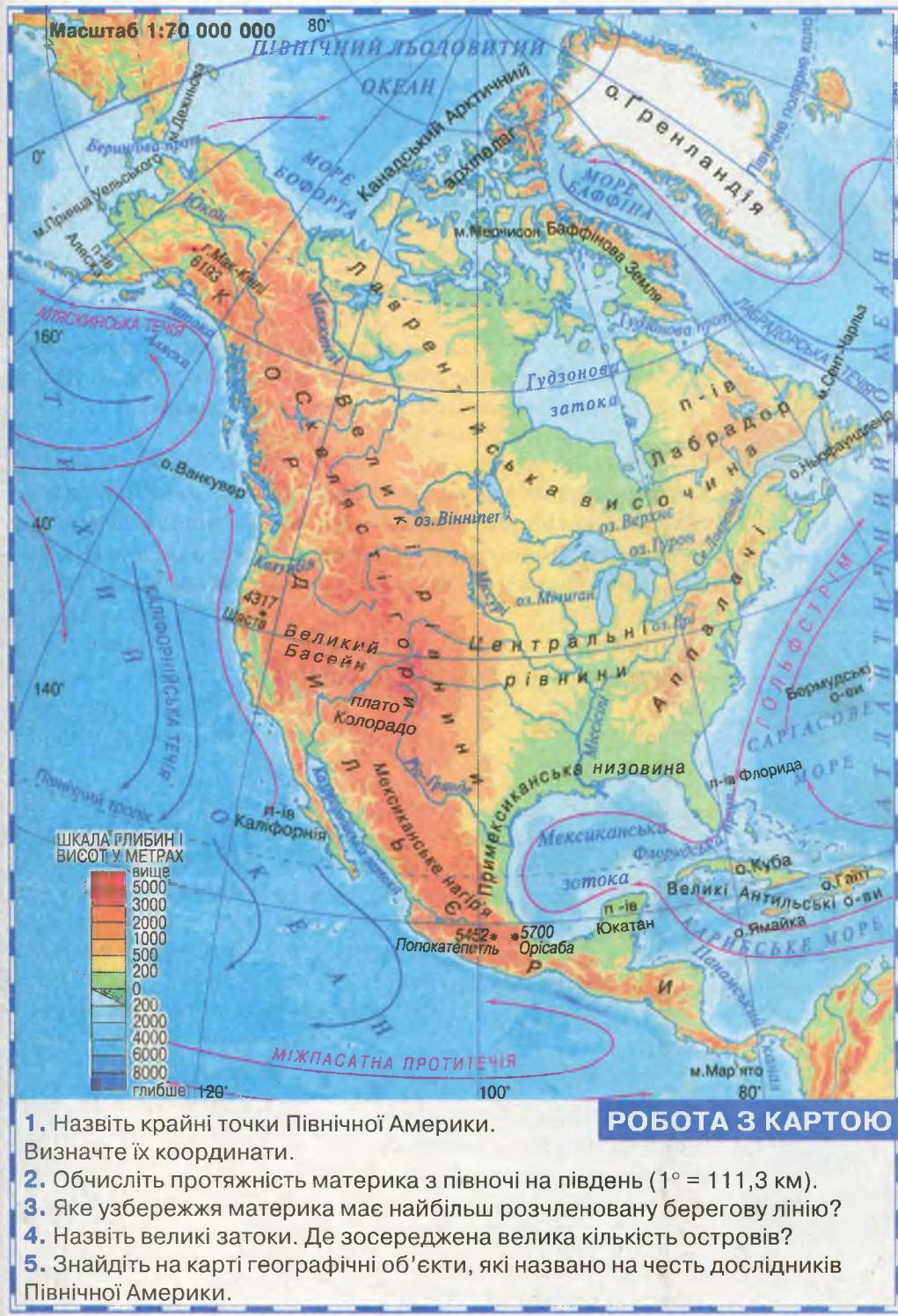
Численні півострови Північної Америки названі іспанцями. Так, у перекладі з іспанської **Каліфорнія** означає *Розпечени гори*, **Лабрадор** — *Країна робітників*, **Флорида** — *Країна квітів*. Назва **Аляска** у перекладі з алеутської означає *Китове місце*.

Подорож у слово

За однією з версій, **Юкатан** означає *я вас не розумію*. На запитання іспанців, які висадилися в цьому місці на берег у 1517 р.: «Що це за земля?», індіанці відповіли: «І ке тен», тобто: «Я вас не розумію». Іспанці прийняли цю відповідь за назву і закріпили її за півостровом.

Найближчі материки-сусіди — Євразія і Південна Америка. Від Євразії Північна Америка відокремлена вузькою *Беринговою протокою*, з Південною Америкою вона сполучена вузьким *Панамським перешейком* (по ньому проводять межу між обома Америками). У найвужчому місці перешейка на початку ХХ ст. було прорито *Панамський канал* завдовжки понад 80 км.

Північну Америку омивають води трьох океанів: Північного Льодовитого, Атлантичного та Тихого. Води Північного Льодовитого океану цілорічно мають низькі температури, його затоки і протоки більшу частину року заповнені кригою. Натомість води Атлантики біля південно-схід-

Мал. 148. Фізична карта Північної Америки

Найбільший острів земної кулі — Гренландія. Його площа — 2,2 млн км². На таких просторах могли б розміститися три України разом з Чорним морем.

Лейф Еріксон
(бл. 970–1020)

Джон Кабот
(бл. 1450–1499)

Генрі Гудзон
(бл. 1550–1611)

ного узбережжя дуже теплі. Саме там зароджується потужна тепла течія — *Гольфстрім*. Назустріч їй з півночі прямує холодна *Лабрадорська течія*, яка приносить багато айсбергів. Як ви вже знаєте, течії мають істотний вплив на формування клімату узбережж.

Берегова лінія материка дуже розчленована: в море виступають великі півострови (*Лабрадор*, *Флорида*, *Юкатан*, *Каліфорнія*, *Аляска*), далеко в суходіл вдаються затоки (*Гудзонова*, *Мексиканська*, *Каліфорнійська*, *Аляска*). Біля берегів — безліч великих і малих островів, зокрема *Гренландія*, *Ньюфаундленд*, *Малі Антильські*, *Великі Антильські* (з островами *Куба*, *Ямайка*, *Гайті* та ін.). На півночі материка лежить *Канадський Арктичний архіпелаг*, що ніби вмерз у кригу Арктики.

Географічне положення Північної Америки — поміж двох океанів на півдорозі між Європою і Азією — сприятливе для зв'язків з різними частинами світу.

ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ. В історії географічних відкриттів сталося так, що Північну Америку європейці відкривали кілька разів. Ви вже знаєте, що в 1492 р. її відкрив *Христофор Колумб*. Проте є відомості, що задовго до його знаменитого плавання до Північної Америки діставалися нормани — жителі Північної Європи, що брали участь у морських походах (на Русі їх називали варягами, а в Європі — вікінгами). Так, у X ст. *Ерік Рудий* відкрив острів Гренландія і заснував там поселення. За кілька років його син *Лейф Еріксон* на невеликому судні досяг північно-східного узбережжя Північної Америки. Нормани, як і Колумб, не здогадувалися, що відкрили новий материк. Про їхні відкриття ніхто не знав, крім деяких північних народів, тому вони не залишили помітного сліду в історії.

Плавання Х. Колумба поклали початок завойовницьким походам. Європейські країни намагалися урвати собі якнайбільший шмат від Нового світу: Іспанія — на півдні, Англія і Франція — на півночі. Такі походи супроводжувалися географічними відкриттями. У 1497 р. англійська експедиція *Джона Кабота* знову відкрила північно-східне узбережжя Північної Америки, зокрема й *острів Ньюфаундленд*. Англієць *Генрі Гудзон* (1610–1611 рр.) дослідив північні райони материка. Його ім'ям названо протоку, велику затоку та річку.

У XVIII ст. до північно-західних берегів Північної Америки дісталися росіяни. Експедиція *Вітуса Беринга* й Олексія Чирикова відкрила Берингову протоку, Алеутські острови й Аляску. Там було засновано російські поселення, жителі яких займалися морським промислом, полюванням, вели торгівлю з індіанцями. У 1867 р. царський уряд Росії продав російські володіння в Північній Америці Сполученим Штатам Америки.

Мал. 149. Вітус Беринг і Олексій Чириков (1740 р.)

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Північна Америка розташована в Північній і Західній півкулях; значна протяжність материка з півночі на південь обумовлює велике різноманіття природи.
- Першими з європейців берегів Північної Америки досягли в Х ст. нормани, потім в 1492 р. її відкрив X. Колумб, після чого розпочалося освоєння й дослідження материка європейцями.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Зіставте географічне положення Північної і Південної Америки. У чому полягає відмінність? Поясніть, як розташування Північної Америки впливає на особливості її природи.
2. Порівняйте берегові лінії Північної і Південної Америки. Який материк має більш розчленовану берегову лінію?
3. Розкажіть, як нормани (вікінги) відкрили Північну Америку.
4. Дослідники яких держав вивчали та освоювали терени Північної Америки?
5. Який материк — Північна Америка чи Африка — більший за площею? Обчисліть, на скільки площа одного менша за площею іншого. Поміркуйте, чому природа Північної Америки різноманітніша порівняно з Африкою.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 9

Тема: Позначення на контурній карті географічних об'єктів
Північної Америки

1. На контурній карті позначте і підпишіть назви крайніх точок материка.
2. Зазначте назви: заток — Гудзонова, Мексиканська, Каліфорнійська, Аляска; півостровів — Лабрадор, Флорида, Юкатан, Каліфорнія, Аляска; островів — Гренландія, Ньюфаундленд, Малі Антильські, Великі Антильські (Куба, Ямайка, Гаїті), Канадський Арктичний архіпелаг.

§ 36. ТЕКТОНІЧНА БУДОВА І РЕЛЬЄФ

- Пригадайте, що називають щитами і плитами платформи.
- Яку роботу виконують льодовики?

ТЕКТОНІЧНА БУДОВА. На відміну від Південної Америки, яка мільйони років тому була частиною Гондвани, Північна Америка — це уламок *Лавразії* — прадавнього материка Північної півкулі. В основі Північної Америки лежить давня докембрійська *Північноамериканська платформа*. На північному сході її кристалічний фундамент, складений гранітами і гнейсами, виходить на поверхню у вигляді *Канадського щита*.

На решті території фундамент перекритий потужною товщєю осадових порід (пісковиків, вапняків).

Зусібіч до платформи у різний геологічний час «прибу-довувалися» складчасті області. Так, потужна складчастість утворилася на заході на місці стику *Тихоокеанської* і *Північноамериканської літосферних плит*.

Понад 10 тис. років тому клімат Північної півкулі був значно суворіший: сніг, що випадав протягом тривалої зими, не встигав танути і нагромаджувався. Поступово він перетворювався на кригу. Зрештою на півночі материка утворився гіантський покривний льодовик. Сотні років він просувався на південь. У лід вмерзали уламки гірських порід (валуни, щебінка, пісок, глина), які переміщувалися разом з льодовиком. Просунувшись на південь, льодовик зупинився і з потеплінням клімату поступово розтанув. На території, де мало місце зледеніння, утворилися льодовикові форми рельєфу.

РЕЛЬЄФ. У загальних рисах рельєф Північної Америки подібний до рельєфу Південної Америки. У Північній Америці так само на заході здіймаються гори, а на сході поширені великі рівнини (мал. 151).

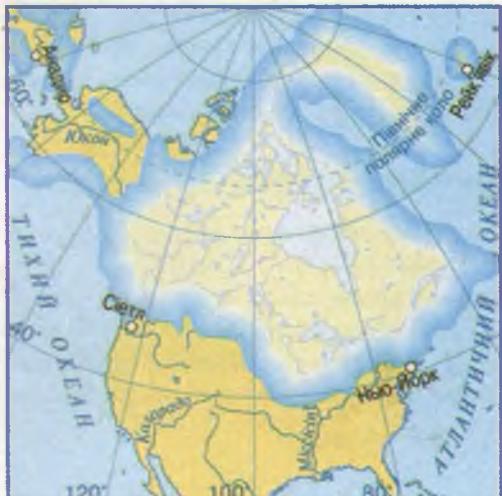
Рівнини, що лежать на платформах, займають усю східну частину материка. Найбільша серед них — *Лаврентійська височина*. Широкою смugoю вона обрамляє Гудзонову затоку. Далі на південь розкинулися *Центральні рівнини*, що мають горбисту поверхню. На тисячі кілометрів з півночі на південь простяглися

Міст між материками

Цікаво, що лише 30 тис. років тому на місці Берингової протоки був перешийок, яким Північна Америка з'єднувалася з Євразією. Існування такого «мосту» між двома материками підтверджується подібністю їх рослинності і тваринного світу.

Мал. 150. Давнє зледеніння Північної Америки

Мал. 151. Профіль рельєфу Північної Америки (по 40° пн. ш.)

Великі рівнини. У напрямку гір на заході вони піднімаються гіантськими сходами. На поверхні рівнин давній льодовик, що в минулому покривав ці території, створив льодовикові форми рельєфу — відшліфовані скелі, горби зі згладженими вершинами, нагромадження великих валунів, виорані улоговини. На півдні материка лежить *Примексиканска низовина* з плоскою, сильно заболоченою поверхнею, густо порізаною долинами річок.

Гори займають лише третину материка. Вони приурочені до складчастих областей. *Аппалачі* — складчасто-брілові гори, що порушують загальну рівнинність на сході материка. Вони давні за віком, а тому сильно зруйновані й невисокі. Їх схили пологі, а вершини округлі (мал. 152).

Кордильєри — одна з найбільших на планеті складчастих гірських систем. Вони простяглися з півночі на південь через весь материк на 9000 км. Цей могутній гірський пояс продовжується й у Південній Америці у вигляді Анд. Найвища вершина Кордильєр — гора *Мак-Кінлі* (6193 м). Вона здіймається в північній частині гір, де вершини покриті снігами і льодовиками (мал. 153).

Мал. 152. Аппалачі

Мал. 153. Кордильєри

Великий каньйон Колорадо

Великий каньйон став всесвітньо відомим як одна з найглибших річкових долин у світі. Понад 10 млн років тому внаслідок рухів земної кори частина суходолу почала підніматися, і річка Колорадо, що протікала там ще раніше, стала посилено розмивати свою долину. У товщах вапняків, пісковиків і сланців вона виробила гіантський каньйон — велику долину завдовжки понад 300 км і завглибшки 1800 м. Круті, майже вертикальні схили долини розміщені уступами різної форми.

Мал. 154. Великий каньйон річки Колорадо (Гранд-Каньйон)

Кордильєри тягнуться кількома паралельними хребтами і складаються з різних за висотою гірських масивів. Східний ланцюг хребтів утворює *Скелясті гори*.

У внутрішніх частинах Кордильєр лежать численні плато і нагір'я. Вони розчленовані глибокими річковими долинами — **каньонами**. Великий каньйон річки Колорадо (Гранд-Каньйон) — одне з природних чудес світу. Долина річки є ній найбільшою, ні найглибшою у світі, проте в ній напочуд гармонійно поєднуються розмір, глибина й оголені багатобарвні шари гірських порід, які можна простежити аж до докембрійського періоду (мал. 154). Національний парк Гранд-Каньйон, що створений там, є об'єктом Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

Єллоустон — Жовтий камінь

У 1871 р. у Скелястих горах «заради користі й задоволення народу» було створено перший у світі національний парк — Єллоустонський. У ньому зосереджено понад 200 гейзерів. Найвищий з них — гейзер Пароплав, що викидає воду на висоту понад 100 м. Найбільшу «водність» має гейзер Гігант, який щоразу вивергає майже 38 тис. гектолітрів води. Вражаюти і калюжі з киплячою гряззю, що забарвлені в зелений колір водоростями, які живуть в них. Єллоустонський парк є об'єктом Світової спадщини ЮНЕСКО.

Мал. 155. Гейзер у Єллоустонському національному парку

Кордильєри — молоді гори, їх формування триває й нині. У горах багато дюючих і згаслих вулканів, що здіймаються вище 5000 м. У Скелястих горах поширені гейзери, гарячі джерела, грязьові вулкани.

КОРИСНІ КОПАЛИНИ. У надрах Північної Америки розвідано численні корисні копалини. На півночі є великі родовища залізних, мідних, нікелевих, поліметалічних та уранових руд. Вони приурочені до магматичних порід Канадського кристалічного щита.

В осадових породах платформи залягають поклади вугілля, нафти, природного газу, різних солей. Великі нафтоносні райони розташовані на Алясці, шельфі Мексиканської затоки. Найбільші поклади вугілля зосереджені у передгір'ях Аппалачів і Скелястих гір.

Кордильєри багаті на осадові і магматичні копалини. У Каліфорнії та на Алясці є відомі на весь світ родовища золота.

Найдовша у світі система печер — Мамонтова печера, що розташована на Центральних рівнинах. Це складний лабіринт підземних пустот, що утворився внаслідок розчинення й розмивання водою вапняків, якими складена поверхня. Тунелі й зали, що простяглися на 530 км, розташувалися кількома поверхами, які сягають у глибині на 300 м. У печерах течуть підземні річки, в заглибленнях утворилися підземні озера. Мамонтова печера належить до Світової спадщини ЮНЕСКО.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- В основі материка Північна Америка лежить давня докембрійська платформа, якій у рельєфі відповідають рівнини.
- Складчастим областям на заході материка відповідають гори Кордильєри, на сході — Аппалачі.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Установіть, що спільного й відмінного в тектонічній будові Північної і Південної Америки.
2. Чому Кордильєри виникли на заході материка?
3. Які форми рельєфу на рівнинах пов'язані з давнім льодовиком?
4. Про що свідчить поширення вулканів і гейзерів у Кордильєрах?
5. Родовища яких корисних копалин приурочені до осадових порід давньої платформи?

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Користуючись фізичною картою Північної Америки (див. мал. 148 на с. 155 або атлас), охарактеризуйте основні форми рельєфу (де розташовані; який характер простягання; до якої тектонічної структури приурочені; яка найвища відмітка висоти; до якого типу за висотою належать; на які корисні копалини багаті):

група 1 — Великі рівнини;
група 2 — Примексиканська низовина;

група 3 — Кордильєри;
група 4 — Аппалачі.

§ 37. КЛІМАТ

- Пригадайте, як впливає велика протяжність материка на формування його кліматичних умов.

ЗАГАЛЬНІ РИСИ КЛІМАТУ. Значна протяжність Північної Америки з півночі на південь зумовлює істотні відмінності в кількості сонячної енергії, що її одержує земна поверхня. Найменше її надходить у північну частину материка, тому там упродовж року переважають мінусові температури повітря. Найбільша кількість сонячної енергії припадає на південні райони материка, тож там тепло і влітку, і взимку.

Значний вплив на формування клімату має ширкуляція повітряних мас. Над Північною Америкою панують такі повітряні маси: *арктичні* (холодні й сухі), *помірні* (континентальні й морські) та *тропічні*. У їх переміщенні велику роль відіграють *північно-східні полярні вітри*, *західні вітри* помірних широт і *північно-східні пасати*. Проте вплив західного перенесення вологих повітряних мас з Тихого океану обмежується лише

Мал. 156.

Кліматична карта
Північної Америки

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Яка середня температура повітря взимку на півночі материка? Яка на півдні?
2. Простежте, як змінюється температура повітря з півночі на південь у літку.
3. Який напрямок мають вітри, що дмуть протягом року на півночі й на півдні материка?
4. Як розподіляються опади на території Північної Америки? Де їх випадає найбільше і чим це зумовлено?
5. Опишіть клімат у районі міста Нью-Йорк.

уздережжям і західними схилами гір. Високі Кордильєри перепиняють їх про-никнення далі на схід. Натомість рівнинний рельєф на більшій частині материка робить Північну Америку відкритою з півночі для впливу Північного Льодо-вітого океану, а на сході — Атлантики. Холодні арктичні маси безперешкодно можуть проникати далеко на південь, іноді аж до узбережжя Мексиканської затоки. Тоді на півдні, у теплих субтропіках, бувають морози й снігопади. Буває й навпаки — теплі тропічні повітряні маси з півдня поширяються далеко на північ, приносячи відлигу. Так впливає **підстильна поверхня** (зокрема, рельєф) на розподіл тепла й вологи на материкову.

У разі зіткнення повітряних мас, що мають великі температурні відмінності, утворюються торнадо (смерчі). **Торнадо** — це потужний атмосферний вихор, що виникає між грозовою хмарою і землею. Він має вигляд темного стовпа повітря з воронкоподібним розширенням зверху і знізу. Повітря в торнадо обертається зі швидкістю 100 м/с і підіймається по спіралі вгору, втягуючи пил, воду, руйнуючи все на своєму шляху.

На півдні материка виникають тропічні циклони (**урагани**) — потужні атмосферні вихори, що зароджуються в тропічних широтах над теплими ділянками океану. Повітря стрімко обертається довкруж центра і підіймається вгору. Внаслідок цього утворюються потужні купчасто-дошові хмари, де вирують зливи й грози. Швидкість вітру в циклоні сягає 200 км/год. Він здіймає величезні хвилі в океані, заввишки з 5-поверховий будинок. Хвилі обрушуються на узбережжя, спричиняючи повені, страшні руйнування, загибель людей.

На клімат узбережжя впливають морські течії. Так, найбільша кількість опадів (до 3000 мм на рік) випадає на північно-західних схилах Кордильєр завдяки впливу теплої **Аляскинської течії**.

Коли тварини літають

Швидкість вітру в торнадо може досягати 700 км/год. Цього достатньо, щоб вирвати з коренем дерево. А пташина пір'їнка за такої швидкості спроможна пробити наскрізь дошку завтовшки 5 см. У 1968 р. торнадо підняв у повітря цілу череду бичків, які пронеслися над головами здивованих мешканців, ніби пташина зграйа.

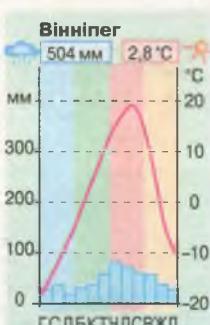

Мал. 157. Торнадо та його наслідки (США)

Мал. 158.

Кліматичні пояси та області Північної Америки

Кліматична діаграма

КЛІМАТИЧНІ ПОЯСИ І ТИПИ КЛІМАТУ.

Північна Америка лежить в шести кліматичних поясах, у межах яких сформувалося кілька кліматичних областей.

В **арктичному поясі** цілорічно панують сухі та холодні арктичні повітряні маси і північно-східні полярні вітри. Зима — тривала і дуже холодна, середні температури повітря сягають -40°C . Улітку зберігається холода погода з температурами до $+5^{\circ}\text{C}$, вже у серпні випадає сніг. Кількість опадів невелика — до 250 мм на рік, тому великих снігових заметів там не буває. Сильні пориви вітру спричиняють хуртовини й снігові бурі. Арктичний клімат вельми суровий саме через поєднання низьких температур із сильними вітрами.

У **субарктичному поясі** повітряні маси змінюються за сезонами: взимку панують арктичні, влітку — помірні. Тому зима так само холодна, з температурами до -30°C . Літо прохолодне (до $+10^{\circ}\text{C}$), але більш тривале, ніж в арктичному поясі. Кількість опадів збільшується до 350 мм на рік.

У **помірному поясі** цілорічно панують помірні повітряні маси із західні вітрами. Зима холода, літо помірно тепле. Внаслідок значної

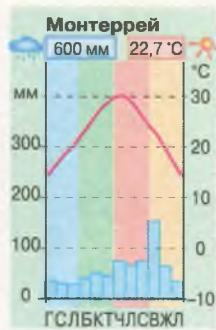
протяжності поясу із заходу на схід у його межах спостерігаються певні кліматичні відмінності, тому там розрізняють чотири кліматичні області. На заході — **область морського клімату** з м'якою зимою і прохолодним літом та найбільшою в межах поясу кількістю опадів (понад 2000 мм). На сході — **область мусонного клімату** з прохолодним літом і великою кількістю опадів. У внутрішніх районах сформувалися **області континентального** (з холодною зимою (до -25°C) і теплим літом (до $+20^{\circ}\text{C}$) та найменшою в межах поясу кількістю опадів) та **помірно континентального клімату**.

У **субтропічний пояс** узимку надходять помірні повітряні маси, а влітку — тропічні. Як і в помірному поясі, тут розрізняють кліматичні області. У **середземноморській** зима волога і порівняно тепла, літо тепле і сухе. У **континентальній області** взимку і влітку панує сухе повітря, зимові температури перевищують 0°C , літні становлять $+25^{\circ}\text{C}$. В **області мусонного клімату** влітку мусони з Атлантичного океану приносять рясні дощі, взимку мусон, що дме з материка в

бік океану, приносить на узбережжя сухе і холодне повітря з внутрішніх районів.

У *тропічному поясі* клімат тихоокеанського і атлантичного узбережжя також неоднаковий. На заході сформувалася *область пустельного клімату*. Там спекотно й сухо, незважаючи на панування морського повітря. Це зумовлюється впливом холодної Каліфорнійської течії, яка охолоджує повітря і перешкоджає утворенню дощових хмар. На сході виникла *область вологого клімату* — спекотного й вологого внаслідок дії пасатів, які приносять дощі і влітку, і взимку.

У *субекваторіальному поясі*, де клімат постійно спекотний і перемінно-вологий, лежить лише крайній південь материка.

Кліматична діаграма

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Найбільш суворий холодний клімат сформувався на півночі материка, теплий — у південних районах.
- Унаслідок значної протяжності Північної Америки з півночі на південь на материкову сформувалися різноманітні типи клімату: арктичний, субарктичний, помірний (морський, мусонний, континентальний, помірно континентальний), субтропічний (середземноморський, континентальний, мусонний), тропічний (пустельний, вологий), субекваторіальний.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які райони Північної Америки отримують найбільшу кількість сонячної енергії, а які — найменшу? Чому?
2. Які повітряні маси формують клімат Північної Америки? Які вітри їх переміщують?
3. Як на циркуляцію повітряних мас впливають великі форми рельєфу?
4. У яких районах Північної Америки існує загроза появи тропічних циклонів?
5. Поясніть причини формування кліматичних областей у межах помірного кліматичного поясу.
6. На широті півострова Флорида бувають літні приморозки, що призводить до втрати врожаю апельсинів і персиків або й вимерзання самих дерев. Поміркуйте, які кліматичні чинники призводять до цих явищ.

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Розгляньте кліматичні діаграми на с. 164–165. Визначте за ними кліматичні показники міст: середньорічну, найвищу і найнижчу температуру повітря; річну кількість опадів; у яку пору року випадає найбільше і найменше опадів:

група 1 — Монтеррей;

група 2 — Вінніпег.

Який тип клімату ілюструють ці діаграми?

§ 38. ВОДИ СУХОДОЛУ

- Пригадайте, що називають річковою системою.
- До басейнів яких океанів належать річки Північної Америки?

РІЧКИ. У Північній Америці багато великих повноводних річок. Найдовші й найповноводніші з них належать до басейну Атлантичного океану. Вони мають широкі долини, рівнинний характер течії і змішане (дощове, снігове і підземне) живлення.

Подорож у слово

Назви річкам Північної Америки дали індіанські племена, які жили на їх берегах. Так, *Miccicípi* в перекладі означає Велика річка, *Miccúri* — Велика каламутна річка, *Ogáyo* — Прекрасна річка.

100 м. Коли в горах тануть сніги або йдуть зливи, *Miccicípi* виходить з берегів. Для захисту від повеней полів і поселень на річці збудовано дамби та відвідні канали. Разом зі своїми великими притоками *Miccicípi* утворює величезну річкову систему. Праві притоки *Miccicípi*, що течуть засушливою територією, приносять мало води. Найбільша з них — *Miccúri*. Вона довша за *Miccicípi*, проте маловодніша. Головну роль в її живленні відіграють дощі, певне значення мають і сніги, що випадають у горах. Тому навесні та влітку бувають сильні повені. Потім *Miccúri* сильно міліє. Протікаючи з півночі на південь, річка розмиває глинисті породи, тому її води стають брудно-жовтими. За це американці жартома називають річку «тovстою бруднулею».

Мал. 159. Річка *Miccicípi*

Мал. 160. Річка *Miccúri*

Мал. 161. Дельта річки Маккензі

Мал. 162. Річка Юкон

Натомість ліві притоки Міссісіпі повноводні протягом року. Найбільша з них — *Огайо* — починається в Аппалачах і тече зі сходу на захід через Центральні рівнини. Вона збільшує кількість води в Міссісіпі майже в 1,5 раза. Найбільш повноводною Огайо буває під час літніх мусонних дощів.

Маккензі — найбільша річка басейну Північного Льодовитого океану. У верхній течії вона порожиста і має гірський характер, а в нижній — рівнинний. Її живлення здебільшого снігове. У холодний період року річка скута кригою. Впадаючи в море, утворює велику дельту (мал. 161).

Річки басейну Тихого океану бурхливі та короткі. Вони починаються в Кордильєрах, перетинають внутрішні плоскогір'я, утворюючи глибокі каньйони, знову прорізують гірські хребти і впадають в океан. Річка *Юкон* починається кількома витоками, тече у північно-західному напрямку і впадає у Берингове море. Повінь настає влітку внаслідок танення снігів і льодовиків у горах. Висока вода тримається протягом всього літа. Межень настає взимку, оскільки майже на півроку річку вкриває крига, а живлення підземними водами незначне через багаторічну мерзлоту.

Річка Колорадо, прорізаючи однійменне плато, утворює один з найглибших і наймальовничіших у світі каньйонів.

Подорож у слово

Річку **Маккензі** названо на честь шотландського мандрівника-дослідника Александра Маккензі. У 1789 р. він першим з європейців проплив по ній на каное.

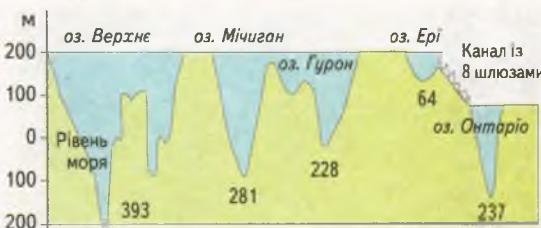
Подорож у слово

Річку **Колорадо** відкрили іспанські конкістадори і назвали Ріо-Колорадо — Червона річка. Коли в горах тануть сніги, у річковій воді повно частинок розмитих червонуватих порід, які й надають їй такого відтінку.

Подорож у слово

Назви Великим озерам дали індіанські племена алгонкінів та ірокезів, які жили на їх берегах. Так, **Мічиган** у перекладі означає *Велике озеро*, а **Онтаріо** — *Прекрасне озеро. Гурон і Ері* — це назви ірокезьких племен.

Мал. 163. Профіль Великих озер

Мал. 164. Озеро Мічиган — символ м. Чикаго

Мал. 165. Озеро Онтаріо

ОЗЕРА. У Північній Америці багато великих озер. Їх улоговини різноманітні за походженням.

На півночі озера виникли у великих розломах земної кори, поглиблених давнім льодовиком. Найбільшими з них є **Великі озера**. Вони вправдовують свою назву, оскільки належать до найбільших прісноводних озер світу. Великі озера — це система з п'яти озер, з'єднаних короткими, але широкими річками-протоками (мал. 163). *Верхнє* — найбільше (82 тис. км²) прісноводне озеро земної кулі та найглибше (397 м) серед Великих озер. Коротка річка (завдовжки 121 км) з'єднує його з озером *Гурон* — третім за площею прісноводним озером світу. Воно, в свою чергу, має зв'язок з двома озерами: *Мічиган* та *Ері*. *Озеро Мічиган* також сполучається судноплавними каналами з річковою системою *Міссісіпі*. *Озеро Ері* через річку *Ніагара* має зв'язок з *Онтаріо* — найменшим серед Великих озер. Ніагара, зриваючись з уступу завширшки 1200 м і падаючи з 50-метрової висоти, утворює всесвітньо відомий *Ніагарський водоспад* (мал. 166). Великі озера живляться водами річок, що впадають у них, а по річці *Святого Лаврентія* мають стік в Атлантичний океан.

У Кордильєрах поширені озера льодовикового та вулканічного походження. Є й мілководні залишкові озера — залишки великих водойм, які існували в минулому, коли клімат був вологішим. Таким є *Велике Солоне озеро* — безстічне й неглибоке, здатне змінювати свою площину і солоність залежно від кількості атмосферних опадів.

Мал. 166. Річка Ніагара
із всесвітньо відомим водоспадом

Гуркотлива вода

Так з індіанської перекладається Ніагара. Справді, гуркіт Ніагарського водоспаду чутно за 7 км. На уступі є невеликий острів Козиний, який ділить водоспад на дві частини: вужчу (300 м), яка належить США, і ширшу (900 м), що належить Канаді. Американська частина водоспаду мальовничіша, а канадська — потужніша. Для туристів, які приїжджають помилуватися цим дивом природи, за стіною падаючої води в скелястому уступі зроблено проходи, поблизу водоспаду над річкою перекинуто висячі мости.

Річки й озера Північної Америки використовуються для судноплавства. Їх води потрібні численним промисловим підприємствам і для зрошення земель. Гірські річки мають великі гідроенергетичні ресурси, на них збудовано греблі та гідроелектростанції, створено водосховища.

Озера мають велике транспортне значення, на протоках між ними збудовані великі електростанції.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- У Північній Америці багато великих озер і повноводних річок, проте розподілені вони по території нерівномірно.
- Більшість великих річок належать до басейну Атлантичного океану.
- Озера мають різні за походженням озерні улоговини, зосереджені здебільшого на півночі материка.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Охарактеризуйте річку Міссісіпі, вказавши, де вона бере початок і куди впадає; у якому напрямку тече; які має живлення, режим та характер течії.
2. Чому річки басейну Тихого океану зазвичай короткі й мають бурхливу течію?
3. Яке походження мають озерні улоговини найбільших озер Північної Америки?
4. Доведіть, що Великі озера — це єдина система водойм.
5. Користуючись фізичною картою, визначте, де проходять вододіли між басейнами річок Північного Льодовитого, Атлантичного і Тихого океанів.

§ 39. ПРИРОДНІ ЗОНИ

- Пригадайте, якому закону підпорядковується розташування природних зон.

Простягання природних зон у Північній Америці має свої особливості. На півночі материка вони, відповідно до закону зональності, змінюються в напрямку з півночі на південь, а в центральній і південній частинах — зі сходу на захід. Основна причина такого простягання — вплив рельєфу (Кордильєр) на розподіл вологи на материкову.

ЗОНА АРКТИЧНИХ ПУСТЕЛЬ. Це найбільш віддалена на північ природна зона земної кулі. Вона охоплює Гренландію і Канадський Арктичний архіпелаг. Клімат там арктичний, дуже суворий. Острови вкриті снігом і кригою. Там, де сніг влітку встигає розтанути, на кам'янистій поверхні ростуть мохи і лишайники. Життя більшості тварин — білих ведмедів, тюленів, моржів, птахів — пов'язане з морем. Лемінг, невеличкий гризун з пухнастим хутром, зимує під снігом, прориваючи численні ходи. На нього полює полярна лисиця — песьець.

ЗОНА ТУНДРИ І ЛІСОТУНДРИ. Тундра — це безлісі простори арктичного і субарктичного поясів. Вона охоплює північне

Мал. 167.

Природні зони
Північної Америки

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Які природні зони простягаються у широтному напрямку, а які — у меридіональному?
2. Природні зони якого поясу найбільш поширені в Північній Америці?
3. Які території охоплює зона арктичних пустель? Які природні умови там сформувалися?
4. Назвіть природні зони, що виникли в помірному поясі.
5. Які природні зони лежать на крайньому півдні материка?
6. Яких з природних зон Північної Америки немає в Південній Америці?

ПРИРОДНІ ЗОНИ	
Арктичні пустелі	Степи
Тундра	Савани і рідколісся
Лісотундра	Напівпустелі і пустелі
Напівпустелі і пустелі	Субтропічні твердолисті ліси і чагарники
Тайга	Перемінно вологі ліси
Мішані ліси	Зони вертикальної поясності
Широколисті ліси	
Лісостепи і прерії	

Мал. 168. Білі ведмеді в арктичній пустелі

уздережжя материка і прилеглі острови. У суворому кліматі поширені багаторічна мерзлота — явище, коли поверхня сильно промерзає, і в гірських породах до глибини 400 м міститься лід. Мерзлота зберігається впродовж тисяч років. Вона розтає тільки влітку і лише на поверхні. Вода мало випаровується, а промерзлий шар не дає їй просочуватися вглиб. Тому влітку в тундрі багато боліт. Там сформувалися бідні *тундрово-болотні ґрунти*. На них ростуть мохи, лишайники, нечисленні трави (полярний мак, різні види осок), ягідні чагарники (чорниця, брусниця, буяхи). Подекуди трапляються карликові береза і верба, які стеляться по землі, притиснуті сильними вітрами. Тваринний світ бідний. Лишайниками і осокою живляться північні олені карибу та вівцебики — великі тварини з густою довгою вовною, яка захищає їх від холоду. Поширені вовк, песець, горностай, лемінг. З птахів є полярна сова і біла куріпка.

Далі на південнь тундра переходить у рідколісся — лісотунду, де в долинах річок з'являються хвойні дерева.

ЗОНА ЛІСІВ ПОМІРНОГО ПОЯСУ. Хвойні ліси помірного поясу називають **тайгою**. В умовах суворої сніжної зими і прохолодного літа утворюються *підзолисті ґрунти*. Поширені

Найбільшим хижаком

на Землі є білий ведмідь вагою 450 кг. Він чудово плаває і, на відміну від свого бурого родича, веде активний спосіб життя цілий рік. Густе хутро, що вкриває навіть підошви на лапах, і 10-сантиметровий шар жиру захищають ведмедя від холоду. Тварина занесена до Червоної книги.

Заєць-біляк

Вівцебик

Мал. 169. Північний олень у тундрі

Ендемічний вівцебик

Вівцебики — великі травоїдні тварини, які збереглися в тундрі з часів льодовикового періоду. Живуть вони стадами і гуртом відбиваються від вовків: Угледівши хижака, вівцебики займають кругову оборону, ставши мордами назовні й зібравши всередину телят. Вовків, які нападають, вони відкидають рогами і топчуть копитами. Проте вівцебики виявилися беззахисними перед озброєною людиною. Нині цих тварин охороняють.

Мал. 170. Лось

Мал. 171. Північноамериканська тайга

багаторічна мерзлота, яка зумовлює значне заболочування території. В американській тайзі ростуть чорна і біла ялина, бальзамічна ялиця, американська модрина, гіантська тuya, сосна різних видів. З дріблолистих порід — береза, осика, тополя. Тваринний світ тайги значно багатший, ніж тундри. Господарем лісу є гризлі — американський бурий ведмідь, який вирізняється лютим норовом. Типовими мешканцями є лось, вовк, рись, лисиця, скунс, куниця, норка, ласка, енот, бобер.

Далі на південь лежить **она мішаних лісів**. Вона є переходною від тайги до широколистих лісів, тому там поряд з хвойними ростуть листяні породи дерев. Поширені цукровий клен, ясен, в'яз, липа, бук, осика, береза. В умовах теплішого, ніж у тайзі, помірно континентального клімату сформувалися *дерново-підзолисті ґрунти*.

Зона широколистих лісів лежить на сході материка — на південь від мішаних лісів. Для неї є характерним помірний м'який і вологий клімат. На *бурих лісових ґрунтах* ростуть різноманітні види дуба, клена, липи, бука. Трапляються платан, каштан і теплолюбне тюльпанове дерево, квіти якого схожі на тюльпани. У широколистих лісах мешкають олень вапіті, чорний ведмідь барibal, рись, росомаха, куниця, вовк, лисиця, скунс, видра, єдиний вид сумчастих — опосум. Нині широколисті ліси дедалі більше поступаються орним землям.

ЗОНА ЛІСОСТЕПІВ І СТЕПІВ. Лісостепи в Північній Америці називають *преріями*. Вони займають проміжну смугу між лісами і степами. Простягаються не із заходу на схід, а з півночі на південь. У лісових масивах ростуть здебільшого осика і береза, а на степових ділянках панує пишне різно-трав'я і злаки.

Скунс

Гризлі

Опосум

Мал. 172. Бізони

Степи — рівнинні простори, вкриті трав'яною рослинністю — простяглися з півночі на південь у центрі материка. Там холодна малосніжна зима і спекотне літо, часто бувають засухи, які супроводжуються пиловими бурями. У рослинному покриві переважають низькорослі трави: ковила, бородач, келерія, бізонова трава. Під трав'яною рослинністю сформувалися родючі **чорноземи і каштанові ґрунти**.

Прерії і степи — це основна смуга землеробства, тому природну рослинність там повсюдно змінено. Це позначилося й на тваринному світі. Майже зникли бізони — велетенські американські бики, менше стало койотів (степових вовків), лисиць. Численні там хіба що гризуни — бабаки, ховрахи, миші, лучні собачки. З плазунів є гrimучі змії, гадюки.

Врятовані бізони

У минулому бізони водилися в усій центральній частині материка, адже природних ворогів у них не було. Налічувалось близько 600 млн бізонів. Але варварське полювання на них заради м'яса і розваги призвело майже до повного знищенння тварин. І лише терміново вжиті заходи дали змогу зберегти бізонів. У Національному парку Вуд-Баффало (з англійської — Лісові бізони) охороняється найбільше стадо бізонів (5 тис. особин). Парк є об'єктом Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

Лучні собачки

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- На простягання природних зон Північної Америки істотно впливає рельєф.
- Зони арктичних пустель, тундри і лісотундри простягаються на півночі материка і вирізняються суворими природними умовами.
- Найпоширенішими на материку є природні зони помірного поясу — тайги, мішаних та широколистих лісів, лісостепів і степів.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. У чому полягають особливості розташування природних зон у Північній Америці?
2. Чому рослинність і тваринний світ арктичних пустель і тундри бідні?
3. Що таке тайга? Які природні особливості цієї зони?
4. Чим зона мішаних лісів відрізняється від зони широколистих?
5. Які природні зони Північної Америки найбільш змінені людиною?

§ 40. ПРИРОДНІ ЗОНИ (продовження) ТА ВЕРТИКАЛЬНА ПОЯСНІСТЬ

- Пригадайте, якому закону підпорядковується зміна компонентів природи в горах.

ЗОНА НАПІВПУСТЕЛЬ І ПУСТЕЛЬ. У Північній Америці напівпустелі й пустелі поширені в помірному, субтропічному та тропічному поясах і не утворюють суцільної смуги. Деякі з них виникли на узбережжі Тихого океану, інші — на внутрішніх плато і плоскогір'ях у так званій дошовій тіні Кордильєр. Так, одна з найсухіших і найспектакльніших пустель світу з красномовною назвою *Долина Смерті* утворилася в невеликій за площею, але глибокій міжгірній западині (-85 м) (мал. 173).

Клімат пустель посушливий. Рослинності небагато. На *сіро-бурих ґрунтах* росте невисокий кущ — чорний полин. На знижених ділянках панує лобода, що утворює подушки, під якими ліпше зберігається волога. Поширені солончаки, де можуть рости лише солянки і тамариск. Трапляється ендемічне сальне дерево. У пустельних районах Мексиканського нагір'я поширені кактуси, юки, агави. Із тварин найбільш численними є гризуни (кролик, ховрах, хом'як) та плазуни (ящірки, громіучі змії). Трапляються антилопа вилоріг (ендемік), койот, пума.

СУБТРОПІЧНІ ТА ТРОПІЧНІ ЛІСИ. Зона твердолистих вічнозелених лісів і чагарників охоплює вузьку смугу західного узбережжя материка. Зима там тепла із ряснimi опадами, проте літо прохолодне. На півночі зони на *коричневих ґрунтах* ростуть ліси із секвої, ялиці, сунничного дерева. Гіантські тисячолітні секвойядендрони та різноманітний тваринний світ перебувають під охороною у *Йосемітському національному парку*.

Мал. 173. Долина Смерті

Мал. 174. Пустеля Мексиканського нагір'я

ному парку. На півдні, де сухіше, поширені вічнозелені рідколісся і чагарники. На значній площі чагарники випалено й замінено фруктовими садами.

Мусонні мішані ліси ростуть на При-мексиканській і Приатлантичній низовинах та півострові Флорида. Клімат там субтропічний мусонний з великою кількістю опадів. У лісах на **жовтоземах** і **червоноzemах** ростуть численні види сосен (скіпідарна, короткохвойна, болотна, озерна, карібська), з листяних порід — дуб, тюльпанове дерево, магнолія. У заболочених місцях панує болотний кипарис. У лісах водяться барibal, рись, опосум, біля водойм — видра, ондрата. На півдні трапляються великі черепахи і крокодили алігатори.

Перемінно-вологі ліси займають південну частину материка — весь Центральноамериканський перешийок. У них кількома ярусами ростуть як вічнозелені дерева, так і листопадні, що скидають листя у сухий сезон. Серед них сейба, бразильське дерево, бальса. Грунти — **червоні**. У тваринному світі переважають представники південноамериканських лісів: ягуар, тапір, броненосець, широконосі мавпи.

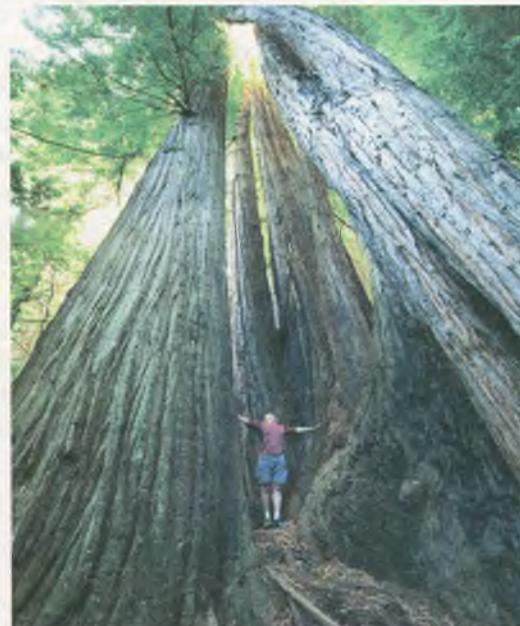
Нині площа лісів дуже зменшилася, натомість розкинулися плантації бавовнику, тютюну, цукрової тростини.

ОБЛАСТЬ ВЕРТИКАЛЬНОЇ ПОЯСНОСТІ. Вертикальна поясність спостерігається у Кордильєрах і Аппалахах. Ви вже знаєте, що кількість вертикальних поясів і їх особливості залежать від висоти гір та їх положення в тому чи іншому географічному поясі.

У Кордильєрах у межах, наприклад, субарктичного і помірного поясів, унаслідок низького положення снігової лінії, вертикальна поясність рослинного покриву розвинена слабо. Густі хвойні ліси вкривають нижні частини гір до висоти 1000–1500 м. Вище лежить гірська тундра, яку на висоті 2500 м змінюють вічні сніги і льодовики.

Натомість у Кордильєрах, що простягаються у субтропічному поясі, на західних схилах до висоти 1200 м ростуть

Найвище дерево на Землі — секвоядендрон (мамонтове дерево), яке виростає заввишки 100 м і сягає 30 м у діаметрі. Секвоядендрон ще й довгожитель — відомі дерева, вік яких 4000 років. Цікаво, що кора мамонтового дерева може сягати півметра завтовшки і не горить.

Мал. 175. Гігантські секвоядендрони є об'єктом Світової природної спадщини ЮНЕСКО

чагарники; вище, до 1800 м — вологолюбні хвойні ліси із сосни, кедра, білої ялини, подекуди трапляються ліси із гігантської секвої. До 3200 м ростуть ялинові ліси. Ще вище лежать субальпійські та альпійські луки. Снігова лінія там проходить на висоті 4500 м, вище якої — засніжені вершини.

ОХОРОНА ПРИРОДИ. Господарська діяльність людини в Північній Америці позначилася на всіх компонентах природи. Особливо постраждали ґрунти, рослинність і тваринний світ. Міста і шляхи займають дедалі більше місця. Активне перетворення природи призводить до посилення частоти стихійних лих — пилових бур, повеней, лісових пожеж.

У країнах Північної Америки ухвалено закони, спрямовані на охорону природи, відновлюють ліси, очищують від забруднення річки й озера. На материкову створено численні заповідники й національні парки.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- У Північній Америці напівпустелі і пустелі поширені в кількох поясах (помірному, субтропічному і тропічному) і не утворюють суцільної смуги.
- На півдні материка лежать зони твердолистих вічнозелених лісів і чагарників, мусонних мішаних та перемінно-вологих лісів.
- У Кордильєрах природні комплекси змінюються з висотою.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Де в Північній Америці пошиrena зона напівпустель і пустель?
2. Чому рослинність і тваринний світ пустель бідні?
3. Які ліси сформувалися в субтропічному й тропічному поясах?
4. Які заходи здійснюють для охорони природи на материкову?

ПРОВЕДІТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема: Розроблення маршруту, що проходить через об'єкти Північної Америки, занесені до списку Світової природної спадщини ЮНЕСКО

1. Користуючись різними джерелами інформації, дізнайтеся більше про природні об'єкти Північної Америки, занесені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.
2. Які з них ви хотіли б побачити на власні очі? Чому? Чим вони привабливі?
3. На контурній карті умовними знаками позначте об'єкти, які вас зацікавили, й підпишіть їх назви. Пунктирною лінією позначте маршрут своєї уявної подорожі.
4. Створіть презентацію, у якій висвітлювалися б принади природних об'єктів, які ви бажаєте відвідати, щоб і однокласники долучилися до вашої туристичної подорожі.

§ 41. НАСЕЛЕННЯ І ПОЛІТИЧНА КАРТА

- • Пригадайте, з якого часу розпочалася колонізація Північної Америки.
- Кого називають метисами і мулатами?

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСЕЛЕННЯ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Перші люди прийшли в Північну Америку, як вважають учені, з Азії по сухопутному «мосту», що тисячі років тому був на місці Берингової протоки. Тому корінні народи — *індіанці* та *ескімоси* — належать до монголоїдної раси. Доказом того, що праобразківшиною індіанців була Азія є численні ознаки їхньої зовнішності: темна шкіра з червонуватим відтінком, жорстке пряме волосся, темний колір очей, вилицовувате обличчя.

Численні індіанські племена розмовляли сотнями різних мов. Вони займалися й різною господарською діяльністю: ескімоси на півночі — полюванням на морського звіра, риболовлею, розведенням оленів, заготівлею хутра; індіанці у лісах — полюванням і риболовлею, а на півдні — землеробством, скотарством, ремеслами (ткацтвом, плетінням, керамікою). Основна частина індіанських племен жила на території теперішньої Мексики (ацтеки, майя), де утворилися великі держави з розвиненим господарством і культурою.

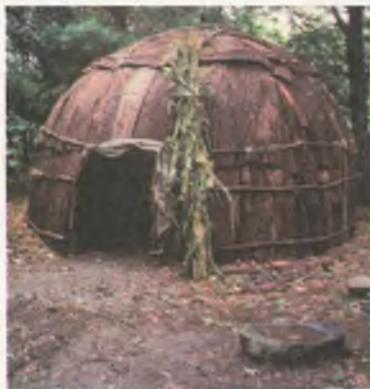
З XV ст., після відкриття Америки Х. Колумбом, на материк почали прибувати переселенці. Відтоді розпочалася колонізація материка *іспанцями, англійцями, французами* —

Нотатки Колумба

«Люди доладної статури, гарні тілом і приємні обличчям, волосся мають коротке й густе, мов кінська грива... Вони не чорні й не білі». Такі враження про корінних мешканців острова Сан-Сальвадор занотував Христофор Колумб у своєму бортовому журналі. Мореплавець, будучи перевонаний, що Індія зовсім близько, не вагаючись, назвав їх індіанцями.

Стовп-тотем — спеціальний знак, якому поклоняється плем'я

Мал. 176. Вігвам і тіпі — традиційне житло індіанців

Мал. 177. Індіанець

представниками європеїдної раси. Їх облаштування на нових землях супроводжувалося, як і на інших материках, знищеннем корінного населення або витісненням його на малопридатні для життя землі. Представників негроїдної раси — *африканців* — у XVI—XVIII ст. привозили з Африки як рабів для роботи на плантаціях.

СУЧАСНЕ НАСЕЛЕННЯ. Нині в Північній Америці живуть 539 млн осіб. Із різних народів і рас сформувалися нові нації — *американці США, англо-канадці* та ін. Серед них переважають нащадки переселенців з Європи: у США — вихідці здебільшого з Великої Британії, у Канаді — з Великої Британії і Франції, на півдні материка — з Іспанії. Тому державними мовами в країнах континенту є англійська, французька, іспанська. У XIX—XX ст. у пошуках нових земель і ліпшої долі в Північній Америці оселилося багато українців. І дотепер на материк щорічно приїздить близько півмільйона людей з усіх куточків світу.

Корінні жителі становлять лише 1 % населення материка. Більша частина *індіанців* живе в Мексиці та країнах Центральної Америки, *інуїти* (ексімоси) — на узбережжі Північного Льодовитого океану і півдні Гренландії. Корінне населення розмовляє багатьма мовами. Крім них, у Північній Америці живуть мільйони нащадків різних народів Африки — *афроамериканці*. Внаслідок змішаних шлюбів з'явилися *метиси* (мал. 180) і *мулати* (мал. 181). Отже,

Мал. 178. Снігове житло-іглу

Подорож у слово

Ескімос у перекладі з однієї з індіанських мов означає *той, що єсть сире м'ясо*. Самі ескімоси вважають цю назву образливою і називають себе *інуїти*, що означає — люди.

Снігове іглу

Снігове житло-іглу, діаметром 7 м і заввишки 3 м, дві людини можуть збудувати за 2 год. Снігові «цеглини» складають у формі купола, потім стіни обливають зсередини водою. Утворюється крижана кірка. Всередині запалюють вогнище, крига потроху тане — і стіни стають непроникними для холоду. Вхід в іглу розташовується нижче підлоги, що дає змогу зберігати тепло, навіть якщо надворі мороз -50°C .

Мал. 179. Інуїти

населення Північної Америки сформувалося з представників усіх трьох основних рас людства.

Розміщується населення на материкові вкрай нерівномірно. Це зумовлено особливостями заселення та природними умовами. Найбільша густота населення — на південні материка і сході, де осідали перші переселенці з Європи. Найменша — у Гренландії, північних і західних пустельних районах, малопридатних для життя. Північну Америку називають «материком міст», оскільки в них живе три чверті її населення.

ПОЛІТИЧНА КАРТА. У Північній Америці розташована одна з найбільш високорозвинених країн світу — *Сполучені Штати Америки*. Високий рівень розвитку господарства має й *Канада*. Решта, здебільшого невеликих за площею, держав належить до країн, що розвиваються. Серед них вирізняється *Мексика*. На островах Карибського моря — численні острівні держави, зокрема *Куба* і *Гаїті*. Там збереглися ще колонії США, Великої Британії, Нідерландів.

Країни Центральної Америки разом з усіма країнами Південної Америки утворюють регіон, який називають *Латинською Америкою*. Населення там розмовляє здебільшого іспанською і португальською мовами, що мають латинське походження.

Мал. 180. Метиска

Мал. 181. Мулатка

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Населення Північної Америки складається з представників різних рас, які заселили материк на різних етапах його історії.
- Корінними жителями материка є індіанці та інуїти, які належать до монголоїдної раси.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які народи є корінними жителями Північної Америки?
2. Народи яких рас належать до прийшлого населення материка?
3. Назвіть чинники, від яких залежить розміщення населення на материкові.
4. Які великі країни розташовані в Північній Америці?

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Ще в I тис. до н. е. майя — корінні жителі Америки — створили високорозвинену державу. Майя славилися своїми досягненнями в астрономії — вміли передбачати сонячні й місячні затемнення, в математиці — створили складну систему обчислень і придумали число нуль, у будівництві — зводили величезні будівлі й міста. Дізнайтеся більше про цивілізацію майя і підгответьте про це коротку інформацію для повідомлення на уроці.

§ 42. ДЕРЖАВИ

- Пригадайте, які великі країни розташовані в Північній Америці.
- Які корінні та прийшли народи живуть на материкову?

США

9,6 млн км²
 316 млн осіб
 Вашингтон

Острів за 24 долари

Колись білі переселенці викупили в індіанців острів, що простягнувся на 21 км, за товари вартістю 24 долари. Нині на острові Манхеттен, який став частиною Нью-Йорка і який перетинається широкою вулицею Бродвеї, здіймаються відомі американські хмарочоси, музей Метрополітен, Центральний парк, зоопарк тощо.

Мал. 182. Манхеттен — один із районів Нью-Йорка

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ АМЕРИКИ. США — друга за площею території країна Північної Америки. Вона займає центральне положення на материкову, на півночі межує з Канадою, на півдні — з Мексикою. США є найбільш розвиненою і передовою державою світу.

Природа країни надзвичайно різноманітна. На заході здіймаються *Кордильєри*, на сході — *Аппалачі*. Ніде у світі не має таких великих рівнинних просторів із сприятливим для життя і господарської діяльності кліматом, як у США. Країна має значні запаси вугілля, нафти, природного газу, залізних, марганцевих, мідних, цинкових руд, а також деревини.

За кількістю населення США посідають третє місце у світі. Більшість населення — це нащадки переселенців з Європи. Великий відсоток афроамериканців — вихідців з Африки. Лише 1 % загальної кількості населення є нащадками корінного населення: індіанці, ескімоси, алеути, гавайці. У країні

живе й багато американців українського походження — близько 1 млн осіб. США порівнюють з казаном, у якому люди різних національностей із різних куточків світу сплавилися в єдину націю — *американці США*. Державною мовою є англійська. Понад 50 % американців живуть в «одноповерховій» Америці — котеджах, розміщених у приміській зоні. Великі міста — *Нью-Йорк*, *Лос-Анджелес*, *Чикаго* та інші — простяглися вздовж узбережжя океанів і на берегах Великих озер.

Різноманітні природні умови, багаті природні ресурси та підприємницький хист перших переселенців сприяли тому, що США за порівняно короткий період стали найпотужнішою державою світу. Це країна з високо розвиненою промисловістю. Провідними галузями є чорна і кольорова металургія (виплавлення сталі, міді, алюмінію, цинку, свинцю). Країна

належить до найбільших світових виробників продукції машинобудування. Національною гордістю американці вважають автомобілебудування (заводи «Шевроле», «Форд», «Крайслер»). США — лідер у виробництві авіаційної (компанія «Бойнг») та ракетно-космічної техніки. Провідними галузями є і виробництво приладів, електронного обладнання, комп’ютерної техніки та розробка комп’ютерних програм («Майкрософт»). Добре розвинені електроенергетика, хімічна, харчова, легка галузі.

Сільське господарство є багатогалузевим і високопродуктивним. Фермерські господарства забезпечують країну продуктами харчування. Вирощують кукурудзу, пшеницю, сою, арахіс, сочевицю, цукрові буряки і цукрову тростину, бавовник. Вражаюті масштаби тваринництва: дуже багато розводять великої рогатої худоби, свиней, овець, птиці. Розвинений морський рибний промисел.

Забезпеченість країни транспортом — автомобільним, залізничним, річковим, авіаційним, трубопровідним — дуже висока.

США мають торговельні зв’язки з багатьма країнами світу, у тому числі й з Україною. У нашу країну, зокрема, вони постачають автомобілі, літаки, машинне устаткування і обладнання, освітлювальні прилади, електротехніку, пластмаси, ліки, а також продукцію сільського господарства. Україна продає в США чавун, сталь, електротехніку, залізничні та трамвайні локомотиви, барвники, фарби, одяг. У США «народилися» й поширилися світом гамбургери, джинси, джазова музика, ковбойські фільми.

Мал. 183. Міст Золоті Ворота — символ міста Сан-Франциско

Голівуд

Голівуд — містечко, розташоване неподалік від Лос-Анджелеса. Воно є центром шоу-індустрії, там зосереджені знамениті американські кіностудії. У 1928 р. Волт Дісней придумав комедне мишена — Міккі Мауса. Відтоді знято чимало мультфільмів про Русалоньку, Білосніжку, рибку Немо тощо. Нині в різних країнах світу кіностудія

Діснея створила парки розваг, найбільший з яких — Діснейленд, у Лос-Анджелесі.

Мал. 184. Діснейленд у Лос-Анджелесі

КАНАДА

10 млн км²
35 млн осіб
Оttawa

КАНАДА. Це друга за площею території країна світу, яка займає більшу частину Північної Америки. Її єдиним сусідом є США.

Природа Канади, як і США, різноманітна: великі рівнини на сході, високі Кордильєри на заході, хвойні й мішані ліси. Суворий клімат арктичних пустель і тундр та багаторічна мерзлота у північних районах перешкоджають господарській діяльності. За кількістю річок і озер Канада тримає першість у світі. Надра багаті на нафту, природний газ, вугілля, чорні та кольорові руди (алюмінієві, мідні, свинцеві, цинкові, срібло й золото).

Населення дуже строкате за національним складом, проте переважають англо- та франкоканадці. Тому в країні дві державні мови — англійська і французька. Корінні жителі — індіанці та ескімоси — становлять незначну частку. Крім цього, живуть німці, італійці, поляки, росіяни, китайці, індійці. Ця країна стала другою батьківщиною й для багатьох українців. Нині україноканадці — найбільша слов'янська група на території Канади (1,2 млн осіб). Канада — одна з найменш населених країн світу. Середня густота населення становить лише 3 особи/км².

Це пояснюється суворими природними умовами на значній частині території. Більшість населення зосереджена на півдні країни. Найбільші міста — *Торонто, Монреаль, Оттава*.

Кленовий символ

Символом Канади є цукровий клен — дерево заввишки 40 м. Кленовий лист зображене на державному прапорі країни. Восени, коли клени червоніють, вони стають окрасою канадських лісів. У березні, роблячи насічки на стовбурах, з них добувають сік, який містить 4 % цукру. З нього виготовляють своє-рідний на смак кленовий сироп.

Щоб зварити 1 л сиропу, потрібно 40 л соку.

Мал. 185. Оттава — столиця Канади

Канада — високорозвинена країна світу. Вона має сучасну багатогалузеву промисловість. Основна галузь — гірни-чодобувна, тому країна посідає провідне місце у світі з продажу мінеральної сировини. Дуже потужною є електроенергетика, яка базується на власних ресурсах нафти, природного газу і вугілля, а також гідроресурсах. Розвинені чорнай кольорова металургія: Канада — найбільший у світі виробник цинку, нікелю, алюмінію, молібдену. Добре розвинена хімічна промисловість. Світового значення набули деревообробна та целюлозно-паперова галузі.

У сільському господарстві переважає тваринництво. Цьому сприяють значні площи природних пасовищ. Розводять велику рогату худобу, свиней, птицю.

Провідне місце в рослинництві належить зерновим: вирощують пшеницю, ячмінь, овес. Добре розвинені хутровий промисел і рибальство. Канада відома як світовий постачальник мороженої риби.

Транспорт Канади — це швидкісні автомагістралі, розгалужена мережа залізниць, водного (річкового й озерного), повітряного шляхів. Потужний морський торговельний флот робить Канаду великою морською державою. Канада має тісні торговельні зв'язки з Україною. У нашу країну вона постачає верстати, електроприлади, автотранспортні засоби, медичні препарати, рибу. Натомість купує в Україні чавун, сталь, металовироби, добрива.

МЕКСИКА. Це третя за площею території країна Північної Америки. Вона розташована на південні материка.

Природа Мексики вельми своєрідна: поширені плоскогір'я, плато, гірські хребти, а низовини займають лише вузькі прибережні смуги. Характерною особливістю є висока сейсмічна активність і численні діючі вулкани. Тому в Мексиці часто трапляються землетруси. На значних територіях панує спекотний і сухий клімат. Надра країни багаті на чорній кольорові руди (мідні, свинцеві, цинкові, олов'яні, вольфрамові, золото, платину). З видобуванням срібла й графіту Мексика є світовим лідером. Нині багато видобувають нафти, природного газу.

Серед населення переважають метиси та індіанці. На відміну від США і Канади, частка європейців невелика. Державна мова — іспанська, проте багато мексиканців розмовляють різними індіанськими мовами. Густота населення в Мексиці висока — понад 55 осіб/км². Відсутність роботи в сільській місцевості змушує людей переїжджати у великі міста. Тому нині більшість населення зосереджена в містах. Найбільші з них — *Мехіко, Гвадалахара, Монтеррей*.

Мексика належить до країн, що розвиваються, проте має достатньо високий рівень розвитку серед країн Латинської Америки. Провідні галузі промисловості: чорна і кольорова металургія, хімічна і нафтохімічна, машинобудування, легка і харчова. На тисячах підприємств збирають автомобілі, комп'ютери, побутову електроніку.

У сільському господарстві переважає рослинництво. Основні культури —

Батьківщина хокею

Саме в Канаді зародився хокей з шайбою. Національна збірна Канади — багаторазовий чемпіон світу з хокею. У Торонто створено зал хокейної слави, де експонуються портрети уславлених хокеїстів. У Канаді неодноразово відбувалися Олімпійські ігри і чемпіонати світу із зимових видів спорту.

МЕКСИКА

2 млн км²
120 млн осіб
Мехіко

Мал. 186. Мехіко — найбільше місто у світі за кількістю населення

Мотузки і канати

Волокно (сизаль)

Плантації агави

Мал. 187. Агава — волокниста рослина

кукурудза, пшениця, соя, бавовник, кава, цукрова тростина. На світовому ринку користуються попитом цитрусові, банани, ананаси, манго, папайя. У Мексиці вирощують агаву, з якої виробляють грубе волокно — сизаль, що йде на виготовлення мотузок, канатів, паперу. Тваринництво має м'ясо-вовняне спрямування. Розводять велику рогату худобу, овець, віслюків, коней, птицю. Розвинене рибальство.

На світовому ринку Мексика продає кольорові метали, нафту і нафтопродукти, автомобілі, бавовну, каву, фрукти й овочі. Зокрема Україні — автомобілі, касові апарати, ліки, парфумерну продукцію. Україна постачає Мексиці чавун, сталь, мінеральні добрива.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- США — високорозвинена країна, яка відіграє провідну роль у світі.
- Канада — високорозвинена країна з великим економічним потенціалом.
- Мексика — країна, що розвивається, розташована в Центральній Америці.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Опишіть географічне положення США.
2. Доведіть, що США — високорозвинена країна світу.
3. На які корисні копалини багата Канада?
4. Які галузі промисловості розвинені в Канаді?
5. Де розташована Мексика? У чому полягають особливості її природи?
6. Які галузі сільського господарства розвинені в Мексиці?

КНИЖКОВА ПОЛІЦЯ

1. Гаврилюк В. С. Природа Північної Америки. — К.: Рад. шк., 1971.
2. Країни і народи: Азія, Африка, Америка, Австралія: Дитяча енциклопедія / Автор-упоряд. Л. О. Багрова. — К.: Школа, 2002.
3. Країни світу: Америка, Австралія, Океанія / Автори-упоряд. В. М. Скляренко та ін. — Харків: Фоліо, 2006.
4. Історія географічних відкриттів: Дослідження материків / Укладач Г. Г. Дюков. — К.: Павлін, 2005.

**ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ**

- 1. Укажіть узбережжя Північної Америки, на якому розташований півострів Каліфорнія.**
 - А східне
 - Б західне
 - В північне
 - Г південне

- 2. Назвіть водойму, у яку впадає Міссісіпі.**
 - А Мексиканська затока
 - Б Великі озера
 - В Тихий океан
 - Г Північний Льодовитий океан

- 3. Укажіть, який чинник порушує широтне простягання природних зон у Північній Америці.**
 - А збільшення кількості сонячної енергії з півночі на південь
 - Б вплив Кордильєр на розподіл вологи на материкову
 - В поширення багаторічної мерзлоти на півночі материка
 - Г вторгнення тропічних циклонів з півдня материка

- 4. Що таке прері?**
 - А північноамериканські савани
 - Б північноамериканські лісостепи
 - В північноамериканські ліси
 - Г північноамериканські пустелі

- 5. Зазначте, хто є корінними жителями Північної Америки.**
 - А англійці
 - Б метиси
 - В афроамериканці
 - Г індіанці

- 6. Установіть відповідність між тектонічними структурами Північної Америки та формами рельєфу, які їм відповідають.**

1 Північноамериканська платформа 2 Канадський щит 3 область герцинської складчастості 4 область альпійської складчастості	А Примексиканска низовина Б Центральні рівнини В Лаврентійська височина Г Аппалачі Д Кордильєри
--	---

- 7. Розташуйте послідовно з півночі на південь столиці північноамериканських країн.**
 - А Гавана
 - Б Вашингтон
 - В Оттава
 - Г Мехіко

- 8. Доведіть, що Аппалачі — старі гори.**
- 9. Який вплив на формування клімату здійснюють Кордильєри?**
- 10. Назвіть великі річки Північної Америки, що належать до басейну Північного Льодовитого океану.**
- 11. Які раси і народи формують населення Північної Америки?**
- 12. Назвіть найбільші за площею країни Північної Америки.**
- 13. Які галузі господарства розвинені у США?**
- 14. Поясніть, чому в Канаді дві державні мови.**
- 15. Які галузі сільського господарства розвинені в Мексиці?**

Тема 6

ЄВРАЗІЯ

Площа — 53,4 млн км²
Населення — 4,9 млрд осіб
Середня висота:
Європа — 300 м, Азія — 950 м
Найвища точка над р. м. —
г. Джомолунгма (8850 м)

§ 43. ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. ДОСЛІДЖЕННЯ МАТЕРИКА

- Пригадайте, які частини світу розрізняють у Євразії.
- Зіставте розміри Євразії з розмірами інших материків.

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Євразія — це материк, на якому ми живемо. Вона є найбільшим континентом нашої планети. Її площа становить майже третину площі суходолу Землі. Євразія — єдиний материк, що омивається усіма океанами. Значна протяжність з півночі на південь (8500 км) зумовила розташування її в усіх географічних поясах Північної півкулі. Ще більшою є протяжність із заходу на схід — 16 000 км. Цим пояснюються надзвичайна різноманітність природних умов. Крайні точки Євразії: на півночі — мис Челюскин, південна — мис Піай, західна — мис Рока, східна — мис Дежньова.

Ви вже знаєте, що у Євразії розрізняють дві частини світу — *Європу* та *Азію*. Уявлення про них як різні частини світу склалося в давнину, значно раніше, ніж люди дізналися про справжні розміри всього материка. Тому такий поділ є не географічним, а лише історичним. Межу між Європою та Азією проводять умовно по таких об'єктах: східне підніжжя Уральських гір — річка Емба — північне узбережжя Каспійського моря — Кумо-Маницька западина — Азовське і Чорне моря — протоки Босфор і Дарданелли. Азіатська частина материка значно більша за площею, ніж європейська, яка

видається лише великим півостровом Азії. Внутрішні райони Азії надто віддалені від морів, як ніде на земній кулі (більш як на 1500 км). Натомість у Європі відстані до морського узбережжя не перевищують 600 км.

Подорож у слово

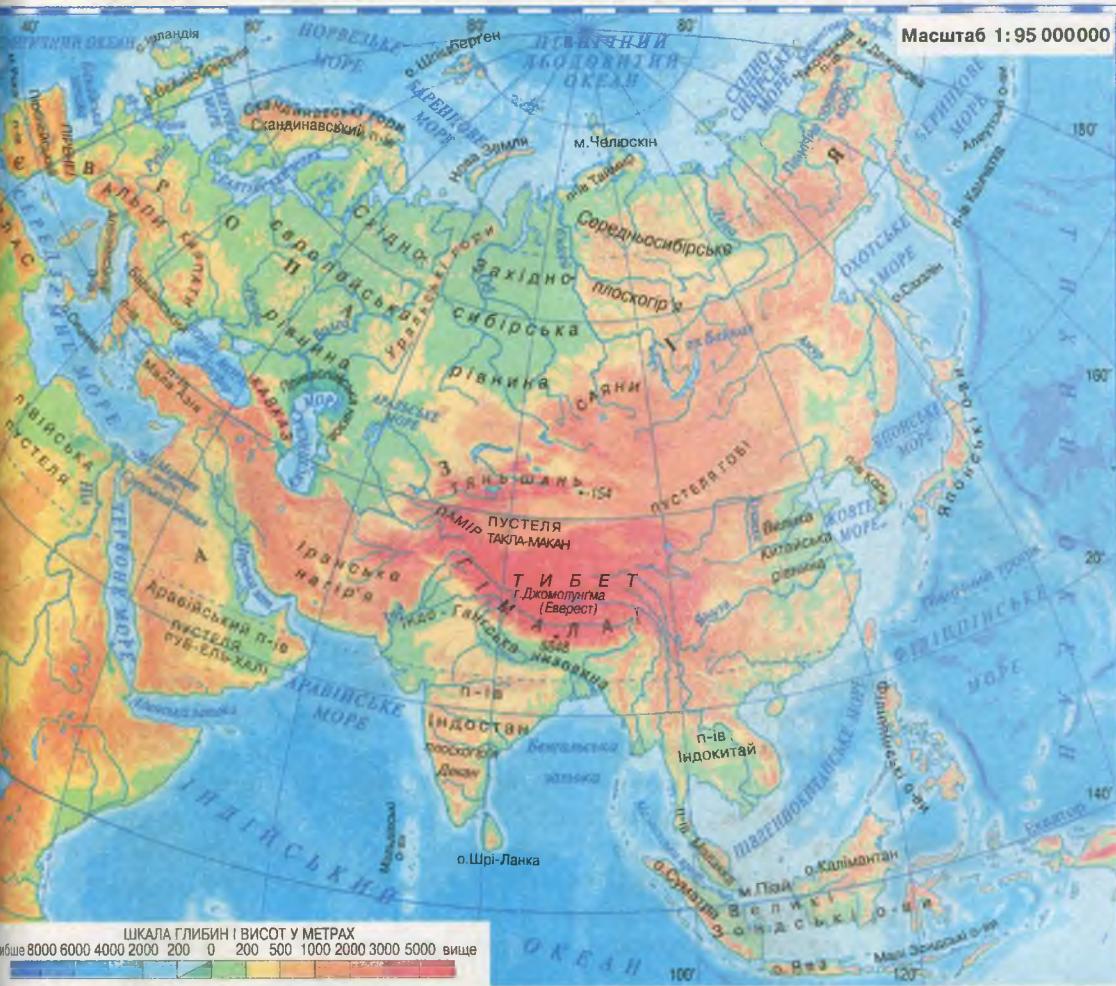
Назва **Європа** походить від фінікійського слова *ереб* — захід, **Азія** — від ассирійського слова *асу* — схід.

Найвужчою протокою

у світі є Босфор — ширина у найвужчому місці лише 700 м (довжина 30 км). Через Босфор збудовані мости, які сполучають Європу з Азією.

Близьким сусідом Євразії є Африка. Їх розділяють лише вузькі смуги води — Гібралтарська протока, Суецький канал і Червоне море. Від Північної Америки Євразію відокремлює вузька Берингова протока, а від інших материків її відділяють значні простори океанів.

Масштаб 1:95 000 000

1. Усі крайні точки Євразії лежать на півостроях. Назвіть ці півострови.
2. Які водні об'єкти відокремлюють Євразію від Африки і Північної Америки?
3. Назвіть внутрішні моря, що глибоко вдаються в суходіл.
4. Які великі острови лежать біля берегів материка?
5. Назвіть великі півострови Азії.
6. Назвіть великі об'єкти берегової лінії на півдні Євразії.

РОБОТА З КАРТОЮ

БЕРЕГОВАЛНІЯ. Береги Євразії сильно розчленовані. На заході моря Атлантичного океану глибоко вдаються в суходіл. Серед них внутрішні: *Балтійське, Середземне, Чорне, Азовське*. *Північне море* є окраїнним. Моря відокремлюють *Скандинавський, Піренейський, Апеннінський, Балканський півострови*. Глибоко врізується в материк велика затока — *Біскайська*. Поблизу узбережжя лежать острови *Ірландія, Великобританія* (відокремлений від материка протокою *Ла-Манш*).

Окраїнні моря Північного Льодовитого океану такі, як *Баренцове* та *Східносибірське*, неглибоко вдаються в сухо-

Мал. 188.
Фізична карта
Євразії

Загальна протяжність берегової лінії Євразії — близько 100 тис. км, з них на Європу припадає 38 %. Європа є **найбільш розчленованою частиною світу** — острови і півострови займають третину її площини.

Семен Дежньов
(бл. 1605—1673)

Вітус Беринг
(1681—1741)

Петро Семенов-
Тян-Шанський
(1827—1914)

діл. Найбільші півострови на півночі Євразії — *Таймир* і *Чукотський*. На деякій відстані від узбережжя розкидані численні острови й архіпелаги — *Нова Земля*, *Шпіцберген*.

Сильно розчленовані береги Євразії і на сході. Окраїнні моря *Берингове*, *Японське*, *Жовте*, *Південнокитайське*

відокремлені від Тихого океану півостровами (*Камчатка*, *Корея*) і ланцюгами островів (*Сахалін*, *Японські*). Біля південно-східних берегів материка лежать *Філіппінські*, *Великі Зондські* (*Калімантан*, *Суматра*, *Ява*) острови.

На півдні Євразії своїми розмірами виділяються *півострови Аравійський*, *Індостан*, *Індокитай*, *Малакка*. Глибоко вдаються в материк великі затоки (*Бенгальська*, *Перська*) та окраїнне *Аравійське море*.

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ОСВОЄННЯ МАТЕРИКА. Географічні відомості про середземноморське узбережжя Європи узагальнili й донесли до наших днів стародавні греки. Відомий вам історик *Геродот*, який жив у V ст. до н. е., у своїх працях описав усі відомі в ті часи землі. Давні греки зробили багато відкриттів на півдні Європи, плавали по Чорному морю, у тому числі й до берегів України, на теренах якої на той час була держава *Скіфія*.

Через суворі природні умови північні райони Азії — Сибір, Далекий Схід, Камчатка — тривалий час залишалися недослідженими. З XVI ст. величезні простори від Уральських гір до Тихого океану пройшли росіяни-землерохідці. Їх походи й відкриття були пов’язані з пошуками місць, багатих на хутрового звіра, а пізніше — з пошуками корисних копалин.

Семену Дежньову вдалося досягти найвіддаленішого краю сибірської землі — східного мису Азії, названого пізніше його ім’ям. Він з’ясував, що Азія й Північна Америка розділені протокою. У XVIII ст. для дослідження берегів Північного Льодовитого і Тихого океанів було споряджено Велику Північну експедицію. Під керівництвом *Вітуса Беринга* в ній взяли участь сотні дослідників. До XIX ст. росіяни обстежили величезні території Північної і Північно-Східної Азії.

Перші відомості про Центральну І Південну Азію європейці, як ви пам’ятаєте, отримали у XIII ст. завдяки мандрівкам італійського купця *Марко Поло*, а згодом від арабського мандрівника із Марокко *Ібн Баттути*.

Усебічно ж вивчати важкодоступну, з високими горами і безводними пустелями Центральну Азію почали тільки в XIX ст. Навіть далеку Австралію в ті часи знали краще.

Російський мандрівник і географ *Петро Семенов-Тян-Шанський* здійснив дві подорожі величезною гірською системою Азії *Тянь-Шань*. Він склав схему її рельєфу і вертикальної поясності, відкрив гірські льодовики, дослідив високогірне озеро *Іссик-Куль*. Як визнання наукових заслуг учений здобув право називатися Тян-Шанським.

Географ *Микола Пржевальський* здійснив кілька експедицій у 1867–1885 рр. у Центральну Азію, де дослідив величезну територію. Він першим описав і наніс на карту гірські хребти, нагір'я Тибет, пустелі, озера, витоки великих азіатських річок *Хуанхе* і *Янцзи*. Під час подорожей учений проводив метеорологічні спостереження, зібрав багаті гербарії рослин і колекції гірських порід. Він описав нові види тварин, зокрема: дикого азіатського верблюда, дикого коня, відомого як кінь Пржевальського. Усе побачене учений описав у своїх працях, де особливо докладно змалював місцеве населення та його побут.

Микола
Пржевальський
(1839–1888)

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Євразія — найбільший материк Землі, який омивається усіма океанами.
- Материк має велику протяжність з півночі на південь та із заходу на схід.
- Берегова лінія Євразії сильно розчленована.
- Географічні відомості про Європу були узагальнені й донесені до наших днів стародавніми греками.
- Усебічно північні та східні райони Азії з XVI ст. досліджували Семен Дежньов, Вітус Беринг; важкодоступну Центральну Азію в XIX ст. — Петро Семенов-Тян-Шанський, Микола Пржевальський.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Зіставте розташування Євразії та Північної Америки. Що є спільного й відмінного в їх географічному положенні?
2. Які материки є найближчими сусідами Євразії? Від яких материків вона значно віддалена?
3. Де проходить межа між Європою і Азією?
4. Чому великі простори Азії тривалий час залишалися недослідженими?
5. Які дослідження і де проводив Петро Семенов-Тян-Шанський?
6. Який внесок у дослідження Азії зробив Микола Пржевальський?
7. Знайдіть на карті об'єкти, названі на честь дослідників Євразії.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 10 (Початок. Продовження див. на с. 206)

Тема: Позначення на контурній карті географічних об'єктів Євразії

1. На контурній карті позначте і підпишіть назви крайніх точок Євразії.
2. Підпишіть назви морів, заток, проток, півостровів, островів, назви яких зафіксовані в параграфі.

§ 44. ТЕКТОНІЧНА БУДОВА І РЕЛЬЄФ

- Пригадайте, які сейсмічні пояси утворилися в межах Євразії та її околиць.
- Які вам відомі рівнини та гори, розташовані в Євразії?

ТЕКТОНІЧНА БУДОВА. Як і Північна Америка, Євразія мільйони років тому була частиною прадавнього *материка Лавразії*. З-поміж інших континентів земної кулі вона вирізняється надзвичайно складною будовою земної кори. Це результат тривалої і складної геологічної історії розвитку.

Гіантська за своїми розмірами Євразія займає не тільки всю *Євразійську літосферну плиту*, а й частину *Іndo-Австралійської* (мал. 191). Уздовж ліній їх зіткнення земна кора зім'ята у складки — там утворився *Альпійсько-Гімалайський складчастий пояс*. Тому гори, приурочені до цього поясу, виникли не на окраїнах уздовж узбережжя, як на інших материках, а у внутрішніх і південних частинах Євразії. Східне узбережжя материка обрамлюється іншим *складчастим поясом* — *Тихоокеанським*, що утворився на стику з Тихоокеанською літосферною плитою.

Складчасті пояси — це сейсмічні зони, де відбуваються активні рухи земної кори, землетруси і виверження вулканів. Найбільшими діючими вулканами у Європі в межах *Середземноморсько-Азіатського сейсмічного поясу* є Гекла і Везувій. Діючі вулкани Азії належать до *Тихоокеанського сейсмічного поясу* — Ключевська Сопка, Фудзіяма та ін.

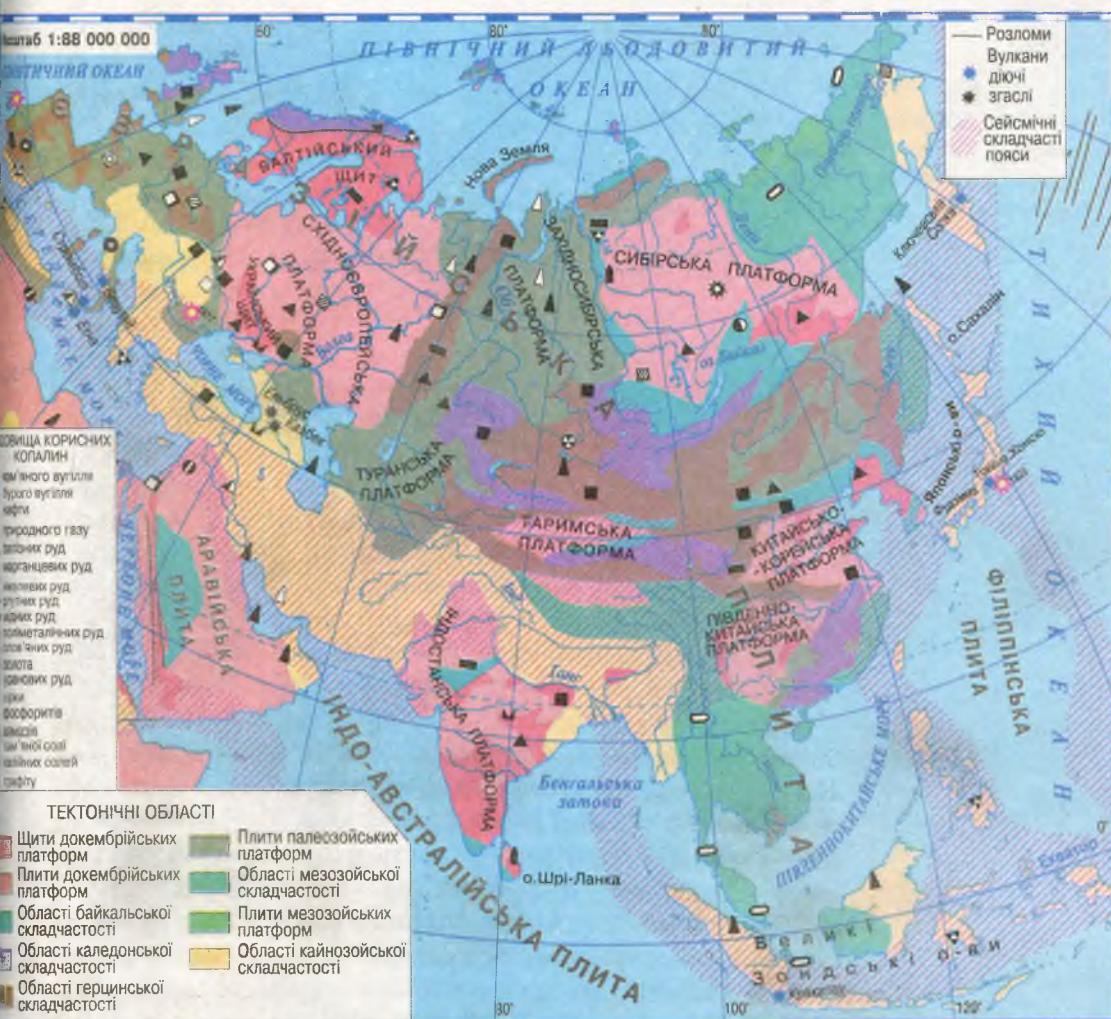
Різні за віком складчасті області з'єднують давні до-кембрійські (*Східноєвропейська, Сибірська* та ін.) й молоді (*Західносибірська, Туранська*) платформи, що лежать в основі Євразії. Платформи є відносно стійкими ділянками земної кори, проте й вони зазнають повільних вертикальних рухів.

Мал. 189. Везувій — один із найбільших діючих вулканів Європи

Мал. 190. Ключевська Сопка — найвищий діючий вулкан Євразії

1. На яких літосферних плитах лежить Євразія?

2. Назвіть давні докембрійські й молоді за віком платформи, що лежать в основі материка.

3. Які щити виникли на Східоєвропейській платформі?

4. Де сформувалися області кайнозойської складчастості?

5. У яких районах Євразії пролягли сейсмічні пояси? Назвіть діючі вулкани в їх межах.

6. Які корисні копалини утворилися на платформах? Яке вони мають походження?

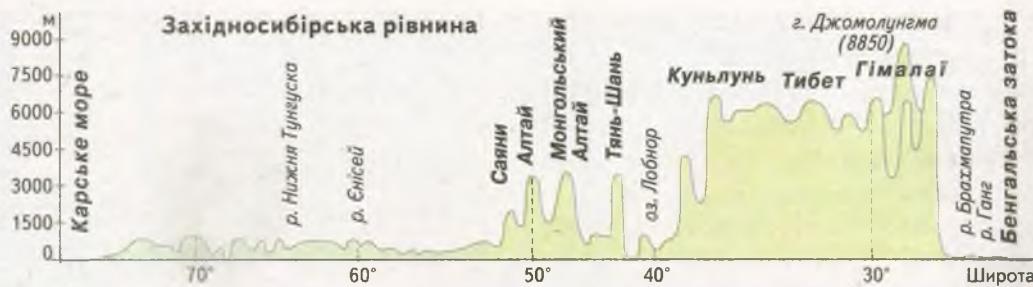
7. Де зосереджені корисні копалини магматичного і метаморфічного походження?

РОБОТА З КАРТОЮ

У Євразії, як і в Північній Америці, в давнину було зледеніння. Льодовик із Скандинавського півострова насувався на південний. Його язики сягали навіть території України. Розтанув льодовик лише 14 тис. років тому.

Мал. 191.

Будова земної кори Євразії

Мал. 192. Профіль Євразії (по 90° сх. д.)

Найнижче місце на суходолі Землі — западина Мертвого моря, абсолютна відмітка якої становить –397 м. Вона є продовженням рифтів-роздломів Східної Африки.

РЕЛЬЄФ. Складна геологічна будова материка позначилася на його рельєфі. Порівняно з іншими материками поверхня Євразії дуже контрастна — від найвищих на Землі гір і нагір'їв (*Гімалаї, Тибет*) до найглибшої западини суходолу (*улоговина Мертвого моря*). В Євразії рівнини і гори займають приблизно однакову площину.

Рівнини, як ви вже знаєте, лежать на платформах. У Євразії вони мають величезні розміри і простягаються на тисячі кілометрів. Так, *Східноєвропейська рівнина*, що лежить на Східноєвропейській платформі, є однією з найбільших у світі. Її рельєф складний: височини чергуються з низовинами (*Прикаспійська*, наприклад, лежить нижче рівня моря на 28 м). На рельєфі північної частини рівнини позначилася діяльність давнього льодовика. Він згладив скельні виступи, приніс численні валуни та залишив відклади подрібнених гірських порід. На півночі Євразії, на молодій Західносибірській платформі лежить *Західносибірська рівнина*. Її поверхня має увігнуту, ніби блюдце, форму. Тому рівнина дуже заболочена. *Середньосибірське плоскогір'я*, що сформувалося на Сибірській платформі, є високою рівниною, на поверхні

Мал. 193. Західносибірська рівнина

Мал. 194. Середньосибірське плоскогір'я

якої потоки лави давніх вулканічних вивержень утворили ступінчасті плато.

На півдні материка, на Китайсько-Корейській платформі, лежить Велика Китайська рівнина, а на Індостанській — плоскогір'я Декан, покриті базальтовими лавами давніх вулканічних вивержень. Низовини Іndo-Гангська та Месопотамська складені наносами річок, потужність яких подекуди сягає тисячі метрів.

Гори Євразії сформувалися в різні епохи горотворення, тому різняться між собою висотою і формою поверхні. Через весь материк із заходу на схід простягається найдовший на планеті пояс молодих складчастих гір: Піренеї, Альпи, Апенніни, Карпати, Кримські, Кавказ, Гімалаї, нагір'я Тибет. Вони утворилися в останню, що була на Землі, альпійську епоху горотворення, тому, як правило, високі й могутні, з крутими схилами і гострими вершинами-піками.

Альпи — найбільша і найвища гірська система Європи. Їх гострі гребені здіймаються на висоту понад 4000 м (найвища вершина г. *Монблан*, 4807 м). *Піренеї* кількома паралельними високими хребтами із засніженими вершинами височать на Піренейському півострові. Середньовисокі *Апенніни* перетинають весь Апеннінський півострів. *Карпати* — також середньовисокі гори. Вони складені не надто стійкими до руйнування породами (піщаники, глинисті сланці, вапняки), тому їх вершини мають округлі обриси, а схили розчленовані річковими долинами.

Кавказькі гори розміщуються між Чорним і Каспійським морями. Серед їх хребтів височать конуси згаслих вулканів. Величній недоступній *Гімалаї* — найвища гірська система земної кулі. Найвищою їх вершиною, як ви вже знаєте, є гора *Джомолунгма*, що засніженою пірамідою здіймається на 8850 м. *Нагір'я Тибет* — це поєднання високих плоских рівнин (заввишки 5000 м) і дуже високих (до 7000 м) гірських хребтів. Воно піднімалося разом з Гімалаями і досягло рекордної для нагір'я висоти.

Подорож у слово

Назви гір у перекладі з різних мов мають приблизно однакове значення. Зіставте: **Альпи** — Високі гори, **Тянь-Шань** — Небесні гори, **Піренеї** — Вершина, **Карпати** — Скеля, **Урал** — Височина, **Кавказ** — Біlosніжна гора, **Гімалаї** — Оселя снігів.

Мал. 195. Альпи

Гори ростуть

Підняття складчастих гір Євразії триває досі. Альпи протягом року підвищуються на 1 мм, Карпати, Гімалаї — на 10 мм. Це свідчить про їх молодий вік і незавершене формування.

Подорож у слово

Найвищу гору планети — вершину Гімалаїв, що розташована на межі Непалу і Китаю, непальці називають **Сагарматха** — Володар неба, а тибетці — **Джомолунгма** — Богиня-мати світу. Цікаво, що місцеве населення обожнювало вершину, навіть не знаючи, що вона найвища на Землі. Про це дізналися тільки в 1852 р., коли працівники топографічної служби Індії визначили її висоту. Вони дали їй назву **Еверест** на честь Джорджа Евереста, який керував цим відомством.

Мал. 196. Гімалаї — найвищі гори Землі

Старі гори, приурочені до областей давньої складчастості, збереглися гірше. Зазвичай вони невисокі, з округлими вершинами. Так, плосковерхі середньовисокі *Скандинавські гори* дуже зруйновані. *Уральські гори*, що довгим поясом простяглися з півночі на південь, також зруйновані, а тому низькі. Гори *Тянь-Шань* за віком теж стари і з плином часу руйнувалися. Проте під час наступних горотворень вони знову зазнали підняття. Тому нині вони дуже високі, їх схили круті, а вершини плоскі. Такі гори називають *відродженими*.

КОРИСНІ КОПАЛИНИ. Складна геологічна будова материка зумовила значну різноманітність його корисних копалин. На величезній території Євразії є всі їх види, які існують у природі. Проте розташовані вони нерівномірно (мал. 191). У цьому простежується така сама закономірність, як і на інших материках, — зв'язок з геологічною будовою та умовами формування рельєфу. Так, родовища руд пов'язані з магматичними породами, тому розміщуються у місцях виходу цих

Мал. 197. Уральські гори

Мал. 198. Тянь-Шань

порід на земну поверхню (на щитах). На руди різних металів багаті й гори.

Поклади вугілля, що пов'язані з осадовим чохлом платформ, залягають на рівнинах. Найбільші у світі родовища нафти і природного газу утворилися як в осадовому чохлі платформ (Західносибірська платформа), так і на шельфі морів (Північне, Каспійське моря, Перська затока).

Мал. 199. Видобування мідної руди (Казахстан)

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- В основі Євразії лежить не одна, а кілька давніх і молодих платформ, що сполучені різними за геологічним віком складчастими областями.
- Рельєф Євразії різноманітний і контрастний — найвищі у світі гори, найглибші западини, найбільші рівнини.
- На величезній території Євразії є всі відомі види корисних копалин.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Наведіть приклади відповідності рівнин давнім або молодим платформам. Які карти для цього вам знадобляться?
2. Де в Євразії, з геологічного погляду, утворилися складчасті пояси?
3. Які гори здіймаються в межах Альпійсько-Гімалайського складчастого поясу? Які вони за віком і висотою?
4. Які гори Євразії розташовані за межами поясу молодих складчастих гір.
5. У яких районах Євразії було давнє зледеніння? Як це позначилося на формуванні рельєфу?
6. На території Євразії виникло найбільше гірських систем. Користуючись фізичною картою, назвіть гори Європи та Азії, які не згадані в параграфі.
7. Пригадайте, як діють на земну поверхню внутрішні і зовнішні сили Землі. Поміркуйте, що відбуватиметься, якщо земна кора в горах не буде підніматися.

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Знайдіть в Інтернеті інформацію про гори, в яких ви побували або хотіли б це зробити. Підготуйте невелику презентацію, вказавши такі особливості гір:

- а) назва, у якій частині материка розташовані, у якому напрямку простягаються;
 - б) які середні висоти, як називається найвища вершина та яка її висота, яку форму мають вершини (гострі, округлі, пласкі чи ін.);
 - в) у яку епоху горотворення утворилися й до яких за віком належать (скористайтеся тематичною картою);
 - г) які мають туристичні принади (гірськолижні курорти, пішохідні маршрути, мальовничі озера чи скелі тощо).
- Доберіть зі свого фотоархіву або Інтернету ілюстрації.

§ 45. КЛІМАТ

- Пригадайте, які особливості мають мусони.
- Як змінюється кількість сонячної енергії, яку отримує поверхня, з просуванням від екватора на північ?

КЛІМАТОТВІРНІ ЧИННИКИ. Різноманітність кліматичних умов Євразії пов'язана з розмірами материка. На півночі й південні, в його західній, центральній та східній частинах кліматичні умови помітно різняться між собою. Це зумовлено особливостями дії основних кліматотвірних чинників.

Кількість сонячної енергії, що її одержує земна поверхня, зменшується від екватора до полюсів. Через значну протяжність Євразії із півночі на південь, північні райони отримують утричі менше сонячної енергії, ніж південні. Це

зумовлює значні відмінності в розподілі температури повітря. Наприклад, якщо середня температура січня на арктических островах становить -30°C , то на Аравійському півострові вона дорівнює $+25^{\circ}\text{C}$ (мал. 202).

Циркуляцію повітряних мас визначають пануючі повітряні маси і вітри. Оскільки величезна територія Євразії простяглася в усіх кліматичних поясах Північної півкулі, то її кліматичні умови формуються під впливом *арктических* (холодні й сухі), *помірних* (морські й континентальні), *тропічних* (жаркі й сухі), *екваторіальних* (жаркі й вологі) *повітряних мас*.

Над більшою частиною материка, яка лежить у помірному кліматичному

Найнижчі температури повітря (до -72°C) були

зареєстровані в населеному пункті Оймякон (Росія), що на північному сході Євразії. Його називають «полюсом холоду» Північної півкулі.

Мал. 200. Оймякон — «полюс холоду» Північної півкулі

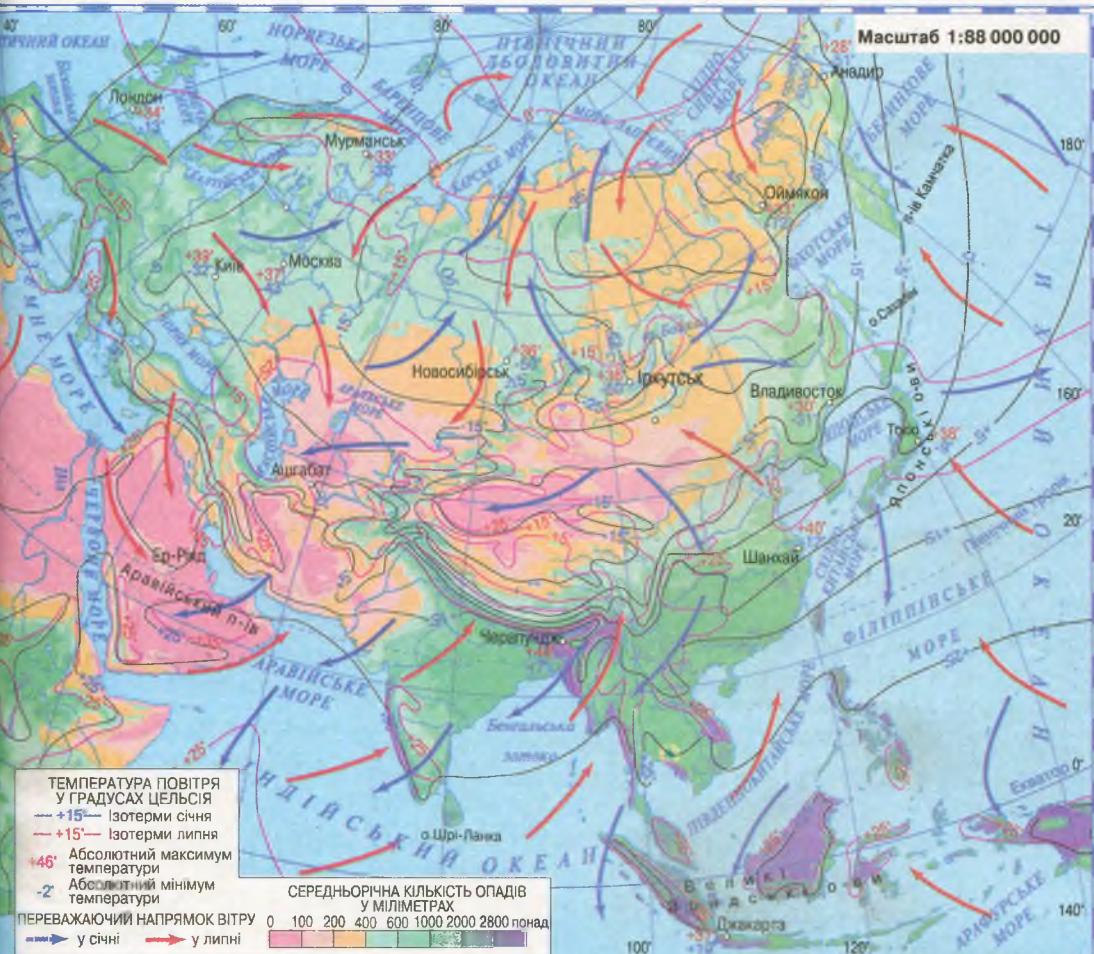

Найвологіше місце

на Землі розташоване в селищі Чера-пунджі біля південно-східного підніжжя Гімалаїв. У середньому там щороку випадає близько 12 000 мм опадів, а максимальна кількість, яка була зареєстрована, становила понад 23 000 мм на рік.

Мал. 201. Мусонні дощі в Черапунджі

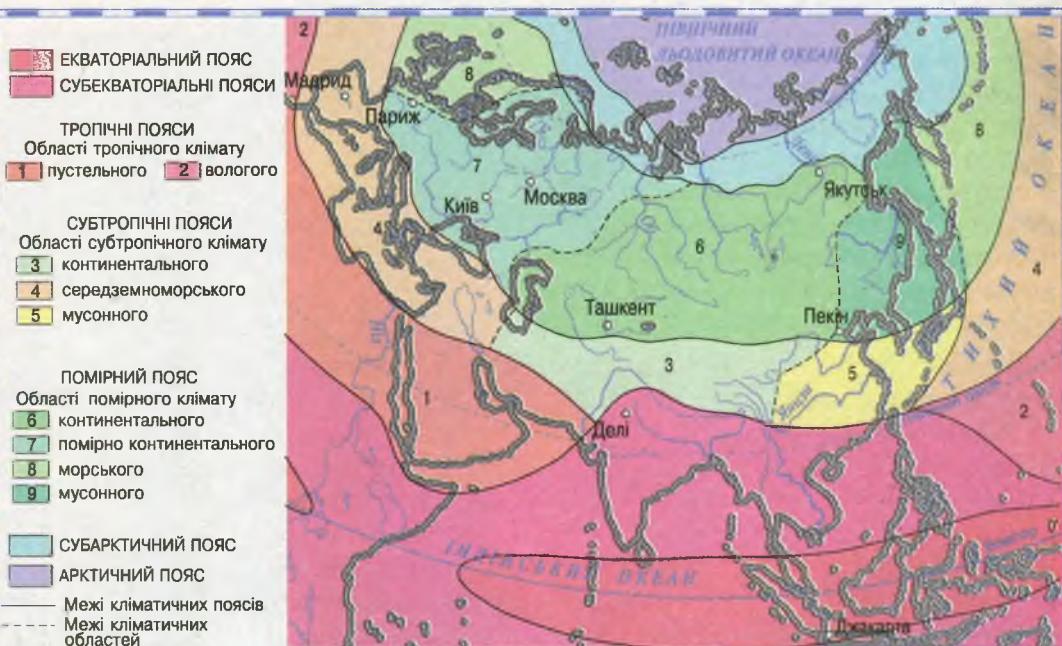

1. Де спостерігаються найнижчі температури повітря?
2. Установіть, як змінюються температури повітря взимку і влітку на території материка у напрямку з півдня на північ.
3. Де на території Євразії випадає найменша кількість опадів?
4. Які райони отримують найбільшу кількість опадів?
5. Під впливом яких вітрів перебуває Європа?
6. Які вітри панують у східних прибережних районах материка?

РОБОТА З КАРТОЮ

поясі, дмуть **західні вітри**. Вони переносять морські вологі повітряні маси, що сформувалися над Атлантичним океаном, далі на континент. Із просуванням на схід, углиб Євразії, відбувається їх трансформація (перетворення, зміна властивостей): із вологих вони перетворюються на сухі, з теплих узимку — на холодні, з прохолодних улітку — на жаркі.

Мал. 202.
Кліматична карта
Євразії

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Назвіть кліматичні пояси, в межах яких лежить Євразія.
2. Який із кліматичних поясів Євразії охоплює найбільшу площину?
3. Назвіть кліматичні області, що сформувалися в межах помірного кліматичного поясу.
4. У чому полягають особливості простягання тропічного кліматичного поясу?
5. Назвіть кліматичні пояси, що охоплюють лише острівні території.

Мал. 203.
Кліматичні пояси
Євразії

На півдні й сході Євразії дмуть **мусони** — сезонні вітри, що виникають унаслідок різниці в температурі повітря над океаном і суходолом. Узимку мусон дме із суходолу в бік океану, він формує малохмарну, суху погоду. Літній мусон дме з океану на суходіл, тоді, навпаки, встановлюється хмарна й волога погода (мал. 203). Він приносить на материк грози, штормові вітри і велику кількість опадів. Тож найбільша їх кількість — понад 1000 мм на рік — випадає на південному сході материка. Євразія перебуває під дією циклонів і антициклонів.

Підстильна поверхня, як ви вже знаєте, впливає на властивості повітряних мас та їх переміщення. Повітряні маси, що формуються над Атлантичним або Тихим океаном, насичуються вологою і приносять на материк опади. Атлантичні повітряні маси, які утворюються над теплою **Північноатлантичною течією**, теплі й обігрівають узимку прибережні райони Європи. Тихоокеанські повітряні маси, що формуються

над холодною Курильською течією, навпаки, охолоджують прибережні райони Азії.

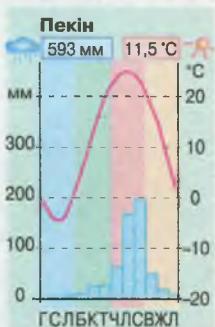
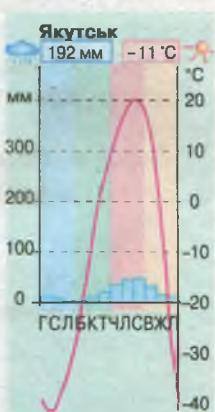
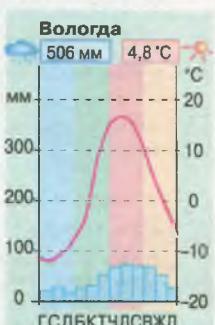
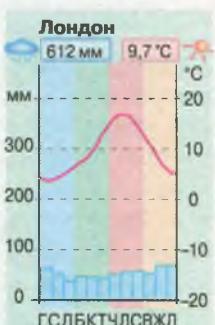
Вплив рельєфу на переміщення повітряних мас також значний. *Гори Альпи, Кавказькі, Гімалаї*, які простягаються в широтному напрямку, не дають змоги проникати на південь холодним повітряним масам. Окрім цього, на їх навітряних схилах випадає дуже багато опадів. Так, біля південно-східного підніжжя Гімалаїв, які перетинають шлях мусонам, що дмуть з океану, — найвологіше місце на земній кулі.

КЛІМАТИЧНІ ПОЯСИ І ТИПИ КЛІМАТУ. Євразія лежить у межах усіх кліматичних поясів Північної півкулі — від арктичного до екваторіального.

Арктичний кліматичний пояс охоплює острови Північного Льодовитого океану і північне узбережжя Азії. Цілорічно там панують холодні й сухі *арктичні повітряні маси*. Вони зумовлюють низькі температури повітря протягом усього року, тому зима сувора, а літо холодне. Кількість опадів невелика — 250 мм на рік. У *субарктичному кліматичному поясі* лежить вузька смуга на півночі материка. Узимку з північно-східними вітрами сюди надходять *арктичні повітряні маси*, а влітку західні вітри приносять *помірні повітряні маси*. Зима холодна, особливо в Азії, де спостерігаються найнижчі температури в усій Північній півкулі. Літо тепліше, ніж в арктичному поясі.

Помірний кліматичний пояс поширений на величезних просторах Євразії. Протягом року там формуються *помірні повітряні маси*. Через значну протяжність поясу і панування західних вітрів добре простежується зміна типів клімату із заходу на схід. Тому в межах цього поясу розрізняють чотири кліматичні області. На заході, завдяки *морським повітряним масам* з Атлантичного океану, зима м'яка, з середньою температурою повітря вищою за 0°C , а влітку — від $+10^{\circ}\text{C}$ до $+18^{\circ}\text{C}$. Опадів випадає понад 1000 мм на рік. Узимку часто буває мряка, довго тримаються тумани, а влітку погода хмарна, похмура. Це *область морського помірного клімату*.

Далі на схід, аж до Уральських гір, формується *область помірно континентального клімату*. Там вплив Атлантики поступово слабшає. Зима — холодна і морозна, літо — тепло. Погода нестійка, взимку бувають відлиги, а влітку часто йдуть дощі. За Уралом, у Центральній Азії, панують *континентальні помірні повітряні маси*. Узимку вихолоджена земля поверхня охолоджує повітря до -50°C , а влітку, навпаки, — нагріває до високих температур. Атлантичні повітряні маси опадів сюди майже не доносять. Тому взимку снігу мало, і земля промерзає на значну глибину. Так формується *континентальний помірний тип клімату*. На сході поясу *клімат*

Кліматичні діаграмами

Ми втрачаємо зimu

Зима 2007 року видалася найтеплішою за останні 500 років. В Європі у грудні так і не випав сніг. У цей час у Великій Британії почали квітнути троянди, а в Україні в Криму з'явилися весняні квіти — проліски й підсніжники. Зима не настала і в січні. В Карпатах бурі ведмеді «забули» про зимову сплячку і були активними. Причина таких аномалій — глобальне потепління клімату.

помірний мусонний з сухою холодною зимиою і вологим теплим літом.

Субтропічний кліматичний пояс поширений від Південної Європи до Східної Азії. У ньому, як і в помірному поясі, спостерігається зміна кліматичних умов із заходу на схід. На півдні Європи **клімат субтропічний середземноморського типу**. Узимку там відчувається вплив вологих атлантических повітряних мас: досить тепло (температура вища за 0 °C) і йдуть дощі. Улітку з приходом *тропічних мас* встановлюється суха спекотна

погода. Вологість повітря зменшується з просуванням на схід, і в центральній частині поясу клімат вже **субтропічний континентальний**. Зима там достатньо холодна, а літо спекотне. Опадів мало. Вітер здіймає в повітря пил і пісок. Узимку на Тихоокеанське узбережжя із внутрішніх районів материка надходить холодне сухе континентальне повітря, і температура може знижуватися до 0 °C. Улітку насичені вологовою повітряні маси з океану утворюють щільну хмарність, і рясні дощі ллють безперестанку. Річки переповнюються водою й виходять з берегів. Це ознаки **субтропічного мусонного клімату**.

Тропічний кліматичний пояс в Євразії не простягається суцільною смugoю. Він охоплює лише західну частину Південної Азії. Там виникло єдине місце на Землі, де поряд лежать два переходні пояси:

Мал. 204. Тайфун

Мал. 205. Руйнівні наслідки дії тайфуну

субтропічний і субекваторіальний. У тропічному поясі, де цілорічно панує сухе *тропічне континентальне повітря*, хмари майже не утворюються. Наслідками цього є високі температури повітря і мізерна кількість опадів (до 100 мм на рік). Улітку і восени над Тихим океаном зароджуються **тайфуни** (від китайського «тай фунг» — великий вітер) — тропічні циклони ураганої сили. Вони спричиняють зливи, повені та великі руйнування.

Субекваторіальний кліматичний пояс охоплює південні райони Азії. У зимку туди надходять *тропічні повітряні маси*, влітку — *екваторіальні*. Тому клімат постійно спекотний і перемінно-вологий.

Екваторіальний кліматичний пояс охоплює лише півострови й острови на південні материка. Жаркі й вологі *екваторіальні повітряні маси* зумовлюють високі температури повітря та рясні дощі впродовж усього року.

Євразія лежить у тих самих кліматичних поясах, що й Північна Америка. Проте на формування її клімату значно більше впливають мусони.

Грозовий пояс

Полюсом грози на Землі вважають містечко Бушензорге, що на острові Ява. У середньому там буває 322 грозові дні, а сильні грози трапляються 800 разів на рік.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Клімат Євразії, який дуже різничається на півночі й півдні, у західній, центральній та східній частинах материка, формується під дією основних кліматотворчих чинників: кількості сонячної енергії, циркуляції повітряних мас і підстильної поверхні.
- Євразія лежить в усіх кліматичних поясах Північної півкулі, у межах яких сформувалися різні типи клімату.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

- Поясніть, як географічна широта впливає на формування клімату.
- Як змінюється клімат у помірному кліматичному поясі з віддаленістю від Атлантичного океану?
- Як на клімат Євразії впливає рельєф?
- Як на формування клімату впливають океанічні течії? Наведіть приклади.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 11

Тема: **Визначення типів клімату в межах помірного кліматичного поясу Євразії за допомогою кліматичних діаграм**

- Проаналізуйте кліматичну карту Євразії (с. 197) та кліматичні діаграми міст (с. 199). Які кліматичні області характеризують діаграмами?
- Виявіть, у чому полягають відмінності кліматичних областей помірного поясу.
- Поясніть причини зміни клімату в межах одного кліматичного поясу.

§ 46. ВОДИ СУХОДОЛУ

- Пригадайте, як відбувається живлення річок.
- Які бувають льодовики?

Євразія багата на води суходолу, але розташовані вони вкрай нерівномірно. Причиною цього є значні відмінності в кліматі та рельєфі окремих районів материка.

РІЧКИ. Жоден материк Землі не може зрівнятися з Євразією за кількістю великих річок. Свої води вони несуть до всіх чотирьох океанів планети.

Найбільші річки *басейну Атлантичного океану* — *Дунай, Рейн, Дніпро*. Вони мають мішане живлення: талими сніговими і льодовиковими, дощовими та підземними водами. *Рейн* бере початок в Альпах і впадає в Північне море. У верхів'ях має вузьку глибоку долину і швидку бурхливу течію. А з виходом на рівнину набуває спокійного рівнинного характеру.

Рейн — важливий транспортний шлях Західної Європи. Через забруднення води його називали «стічною канавою Європи». *Дунай* — друга за довжиною річка Європи після Волги. Бере початок у горах, тече рівнинами Європи і впадає в Чорне море. У гирлі утворює велику дельту з численними рукавами й протоками. *Дунай* має велике значення як міжнародний водний шлях. На жаль, *Дунай*, як і інші річки Європи, дуже забруднений. Нині для збереження унікального ландшафту річки створено заповідну територію «Дельта Дунаю», яка належить до Світової природної спадщини ЮНЕСКО. Наш *Дніпро* — типова рівнинна річка, яка тече Східноєвропейською рівниною і впадає в Чорне море. Повінь настає навесні, коли тануть сніги, а влітку та взимку рівень води в *Дніпрі* низький.

Річки *басейну Північного Льодовитого океану* вкриваються кригою на тривалий час. Основними джерелами їх живлення є атмосферні опади. Навесні, коли сніги тануть, рівень води піднімається на 10–15 м, і річки виходять з берегів. Причиною цього є різний час скресання криги.

Міжнародна річка

Дунай тече територією десяти країн Європи, чотири з них на його берегах побудували свої столиці — Віденсь, Будапешт, Братислава, Белград.

Мал. 206. Дунай (Угорщина)

Мал. 207. Рейн (Німеччина)

Мал. 208. Лена (Росія)

Мал. 209. Єнісей (Росія)

Талі води, що прибувають руслом з півдня, наражаються на крижані затори у гирлі, значно віддаленому на північ. Це й спричиняє надмірне підвищення рівня води. Найдовшою річкою цього басейну є *Лена* (4400 км), найбільшою за площею басейну — *Об* (2990 тис. км²), а найповноводнішою — *Єнісей*. На Єнісей збудовано потужні гідроелектростанції.

Найбільшими річками *басейну Тихого океану* є *Амур*, *Хуанхе*, *Янцзи* і *Меконг*. Живляться вони здебільшого мусонними дощами, тому найбільш повноводні влітку, а межень настає взимку. Іноді літні повені перетворюються на справжні катастрофи. Так, різке підвищення рівня води в *Хуанхе* відбувається тричі на рік: навесні, коли тане сніг у горах, улітку під час мусонних дощів і восени, коли вирують тайфуни. Тому китайці протягом століть споруджували захисні дамби. Але часто річка прориває їх і затоплює великі площа, знищуючи родючі землі, руйнуючи міста і села. *Янцзи* — найповноводніша і найдовша річка Євразії (6300 км). У верхній і середній течії вона має гірський характер. У нижній течії морські припливи щодоби зумовлюють підняття рівня води в ній на 4,5 м. *Меконг* у нижній течії розпадається на багато рукавів і утворює велику заболочену дельту.

Подорож у слово

В Азії є кілька «кольорових» річок. Так, *Амур* у перекладі з монгольської означає Чорна річка, *Янцзи* в перекладі з китайської — Блакитна, *Хуанхе* — Жовта. Хуанхе розмиває лесові суглинки, які надають воді жовтуватого забарвлення. Звідси походить назва не тільки річки, а й Жовтого моря, в яке вона впадає.

Мал. 210. Хуанхе — Жовта річка (Китай)

Мал. 211. Янцзи — Блакитна річка (Китай)

Мал. 212. Волга —
найдовша річка Європи (Росія)

Мал. 213. Ганг —
священна річка індусів (Індія)

Річки басейну Індійського океану живляться як за рахунок мусонних дощів, так і танення снігів і льодовиків у горах. Священна для населення Індії річка Ганг починається двома витоками в Гімалаях. Тече низовиною і має рівнинний характер течії. Впадаючи в Бенгальську затоку, утворює одну з найбільших у світі дельт. Річка Інд бере початок у Тибеті. У верхів'ї перетинає хребти Гімалаїв і тече в ущелинах, утворюючи пороги та водоспади. У середній і нижній течії Інд — рівнинна річка, яка має велике значення для зрошення і судноплавства. Рівнинні річки Евфрат і Тигр за 195 км від гирла зливаються, утворюючи річку Шатт-ель-Араб («річка арабів»). Тигр і Евфрат виносять величезну кількість зруйнованих порід, тому їх дельта висувається в затоку на 4 км за кожні 100 років. Як свідчать історики, у I ст. обидві річки впадали в Перську затоку окремо.

Мал. 214. Ладозьке —
найбільше озеро Європи (Росія)

У Євразії утворився великий **басейн внутрішнього стоку**. До нього належить найдовша річка Європи — Волга (3531 км). Як і Дніпро, вона бере початок на Валдайській височині, а впадає в Каспійське море. Узимку річку покриває стійка крига. Живиться переважно талими сніговими водами, тому має весняну повінь. Волга — судноплавна, на ній збудовано водосховища та електростанції.

ОЗЕРА. Озера на материкові розташовані нерівномірно. Багато озер утворилося на півночі Європи, де численні улоговини земної кори були поглиблі давнім льодовиком. Такі **тектонічно-льодовикові озера** мають складні обриси і значні глибини, вони стічні та прісні. Наприклад, *Ладозьке* — найбільше озеро Європи.

Мал. 215. Байкал —
найглибше озеро світу (Росія)

Мал. 216. Озеро Балхаш (Казахстан)

Мал. 217. Каспійське море (Росія)

У міжгірних долинах Центральної Європи льодовики, що спускалися з гір, утворили досить великі і глибокі **льодовикові озера**. Таким є, наприклад, *Женевське озеро*.

Більшість великих озер Азії зосереджені не у вологих, а в посушливих областях. Це зумовлено тим, що сучасні озера успадкували свої улоговини від давніх, значно більших водойм, які існували в геологічному минулому в умовах більш вологого клімату. Такими **залишковими озерами** (точніше, залишково-тектонічними) є *Каспійське* та *Аральське*. Зважаючи на великі розміри, їх називають морями. *Озеро Балхаш* у своїй західній частині — прісне, а у східній — солоне. Пояснюються це тим, що західну частину опріснюють води численних річок, які туди впадають.

Байкал — найглибше озеро земної кулі (1620 м). Його улоговина має **тектонічне походження**. Озеро лежить у грабені — глибокій вузькій западині земної кори з крутими схилами. Байкал унікальний не тільки за глибиною. Він має найчистішу прісну воду на планеті, в якій розчинено дуже мало мінеральних речовин. В озеро впадають численні річки, а витікає лише одна — *Ангара*. Унікальний Байкал віднесено до списку Світової спадщини ЮНЕСКО. Озеро *Мертвє море* також розташоване в тектонічній западині. Хоча його розміри невеликі, проте глибина значна. Улоговина лежить на 395 м нижче рівня Світового океану, це найнижче місце на суходолі.

Найбільше солоне озеро на Землі — Каспійське море.

Під час штормів на ньому здіймаються хвилі заввишки 17 м. Глибина озера-моря також вражає — понад 1000 м. А солоність вод невелика — 12 %, оскільки в нього впадають великі і повноводні річки.

Арал у небезпеці

Аральське море живлять дві великі річки — Амудар'я і Сирдар'я. Проте їх води майже повністю забирають для зрошення навколоїшніх земель. Наслідком цього стало катастрофічне обміління моря, і його площа за півстоліття зменшилася вдвічі.

Найсолоніше озеро світу — Мертвє море. Солоність його води така велика (400 %), що якби водоюма висохла, на дні залишився б шар солі завтовшки 21 м. Велика солоність унеможливлює існування в озері живих істот, тому воно й називається «мертве».

ЛЬОДОВИКІ І БАГАТОРІЧНА МЕРЗЛОТА. За площею гірських льодовиків Євразія посідає перше місце у світі. Вони покривають високі вершини Альп, Кавказу, Тянь-Шаню, Гімалаїв. Довжина найбільших з них сягає десятків кілометрів. Натомість покривні льодовики є лише на арктичних островах.

Багаторічна
мерзлота

Багаторічна мерзлота пошиrena на півночі Євразії, у Сибіру. Товща промерзлих порід сягає вглиб на кілька сотень метрів. Причиною цього явища є холодні, тривалі й малосніжні зими, коротке й прохолодне літо. Улітку верхній шар відтає лише на глибину 40–150 см. Унаслідок цього утворюються численні невеликі озера у неглибоких зниженнях. Багаторічна мерзлота, що є водотривкою, надлишкове зволоження та низовинний рельєф призводять до поширення у Північній Азії боліт. Так, у тундрі і лісотундрі вони займають 2/3 площи. Багаторічна мерзлота ускладнює будівництво, розвиток землеробства.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- У Євразії багато великих повноводних річок, які несуть свої води в усі океани планети.
- У Євразії розташовані найбільші за площею, глибиною і солоністю озера світу, що мають різні за походженням озерні улоговини.
- На материкові поширені гірські льодовики та багаторічна мерзлота.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Яке живлення мають річки басейну Атлантичного океану?
2. Який режим властивий річкам, що впадають у Тихий океан?
3. У чому полягають особливості річок басейну Північного Льодовитого океану?
4. Яке походження мають озера-моря?
5. Чому Байкал характеризується великими глибинами?
6. Назвіть причини утворення багаторічної мерзлоти в Євразії.

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Наприкінці минулого століття Рейн — одна з найбільших річок Європи — був дуже забруднений. Учені навіть пророкували його загибель. Проте нині там водиться навіть лосось — дуже чутлива до забруднення риба. Дізнайтеся, як вдалося врятувати річку.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 10 (Закінчення. Початок див. на с. 189)

Тема: Позначення на контурній карті географічних об'єктів Євразії

3. На контурній карті підпишіть назви річок та озер Євразії, назви яких зазначено в параграфі.

§ 47. ПРИРОДНІ ЗОНИ

- Пригадайте, які природні зони формуються в арктично-му і субарктичному поясах.
- Які ліси поширені в помірному поясі?

ПОШИРЕННЯ ПРИРОДНИХ ЗОН. На величезній території Євразії є всі природні зони Північної півкулі: від вологих екваторіальних лісів до арктичних пустель. Вони мають добре виражене широтне простягання передусім у північній частині. Внаслідок поширення гір широтна зональність ускладнюється вертикальною поясністю.

Євразія — це материк, де тисячоліття тому виникли найдавніші цивілізації, а нині там розвиваються наймогутніші держави світу. Тому, розглядаючи природні зони, необхідно розуміти, що їх природа значною мірою змінена людиною. Особливо це стосується Європи, де окультурені, акуратно «причесані» лани, міста і села, величезні кар'єри й шляхи майже не залишили місця дикій природі. У цій частині світу майже не лишилося нерозораних земель, первісних лісів і степів. Неторкані ландшафти збереглися тільки у віддалених арктичних і субарктичних районах, тайзі, засушливих пустелях і високогір'ях. В інших природних зонах вони є тільки в заповідниках і національних парках.

Мал. 218. Природні зони Євразії

Мал. 219. Арктична пустеля

Мал. 220. Песець — арктична лисиця

Мал. 221. Тундра

Мал. 222. Північний олень

Мал. 223. Тайга

ЗОНИ АРКТИЧНОГО І СУБАРКТИЧНОГО ПОЯСІВ. На відміну від Північної Америки, у Євразії арктичні пустелі, тундра й лісотундра не заходять так далеко на південь. Проте простягання та природа цих зон на обох материках мають чимало спільного.

В арктичних пустелях, які охоплюють острови Північного Льодовитого океану та північне узбережжя материка, панує суворий арктичний клімат. Частина території покрита покривними льдовиками, тому поширені крижані й кам'янисті пустелі. У крижаних пустелях не утворюються ґрунти і не ростуть рослини, а в кам'янистих в умовах багаторічної мерзлоти на *арктичних ґрунтах* є лишайники і подекуди мохи. Нечисленні трав'яні рослини (ломикамінь, полярний мак) пристосувалися до холодних умов. Призвичайвся до холоду і північний олень, який має густу вовну і широкі копита, що полегшує йому пересування по снігу. У цій зоні мешкають також білий ведмідь, песець, лемінг. Улітку на узбережжях поширені пташині базари, де гніздяться чайки, чорнодзьобі казарки та інші птахи.

У тундрі зима така сама сурова, як і в арктичних пустелях, проте літо трохи тепліше. На *тундрових глейових ґрунтах* лишайники і мохи утворюють майже суцільний покрив. Серед осоки ростуть кущики брусниці та буяхів. Карликові береза і вільха, захищаючись від сильних вітрів, стеляться по землі. У тундрі живуть північний олень, песець, лемінг, на яких полює небезпечний хижак — полярний вовк. Поширені біла куріпка, полярна сова. Багато також водоплавних птахів: гусей, качок, гагар.

У лісотундрі літо тепліше, тому з'являються низькорослі берези, сосни, ялини. Узимку сюди з тундри відкочовують північний олень і песець. А з тайги заходять лось, бурий ведмідь, росомаха. Поширеній заєць-біляк, який здатен змінювати колір густого пухнастого хутра відповідно до сезону року.

ЛІСОВІ ЗОНИ ПОМІРНОГО ПОЯСУ. Лісові ландшафти в Євразії поширені на значних територіях. Найбільша за площею — **тайга**. Клімат там тепліший і вологіший, ніж у тундрі, тому поширені деревна рослинність. На *підзолосистих ґрунтах* ростуть хвойні породи дерев — ялина, ялиця, модрина, сибірська (кедрова) сосна. До них домішується береза. У тайзі живуть лось, рись, лисиця, лісова куниця, ласка.

У глухих лісових хащах мешкає бурий ведмідь, який на зиму залягає в барліг і впадає у сплячку. Вовки тримаються зграями, завдяки гострому нюху вони відчувають здобич на відстані до 1,5 км. Високо на деревах влаштовують свої гнізда білки. Серед птахів поширені глухар, тетерук, кедрівка.

Мішані ліси є лише в західній частині материка. Типові ґрунти зони — *дерново-підзолисті*. Там ростуть як хвойні (ялина, сосна), так і дрібнолисті (береза, осика) та широколисті (дуб, ясен, липа, бук) породи дерев.

Широколисті ліси більш теплолюбні, тому поширені здебільшого в Західній Європі. На *бурих лісовах ґрунтах* ростуть дуб, бук, клен, липа, ясен, в'яз, граб — дерева, що мають широку листову пластинку, тому їх і відносять до широколистих порід. Бук утворює густі тінисті ліси у гірських районах. Клен особливо гарні восени, коли їх листя набуває різноманітних відтінків жовтого і червоного кольорів. Липа, яка славиться як прекрасний медоніс, тіневитривале й холодостійке дерево.

У мішаних і широколистих лісах, окрім тварин, які водяться в тайзі, є косуля, благородний олень, дикий кабан, борсук, заєць-русак. У деяких районах Альп і Карпат трапляється бурий ведмідь. Багатий і світ лісових птахів: є дятел, синиця, чиж, рябчик, дрізд, соловей.

Площи лісів повсюдно значно скоротилися внаслідок вирубування. На їх місці вирощують сільсько-господарські культури. Багато лісових тварин було винищено або вони стали рідкісними. Так, у XVII ст. було знищено дикого бика — тура, предка свійських корів. А на початку ХХ ст. в природі не стало диких зубрів. Від повного зникнення їх врятувало тільки те, що кілька особин збереглося в зоопарках світу. Первіні широколисті ліси збереглися невеликими масивами — *пушами*. Серед них — *національний парк Біловезька Пуща*, розташований на території Польщі та Білорусі. Це один із найбільших заповідних лісових масивів Європи, який належить до Світової спадщини ЮНЕСКО. Завдяки зусиллям учених там було відновлено поголів'я зубрів.

Сибірський велетень

Сибірська, або кедрова, сосна росте дуже повільно, проте за 500 років її висота досягає 35–50 м, а діаметр стовбура — до 2-х м. Основне багатство дерева — кедрові горішки. Гарний урожай їх буває тільки раз на п'ять-шість років. Вони містять до 60 % високоякісної олії й за поживністю не поступаються м'ясу. Кедрова деревина є найліпшою для виготовлення олівців.

Мал. 224. Бурий ведмідь

Мал. 225. Мішаний ліс

Мал. 226. Широколистий ліс

Мал. 227. Сайгаки в степу

Кінь Пржевальського

Колись на межі степів і пустель водилися численні табуни цих коней. За останнє століття їх було майже знищено. Врятувати вдалося лише завдяки заходам охорони в заповіднику «Асканія-Нова», що в Україні.

Кінь
Пржевальського

Бабак

Джейран

ЗОНИ ЛІСОСТЕПУ І СТЕПУ. Клімат лісостепу та степу помірно континентальний і континентальний з недостатнім зволоженням.

У лісостепу — перехідній зоні, як ви вже знаєте, є рослини і лісу, і степу. На заході зони острівці лісу утворені дубовими гаями з домішками берези, липи і клена, а на сході — березовими гаями. На степових ділянках ростуть ковила, типчак, келерія, тимофіївка. Тваринний світ — це і лісові, і степові види: лось, куница, білка, лісовий кіт, ховрах, великий тушканчик (земляний заєць) та ін.

У степах улітку спекотніше і посушливіше, тому часто бувають посухи, суховії, пилові бурі. Переважають **каштанові** та **чорноземні ґрунти**, відомі

своєю родючістю. Степова рослинність — це злаки (ковила, типчак, келерія) та різnotрав'я (шавлія, полин, півники). Серед тварин дуже багато гризунів: ховрах, бабак, тушканчик. Водиться антилопа сайгак, рідкісним став кінь Пржевальського. Із хижаків є степовий тхір, борсук, лисиця, вовк. Типові степові птахи: дрохва, степовий орел, сіра куріпка, жайворонок. Серед плазунів найбільш поширені степова гадюка і полоз. У XIX ст. назавжди зник дикий кінь тарпан, який колись водився у степах і лісостепах Європи.

Нині простори лісостепу і степу майже повністю розорані, там вирощують сільськогосподарські культури. Первісні природні ландшафти у вигляді невеликих ділянок збереглися лише у заповідниках.

ЗОНИ НАПІВПУСТЕЛЬ І ПУСТЕЛЬ ПОМІРНОГО ПОЯСУ. В Азії пустелі поширені не тільки в тропічному, а й в субтропічному та помірному поясах.

Напівпустелі та пустелі помірного поясу виникли в умовах різко континентального клімату з холодною зимою і сухим спекотним літом. Кількість опадів не перевищує 100 мм на рік. **Бурі** та **сиро-бурі ґрунти** бідні на неорганічні речовини. Але здебільшого земна поверхня вкрита кам'янистими розсипишами або сипучими пісками, і ґрунту там взагалі немає. Поширені **солончаки** — ділянки, де на поверхні нагромадилися солі. Пустелі Азії **Каракуми** та **Гобі** вражаютъ своєю безжиттєвістю. Рослинний покрив розріджений. Лише подекуди окремими плямами ростуть полин і курай — улюблена їжа

двогорбих верблюдів. До засушливих умов пристосувалися верблюжа колючка і саксаул: їх дуже довге коріння сягає ґрунтових вод. Навесні, коли випадає найбільше опадів, напівпустелі і пустелі «оживають» — вкриваються соковитою зеленню піщаної осоки та мальовничим килимом тюльпанів. Проте вони швидко відцвітають, поспішаючи за кілька тижнів завершити свій життєвий цикл, скинути в землю насіння і завмерти перед сухим подихом літа. Пустеля вигоряє, проте й тоді життя триває: у заростях шурхотять гризуни (тушканчики, ховрахи), на них полюють лисиця корсак та шакали. Дикий осел кулан вирізняється винятковою витривалістю, а антилопа джейран здатна не тільки долати великі відстані у пошуках їжі, а й пити солону воду. Численними є отруйні змії й безхребетні (фаланги, скорпіони, каракурти).

У тропічному поясі на Аравійському півострові утворилася одна з найспектакльніших і найсухіших пустель світу — *Руб-ель-Халі*. В умовах тропічного клімату опадів випадає мізерна кількість — 55 мм на рік, іноді їх взагалі не буває кілька років поспіль. Це найбільша у світі територія, вкрита пісками. Більшість з них не закріплена коренями рослин, а тому легко переміщуються під дією вітру, утворюючи дюни й бархани заввишки понад 200 м.

Лисиця корсак

Мал. 228. Верблуди в пустелі Гобі

Мал. 229. Дюни в пустелі Руб-ель-Халі

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- На величезній території Євразії є всі природні зони Північної півкулі, які мають добре виражене широтне простягання: в арктичному географічному поясі — арктичні пустелі, у субарктичному — тундра і лісотундра, в помірному — тайга, мішані і широколисті ліси, лісостепі і степи, напівпустелі і пустелі.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

- Як рослини і тварини пристосувалися до життя в тундрі і лісотундрі?
- Які ліси ростуть у помірному поясі Євразії? Якими чинниками зумовлено формування різних лісових ландшафтів у межах одного поясу?
- Чому природна рослинність степів і лісостепів мало збереглася?
- Чому в пустелях і напівпустелях ґрунти та видовий склад рослинності й тваринного світу бідні?
- Ніде на Землі, окрім Європи, деревна рослинність не доходить до 70° пн. ш. Чим пояснити її проникнення в такі високі широти?

§ 48. ПРИРОДНІ ЗОНИ (продовження)

- Які природні зони формуються в тропічному поясі?
- Які території Євразії розташовані в межах субекваторіального і екваторіального поясів?

Корковий дуб

Суничне дерево

ЗОНА ВІЧНОЗЕЛЕНИХ ТВЕРДОЛИСТИХ ЛІСІВ І ЧАГАРНИКІВ. Ця природна зона простяглася на півдні Європи уздовж узбережжя Середземного моря (мал. 218 на с. 207). Вона сформувалася у субтропічному поясі. Тепла й волога зима створює умови для росту вічнозелених дерев і чагарників, які не скидають листя впродовж року. До спекотного й сухого літа рослини добре пристосовані. Одні мають цупке блискуче, вкрите воскоподібним нальотом листя, інші — вузьке, вкрите волосками. Усе це зменшує випаровування. Ліси цієї зони майже повністю вирубано. На їх місці подекуди виникли зарости вічнозелених чагарників і невисоких дерев. Серед них фісташка і мирт — вічнозелений кущ, великий пахучі квіти якого містять ефірні олії. Лавр благородний відомий своїм духмяним листом, що застосовується в кулінарії як прянощі. Поміж кущів ростуть магнолії і сунічне дерево, яке дістало свою назву за невеликі істівні плоди, схожі на суниці. У коркового дуба стовбур і гілки покриті шаром корку завтовшки 5 см.

Проте основні площини нині зайнято угіддями, де на родючих **коричневих ґрунтах** вирощують сільськогосподарські рослини. Через високу освоєність території людиною в цій природній зоні майже не лишилося диких тварин.

На островах Середземномор'я водяться лань, гірський баран муфлон, дикий лісовий кіт. Багато ящірок, змій, черепах.

ЗОНА ПЕРЕМИННО-ВОЛОГИХ (МУСОННИХ) ЛІСІВ. Ця природна зона сформувалася на південно-східному узбережжі Євразії під дією мусонів. Вона простяглася у межах кількох поясів: помірного, субтропічного і субекваторіального. На відміну від Середземномор'я, зима тут суха і прохолодна, а літо — вологе. Серед ґрунтів переважають **жовтоземи** і **червоноземи**. У мусонних лісах поряд із хвойними (сосна, ялина, ялиця) і широколистими (дуб, бук, клен, ясен, липа, горіх) видами помірних широт ростуть вічнозелені дерева субтропіків (тюльпанове дерево,

Родом із Середземномор'я

Середземномор'я — один із центрів походження культурних рослин. Буряк, капуста, цибуля, часник, петрушка були відомі ще стародавнім грекам і поширилися по всьому світу.

Мал. 230. Фісташка

Мал. 231. Тропічний бамбуковий ліс

кипарис, пальми). Далі на південь з'являються фікус, бамбук, деревоподібні папороті. Трапляється камфорне дерево, яке містить таку кількість олії, що його деревину навіть не пошкоджують комахи.

Східна Азія — один з найбільш населених регіонів світу. Тому більшість мусонних лісів вирубано, а землі розорано. Майже повністю знищено або витіснено в менш освоєні райони диких тварин, серед яких спритний хижак тигр, жовтий леопард, бамбуковий ведмідь панда, снотоподібний собака, кабан, мавпи. З птахів водяться фазани, папуги, на берегах озер і річок — чаплі, пелікані, журавлі.

Дуже своєрідними є субекваторіальні заболочені, густі, перевиті ліанами ліси *півостровів Індостан та Індокитай*. Їх називають **джунглями**. Там ростуть салове і тикове дерева, що мають цінну деревину, яка не гніє у воді. Ці, колись непрохідні ліси, збереглися лише на окремих ділянках у передгір'ях Гімалаїв. Різноманітні тварини (слони, носороги, тигри, пантери, кабани, олені та ін.) нині живуть здебільшого в заповідниках.

Бамбук — не тільки **найвища у світі трава**, що сягає заввишки 40 м, а й **рекордсмен росту**. За добу він виростає до 90 см! При цьому можна навіть чути, як росте бамбук. Це супроводжується глухим потріскуванням. Його стебло — здерев'яніла міцна гнучка соломина — в Азії широко використовується: з нього виготовляють меблі, музичні інструменти, посуд, вудилища, із молодих паростків готують різноманітні страви.

Тюльпанове дерево

Камфорне дерево

Жовтий леопард

Уссурійський тигр

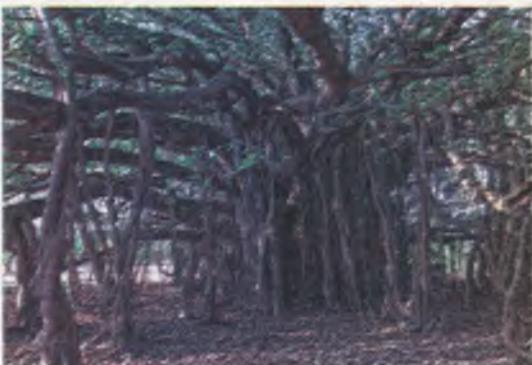
Панда — бамбуковий ведмідь

Мал. 232. Тварини перемінно-вологох лісів

Дерево-ліс

Дерево баньян цікаве тим, що має сотні додаткових стовбурів. Вони утворюються з коренів, що спускаються з гілок. Досягаючи землі, ці корені вкорінюються і дають початок новим стовбурам. Зрештою дерево так розростається, що утворює цілий ліс площею кілька тисяч квадратних метрів.

Це триває доти, доки є простір для росту дерев. Живе баньян до 3000 років.

Мал. 233. Баньян

Гіена

Буйвол

Малайський ведмідь

ЗОНА САВАН І РІДКОЛІССЯ. У саванах Азії на *червонувато-бурих* *грунтах* ростуть, як і в Африці, високі злаки, чагарники, акації та деякі види пальм. На зволожених гірських схилах переважають тикове, салове, сандалове та атласне дерева, бамбук, баньян. Деякі дерева в сухий сезон на три-четири місяці скидають листя.

У саванах багато хижаків: леопард, гепард, смугаста гієна, шакал. Водяться антилопи, буйволи, носороги, дики кабани. Індійський слон трохи менший за свого африканського родича. Його легко приурочити, він слухняний і виконує важку господарську роботу. Є багато мавп і лемурів, які завдають чималих збитків, поїдаючи врожай у садах і городах. З птахів поширені барвицтві папуги, фазани, павичі, чаплі. Серед змій особливо небезпечні кобри. У водах Гангу водяться крокодили гавіали. Серед безлічі комах небезпечними для людини є малярійні комарі, москіти, кліщі.

ЗОНА ВОЛОГИХ ЕКВАТОРІАЛЬНИХ ЛІСІВ. У Євразії такі ліси поширені на півдні материка, на півостровах і островах. У цій зоні панує «вічне літо». У постійно теплому й вологому кліматі розвивається багата рослинність. Грунти — *червono-жовті фераліти*. Добре простежуються окремі яруси: під високими деревами, крони яких сягають 70 м заввишки, розміщуються нижчі, далі — карликові пальми, фікуси і деревоподібні папороті. Трав майже немає. Серед дерев багато ендемічних видів. Ростуть червоне і чорне дерева, які мають цінну деревину, манго, динне (папая) і хлібне дерева. Поширені також гвоздичне дерево й мускатний горіх, заради яких в епоху Великих географічних відкриттів вирушали в далекі плавання, адже прянощі в Європі високо цінувалися. Серед ліан, якими перевиті дерева, трапляється ротанг завдовжки до 300 м. З його гнучкого стебла виготовляють меблі та інші плетені вироби. Поширені бамбуки й орхідеї.

Мал. 234. Екваторіальний ліс

Мал. 235. Динне дерево

Мал. 236. Орангутанг

Тваринний світ також різноманітний. Серед численних мавп є макаки, гібони, мартишки, павіани, ендемічні людиноподібні орангутанги. З хижаків трапляються тигр, леопард, малайський ведмідь. Рідкісними стали дикий бик, носороги, слони. Багато ендемічних птахів: павичі, нектарниці, птах-носоріг. Поширені змії, ящірки, крокодили, жаби.

Нині великі площині вологих екваторіальних лісів освоєно людиною. На їх місці виникли плантації бананів, кокосових пальм, цукрової тростини, бавовнику, рису, чайного куща, каучуконоса гевеї.

Птах-носоріг

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- У субтропічному географічному поясі Євразії поширені зони вічнозелених твердолистих лісів і чагарників та перемінно-вологих (мусонних) лісів.
- У тропічному поясі Євразії лежать напівпустелі й пустелі, подібні до африканських.
- У субекваторіальному поясі Євразії поширені савани і рідколісся, а в екваторіальному — вологі екваторіальні ліси.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Якими особливостями зона вічнозелених твердолистих лісів і чагарників відрізняється від інших природних зон?
2. Користуючись картою, зіставте ареали поширення екваторіальних лісів в Африці, Південній Америці та Євразії. На якому материку вони займають найбільші площи?
3. На прикладі однієї з природних зон розкажіть про зв'язки між компонентами природи.
4. Яких змін зазнали природні зони внаслідок господарської діяльності людини?
5. Джунглі яскраво змалював Редьярд Кіплінг у відомій казці про Мауглі «Книга джунглів». Пригадайте, які тварини згадуються в ній. Як вони пристосувалися до життя в густому вологому екваторіальному лісі?

§ 49. ВЕРТИКАЛЬНА ПОЯСНІСТЬ

- Пригадайте, що таке вертикальна поясність.
- Які компоненти природи змінюються з висотою?

Гори займають майже половину території Євразії. Вертикальна поясність найвиразніше виявляється у Європі на південних схилах Альп, а в Азії — на південних схилах Гімалайв.

ВЕРТИКАЛЬНА ПОЯСНІСТЬ АЛЬП. Альпи розташовані в межах помірного поясу. На їх південних схилах випадає багато опадів — до 3000 мм на рік. Нижній пояс, до висоти 800–1000 м, утворюють *широколисті ліси* з дуба, каштана, граба, ясена, буку (мал. 237). Вище ростуть *мішані ліси* з буком та ялицею, які з висотою змінюються на *хвойні ліси*, де, крім ялици, є ялина, модрина, сосна. Рости далі у висоту деревам у горах заважають сильні вітри, різкі коливання температури повітря та короткий теплий сезон. Тому на висоті понад 2000 м ліси переходят у *субальпійські луки*. У їх рослинному покриві переважають високі багаторічні трави. Серед них трапляються зарості ялівцю та рододендрона, який цвіте яскравими червоними, ліловими, жовтими або білими квітами. Поширені криволісся з гірської сосни, гілки якої притиснуті вітрами до землі. Субальпійські луки змінюються *альпійськими*. Це пояс низькорослих трав. Ще вище в холодному кліматі можуть вижити тільки мохи і лишайники на скелястих виступах. На висоті 3000 м, за сніговою лінією, лежить *пояс снігів і льодовиків*.

Едельвейс

Високо в горах на межі зі сніговою лінією росте едельвейс — трав'яна рослина, яка має сніжно-білі квіти, схожі на зірки. За здатність витримувати високогірний холод і люті вітри едельвейс вважається символом мужності і стійкості.

Пояс гірських льодовиків

Пояс скель і кам'янистих розсыпниць

Пояс альпійських лук

Субальпійський пояс

Лісовий пояс

Нижній пояс

г. Монблан	4810
Пояс гірських льодовиків	4000
Пояс скель і кам'янистих розсыпниць	3000
Пояс альпійських лук	2500
Субальпійський пояс	2200
Лісовий пояс	Хвойні ліси
	Мішані ліси
	Широколисті ліси
Нижній пояс	0

Мал. 237. Вертикальна поясність в Альпах

Мал. 238. Альпійські луки

Скелясті схили легко долають сарна та гірський козел. До гірських умов пристосувався бабак. Багато птахів. У гірських струмках чимало риби, найцінніша з якої — форель.

Нижній пояс Альп найбільш населений, тому природна рослинність зазнала змін. Його навіть називають культурним поясом. Високогірні луки використовуються як пасовища для худоби. Альпи — це всесвітньо відомий центр туризму і гірськолижного спорту, що водночас завдає шкоди місцевій природі. Для її збереження відновлюють ліси, тваринний світ, створюють заповідники і національні парки. Так, Швейцарські Альпи внесено до списку Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

ВЕРТИКАЛЬНА ПОЯСНІСТЬ ГІМАЛАЇВ. Ви вже знаєте, що Гімалаї — найвищі гори світу. Зважаючи на грандіозну висоту та розташування їх в субекваторіальному і тропічному поясах, там спостерігається планетарний максимум вертикальної поясністі. Це означає, що піднімаючись південними схилами від підніжжя до вершин, можна побувати в усіх природних зонах світу: від вологих субекваторіальних лісів до вічних снігів (мал. 239).

Біля підніжжя, де рівнина переходить у передгір'я, простягається *пояс субекваторіальних вічнозелених болотистих джунглів*. Тут ростуть мімоза, банан, пальми, перевиті ліанами. У густих заростях водяться такі великі тварини, як слони, носороги, буйволи. У лісі багато мавп, із хижаків водяться тигр і леопард.

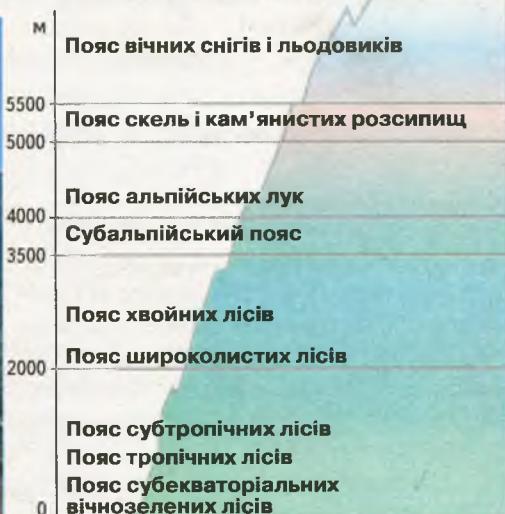
Вище джунглів до висоти 1200 м розташовується *пояс вічнозелених тропічних лісів*, де ростуть салове дерево, дерево-

Сарна

Альпійський бабак

Мал. 239. Вертикальна поясність у Гімалаях

Снігова людина

У Гімалаях серед місцевих мешканців існує чимало легенд про невідому істоту, яку називають «єті». Ідеться про так звану снігову людину. Очевидці свідчать, що нібито бачили або чули її. Зважаючи на незайманість та дикість природи Гімалаїв, імовірно, що там може бути навіть єті. Проте багаторічні пошуки загадкової істоти не дали досі жодних результатів.

Сніжний барс

видні папороті, бамбук і численні ліани. Його змінює *пояс субтропічних лісів* з вічнозелених (сосна) і листопадних (магнолія, клен, каштан) дерев. На висоті понад 2000 м панують *широколисті ліси помірного поясу* з дуба, клена, каштана, які переходять у *хвойні ліси* із сріблястої ялиці, гімалайської ялини, модрини. Підлісок утворюють густі зарості рододендронів. Верхня межа лісу проходить на висоті 3500 м.

Вище ліси розріджуються і змінюються *субальпійським поясом* з високо-

травними луками і чагарниками з ялівцю і рододендрона. Над ними лежать *альпійські луки*, де навесні примули, анемони, маки утворюють барвисті трав'яні килими. На висоті 5500–6000 м проходить снігова лінія, за якою — *пояс вічних снігів і льодовиков*. Жодні гори світу не мають таких ландшафтних контрастів, як Гімалаї.

У верхніх поясах зустрічається чорний гімалайський ведмідь, який, на відміну від бурого ведмедя, має на чорному хутрі білу пляму у вигляді латинської літери «V». До висоти 5000 м піднімається рідкісний нині сніжний барс. У високогір'ях водяться яки, густа і довга вовна яких захищає від сильного холоду. Мускусні олені (кабарги), гірські барабани та кози здатні долати скелясті стрімкі уступи. Повсюдно поширені гризуни, особливо підкоришники. Багато птахів, серед яких — фазан данфе, дикий індик улар.

Людина найбільше освоїла передгір'я і середню смугу південних схилів Гімалаїв, що є найбільш сприятливими для життя. Вище 4500 м постійного населення немає.

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ. У горах Євразії надзвичайно актуальною є проблема збереження лісів. У Гімалаях ліс завжди був для населення джерелом палива. Крім того, його випалювали під нові сільськогосподарські угіддя. Таке знищенння лісів компенсувалося природним їх приростом, доки Гімалаї не стали привабливими для мандрівників з усього світу. Наплив туристів і альпіністів, охочих помилуватися красою гір і випробувати свою майстерність під час сходження на їх вершини, на жаль,

Охорона Гімалаїв обов'язкова

У Непалі туристи зобов'язані суверо дотримуватися встановлених урядом «Правил підтримки чистоти Гімалаїв». Зокрема, мандрівники все, що принесли в гори, — консервні бляшанки, упаковки від продуктів, відпрацьовані батарейки та інше сміття — повинні забирати з собою вниз.

призводить до забруднення довкілля. Для збереження унікальної природи Гімалаїв створено національні парки. Так, величезну важкодоступну територію, яка прилягає до Евересту, займає *Національний парк Сагарматха*, який внесено до списку об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО.

Мал. 240. Національний парк Сагарматха

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- В Альпах розрізняють такі вертикальні пояси: широколистих, мішаних і хвойних лісів, субальпійський, альпійський, вічних снігів і льодовиків.
- У Гімалаях спостерігається планетарний максимум вертикальної поясності: від субекваторіальних вологих лісів до вічних снігів і льодовиків.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому з висотою в горах змінюються ґрунти та рослинний покрив?
2. Чому в Альпах немає гірського поясу субекваторіальних вічнозелених лісів?
3. На скільки Гімалаї вищі за Альпи? Користуючись мал. 237 на с. 216, розкажіть, як змінюються вертикальні пояси в Гімалаях.
4. Як діяльність людини позначилася на природі гір?
5. У Гімалаях вертикальна поясність представлена всіма вертикальними поясами Землі. Жодні гори світу не мають такого різноманіття ландшафтів. Поміркуйте, які два основні чинники обумовили цей планетарний максимум.

ПРОВЕДІТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема: **Здійснення уявної подорожі уздовж 50-ї паралелі**

1. Виявіть, як змінюються окремі природні компоненти та ландшафти загалом в Євразії у широтному напрямку. Для цього здійсніть уявну подорож від узбережжя Атлантичного океану в Європі до берегів Тихого океану в Азії уздовж паралелі 50° пн. ш. та дослідіть:
 - які форми рельєфу (рівнини і гори) ви перетинаєте (за фізичною картою Євразії);
 - як змінююватимуться із заходу на схід кліматичні області (за картою кліматичних поясів світу);
 - які природні зони траплятимуться на вашому шляху (за картою природних зон);
 - які країни лежать на цій широті (за політичною картою Євразії).
2. На контурній карті Євразії позначте пунктирною лінією маршрут своєї подорожі та підпишіть назви країн, що лежать на паралелі 50° пн. ш. Позначте (довільними значками) унікальні природні об'єкти, що розташовані в цих країнах.
3. Якій закономірності підпорядкована зміна ландшафтів у межах одного географічного поясу?

§ 50. НАСЕЛЕННЯ І ПОЛІТИЧНА КАРТА

- Пригадайте, які стародавні держави виникли в Євразії.
- Як природні умови позначаються на формуванні расових ознак народів?

РАСОВИЙ СКЛАД НАСЕЛЕННЯ. У Євразії виникли осередки найдавніших цивілізацій — на узбережжі Середземного моря, в межиріччі Тигру і Еуфрату, Індії, Китаї. Нині на материкову живе 2/3 населення всієї земної кулі — майже 5 млрд осіб.

Сучасне населення Євразії становлять народи, які належать до різних рас. Більша частина з них — представники **європеоїдної раси**. Європеїди, які мають смагляву шкіру, темні очі і пряме темне волосся, населяють Європу, Південно-Західну Азію та Індію. Європеїди, які живуть на півночі Європи, відрізняються високим зростом, світлою шкірою, світлими очима і білявим волоссям.

Народи, що належать до **монголоїдної раси**, населяють Центральну і Східну Азію. Представники цієї раси (монголи, китайці, казахи, корейці, японці) зазвичай низькорослі, з жовтувато-смаглявою шкірою, темними вузькими очима, чорним прямим волоссям. На півдні Азії живуть представники **негроїдної раси**, що мають темну шкіру, вилицовувате обличчя, хвильясте темне волосся.

НАЦІОНАЛЬНИЙ СКЛАД НАСЕЛЕННЯ. Національний склад населення Євразії дуже строкатий. Це пов'язано з багатовіковими переселеннями народів під час завойовницьких походів та міжусобних воєн.

Основними ознаками того чи іншого народу є спільні територія проживання і мова. За мовними ознаками населення Євразії належить до різних мовних груп, що об'єднуються у мовні сім'ї. Однією з найчисленніших є **індоєвропейська мовна сім'я**. У Європі до неї належать народи **слов'янської мовної групи** — українці, росіяни, білоруси, поляки та ін. У їхніх мовах чимало схожих слів, багато спільного і в культурі. До народів **германської групи** належать німці, англійці, шведи, норвежці, а до **романської** — французи, італійці, іспанці, румуни, молдавани.

В Азії мовами **іndoіранської групи** розмовляють хіндустанці, перси, афганці.

Найчисленнішим народом на материкову й у світі є **китайці**, які населяють Східну Азію. Вони належать до **китай-**

Народи Євразії

Найбільш багатомовними країнами світу є Індія та Індонезія. У кожній з них є кілька сот мов, якими розмовляє населення.

ської групи сіно-тибетської мовної сім'ї. Турки, туркмени, татари, азербайджанці, казахи, які живуть здебільшого у Західній Азії, належать до **тюркської мовної групи**. Араби та єреї, які живуть у Південно-Західній Азії, належать до **семітської групи**. Особливу мовну групу становлять **японці** та **корейці**.

Пануючу релігією в Європі є християнство. В Азії одночасно з християнством поширені мусульманство (іслам), індусізм, буддизм.

Мал. 241.
Держави Євразії

1. Назвіть найбільші за площею території країни.

У якій частині світу вони розташовані?

2. Назвіть найбільші острівні країни Європи та Азії.

3. Які країни не мають виходу до моря?

4. Наведіть приклади країн, де населення розмовляє слов'янськими мовами.

РОБОТА З КАРТОЮ

Китайці

Хіндустанці

Мал. 242. Найчисленніші народи Євразії

Європа

Нідерланди		405 осіб / км ²
------------	--	----------------------------

Німеччина		229 осіб / км ²
-----------	--	----------------------------

Польща		123 осіб / км ²
--------	--	----------------------------

Україна		75 осіб / км ²
---------	--	---------------------------

Азія

Бангладеш		1100 осіб / км ²
-----------	--	-----------------------------

Китай		140 осіб / км ²
-------	--	----------------------------

Японія		337 осіб / км ²
--------	--	----------------------------

Весь світ		48 осіб / км ²
------------------	--	---------------------------

Мал. 243.

Порівняльна густота населення

РОЗМІЩЕННЯ НАСЕЛЕННЯ. На величезній і різноманітній території Євразії населення розміщено дуже нерівномірно (мал. 243). У Європі, на відміну від Азії, немає незаселених або мало-заселених територій. Більшість європейців (70 %) живуть у містах. Окремі міста неухильно розростаються, зливаються з передмістями й утворюють суцільну міську забудову. В Азії ж спостерігаються великі контрасти природних умов і відповідно розселення людей. В одних районах (долини великих рік, приморські низовини, Японські острови) густота населення дуже велика і подекуди сягає 1500 осіб / 1 км². Дуже висока густота населення в містах. В інших районах (Тибет, пустелі) густота населення становить 2 особи / 1 км² або вони взагалі безлюдні.

СУЧАСНА ПОЛІТИЧНА КАРТА. Політична карта Євразії почала формуватися дуже давно. У Європі ще в античні часи існували такі високорозвинені держави, як *Стародавня*

Мал. 244. Лондон — одне з найбільших міст Європи (Велика Британія)

Мал. 245. Токіо — одне з найбільших міст Азії (Японія)

Греція і Стародавній Рим. Політична карта Євразії змінюється з часом: розпадаються великі держави, виникають нові. Так, у 1991 р. отримала незалежність і Україна — найбільша держава Європи.

Нині у Євразії розташовано більше держав, ніж на будь-якому іншому материкові. Країни відрізняються одна від одної своїм географічним положенням, величиною території, природними умовами, народами, які їх населяють, рівнем економічного розвитку.

Найбільшими за площею у Євразії є *Росія, Китай, Індія*. Водночас, у Європі існують держави-«карлики», які мають крихітну територію, а кількість їх населення можна зіставити з кількістю жителів міста. Наприклад, *Ватикан* займає 0,44 км², *Монако* — 2 км², *Сан-Марино* — 60,6 км². Багато країн розташовується на островах: *Великобританія, Ірландія, Ісландія, Японія, Філіппіни, Індонезія* та ін. Найбільшими за кількістю населення є країни Азії: *Китай, Індія, Індонезія*.

Із семи держав світу, що досягли найвищого рівня економічного розвитку, п'ять розташовані у Євразії: *Німеччина, Велика Британія, Франція, Італія, Японія*. Ці країни є світовими лідерами в багатьох галузях господарства. В Азії більшість держав належить до групи країн, що розвиваються.

Мал. 246.
Поселення
у високогірному
Непалі

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Населення Євразії належить до всіх трьох основних рас людства: європеоїдної, монголоїдної, негроїдної.
- За мовними ознаками народи Євразії належать до різних мовних груп, що об'єднані в різні мовні сім'ї.
- Розміщується населення на материкові дуже нерівномірно.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Розкажіть про расовий склад населення Євразії.
2. До якої мовної сім'ї та мовної групи належать українці?
3. Наведіть приклади країн, де населення розмовляє слов'янськими мовами.
4. Чому населення в Азії розміщується вкрай нерівномірно?
5. Чим різняться між собою держави на політичній карті Євразії?
6. Європу називають сузір'ям міст. Поміркуйте чому. Користуючись картою, назвіть великі європейські міста.

§ 51. КРАЇНИ ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ

- Пригадайте, в яких країнах Європи найвищий рівень розвитку господарства.

Найбільшими за площею країнами в Західній Європі є **Німеччина, Франція, Велика Британія**, менші за розмірами — **Швейцарія, Бельгія, Нідерланди, Австрія, Ірландія**. Історія їх розвитку налічує тисячі років. Вони належать до високо розвинених країн. У результаті діяльності людини природа цих держав сильно змінена.

ФЕДЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА НІМЕЧЧИНА

■ 357 тис. км²
■ 80,8 млн осіб
○ Берлін

НІМЕЧЧИНА. Це багата держава, що входить до «Великої сімки» — найбільш розвинених країн світу. Її природні умови сприятливі для господарської діяльності. На півночі поширені низовини, у центрі — середньовисокі гори, на півдні — передгір'я Альп. Клімат — помірно континентальний з м'якою, але вітряною зимою та теплим літом. Територію країни перетинають великі річки Ельба, Рейн, Дунай. Надра Німеччини багаті вугіллям і калійними солями.

За кількістю **населення** ця країна посідає перше місце в Європі. У національному складі переважають німці. Проте останнім часом до Німеччини приїжджає чимало мігрантів (переселенців), найбільше — з Туреччини, Росії, України. Це густонаселена країна. Більшість населення живе в містах. Найбільші з них — **Берлін, Мюнхен, Гамбург**.

Промисловість — основа господарства держави. Теплові електростанції, що виробляють електроенергію, працюють на вугіллі. Добре розвинені чорна і кольорова металургія. Машинобудівні підприємства випускають судна, двигуни, літаки, космічні апарати, електротехнічні та радіоелектронні прилади. Німеччина — світовий лідер з виробництва верстатів, автомобілів, побутової техніки. Розвинені хімічна, деревообробна, легка та харчова галузі. З місцевих глин ви-

Видатні німці

Німеччина дала світові геніальніх композиторів і музикантів, серед яких — Йоганн Себастьян Бах і Людвіг ван Бетховен. Все світню славу здобув письменник Йоганн Вольфганг Гете. Художник Карл Брюллов, мореплавці Фадей Беллінсгаузен та Іван Крузенштерн, географ Александр

Гумбольдт теж були німцями.

Мал. 247. Берлін — столиця Німеччини

готувляють знамениту саксонську порцеляну. А з кварцових пісків відома в усьому світі фірма «Карл Цейс» виробляє оптичне скло для фотоапаратів, біноклів.

Провідне місце у сільському господарстві належить тваринництву. Німці розводять корів і свиней. Вирощують пшеницю, цукрові буряки, картоплю. Для виробництва вельми популярного в країні пива вирощують багато ячменю і хмеля. Значного розвитку набуло рибальство.

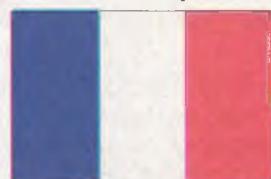
Добре розвинені всі види транспорту. Німеччина — велика морська держава, її морськими воротами є великі порти Гамбург і Бремен. Численні пам'ятки архітектури й музеї приваблюють у країну туристів з усього світу. Німеччина має широкі торговельні зв'язки з нашою державою. Українцям добре відомі німецькі автомобілі («Мерседес», «Опель», «Фольксваген»), побутова техніка («Сіменс», «Бош»), пластмаси, спортивні товари («Адіас», «Пума»), продовольчі та інші товари. Україна постачає до Німеччини устаткування, чорні метали, хімічну продукцію, деревину, алюміній, мідь, насіння олійних рослин.

ФРАНЦІЯ. Цю країну правомірно вважають однією з найбільш привабливих в Європі. Її природні умови дуже різноманітні. На півночі, заході та півдні лежать приморські райони, що омиваються Атлантичним океаном і Середземним морем. Зручні для землеробства рівнини чергаються з горами: на південному заході це *Піренеї*, на південному сході — *Альпи*. Їх гірські луки слугують чудовими пасовищами для худоби. А засніжені вершини високих хребтів перетворилися на райони туризму й альпінізму. Помірно теплий і морський клімат сприятливий для життя людей і розвитку господарства. На берегах Середземного моря розкинувся найбільший престижний курорт Європи — *Лазурний берег*.

Населення Франції за національним складом однорідне: більшість становлять французи. За густотою населення ця країна удвічі поступається Німеччині. Столицю Франції — *Паріж*, одне з найбільших міст світу, називають містом-музеєм. Щороку його відвідують мільйони туристів.

Франція належить до сімки найбільш розвинених держав світу. Вона має багатогалузеву промисловість. У країні видобувають кам'яне вугілля, залізні та алюмінієві руди, калійні солі. Металургійні підприємства виплавляють чавун, сталь, алюміній

РЕСПУБЛІКА ФРАНЦІЯ

544 тис. км²
66 млн осіб
Паріж

Мал. 248. Ейфелева вежа — символ Паризя

Французькі делікатеси

Франція — рибна країна. Вона виловлює рибу у відкритому морі й розводить її на рибофермах. Спеціально вирощують устриці й мідії, за збором яких країна посідає перше місце у світі.

Французи розводять також жаб та слимаків, яких вважають делікатесом.

та інші кольорові метали. Найбільше електроенергії виробляють атомні електростанції. Підприємства машинобудування випускають автомобілі, трактори, судна, літаки, аерокосмічну техніку, електротехніку. Париж вважають за проваджувачем моди: визнання в усьому світі здобули французькі елегантні одяг і взуття, парфуми й косметика. Світового рівня розвитку досягла харчова промисловість, зокрема виноробство.

Франція — провідна сільськогосподарська країна Європи. Вона має найбільшу площину орних земель. Французи вирощують пшеницю, ячмінь, кукурудзу, овочі. На півночі країни культивують яблуневі сади, а на півдні — абрикосові та персикові. На північному сході розташована відома виноградарська провінція Шампань. Розводять велику рогату худобу, овець, свиней. За виробництвом молока Франція посідає перше місце у Європі, за виробництвом м'яса — друге. З молока виготовляють сирі, яких у країні налічують понад 600 видів.

У Франції розвинені всі види транспорту. Міста сполучаються швидкісними залізницями. Під протокою Ла-Манш прокладено залізнично-автомобільний тунель, що з'єднує Францію з Великою Британією. У гирлах річок розташувалися великі морські порти. Неабиякі доходи країні дає туризм.

У світі Франція відома як виробник промислового устаткування, автомобілів, побутових приладів, одягу, взуття. Країна посідає друге місце у світі (після США) за постачанням на світовий ринок пшениці, кукурудзи, м'яса, молочних продуктів, овочів, фруктів, вин. Україна продає Франції чавун, хімічну продукцію, насіння соняшника для виробництва олії та ін.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ. Це країна стародавніх замків і давніх традицій. Вона розташована на Британських островах. Від материка її відокремлює вузька протока Ла-Манш. Велика Британія — могутня морська держава, яку колись називали «владичицею морів». Свого часу англійські мореплавці приєднали до Англії численні заморські землі, перетворивши її на найбільшу колоніальну імперію. І хоча нині її вплив ослаб, вона лишається однією з провідних держав світу.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

242 тис. км²

63 млн осіб

Лондон

За природними умовами Велика Британія схожа на сусідні країни Західної Європи. На півночі її заході країни простяглися старі, сильно зруйновані гори, на південному сході лежать рівнини. На помірний морський клімат значний вплив чинить океан: зиму він робить м'якою і вологою (дощ йде майже щодня), а літо — прохолодним. Британська погода не стійка, мінлива, здебільшого похмура, із сильними вітрами. Густа завіса туманів, які утворюються і влітку, і взимку, не розсіюється іноді по кілька днів. Річок на островах багато, але вони короткі. Найповноводніша — *Темза*. Великі площини займають луки.

Серед населення країни найчисленніші — англійці. Крім них, живуть шотландці, ірландці, уельсьці, які зберегли національні особливості. Державна мова — англійська — поширені в усьому світі. Велика Британія густо населена країна, у якій переважає міське населення. Лондон — одне з найбільших міст Європи.

Велика Британія, як і Франція та Німеччина, належить до сімки найбільш розвинених країн світу. Провідною в господарстві є промисловість. Здавна в країні видобувають вугілля. Нині розробляють родовища нафти і газу з дна Північного моря. Металургійні заводи працюють на привізій з інших країн сировині. Машинобудівні підприємства випускають судна, автомобілі, літаки, верстати, радіоелект-

Подорож у слово

Територія Великої Британії охоплює кілька історичних областей: Англію, Шотландію, Уельс і Північну Ірландію. До XVIII ст. ця країна називалася *Англією*. Коли до неї була приєднана Шотландія, нова держава стала іменуватися *Велика Британія* за назвою найбільшого з Британських островів. Після приєднання Ірландії країна дістала теперішню назву — **Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії** або скорочено *Велика Британія*.

Візитні картки Лондона

Лондон, який був заснований римлянами ще на початку нашої ери, нині — великий фінансовий і культурний центр світу. Його всесвітньо відомі туристичні об'єкти: Тауер — замок-фортеця XI ст., Букінгемський палац — головна резиденція англійських королів, годинник Біг-Бен, Музей мадам Тюссо, де представлено воскові фігури знаменитих людей світу.

Мал. 249. Лондон — столиця Великої Британії

Видатні британці

Велика Британія — батьківщина всесвітньо відомих учених, письменників, музикантів. Ісаак Ньютон — видатний фізик і математик, який відкрив закон всесвітнього тяжіння і пояснив рух планет. Вільям Шекспір — геніальний письменник, який створив відомі у світовій літературі драми «Ромео і Джульєтта», «Отелло» та ін. Джон Леннон, Пол Маккартні, Джордж Харрісон і Рінго Старр — творці легендарної рок-групи «Бітлз».

ронні прилади. Хімічна промисловість виробляє пластмаси, синтетичний каучук, мінеральні добрива. Традиційною галуззю є текстильна.

У сільському господарстві британці вміють взяти все можливе з кожного клаптика землі. Вирощують пшеницю, овес, ячмінь, цукрові буряки, картоплю. На фермах розводять м'ясні й молочні породи корів, а також овець, свиней. Популярним є розведення коней із спортивною метою. Добре розвинене рибальство: у морях виловлюють оселедця, тріску, кільку.

Розвинені всі види транспорту. Цікаво, що його рух у Великій Британії лівосторонній, на відміну від більшості країн — де він правосторонній. Ця острівна країна має потужний морський флот.

Велика Британія — батьківщина популярних в усьому світі спортивних ігор: футболу, баскетболу, тенісу. Як і в інших країнах, велике значення надається туризму. Велика Британія має торговельні зв'язки з багатьма країнами світу, у тому числі й з Україною. Вона продає транспортні засоби, обладнання для різних галузей, продукцію хімічної промисловості, тканини, одяг, ліки. Натомість купує в нас чавун, сталь, алюміній, мідь, устаткування для електроенергетики, зерно, соняшникову олію.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Країни Західної Європи — Німеччина, Франція, Велика Британія — належать до найбільш розвинених країн світу; вони мають багатогалузеву промисловість та високопродуктивне сільське господарство.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

- Які галузі промисловості розвинені в Німеччині?
- Зіставте географічне положення Франції і Великої Британії.
- Охарактеризуйте сільське господарство Франції.
- Чому Німеччина, Франція, Велика Британія належать до високорозвинених країн світу?
- У якій з країн Західної Європи ви хотіли б побувати? Чому?

§ 52. КРАЇНИ ПІВДЕННОЇ ЄВРОПИ

- Пригадайте, які великі півострови розташовані на півдні Європи.

Найбільшими за площею державами Південної Європи є *Іспанія, Італія, Греція і Португалія*. Усі вони розташовані на великих півостроках. Це найбільш гориста частина Європи, де й нині активно діють вулкани. Південну Європу, де виникли і розвивалися стародавні держави, називають колискою європейської цивілізації.

ІТАЛІЯ. Це одна з найстародавніших країн світу. Понад 2 тис. років її територія була центром Римської імперії. Вона розміщена на *Апеннінському півострові*, форму якого порівнюють з чобітком. Італії належать також острови *Сицилія, Сардинія* та інші, що у Середземному морі.

Природа країни різноманітна — від теплих рівнин півдня до вічних снігів гірських вершин. Італія має здебільшого гірський рельєф. На півночі здіймаються високі *Альпи*, з півночі на південь країну перетинають *Апенніни*. На півдні країни розташований один із найактивніших вулканів Європи — *Везувій*. На острові Сицилія здіймається *Етна* — найвищий діючий вулкан Європи (3340 м). Субтропічний середземноморський клімат вважається комфортним для здоров'я людей, а також сприяє розвитку землеробства. Річки Італії короткі і мають гірський характер. *По* — найдовша річка країни, на *Тібрі* стоїть Рим. Плоші природних вічнозелених твердолистих лісів і чагарників, характерних для Середземномор'я, зайняті сільськогосподарськими угіддями з культурними субтропічними видами рослин.

Населення країни однорідне за національним складом: 98 % становлять італійці. Більшість людей живе в містах.

Мал. 250. Рим — столиця Італії

ІТАЛІЙСЬКА РЕСПУБЛІКА

301 тис. км²
61 млн осіб
Рим

Вічне місто

Рим існував уже в 753 р. до н. е., тому його називають «вічним містом». За багатством і різноманітністю пам'яток йому немає рівних у світі. У Римі збереглися пам'ятки архітектури античності, середньовіччя, епохи Відродження. У музеях зібрано унікальні твори італійського живопису та скульптури. Загалом Італія є світовим лідером за кількістю пам'яток, які належать до Світової спадщини ЮНЕСКО.

У країні їх — 44.

Видатні італійці

Італія дала світові видатних митців. Леонардо да Вінчі й Буонарроті Мікеланджело — геніальні художники та скульптори епохи Відродження (XVI ст.). Антоніо Страдиварі — знаменитий майстер скрипок і гітар. Антоніо Вівальді й Ніколо Паганіні — неперевершенні скрипалі, музиканти. Франческо Петрарка — відомий поет. Марко Поло, Христофор Колумб і Америго Веспуччі — відомі мандрівники. Галілео Галілей і Джордано Бруно — знамениті астрономи, математики.

Падаюча вежа

В італійському місті Піза є унікальна архітектурна споруда — «падаюча вежа» заввишки 55 м. Її будівництво розпочалося в 1174 р. і тривало майже 200 років. Але вже на початку робіт через осідання ґрунту споруда відхилилася від вертикальної осі. Нині її відхилення сягає 5 м. Щоб Пізанська вежа не впала, необхідно здійснити інженерні роботи.

Пізанська вежа

Рим — столиця Італії — одне з найстародавніших міст світу.

Італія належить до найбільш розвинених держав світу. Основою її господарства є промисловість. Своїх корисних копалин недостатньо, тому багато сировини вона ввозить з інших країн. Видобувають поліметали, які є сировиною для кольорової металургії. Італія славиться мармуром різноманітних відтінків, який видобувають з античних часів і використовують для створення скульптур та як облицювальний матеріал. Добре розвинені різні галузі машинобудування: суднобудівна, електротехнічна, радіоелектронна. Заводи «ФІАТ» випускають автомобілі. Продукцією хімічної галузі є пластмаси, синтетичні волокна тощо. Розвинена легка промисловість — італійські одяг і взуття цінують в усьому світі. *Місто Мілан* вважають міжнародним центром моди. Харчова галузь переробляє продукцію сільського господарства. Світове визнання здобули макаронні вироби. Зокрема, спагеті — національна італійська страва, що відома далеко за межами країни.

Провідною галуззю сільського господарства є рослинництво, а основою сільськогосподарською культурою —

виноград. Італія — світовий лідер з його вирощування і виробництва вина. Великі площи зайняті пшеницею, з якої виготовляють макарони. Вирощують також кукурудзу, рис, цукрові буряки, овочі. Та найбільше славиться Італія своїми фруктами — яблуками, грушами, персиками, черешнею, інжиром, апельсинами, лимонами. Тому її називають «головним садом» Європи. Італія — світовий виробник оливок і оливкової олії. Тваринництво також високопродуктивне: розводять велику рогату худобу, свиней, овець, у морі виловлюють рибу.

Розвинені всі види транспорту: автомобільний, залізничний, повітряний, морський. Великі доходи країна одержує від іноземних туристів, яких приваблюють історичні пам'ятки, середземноморські пляжі та гірськолижні курорти. Італія має широкі торговельні зв'язки з Україною. Вона постачає нам ядерні реактори, транспортні засоби, пластмаси, продовольчі

товари й вина, ліки, взуття та одяг. Україна продає Італії чавун, сталь, добрива, зерно, деревину, соняшникову олію.

ДЕРЖАВИ-«КАРЛИКИ». На території Італії розташовані дуже малі за площею та кількістю населення країни, які називають міні-країнами або державами-«карликами». Такими крихітними державами є *Ватикан* і *Сан-Марино*.

Ватикан — найменша країна світу. Цю державу називають «країною в місті», адже вона розташована посеред Рима — столиці Італії. Ватикан оточений стінами середньовічного муру. Всередину ведуть три входи, що охороняються національною гвардією. Ця унікальна країна є місцем перебування папи римського — глави римо-католицької церкви.

Її населення — священики і люди, які працюють у папському палаці, бібліотеці і музеях. Держава має свої радіостанцію, телебачення та банківську систему. У неї є власна залізниця і морський флот. Мініатюрна територія Ватикану вміщує велику кількість історичних пам'яток і музеїв. Серед них — Собор святого Петра, збудований у XVI ст., який є найвідомішим католицьким храмом у світі. Важливим джерелом доходів Ватикану є прочани — віруючі, які приїжджають до святих місць. Історичний центр Рима і Ватикан внесено до списку Світової спадщини ЮНЕСКО. У 2001 р. папа римський уперше відвідав Україну.

ВАТИКАН

0,44 км²
842 особи

Мал. 251. Ватикан — держава посеред столиці Італії — Рима

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Італія — одна з найбільших за площею країн Південної Європи, вона належить до сімки найрозvinеніших країн світу.
- У Південній Європі розташовані держави-«карлики» — Ватикан, Сан-Марино.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

- У чому полягають особливості географічного положення країн Південної Європи?
- Доведіть, що Італія високорозвинена країна світу.
- Чому Рим називають світовим центром туризму?
- Яку державу називають «країною в місті»? Що вам про неї відомо?

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Багато італійців — пристрасні футбольні вболівальники. Італійські футбольні команди «Ювентус», «Мілан», «Рома», «Лаціо» здобули світову славу. Користуючись додатковими джерелами інформації, з'ясуйте, які міста Італії вони представляють.

§ 53. КРАЇНИ СХІДНОЇ І ЦЕНТРАЛЬНОЇ ЄВРОПИ

- Пригадайте, які держави є сусідами України.
- Які народи належать до слов'янської мовної групи?

УКРАЇНА

603,7 тис. км²
 45 млн осіб
 Київ

Українські транспортні літаки Ан відомі в усьому світі

У Східній і Центральній Європі розташовані *Польща, Словаччина, Угорщина, Румунія*. Після розпаду СРСР у 1991 р. на політичній карті Європи з'явилися нові незалежні країни, серед яких *Україна, Білорусь і Молдова*. Усі вони є нашими сусідами. За рівнем економічного розвитку ці країни поступаються державам Західної та Південної Європи. Останнім часом у їх господарствах та управлінні відбуваються помітні зміни.

УКРАЇНА. Це найбільша за площею країна Європи. На півдні її омивають *Чорне та Азовське моря*. Наша держава займає вигідне географічне положення, оскільки розташована на перехресті шляхів між Європою та Азією.

Природа України різноманітна й мальовнича. Більша частина території рівнинна. Середньовисокі гори *Українські Карпати* здіймаються на заході країни, *Кримські гори* — на півдні. Найбільша *річка* — *Дніпро*, яку в Україні величують Славутичем. Панує помірно континентальний клімат і тільки на Південному березі Криму — субтропічний середземноморський. На значних площах поширені чорноземи — найродючіші грунти. Тому українські землі майже повністю розорано.

Більшість **населення** країни становлять українці. Крім них, живуть росіяни, білоруси, кримські татари, євреї, молдовани та ін. Як і в інших країнах, більшість населення живе в містах. Найбільші з них — *Київ, Харків, Дніпропетровськ*.

Промисловість є основою господарства. Електроенергія виробляється на теплових, атомних та гідрравлічних станціях. Залізна руда і марганець, на які багата Україна, слугують сировиною для чорної металургії, що дає чавун і сталь.

Мал. 252. Київ — столиця, великий промисловий і культурний центр України

Українські машинобудівні підприємства виробляють різноманітне устаткування, літаки, верстати, прилади. Хімічна промисловість використовує поклади калійних солей і сірки для виробництва добрив. Розвинені деревообробна, меблевана, легка і харчова галузі промисловості.

У сільському господарстві переважає вирощування зернових: пшениці, жита, кукурудзи, ячменю. Україна відома як район буряківництва світового значення. Коренеплід цукрових буряків використовують для виробництва цукру. На півдні великі площі зайнято соняшником — олійною культурою, з насіння якої виготовляють харчову олію. Крим і Закарпаття — райони виноградарства. Розводять велику рогату худобу, свиней, овець. Розвинені всі види транспорту. Залізниці й автошляхи сполучають між собою найвіддаленіші куточки країни. Повітряний і морський транспорт сполучає Україну з 80 країнами світу. Велике значення має трубопровідний транспорт, який доставляє нафту й газ.

ПОЛЬЩА. Це велика європейська країна, сусідка України на північному заході. Вона має вихід до *Балтійського моря*.

Природні умови Польщі сприятливі для розвитку господарства. Рельєф здебільшого рівнинний. Лише на півдні країни підносяться середньовисокі гори — *Судети* і *Карпати*. Помірний клімат дає можливість вирощувати сільськогосподарські культури помірного поясу. Найбільша річка — *Вісла*. Польща розташована в зоні мішаних лісів, проте лісами вкрита лише п'ята частина території.

Поляки становлять майже 99 % загальної кількості населення. В основному люди живуть в містах, найбільшими серед яких є *Варшава*, *Краків* і *Лодзь*.

У Польщі розвинені різні галузі промисловості. З надр видобувають вугілля, природний газ, руди кольорових металів, сірку. Ця країна — один із найбільших у світі виробників сірки, з якої виготовляють сірчану кислоту, що використо-

Соняшник — основна олійна культура в Україні

РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА

313 тис. км²
38 млн осіб
Варшава

Мал. 253. Варшава — столиця Польщі

Видатні поляки

Польща — батьківщина видатного астронома Міколая Коперника, який здійснив переворот у природознавстві, створивши геліоцентричну (із Сонцем у центрі) систему світу. Адам Міцкевич — відомий польський поет. Його твори українською мовою перекладали Іван Франко та Леся Українка.

РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ

■ 208 тис. км²
 ● 9,5 млн осіб
 ○ Мінськ

вується у різних галузях промисловості. Чорна і кольорова металургія забезпечують сировиною машинобудування, яке посідає чільне місце серед галузей обробної промисловості. Польські підприємства виробляють автомобілі, вагони, морські судна, електротехнічну та радіоелектронну продукцію. Значного розвитку набули хімічна та нафтохімічна галузі. Текстильна промисловість випускає текстильні та ковдрові тканини. З галузей сільського господарства розвинені рослинництво і тваринництво. На півночі країни вирощують жито, овес, ячмінь і картоплю, на півдні, де найбільш родючі ґрунти, — пшеницю, кукурудзу, соняшник і цукрові буряки. Вирощують також овочі, фрукти та ягоди. У тваринництві переважає розведення великої рогатої худоби і свиней. Важливе значення надається птахівництву та рибальству.

Країна має всі види сучасного транспорту: автомобільний, залізничний, повітряний, трубопровідний, водний (річковий і морський). Польща відома як один із центрів міжнародного туризму. В Україну Польща продає папір і картон, пластмаси, устаткування, механічні пристрої, нафту, природний газ, косметику, фрукти, горіхи, м'ясо та інші харчові продукти. З України Польща одержує чорні метали, електричні машини, устаткування, соняшникову олію, одяг.

БІЛОРУСЬ. Це північна сусідка України. Країна не має виходу до моря, проте розташована на перехресті важливих транспортних шляхів із Європи в Азію.

У Білорусі поширені *полісся* — піщані, часто заболочені низовини, вкриті мішаними і широколистими лісами. Клімат помірно континентальний. Найбільші річки — *Дніпро* і *Прип'ять*. Природні багатства білоруських надр незначні.

Мал. 254. Мінськ — столиця Білорусі

Є торф, невеликі запаси кам'яного вугілля, кухонної та калійної солі.

Більшість населення країни — білоруси. Крім них, є росіяни, українці, поляки. Густота населення невелика. Переважно люди живуть у містах, найбільшими з яких є *Мінськ, Брест, Гомель*.

Провідною галуззю промисловості є машинобудування, насамперед верстато-, автомобіле- і тракторобудування. Білорусь славиться виробництвом надважких вантажних автомобілів МАЗ і БелАЗ. Виготовляють також годинники, телевізори, холодильники. Продукція хімічної промисловості — мінеральні добрива, пластмаси, синтетичні волокна. Розвинені харчова, легка й деревообробна галузі.

Символом сільського господарства Білорусі є льон-довгунець — цінна прядильна культура, з якої виготовляють лляні тканини. Вирощують також зернові культури — жито, ячмінь, пшеницю. Традиційно багато збирають картоплі та цукрових буряків. У тваринництві переважають розведення великої рогатої худоби молочно-м'ясних порід, свинарство та птахівництво. Розвинені сухопутні види транспорту. Трубопроводами країна отримує нафту і природний газ із Росії. Білорусь — один із основних торговельних партнерів України. Вона продає нам трактори, вантажні автомобілі, ліфти, холодильники, пральні машини, шини, добрива, скло, папір, косметичні засоби, харчові продукти (ковбасу, м'ясні консерви, вершкове масло, житню муку, цукор). Натомість Україна постачає в Білорусь чавун, сталь, вагони, електричні трансформатори, пшеницю, кукурудзу, соняшниковою олію та ін.

Мал. 255.
Вантажні
автомобілі
білоруського
виробництва

Льон-довгунець

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

- Охарактеризуйте природні умови України. Чи сприятливі вони для розвитку господарства?
- Яку продукцію українських підприємств купують інші країни світу?
- Які галузі промисловості розвинені в Польщі?
- Назвіть основні сільськогосподарські культури, які вирощують у Білорусі.

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Використовуючи різні джерела інформації, підгответте короткі повідомлення про природні й культурні об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО країн Центральної і Східної Європи:

група 1 — України;

група 2 — Білорусі;

група 3 — Польщі.

54. РОСІЯ

- Пригадайте, які природні зони поширені на півночі Євразії.
- Де проходить умовна межа між Європою та Азією?

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ

■ 17,1 млн км²
 ● 143 млн осіб
 ○ Москва

Неоголошена війна

Україна завжди вважала Росію дружньою країною, а росіян — братнім народом. Проте нині сусідня держава перетворилася на віроломного ворога, що тривалий час за брехнею про дружні стосунки приховував загарбницькі наміри щодо України. У 2014 році Російська Федерація порушила державні кордони України, ввела на нашу територію війська й розпочала неоголошенну війну. Нині окуповано Автономну Республіку Крим, а на сході нашої держави тривають військові дії. Такі руйнівні дії Росії на території іншої незалежної країни є неприпустимим порушенням міжнародного права. Керівники багатьох держав світу висловили свою солідарність з Україною і закликають Росію припинити противправну окупацию нашої держави.

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Росія — найбільша за площею держава світу. Її територія розташована в 11 часових поясах, вона межує з 14 країнами, омивається морями трьох океанів. Широкий вихід до морів дає можливість використовувати їх водні простори як шляхи сполучення та як джерело різноманітних природних багатств. Росія розташована у двох частинах світу — Європі та Азії, тому це євразійська країна. Загальна протяжність країни із заходу на схід становить близько 10 000 км, з півночі на південь — 4000 км.

ПРИРОДНІ УМОВИ. Природа Росії, яка простяглася на тисячі кілометрів із півночі на південь та із заходу на схід, надзвичайно різноманітна. Європейська частина Росії, щотягнеться від її західних кордонів до Уральських гір, рівнинна. Вона лежить на величезній Східноєвропейській рівнині. Далі на схід починається азійська частина — Сибір і Далекий Схід. Неозорі простори Сибіру так само лежать на рівнинах — Західносибірській та Середньосибірському плоскогір'ї. На півдні їх обрамляють гори Алтай і Саяни. На Далекому Сході переважають гори.

Клімат Росії дуже контрастний: від суворого арктичного на Крайній Півночі до спекотного й сухого пустельного на узбережжі Каспійського моря та вологого мусонного на Далекому Сході. Різноманітними є й ґрунти та рослинний покрив. Значні площині країни вкриті лісами. На її території протікають великі річки світу — Волга, Об, Єнісеї, Лена, які використовуються як шляхи сполучення та джерело електроенергії. Є великі озера. Багаторічна мерзлота, яка поширена в Сибіру й на Далекому Сході, займає 65 % території країни.

Росія належить до тих небагатьох країн світу, які забезпеченні майже всіма мінеральними ресурсами для успішного розвитку господарства: і паливними (нафта, природний газ, вугілля, торф, горючі сланці), іrudними (залізна,

марганцева і руда кольорових металів), і нерудними (алмази, солі, графіт, будівельна сировина та ін.).

НАСЕЛЕННЯ. Росія — багатонаціональна країна, де живуть представники більш як 200 різних народів. Росіяни становлять більшість — 80 %. Серед національних меншин багато українців. По території населення розміщується вкрай нерівномірно: 2/3 живуть у європейській частині країни зі сприятливими природними умовами. Значно менша густота населення в азійській частині, де панує різко континентальний клімат. Великі міста — *Москва, Санкт-Петербург, Новосибірськ*.

ГОСПОДАРСТВО. Потужною галуззю промисловості є гірничодобувна. Росія є одним із світових лідерів з видобування природного газу й нафти, що зосереджені в Західному Сибіру, між Волгою та Уралом. Так само Росія є одним із найбільших у світі виробників чавуну і сталі — її чорна металургія повністю забезпечена власною сировиною. Підприємства кольорової металургії виплавляють мідь, алюміній, нікель, свинець, цинк, золото та інші метали. Електроенергію виробляють потужні теплові, гідроелектростанції та атомні електростанції.

Машинобудування в Росії — високорозвинене. Його численні підприємства випускають локомотиви й вагони, судна й автобуси, вантажні й легкові автомобілі, комбайни й трактори, літаки й авіакосмічне устаткування, верстати й прилади. Хімічна промисловість виробляє пластмаси, мінеральні добрива, хімічні волокна, шини. Деревообробна галузь зосереджена у північних і східних районах, де є лісові ресурси. Серед галузей легкої промисловості розвинені текстильна, швейна, взуттєва. Харчова промисловість розвивається у великих містах і приміських зонах.

У сільському господарстві провідну роль відіграє тваринництво, яке використовує кормову базу різних природних зон. Так, у тундрі й лісотундрі розводять північних оленів, у степах і напівпустелях — коней та овець, у горах Алтаю — кіз та оленів маралів. Повсюд-

Подорож у слово

Назва **Москва** походить від назви річки Москва, на берегах якої розкинулась столиця Росії. А назва річки означає багнista, болотиста.

Мал. 256.
Москва — столиця
і найбільше місто
Росії

Мал. 257.
Трактори
Челябінського
заводу

Мал. 258.
Видобування нафти
і природного газу
(Західний Сибір)

но поширене розведення великої рогатої худоби, свиней і птиці. У річках, озерах і морях виловлюють рибу. Рослинництво також є багатогалузевим. Смуга лісостепів і степів — основна житниця країни, де вирощують зернові: пшеницю, жито, кукурудзу, гречку. З технічних культур культивують соняшник, цукрові буряки, льон. Повсюдно садять картоплю й овочі.

У Росії розвинені всі види транспорту. Величезні простори країни і суворий

клімат визначили першорядне значення «всепогодного» транспорту — залізничного, яким здійснюються найбільші за обсягом вантажні та пасажирські перевезення. Річковим транспортом користуються для внутрішніх перевезень. Морський використовується для сполучення із зарубіжними країнами. У зв'язку з величезними розмірами країни особливо важливе значення має авіаційний транспорт, що здатний швидко долати великі відстані та досягати важкодоступних районів Півночі й Сибіру. Трубопроводами, за довжиною яких Росія поступається тільки США, транспортують нафту й газ.

Основним товаром, що Росія продає іншим країнам, є паливно-енергетична сировина: нафта, природний газ, вугілля. Вона також продає продукцію машинобудування, деревину, папір та ін. У нас Росія закуповує труби, продукцію машинобудування, хімічної галузі, продукти харчування. Також Україна надає транспортні послуги — транспортує трубопроводами російські нафту й газ до країн Європи.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Росія — найбільша за площею держава світу з розвиненими промисловістю, сільським господарством і транспортом.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Поміркуйте, чим зумовлена велика різноманітність природних умов Росії.
2. У чому полягають особливості розміщення населення в Росії?
3. Які чинники сприяють розвиткові різноманітних галузей промисловості країни?
4. Чому в Росії, як у жодній іншій країні, розвинене багатогалузеве тваринництво?
5. Які стосунки, на вашу думку, мають бути між країнами-сусідами?

§ 55. КРАЇНИ ПІВДЕННОЇ АЗІЇ. ІНДІЯ

- Пригадайте, хто з європейців першим відкрив морський шлях до Індії.

У Південній Азії розташовані *Індія*, *Пакистан*, *Бангладеш*, які мають широкий вихід до океану, високогірні країни *Бутан* та *Непал*, які розташовані в Гімалаях і віддалені від океану, а також острівні *Шрі-Ланка* та *Мальдіви*.

ІНДІЯ. Індія — одна з найбільших за площею країн світу. Вона займає півострів *Індостан* і прилеглу частину материка. Її береги омивають води *Індійського океану*. У минулому ця країна була колонією *Великої Британії*, а нині її господарство стрімко розвивається. Індія проводить дослідження навіть у космосі.

Природа Індії різноманітна. Рівнини — *плоскогір'я Декан* та родюча *Індо-Гангська низовина* — займають більшу частину країни. На півночі здіймаються найвищі гори світу — *Гімалаї*. Там бувають землетруси. Індія — одна з найспектотніших країн. Індійці кажуть: «У нас дев'ять місяців на рік спекотні, а решта три дуже спекотні». На цих широтах панує субекваторіальний мусонний клімат. Тому рік тут ділиться на два сезони — сухий зимовий і вологий літній. Протягом літніх місяців, коли мусон дме з океану, випадає 80 % річної кількості опадів. Найбільше — у передгір'ях Гімалаїв. На заході країни лежить безплодна *пустеля Тар*.

Найбільші річки — *Інд* (річка, яка дала назву країні), *Ганг*, *Брахмапутра*. У сезон дощів рівень води в них підвищується більш як на 10 м. Нерідко це призводить до катастрофічних повеней. Індійське прислів'я попереджає: «На березі річки жити — цілоріч поневірятися». Висока вода за кілька діб може перетворити оброблені поля на суцільне море.

За кількістю населення Індія посідає друге місце у світі після Китаю. Його чисельність продовжує стрімко зростати. Багато людей живуть за межею бідності. Індія — багатонаціональна країна: люди належать до різних рас та етнічних груп. У цій країні спілкуються сотнями мов і діалектів. Офіційними мовами є хінді та англійська. Більшість населення сповідує

ІНДІЯ

सत्यमेव जयते

«Нехай запанує істина»

3,3 млн км²
1,2 млрд осіб
Нью-Делі

Священний Ганг

Річка Ганг відіграє велику роль у житті індійців і вважається священною. У її водах здійснюють численні ритуали. Як показали дослідження, у верхів'ях Гангу у воді збудники хвороб (холери, малярії) гинуть за 4 год, а органічні речовини розкладаються у 25 разів швидше, ніж у будь-якій іншій річці.

Мал. 259. Паломники на березі священного Гангу

Мал. 260. Нью-Делі

Мал. 261. На вулиці індійського міста

Індійські спеції

Індія — один із найбільших у світі виробників бавовняних тканин

Чайні плантації

індуїзм — стародавню релігію, послідовники якої поклоняються численним богам. Середня густота населення велика — більш як 360 осіб/км². Проте розміщене воно нерівномірно: у високогір'ях Гімалаїв — лише 2 особи/км², а в долинах Інду і Гангу — понад 500 осіб/км². В Індії населення живе переважно в селях. Найбільші міста — *Мумбай, Делі, Колкати*.

ГОСПОДАРСТВО. Провідну роль в країні відіграє не промисловість, а сільське господарство. У добре зволожених долинах річок вирощують вологолюбний рис, збираючи по два-три врожаї на рік. Важливими культурами є пшениця, просо, кукурудза. Земляний горіх — арахіс — культивують як олійну культуру. Багато збирають бавовнику та цукрової тростини. На терасованих схилах Гімалаїв вирощують чайний кущ. Індійський чай (понад 300 сортів) відомий в усьому світі. Різноманітні прянощі — чорний перець, імбир, гвоздику, кардамон, за якими століття тому з Європи споряджали кораблі в далеку й казкову Індію, і нині продають у різні країни світу. Індія має найбільші у світі посівні площі джуту і є одним з найбільших виробників джутового волокна. Країна — світовий лідер з вирошування манго й бананів. В Індії найбільше у світі поголів'я великої рогатої худоби. Проте її м'ясо релігія забороняє споживати, а корова вважається священною твариною.

Із галузей промисловості досить розвиненою є гірничодобувна. На основі видобування кам'яного вугілля, залізних і марганцевих руд розвивається чорна металургія, яка виплавляє чавун і сталь. Алюмінієві та мідні руди — сировина для кольорової металургії. Багатством Індії є родовища золота й коштовного каміння: алмазів, рубінів, сапфірів, смарагдів. Машинобудування випускає літаки, судна, вагони, автомобілі, верстати, двигуни. Здавна розвивається легка промисловість, особливо взуттєва, джутова та бавовняна. За виробництвом бавовняних тканин Індія посідає друге місце у світі після Китаю. Провідною галуззю харчової промисловості є цукрова. Індія — відомий виробник

Мал. 262. Вирощування джуту

лікарських препаратів. І нині в цій країні повсюдно поширені кустарні промисли.

Основні перевезення вантажів і пасажирів здійснюються автомобільним, залізничним і річковим транспортом. Крім цього, популярними лишаються велорикші й моторикші, а в селах — гужовий транспорт.

В Україну Індія продає бавовняні тканини, вироби із джуту, чай, каву, спеції, рибу і морепродукти, ліки. Натомість Індія зацікавлена в купівлі українських турбін, підшипників, підйомно-транспортного устаткування, мінеральних добив, сільськогосподарських машин.

Золоте волокно

Джут — це рослина, із стебла якої виробляють міцне волокно, а з нього — мотузки і канати, добротну мішковину та грубі тканини, з яких шиють вічний спецодяг. У джутових мішках цукор «дихає»: мішок здатен дивним чином вбирати в себе вологу. Джут — рослина вередлива, тож її вирощують тільки в кількох країнах

Південної Азії.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Індія — одна з найбільших країн світу за кількістю населення та площею території.
- У господарстві країни провідну роль відіграє сільське господарство, зокрема його галузь рослинництво.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

- Користуючись політичною картою, назвіть країни, що розташовані в Південній Азії.
- Які природні особливості Індії є несприятливими для життя людей і розвитку господарства країни?
- Де найвища густота населення в Індії? Які чинники впливають на його розміщення?
- Назвіть сільськогосподарські виробництва, з яких Індія є одним із світових лідерів.
- Які галузі промисловості розвинені в Індії?

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

До Світової спадщини ЮНЕСКО належить більш як 30 об'єктів Індії. Зокрема, природні заповідники і національні парки з неторканими ландшафтами й рідкісними тваринами. Індійські, буддійські й ісламські храми, мавзолеї, скульптури, печерні монастири, які визнано архітектурними шедеврами. Видатними пам'ятками вважають навіть залізниці, прокладені у високогірних районах. Підготуйте невелику презентацію про один з таких об'єктів.

§ 56. КРАЇНИ СХІДНОЇ АЗІЇ

- Пригадайте, хто з мандрівників-європейців першим побував у Китаї.
- Які особливості мусонного клімату?

КИТАЙ

9,5 млн км²
1,3 млрд осіб
○ Пекін

Подорож у слово

Назва **Китай** походить від слова *ки-таї* — групи монгольських племен, що жили на півночі країни. Самі китайці називають свою країну Чжунго — «Серединна держава». У багатьох інших країнах світу Китай іменують **Чина** — від назви царства *Цінь*, що існувало в Стародавньому Китаї.

Чи важко вивчити китайську мову

Китайська мова вважається однією з найскладніших у світі. Пишуть китайці знаками — ієрогліфами, які позначають не літери, а слова-поняття. Ще складніше навчитися читати китайською, тому що один і той самий знак може мати до 50 різних значень. Щоб прочитати книжку, треба знати 5 тис. ієрогліфів.

Мал. 263. Пекін — стародавнє й водночас велике сучасне місто

У країні є всі відомі корисні копалини. Поклади деяких з них надзвичайно багаті: там зосереджена половина світових запасів олова і вольфраму, третина — кам'яного вугілля, а за видобутком нафти Китай посідає п'яте місце у світі.

Китай — країна з найбільшою кількістю населення на Землі. Незважаючи на складну історію розвитку, воно доволі однорідне за етнічним складом: 93 % становлять китайці. Офіційна мова — китайська. Основна частина населення зосереджена на сході. Там розкинулися й численні міста-мільйонники, зокрема *Шанхай*, *Пекін*. Проте більшість китайців живе в сільській місцевості.

Останнім часом Китай демонструє фантастичні успіхи в розвитку господарства. Нині — це одна з провідних космічних держав світу. Китай — великомасштабний світовий виробник електроенергії. Значного розвитку набула чорна металургія: за кількістю сталі, що виплавляється, країна є одним із світових лідерів. Налагоджено й виплавлення кольорових металів: олова, вольфраму, алюмінію, міді та ін. Китай — світовий лідер з виробництва автомобілів. Машинобудівні підприємства випускають також верстати, сільськогосподарську техніку, трактори, судна, літаки. Китай — відомий у світі виробник електронної техніки, велосипедів, годинників. Країна має тисячолітній досвід із виробництва бавовняних і шовкових тканин. Традиційно високий рівень розвитку має фарфоро-фаянсова галузь.

У сільському господарстві провідна роль належить рослинництву. На півночі країни, у помірному поясі, вирощують сою, пшеницю, кукурудзу і гаолян — вид проса, зерно якого вживають у їжу. На півдні культивують рис. Це основний продукт харчування китайців. Його вирощують на ділянках, спеціально заповнених водою, — чеках. Тамтешній клімат дає змогу збирати по два-три врожаї на рік. За збором рису Китай посідає перше місце у світі. Вирощують також цукрову тростину, картоплю, арахіс, цитрусові. Великі площи відведені під бавовник і джут. Китай — батьківщина чаю, за його виробництвом країна посідає чільне місце у світі. Цікаво, що китайці надають перевагу зеленому чаю.

У тваринництві Китай на першому місці у світі за поголів'ям свиней і на другому (після Індії) — за поголів'ям великої рогатої худоби. Розводять також коней, буйволів, віслюків, овець і кіз, а

Рисові чеки

Рис

Рис — одна з найважливіших продовольчих культур планети з 8-тисячолітньою історією. Рисове зерно використовують для приготування їжі. Рисовою соломою вкривають дахи хатин, з неї плетуть широкополі капелюхи, взуття, килими, кошики. З китайської слова **сніданок** дослівно перекладається як **ранній рис**, **обід — полуденний рис**, а **вечеря** — пізній рис. «Спочатку подумай про рис, а потім про все інше», — кажуть на Сході.

Кокони шовкопряді — сировина для виробництва шовкової нитки

Шовкова тканина

Мал. 264. Виробництво шовку

Великий шовковий шлях

Так називали систему караванних доріг величезної протяжності (майже 13 тис. км), яка з I ст. до н. е. і до початку ХХ ст. сполучала Китай з Європою. Цим шляхом з далекого Сходу на Захід доставляли спеції, папір, порцеляну, а також сувої дивовижної тканини. Легкий, і водночас міцний, шовк вважався предметом розкоші. Його використовували як прикрасу і лише згодом почали шити з нього одяг. Секрет одержання шовкової нитки, яку виділяє гусінь шовкопряда і яку китайці навчилися виготовляти ще в III тис. до н. е., відкрили лише у V ст.

в Тибеті — яків. Упродовж 4 тис. років у країні розвивається шовківництво. Китай — найбільший у світі виробник натуральних шовкових тканин. За виломом риби країна так само посідає передові позиції. Традиційно збирають дики плоди і лікарські трави, китайська народна медицина знана в усьому світі. У Китаї розвинені різні види транспорту.

Ця країна постачає в Україну машини, устаткування, метали та вироби з них, пластмаси, каучук, тканини, одяг, взуття, парасольки та інші товари. У нас Китай купує залізні, титанові, цирконієві руди, газові турбіни, масло, олію.

ЯПОНІЯ. Це острівна країна, що розташована біля східних берегів Азії

на Японських островах. Тривалий час її називали державою-самітником, оскільки острівне положення відокремлювало країну від зовнішнього світу. Така ізоляція сприяла збереженню національних традицій, проте й гальмувала економічний розвиток.

Природні умови цього краю не зовсім сприятливі для життя й господарської діяльності людей. Японські острови виникли на стику двох літосферних плит. Це зони високої сейсмічної активності. Тому там часто трапляються вулканічні виверження, землетруси та моретруси, що породжують цунамі. Неодноразово вони завдавали країні великої шкоди. Такі явища стали для японців звичними і невідворотними, як літня спека або мороз узимку. Вони навчилися будувати сейсмостійкі висотні будинки, а дітей змалку навчають правил поведінки під час землетрусу.

ЯПОНІЯ

- 378 тис. км²
- 127 млн осіб
- Токіо

Гори займають 3/4 площині Японії. Найвища вершина — згаслий вулкан **Фудзіяма**. Рівнини тягнуться вузькими смугами лише вздовж узбережжя.

У країні панує морський клімат. На півночі, у помірному поясі, зима холодна, з частими снігопадами і хуртовинами, на півдні, у субтропічному поясі, — м'яка. Літо спекотне й дощове. Японія лежить на шляху тайфунів. Ураганні вітри, що супроводжуються сильними зливами, спричиняють повені, які знищують посіви, завдаючи іноді більших збитків, ніж землетруси.

На Японських островах чимало невеликих бурхливих річок. Вони несудноплавні, проте мають велике енергетичне значення — на багатьох з них збудовані ГЕС. Майже вся Японія вкрита лісами, щоправда, вони істотно змінені людиною. Японці люблять природу і дбайливо її охороняють. Економічні досягнення цієї країни викликають повагу до її народу, який навчився протистояти стихії.

Японія — однонаціональна країна: 99 % населення становлять японці. Вони розмовляють мелодійною японською мовою. Аборигенами Японських островів вважаються айни — нині нечисленний народ. Країна густозаселена. Більшість населення живе в містах, найбільші з яких — *Токіо, Йокогама, Осака*.

Своїх корисних копалин в Японії майже немає, тому більшу їх частину вона ввозить з інших країн. Натомість справжнім багатством є висока кваліфікація, дисциплінованість і дивовижна працьовитість японців.

Після поразки у Другій світовій війні господарство Японії було зруйновано. За дуже короткий період японці відродили країну і досягли таких вражаючих успіхів, що світ заговорив про японське «економічне диво». Японціскористалися не тільки своїми науковими й технічними досягненнями, вони запозичили світовий досвід та ефективно використали його у власному господарстві. Нині Японія є одним із лідерів у світовій економіці.

Промисловість має високий технічний рівень виробництва завдяки автоматизації, комп'ютеризації, а також використанню робототехніки. З вироб-

Подорож у слово

Японці називають свою країну **Ніппон**, що перекладається як схід Сонця. Звідси походить поширена назва **Японії** — Країна Сонця, що сходить, або Країна вранішнього Сонця.

Японія — рекордсмен світу за кількістю землетрусів.

Шороку їх у країні фіксують до 1,5 тис., тобто в середньому по чотири поштовхи щодня.

Сакура

(японська вишня) —
рослина-символ
Японії

Мал. 265. Міський
краєвид Токіо

Подорож у слово

У нас узвичаїлося чимало слів та елементів японської культури. Наприклад, **ікебана** — мистецтво складати композиції з квітів; **карата** — вид беззбройного самозахисту, що ґрунтуються на ударах рукою або ногою по найуразливіших місцях тіла людини; **ніндзя** — розвідники, які майстерно володіли різними видами рукопашної боротьби та вміли долати будь-які перешкоди.

ництва багатьох видів продукції Японія тримає першість у світі. За відсутності своїх паливних ресурсів, електроенергію виробляють здебільшого атомні електростанції. На привізній руді та вугіллі працюють чорна і кольорова металургія. Основна особливість машинобудування — виробництво продукції високої складності. Японські автомобілі можна побачити на дорогах усього світу, а судна — на всіх океанах і морях планети. Поза конкуренцією — виробництво

роботів, аудіо- та відеотехніки. У хімічній галузі переважає виробництво добрив, хімічних волокон, пластмас, фарб. Провідне місце у світі Японія посідає з виробництва шовкових і синтетичних тканин, а також паперової продукції.

Сільське господарство добре розвинене. Рослинництво характеризується високою урожайністю. Основна культура — рис. Вирощують також картоплю, цукрову тростину й цукрові буряки, овочі, цитрусові. Японці розводять велику рогату худобу, свиней, птицю. З вилову риби і морепродуктів Японія посідає перше місце у світі. У країні створено густу мережу транспортних шляхів. Мостами і підводними тунелями сполучені між собою найбільші острови. Побудовано багато аеропортів і морських портів. Особливе значення мають швидкісні залізничні магістралі.

Японія постачає в Україну легкові автомобілі та інші транспортні засоби, шини й покришки, трансформатори. А з України ввозить зерно кукурудзи, залізну руду, метали.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Китай — найбільша за кількістю населення держава світу, яка володіє величезними запасами природних ресурсів і стрімко розвиває господарство.
- Японія — острівна країна з бідними природними ресурсами, але високорозвиненою економікою, яка належить до сімки найбільш розвинених держав світу.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Зіставте забезпеченість Китаю та Японії корисними копалинами. Як це вплинуло на розвиток господарства країн?
2. З виробництва чого Китай є світовим лідером?
3. Охарактеризуйте природні умови Японії. Чи сприятливі вони для життя й розвитку господарства населення?
4. За рахунок чого бідна на природні багатства Японія стала однією з найбільш розвинених країн світу?

**ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ**

- 1. Зазначте, чиє ім'я носить протока, що відділяє Євразію від Північної Америки.**
 - А Семена Дежньова
 - В Фернана Магеллана
 - Г Віллема Баренца
- 2. Які гори Євразії лежать за межами Альпійсько-Гімалайського поясу складчастих гір?**
 - А Уральські
 - Б Карпати
 - В Кавказькі
 - Г Піренеї
- 3. Укажіть, яка річка впадає в Жовтє море і має з ним однайменну назву.**
 - А Хуанхе
 - Б Меконг
 - В Ганг
 - Г Янцзи
- 4. Поміркуйте, який географічний пояс Євразії не має зони пустель.**
 - А арктичний
 - В тропічний
 - Б помірний
 - Г субекваторіальний
- 5. Пригадайте, яке походження має улоговина озера Байкал.**
 - А льодовикове
 - В тектонічне
 - Б залишкове
 - Г вулканічне
- 6. Установіть відповідність між країнами Європи та їх географічними особливостями.**

1 Франція	A розташована на півострові, на території якого розташований сумнозвісний вулкан Везувій
2 Італія	B розташована на островах і відокремлена від материка вузькою протокою, її колись називали «владичицею морів»
3 Велика Британія	C сусід України, має вихід до Балтійського моря
4 Польща	D сусід України, не має виходу до моря, на території поширені полісся
- 7. Назвіть послідовно з півночі на південь природні зони Євразії.**
 - А мішані ліси
 - Б вологі екваторіальні ліси
 - В тайга
 - Г широколисті ліси
- 8. Назвіть послідовно із заходу на схід кліматичні області помірного поясу Євразії.**
 - А область континентального клімату
 - Б область помірно континентального клімату
 - В область морського клімату в Європі
 - Г область мусонного клімату
- 9. Що називають мусонами? У якій частині Євразії виявляється їх вплив?**
- 10. Назвіть найбільші мовні групи, до яких належать народи Європи.**
- 11. Перелічіть країни, що є сусідами України.**
- 12. Доведіть, що внаслідок господарської діяльності людини в природних зонах Євразії відбулися зміни.**

Розділ V. ОКЕАНИ

Тисячами кілометрів синеви розпростерся Світовий океан на нашій планеті. Він справді величезний: під його солоними водами сховано $\frac{3}{4}$ земної поверхні. Цей величний, загадковий водний простір оперізує весь наш світ і пульсує припливами, наче гіантське серце Землі. Ласкаве і водночас небезпечне хвилювання води ніби вказує на живу душу Океану, що зачайлася у темних глибинах... Такі красномовні слова добирають письменники для Світового океану, який є об'єктом вивчення географії. Стародавні греки Океаном називали бога-повелителя водної стихії. Вавилоняни та єгиптяни — міфічну ріку, яка, за їхніми уявленнями, омивала плоский диск суходолу.

Вивчаючи океани, ви дізнаєтесь про особливості їхньої природи та дістанете відповіді на різні запитання:

- Як «зазирнути» на океанічне дно і побачити його рельєф і дивовижних мешканців?
- Який океан земної кулі найстаріший і найглибший? Який найтепліший і який найхолодніший?
- Чому течії в океанах рухаються певними маршрутами?
- Чому океани потребують охорони?

Ви розвиватимете вміння:

- знаходити на карті моря, протоки, острови;
- розпізнавати гірські хребти і глибоководні жолоби на океанічному дні;
- визначати теплі і холодні течії.

Ви отримаєте чимало іншої цікавої та необхідної для пізнання Землі інформації.

Тема 1

ТИХИЙ ОКЕАН

Площа океану — 178, 7 млн км²

Середня глибина — 4000 м

Максимальна глибина — 11 022 м

§ 57. ТИХИЙ ОКЕАН

- Хто і коли з мореплавців уперше перетнув Тихий океан?
- Якими властивостями водні маси різняться між собою?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Навчитися визначати географічне положення океану допоможе план (*додаток 2*). Ви вже знаєте, що Тихий океан розташований між Євразією та Австралією на заході, Північною та Південною Америкою — на сході, Антарктидою — на півдні. Береги цих материків є межами океану (*мал. 266*). Екватор ділить океан на дві майже однакові частини, тому в його північній та південній частинах природні умови схожі.

Тихий океан — найбільший і найглибший з океанів нашої планети. Він такий величезний, що охоплює майже половину площин Світового океану і може вмістити в собі всі материки та острови Землі. У складі Тихого океану багато морів. Серед них окраїнні моря — *Берингове, Охотське, Японське, Південнокитайське*. Вони лежать уздовж східної окраїни Євразії, мало вдаються в суходіл і відокремлені від океану лише півостровами та островами. Найбільшою затокою є *Аляска* біля берегів Північної Америки. Протоки сполучають Тихий океан з іншими океанами. Тихий і Атлантичний океани з'єднані також рукотворним *Панамським каналом*, що проритий через Панамський перешейок між Північною та Південною Америкою. Островів у Тихому океані багато, і вони мають різне походження: материкове (*Нова Гвінея, Нова Зеландія*), вулканічне (*Гавайські*), коралове (*острови Тонга*).

РЕЛЬЄФ ДНА. Будову і рельєф дна Тихого океану визначає *Тихоокеанська літосферна плита*. Одночасно з іншими плитами, вона здійснює горизонтальні рухи, що супроводжуються виверженнями вулканів, наземними і підводними землетрусами, цунамі.

Подорож у слово

Як ви вже знаєте, назву *Тихому океану* дав Фернан Магеллан під час першого навколо світу плавання. Насправді ця назва не відповідає характерові океану, адже йому властиві часті шторми та урагани. Просто Магеллану вдалося перетнути Тихий океан, жодного разу не потрапивши у шторм. Так на картах з'явилася іспанська назва *Мар Пацифіко* — *Море мирне, спокійне*.

Із щоденника англійського королівського пірата

Не встигли ми увійти в це море (яке інші називають Тихим, а для нас воно виявилося Скаженим), як розпочалася несамовита буря, якої ми ще

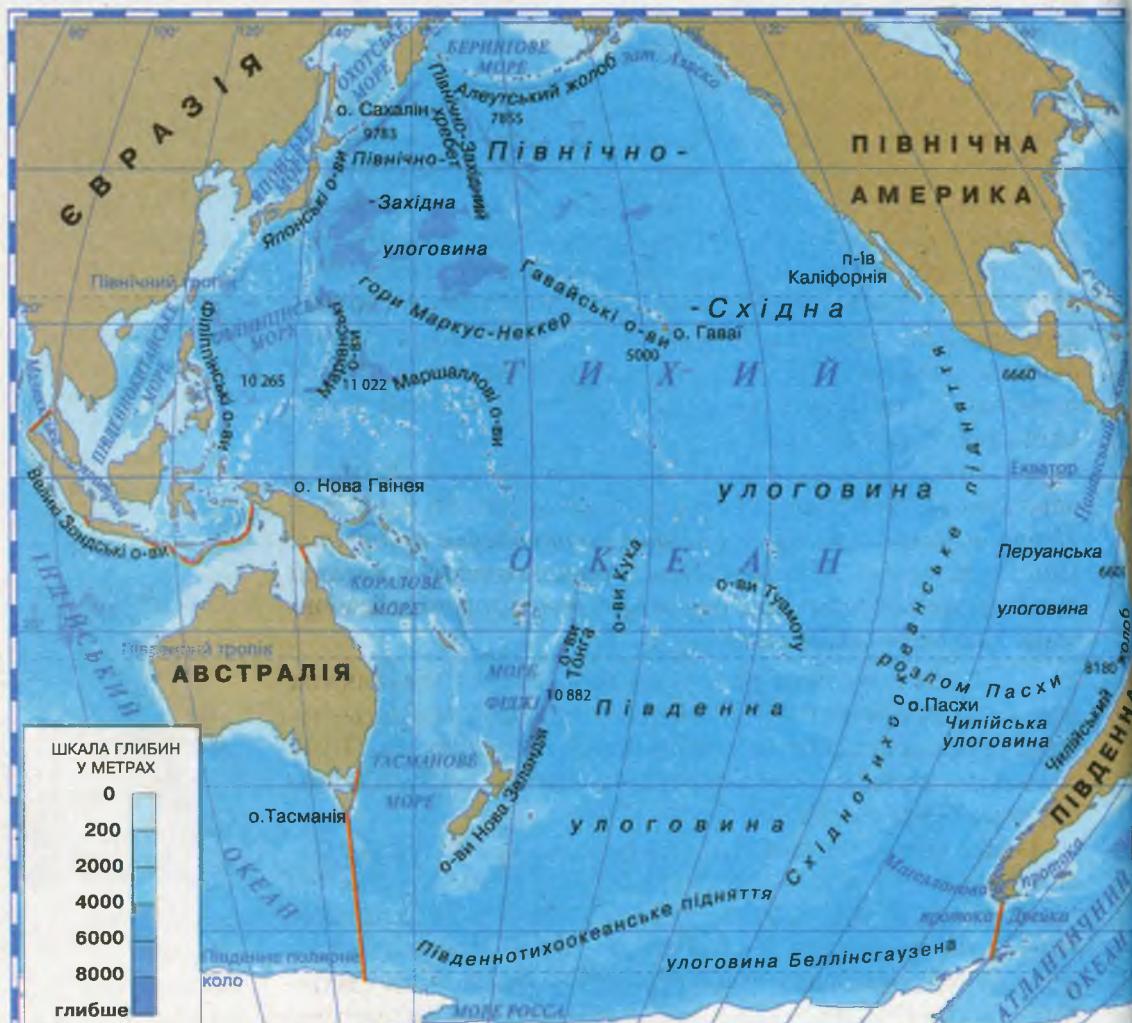
не бачили. Вона тривала 52 дні.

Френсіс Дрейк, 1578 р.

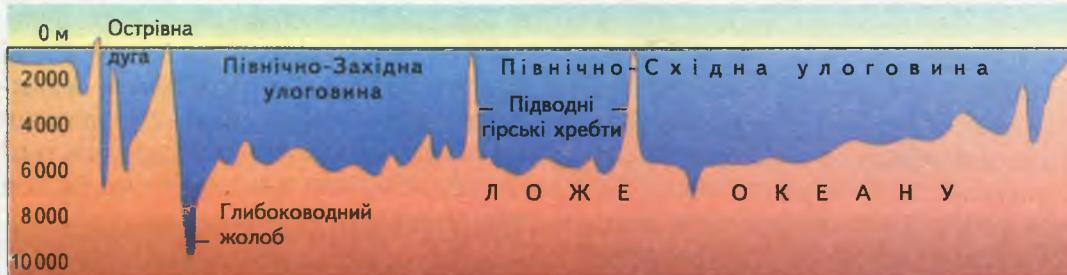
Мал. 266.
Тихий океан

Підводна окраїна материків у Тихому океані має вузький шельф і крутій материковий схил. У переходній зоні лежать улоговини окраїнних морів, островні дуги й глибоководні жолоби. Острівні дуги утворені дугоподібними підводними хребтами, окрім вершини яких здіймаються над водою (*Курильські, Японські острови*). У Тихому океані

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Береги яких материків слугують межами океану?
2. У яких півкулях лежить Тихий океан відносно екватора та нульового меридіана?
3. Назвіть найбільші моря Тихого океану.
4. Якими протоками Тихий океан сполучений з іншими океанами?
5. Назвіть великі підняття, що простяглися на дні Тихого океану.
6. На які улоговини хребти і підняття поділяють океану?

найбільше глибоководних жолобів. Найглибші з них — *Маріанський* (11 022 м) і *Філіппінський* (10 265 м). Ложе океану розташоване на глибинах 4000–6000 м і займає більшу частину площині Тихого океану. Океанічна земна кора там дуже тонка. Рельєф ложа — поєднання улоговин і підводних гірських хребтів, які їх розділяють (мал. 267). Наприклад, *Північно-Західну* й *Північно-Східну* улоговини розділяє *Північно-Західний хребет*. Улоговини є гіганськими зниженнями дна і мають здебільшого горбисту поверхню. Утворення підводних хребтів пов’язане з вулканічною діяльністю.

У місцях розходження літосферних плит із застиглої лави утворилися величезні серединно-оceanічні хребти — *Південнотихоокеанське* і *Східнотихоокеанське підняття*. Іноді їх вершини здіймаються над рівнем океану у вигляді вулканічних островів. Довкола океану розташовані сейсмічні зони *Тихоокеанського вогняного кільця*.

КЛІМАТ. Тихий океан розташований в усіх кліматичних поясах, крім арктичного. Його більша частина припадає на жаркі екваторіальний і тропічні пояси обох півкуль. Тому він є велетенським нагромаджувачем тепла і найтеплішим океаном серед інших.

Тихий океан, незважаючи на його назву, найбільш неспокійний на планеті. У широтах з тропічним кліматом протягом року дмуть пасати. А біля берегів Центральної Америки зароджуються тропічні циклони — жорстокі вітри великої руйнівної сили. Вони рухаються на північний захід. Для помірного клімату обох півкуль характерними є постійні потужні західні вітри. Особливо сильними вони бувають у 40–60-х широтах Південної півкулі.

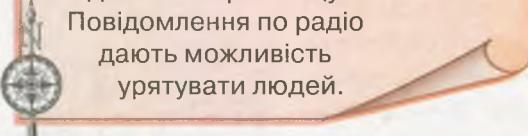
ВОДНІ МАСИ. Особливості клімату позначаються на властивостях водних мас. Велика протяжність Тихого океану з півночі на південь зумовлює зміни середньорічних температур води від +28 °C на екваторі до –1 °C на півночі та півдні. Біля берегів Антарктиди океан замерзає. Айсберги досягають 40-х широт.

Мал. 267.
Профіль дна
Тихого океану
вздовж 30° пн. ш.

Хто попереджає про цунамі

У Тихому океані на Гавайських островах діє міжнародний центр попередження про цунамі. Його спеціалісти отримують дані про час, координати і силу підземних поштовхів у будь-якій точці океану протягом 3 хв від їх початку. Спеціальні хвилеміри, розміщені на буях, заміряють висоту, довжину, швидкість і напрямок цунамі.

Повідомлення по радіо дають можливість урятувати людей.

Поверхневий буй для попередження про цунамі

Солоність поверхневих вод також змінюється від екватора до полюсів. Екваторіальні водні маси Тихого океану мають середню для Світового океану солоність — 35 %. У північній частині океану солоність знижується до 32 %.

ТЕЧІЇ. У Тихому океані поверхневі течії утворюють два великі замкнуті кругообіги води.

У Північній півкулі північно-східний пасат зумовлює теплу *Північну Пасатну течію*. Перетнувши океан, вона розгалужується на два потоки. Один її потік повертає на північ і дає початок потужній теплій течії *Куросіо*, яка помітно отеплює клімат узбережжя Японських островів. Далі на північ Куросіо змінюється теплою *Північнотихоокеанською течією*. Під дією західних вітрів і відхиляючої сили обертання Землі вона спрямовується на схід. Притік теплих вод до берегів Північної Америки спричинює відтік звідти холодних вод. Вони утворюють холодну *Каліфорнійську течію*, яка зустрічається з теплою *Північною Пасатною*. Так замикається кругообіг поверхневих вод у північній частині Тихого океану.

У Південній півкулі постійні вітри так само зумовлюють течії, які утворюють великий кругообіг води, але вже проти годинникової стрілки (*Південна Пасатна* → *Східноавстралійська* → *Західних Вітрів* → *Перуанська*).

ЖИТТЯ В ОКЕАНІ І ЙОГО РЕСУРСИ. У Тихому океані органічний світ надзвичайно різноманітний. Видів тварин там у кілька разів більше, ніж в інших океанах. Тільки там поширені морський котик, сивуч, морський бобер, калан.

Морські гіганти

В океанах, як і на суходолі, є тварини-гіганти. Сині кити, завдовжки більш як 30 м і масою до 160 тонн, — найбільші тварини земної кулі. Гіантські кальмари можуть досягати 18 м і важити 1000 кг. Трапляються 15-метрові китові акули. Молюск тридакна має мушлю завдовжки 1,5 м і важить 300 кг. Електричні скати бувають масою до 200 кг.

Мал. 268. Синій кит

На островах вони збираються у великій кількості. В океані живуть сині кити, китові акули, електричні скати, кальмарі, у північній частині поширений камчатський краб.

Тихий океан багатий на різні природні ресурси. Основним багатством є риба. Там щороку виловлюють мільйони тонн тріски, хека, минтая, оселедця, камбали, палтуса, анчоуса, тунця. Ведеться промисел молюсків: устриць, мідій, морських гребінців, кальмарів, восьминогів. Виловлюють також ракоподібних: креветок, крабів, омарів, лангустів. Не менш важливі й водорості. Найбільшим попитом користується ламінарія, відома як морська капуста. У Японії її вирощують на спеціальних морських фермах. Водорості вживають у їжу, з них виготовляють медичні препарати, використовують як корм і добрива в сільському господарстві.

З шельфу видобувають нафту, природний газ, кам'яне вугілля, золото, олово та інші корисні копалини. Енергію припливів і відпливів, течій і хвиль людина поки що використовує мало. У Японії, наприклад, сотні маяків працюють на електроенергії, одержаній від морських хвиль. Через Тихий океан проходять транспортні шляхи. Вони вдвічі довші, ніж, наприклад, атлантичні.

ПРОБЛЕМА ЗАБРУДНЕННЯ ВОД. Унаслідок господарської діяльності людини води океану забруднюються. Спричиняють забруднення видобування корисних копалин (особливо нафти); плавання суден; річки, які несуть добрива, зміті з полів; стоки підприємств і побутові стічні води. Дуже небезпечним є забруднення внаслідок захоронення у водах океану радіоактивних відходів.

Донедавна Тихий океан справлявся з цією проблемою. Проте у ХХІ ст. шкідливих речовин, що потрапляють у нього, стало так багато, що природа вже не може впоратися з їх переробкою. Найбільш забрудненими є прибережні води Азії і Північної Америки. Води, шкідливі для людини і тварин, течії розносять по всьому океану. Сміття у водних просторах подекуди так багато, що з нього течії утворили цілі острови. Очищують

РЕКОРДИ СВІТУ
ІСКІННІ І ПРИРОДНІ

Камчатського краба можна назвати **велетнем** серед ракоподібних тварин. Розмах його потужних клешень сягає 1,5 м. Він веде кочовий спосіб життя. Постійно пересуваючись, поїдає все, що може знайти. Живе краб до 20 років.

Мешканці Тихого океану

Камчатський краб

Скат

Морський котик

Мал. 269. Острови зі сміття посеред океану

воду за допомогою спеціальних суден-сміттєловлювачів, які збирають сміття і плаваючу нафту з поверхні.

Варто пам'ятати, океан і суходіл — нерозривне ціле. Не зумівши зберегти океан, навряд чи люди зможуть зберегти суходіл.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Тихий океан — найбільший і найглибший океан нашої планети.
- Тихookeанська літосферна плита та її рухи обумовлюють найбільшу глибину і підвищену сейсмічну активність Тихого океану.
- Тихий океан — най тепліший океан Землі, тому що більша його площа припадає на жаркі екваторіальній і тропічні пояси обох півкуль.
- Течії у Тихому океані утворюють два замкнуті кола циркуляції води.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які особливості переходної зони дна Тихого океану?
2. Який рельєф має ложе океану?
3. Як змінюються властивості водних мас із віддаленням від екватора?
4. Назвіть течії, які формують кругообіг води в південній частині океану. У яку напрямку здійснюється циркуляція води?
5. Чому Тихий океан потребує охорони? Унаслідок чого океанічні води забруднюються?
6. Поміркуйте, чому в Тихому океані багато островів коралового походження.

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

На берегах Тихого океану розташовано більш як 50 країн. Користуючись політичною картою світу, назвіть країни та великі порти узбережжя:

група 1 — азіатського;

група 2 — північноамериканського;

група 3 — південноамериканського.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 12 (Початок. Продовж. див. на с. 263, 267, 272)

Тема: **Позначення на контурній карті географічних об'єктів та течій Тихого океану**

1. Підпишіть на контурній карті назви: а) морів — Берингове, Охотське, Японське, Південнокитайське, Філіппінське; б) проток — Берингова, Магелланова; в) каналу — Панамський; г) глибоководних жолобів — Маріанський, Філіппінський; д) островів — Гавайські, Японські, Філіппінські, Великі Зондські.
2. Позначте стрілками відповідного кольору течії і підпишіть їх назви: а) теплі — Північна Пасатна, Південна Пасатна, Курсіо; б) холодні — Західних Вітрів, Каліфорнійська, Перуанська (Гумбольдта).

§ 58. ОСТРОВИ В ТИХОМУ ОКЕАНІ (ОКЕАНІЯ)

- Пригадайте, які бувають острови за походженням.

Для Тихого океану характерне скучення островів у його центральній і південно-західній частинах. Цей острівний світ із понад 7 тис. островів називають **Океанією**. Вони, ніби бджолині рої, розсипалися на водній поверхні океану. Деякі острови розташовані групами, неподалік один від одного, утворюючи **архіпелаги**. Хоча Океанія є найбільшим на Землі скученням островів, проте для суходолу серед вод океану природа відверла скромне місце. Загальна площа усіх островів становить лише 1,3 млн км².

Острови розкидані між субтропічними широтами Північної та помірними широтами Південної півкулі. В Океанії розрізняють **Меланезію**, **Мікронезію**, **Полінезію** та **Нову Зеландію**.

Подорож у слово

З грецької **Меланезія** перекладається як чорні острови, **Мікронезія** — малі острови, **Полінезія** — багато островів.

Мал. 270.
Частини Океанії

РОБОТА З КАРТОЮ

- Охарактеризуйте географічне положення Меланезії.
- У якій частині Океанії розташовані материкові острови?
- Наведіть приклади архіпелагів, розташованих у Мікронезії, Меланезії, Полінезії.

Типи островів

Материкові

Вулканічні

Коралові

ОСТРОВИ ТА ЇХ ПОХОДЖЕННЯ. Ви вже знаєте, що за походженням розрізняють материкові, вулканічні та коралові острови.

Материкові острови колись були частинами материка, що відокремилися від нього внаслідок опускання ділянок суходолу нижче рівня моря. Ці острови розташовані на шельфі. Наприклад, ще кілька десятків тисяч років тому найбільший острів Океанії *Нова Гвінея* був з'єднаний з Австралією 150-кілометровою перемичкою. Її опускання лише на 30 м призвело до утворення *Торресової протоки*.

Вулканічні острови — це надводні вершини найбільших підводних вулканів, підніжжя яких лежать на великих глибинах (до 5 км). Ці острови невеликі, скелясті, увінчані конусами згаслих або діючих вулканів. Вони розташовані здебільшого групами. Наприклад, *Гавайські острови* — це 24 острови, що простяглися на 2500 км. Вони цілком утворені потужними виливами лави підводних і наземних вивержень вулканів мільйони років тому.

Коралові острови утворені морськими організмами — кораловими поліпами, які мають вапнякові скелети. Поліпи дуже вибагливі до середовища існування: живуть тільки у теплих водах (не нижче +20 °C) на невеликій глибині (30–50 м), де достатньо кисню і світла. Прикріплюючись до дна, вони живляться планктоном та ростуть вгору і вшир. Скупчення коралових скелетів утворює **рифи** — видовжені смуги або **атоли** — невеликі острови кільцеподібної форми. Фундаментом для коралів зазвичай слугує вершина підводного вулкана. Усі коралові споруди рідко підносяться вище 5 м над рівнем океану, тому коралові острови низькі й ледь помітні серед водних просторів (мал. 271). Ось чому легенди розповідають, що жителі Океанії «вивутили» свої острови з океанічного дна.

ПРИРОДНІ УМОВИ. Географічне положення Океанії серед величезного водного простору, малі розміри островів та

Острів

Атол

Риф

Мал. 271. Коралові утворення в океані

віддаленість від материків зумовили надзвичайну своєрідність їх природи. Кажуть, Океанія — це володіння океану. І справді, на рельєфі, кліматі, рослинності і тваринному світі островів позначився океанічний вплив.

Рельєф вулканічних островів — гористий, коралових — низовинний.

На великих материкових островах гори поєднуються з рівнинами. Клімат теплий і м'який, оскільки більшість островів лежить в екваторіальних і тропічних широтах, у помірному — тільки Нова Зеландія. Середньорічна температура повітря висока (+25 °C). Проте спеку пом'якшуєть вологі вітри з океану. Вони ж зумовлюють рясні дощі, тому кількість опадів велика — понад 4000 мм на рік. В Океанії зароджуються тропічні тайфуни (урагани), які призводять до великих руйнувань. Проте, незважаючи на ці небезпечні стихійні явища, на островах ніколи не буває ні холодно, ні жарко. Тому клімат Океанії вважають найбільш комфортним на Землі.

Рослинність островів різноманітна. Через нерівномірне зваження (або багато, або мало опадів) поширені як вічно-зелені вологі ліси, так і сухі савани. У лісах ростуть кокосова і сагова пальми, динне і хлібне дерево, фікуси, орхідеї. Серед дикорослих рослин багато корисних — з цінною деревиною (залізне та сандалове дерево); із соковитими плодами (папая, манго, банани); таких, що дають прянощі (імбир, мускатний горіх, перець). Коралові острови з бідними ґрунтами, що залягають тонким шаром на коралових вапняках, мають бідну трав'яну рослинність. Їх окрасою є тільки гаї кокосових пальм. Цікаво, що острови заселялися рослинами за допомогою вітру, течій і навіть птахів, які переносили їх пилок і насіння. В Океанії, як і в Австралії, багато ендеміків.

Тваринний світ островів бідний. Серед наземних тварин майже немає ссавців (крім мишей і щурів). Зате багато птахів: райських, голубів, папуг, сміттєвих курей. Відсутність хижаків привела до появи птахів без крил — кагу і ківі. На островах немає й отруйних змій. Є плазуни — гекони, ігуани, ящірки, гатерії. У поширенні тварин велику роль відіграла людина. Завезені нею собаки, коти, свині розплодилися і згодом здичавіли.

ЗАСЕЛЕННЯ ОСТРОВІВ І ЖИТТЯ ЛЮДЕЙ. Люди заселили острови Тихого океану багато тисячоліть тому. Нині в Океанії живуть близько 12 млн осіб. Корінне населення

Булки з дерева

Хлібне дерево, що росте на островах, має великі плоди, які містять крохмаль і цукор. Хліб, випечений з них, приємний на смак і багатий на вітаміни. З волокон цього дерева виготовляють грубі тканини і мотузки.

Плоди хлібного дерева

Райський птах

Ківі

Кагу

Королева пальм

Кокосову пальму справедливо називають хлібом Океанії. З її квітів отримують цукор і пальмове вино. Проте ці пальмові блага не можуть зірвнятися з плодами. Восьмикілограмовий молодий горіх уміщує півлітра кокосового молока — рідини, що добре втамовує спрагу. Дозрілий горіх має замість молока білу м'якоть — копру. Подрібненою копрою — кокосовою стружкою — посыпають різні солодощі. З неї виготовляють кокосову олію. Нині з олії навчилися виготовляти пальне — з'явилися автобуси з «кокосовими двигунами».

Мал. 272. Кокосові пальми

Абориген
Нової Гвінеї

Нової Гвінеї і прилеглих островів — папуаси, які належать до австралоїдної раси. Наш співвітчизник, видатний учений-мандрівник Микола Миклуха-Маклай, у 1870-х роках досліджував життя і культуру тубільців Нової Гвінеї та інших островів.

Населення займається здебільшого тропічним землеробством: вирощує кокосові пальми, банани, ананаси, цукрову тростину. Життя і побут острів'ян традиційно пов'язані з промислом в океані — виловом риби, черепах, трепангів.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Океанія (Меланезія, Мікронезія, Полінезія, Нова Зеландія) — це сукупність островів різного походження, розташованих у центральній і південно-західній частинах Тихого океану.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які типи островів за походженням поширені в Тихому океані?
2. Як виникають атоли та коралові рифи?
3. Чому клімат Океанії вважається комфортним?
4. Які рослини поширені на островах?

ШУКАЙТЕ В ІНТЕРНЕТІ

Один із віддалених островів Океанії має назву, що перекладається з полінезійської як «Око, що дивиться у небо». Знайдіть його на карті за координатами 26° пд. ш., 110° зх. д. і дізнайтеся, як він називається. Довідайтесь з Інтернету про те, яке походження має острів, хто його населяє та що за гігантські статуї на ньому знайдено.

Тема 2

АТЛАНТИЧНИЙ ОКЕАН

Площа океану — 91,7 млн км²

Середня глибина — 3600 м

Максимальна глибина — 8742 м

§ 59. АТЛАНТИЧНИЙ ОКЕАН

- Пригадайте, береги яких материків омишаються водами Атлантичного океану.
- Які відомі мореплавці трували простори Атлантичного океану?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Атлантичний океан — другий за площею океан планети. Як і Тихий, він простягається від субарктичних широт до Антарктиди (на 16 000 км). Його особливістю є вузька, але сильно видовжена з півночі на південь форма. На півночі й на півдні він має широке сполучення з холодними полярними водами. Межі з Індійським і Тихим океанами проведено умовно — від мисів на південних краях Африки і Південної Америки по меридіанах до Антарктиди (мал. 273). За глибиною Атлантичний океан є другим після Тихого. Максимальну глибину виявлено в глибоководному жолобі *Пуерто-Рико* (8742 м).

Серед морів Атлантичного океану багато внутрішніх — *Балтійське*, *Середземне*, *Чорне*, *Азовське*. Є й окраїнні — *Північне*, *Карибське*.

Більшість островів розташовані поблизу суходолу і мають материкове походження (*Великобританія*, *Великі Антильські*). Вулканічними є *Канарські острови*, *Ісландія*, кораловими — *Бермудські острови*.

РЕЛЬЄФ ДНА. За зразками донних порід геологи встановили, що Атлантичний океан — наймолодший на Землі. Майже посеред океану з півночі на південь тягнуться серединно-океанічні хребти — *Північноатлантичний* і *Південноатлантичний*. Вони утворюють єдиний підводний гірський ланцюг

Подорож у слово

Назву *Атлантичному океану* дали стародавні греки за ім'ям міфічного титана *Атланта* (Атласа), який нібито стояв на краю Землі і тримав на плечах небозівд. У різний час океан називали *Море за Геракловими стовпами*, *Західний океан*, *Море мороку*.

Бермудський трикутник

Якщо ви почуете про «Диявольський трикутник», «Кладовище Атлантики», «Чаклунське море»; якщо дізнаєтесь, що в Атлантиці безслідно зникають судна, раптово щезають за ясної тихої погоди літаки; якщо йтиметься про дію потойбічних сил, викривлення часу, ефект гіганського лазера, прибульців-інопланетян або мешканців підводної Атлантиди, то можна не сумніватися, що героєм цього «вселенського детективу» є Бермудський трикутник — район в Атлантичному океані. І це лише незначна частина припущенъ учених. Достеменно ж відомо, що в XVI ст. іспанський мореплавець Хуан Бермудес

відкрив групу коралових островів, які пізніше було названо за його іменем.

завдовжки 17 000 км, вершини якого сягають до 4000 м. Однак вершини здіймаються вище рівня океану, утворюючи вулканічні острови. Хребти розчленовані розломами земної кори — рифтовими долинами. У цьому місці проходять межі літосферних плит, рухи яких супроводжуються виверженнями вулканів і землетрусами. Виливи магми у рифтовій зоні нарощують край плит. Внаслідок цього дно Атлантичного океану розширяється зі швидкістю 2 см на рік.

Обабіч серединно-оceanічних хребтів лежить ложе океану завглибшки 4000–6000 м. На ньому височать сотні підводних гір вулканічного походження. Порівняно з Тихим, Атлантичний океан має ширший шельф.

КЛІМАТ. Кліматичні умови Атлантичного океану дуже різноманітні. Це зумовлено його розміщенням в усіх кліматичних поясах земної кулі. Північні та південні райони океану, що розташовані в полярних і субполярних широтах, мають

Мал. 273.
Атлантичний океан

РОБОТА З КАРТОЮ

1. У яких півкулях розташований Атлантичний океан?
2. Які протоки сполучають Атлантичний океан із Тихим?
3. Наведіть приклади материкових островів.
4. Назвіть найбільші затоки Атлантичного океану.
5. Який напрямок простягання мають серединно-оceanічні хребти?
6. Назвіть улоговини, на яких розташовані хребти, що розділяють ложе океану.
7. Назвіть теплі течії північної частини Атлантики. Як вони впливають на формування клімату в Європі?
8. Назвіть типових мешканців Атлантичного океану.

Кашалот	Морський лев	Сардина
Кит	Альбатрос	Альбатрос
Акула	Пінгвін	Пінгвін
Акула-молот	Морська черепаха	Морська черепаха
Дельфін	Восьминіг	Восьминіг
Котик	Морські зірки	Морські зірки
	Скумбрія	Скумбрія

суворий клімат з мінусовими температурами протягом більшої частини року. При цьому південні райони холодніші за північні, оскільки Антарктида є більш потужним охолоджувачем, ніж Арктика.

У помірних широтах на формування клімату впливають західні вітри, які зумовлюють велику кількість штурмів (особливо взимку). У тропічних широтах панують пасати. Там спостерігається найвищі температури повітря над океаном (+30 °C) і найменша кількість опадів. На північ від екватора, біля берегів Африки, виникають тропічні циклони, які іноді перетворюються на урагани. Вони переміщуються до Карабського моря, де набувають максимальної сили. В екваторіальних широтах випадає найбільше опадів — понад 2000 мм на рік.

ВОДНІ МАСИ. Середні температури поверхневих вод в Атлантичному океані значно нижчі, ніж у Тихому. Найтепліші води (+26 °C) — в екваторіальних і тропічних широтах. Далі на північ і південь температура води знижується.

Найбільша солоність вод (37,5 %) спостерігається в тропічних широтах, де значне випаровування з поверхні й мала кількість опадів. У прибережних водах Антарктиди вона знижується до 33 % через опріснення внаслідок танення криги. Найменшу солоність вод (18 %) мають ті райони океану, куди впадають прісні води великих річок. Наприклад, Амазонка, впадаючи в Атлантичний океан, так опріснює його, що навіть за кілька кілометрів від берега воду можна пити. Особливістю Атлантичного океану є численні айсберги.

ТЕЧІЇ. Течії в Атлантичному океані, як і в Тихому, утворюють два кругообіги води. На відміну від Тихого океану, вони спрямовані не в широтному, а в меридіанному напрямку. Відома вам тепла течія *Гольфстрім* переносить тропічні теплі води на північ. На 40° пн. ш. вона повертає на північний схід й отримує назву *Північноатлантична течія*. Обидві течії обігрівають не тільки північну частину Атлантики, а й значно пом'якшують клімат на півночі Європи. Над-

Куди зникла Атлантида

У стародавніх легендах, яким понад 3 тис. років, розповідається про Атлантиду — острів-материк, що нібито існував в Атлантичному океані. Давньогрецький філософ Платон писав про суходіл, розташований за Середземним морем, що його зненацька поглинуло море. Уже в наші дні багато дослідників намагалися відшукати затонулу Атлантиду. Одні шукали її на заході Африки, інші — в Егейському морі або в Індійському океані. Проте пошуки виявилися марнimi. Досі вчені розмірковують над тим, чи була

Атлантида, і якщо була, то де саме.

Міжнародний льодовий патруль
Щовесни Лабрадорська течія приносить із Ґренландії сотні великих айсбергів, які є загрозою для суден. Після загибелі внаслідок зіткнення з айсбергом у 1912 р. найбільшого на той час пароплава «Титанік» було створено Міжнародний льодовий патруль. Ця служба постійно стежить за переміщенням айсбергів і попереджає судна про небезпеку.

Подорож Гольфстрімом

У 1969 р. швейцарський дослідник глибин Жак Пікар здійснив незвичайну мандрівку. У підводному апараті на глибині 200 м він проплив у потоці Гольфстріму зі швидкістю близько 10 км/год. За 30 діб дивовижного плавання акванавт подолав 6000 км.

Подорож у слово

Саргасове море одне з найзагадковіших морів світу. Свою назву воно отримало за скupчення у поверхневих водах бурих водоростей саргасів. У 1492 р. Христофор Колумб у своєму щоденнику записав: «Стільки трави, що здається, все море кишить нею». Водорості, вкриті повітряними пухирцями, його морякам видалися схожими на сорт винограду сарга. Тому назва Саргасове море дослівно означає *Виноградне море*. Цікаво, що воно не має берегів, а його межі визначають океанічні течії.

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ Й ОХОРОНА ПРИРОДИ. З корисних копалин у межах шельфу є поклади нафти і природного газу. Їх розробляють у *Північному морі*, *Мексиканській* і *Гвінейській затоках*. Підводні родовища вугілля розробляють Велика Британія і Канада. На шельфі поблизу Південної Африки відкрито родовища алмазів. Їх видобувають на спеціально обгороджених і осушених ділянках. Енергетичні ресурси Атлантичного океану мало освоєні. Біля узбережжя Франції працює електростанція, що використовує енергію приливів.

Мал. 274.
Нафтова пляма
на поверхні води

ними формуються тепліші й вологіші повітряні маси, тому часто виникають хмари, опади, циклони. Західні вітри переносять їх далі — у Європу.

З Північного Льодовитого океану в Атлантичний прямує холодна *Лабрадорська течія*, яка значно знижує температуру повітря в прилеглих районах.

ОРГАНІЧНИЙ СВІТ. Видовий склад рослин і тварин в Атлантичному океані бідніший, ніж у Тихому. Це пояснюється геологічною молодістю океану. В Атлантиці поширені різні види водоростей — червоні, зелені, бурі (серед яких і саргасові).

Найбільше різноманіття тварин — в екваторіальних і тропічних водах. Тільки там є летючі риби, меч-риби, морські черепахи. Серед коралових рифів живуть баракуда, спиноріг, риба-метелик, риба-ангел. Тільки в Саргасовому морі нерестяться вугри, які припливають туди з річок Європи і Північної Америки. Із ссавців є кити, тюлени. На узбережжях материков і островів — безліч птахів (чайки, кайри), які живляться рибою.

Через Атлантичний океан пролягають найживавіші морські шляхи, якими курсують сотні пасажирських і вантажних суден. На узбережжях материков виникли найбільші порти світу. Острови є чудовими місцями для відпочинку й туризму.

Проте, у зв'язку з господарською діяльністю людини, природа океану потребує охорони. Дуже забруднени-

ми є й морські шляхи, якими транспортують нафту. Акваторія там вкрита багатокілометровими нафтовими плямами. Нафта, що легша за морську воду, розливається по її поверхні тонкою плівкою. Плівка не пропускає повітря. Це призводить до загибелі морських мешканців, що потрапили в зону її поширення. У забруднених прибережних водах розвиваються віруси хвороб. Через це численні пляжі морів можуть бути небезпечними для купання.

Із забрудненням води борються у різний спосіб. У багатьох країнах заборонено скидати в океан неочищенні води з промислових підприємств і суден. Запобігти необхідно й забрудненню під час розроблення природних ресурсів морського дна та аваріям суден, що перевозять нафту й інші речовини.

Мал. 275.

Турбіни на дні моря, що використовують енергію припливів

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Атлантичний океан простягається від субарктичних широт до Антарктиди, він вузький і має видовжену форму.
- З півночі на південь Атлантичний океан перетинають серединно-океанічні хребти і величезна рифтова зона.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому посеред Атлантичного океану виникли серединно-океанічні хребти?
2. Чому води Атлантики поблизу узбережжя Антарктиди мають меншу солоність?
3. Назвіть теплі течії північної частини Атлантики. Як вони впливають на формування клімату Європи?
4. Поміркуйте, чому Північну Атлантику називають «кухнею погоди» Європи.

ГЕОГРАФІЧНА ЗАДАЧА

Користуючись тематичною картою, визначте: які літосферні плити утворюють дно Атлантичного океану; у якому напрямку і з якою швидкістю вони рухаються; які форми рельєфу утворюються на дні внаслідок цих рухів.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 12 (Продовження. Початок див. на с. 254)

Тема: Позначення на контурній карті

географічних об'єктів та течій Атлантичного океану

1. Підпишіть на контурній карті назви: а) морів — Балтійське, Середземне, Чорне, Азовське, Північне, Карибське; б) заток — Мексиканська, Біскайська, Гвінейська; в) островів — Ісландія, Бермудські; г) підводних хребтів — Північноатлантичний, Південноатлантичний; д) глибоководного жолоба — Пуерто-Рико.
2. Позначте відповідними кольорами течії та підпишіть їх назви: а) теплі — Гольфстрім, Північноатлантична; б) холодні — Лабрадорська, Канарська.

Тема 3

ІНДІЙСЬКИЙ ОКЕАН

Площа океану — 76,2 млн км²

Середня глибина — 3700 м

Максимальна глибина — 7729 м

§ 60. ІНДІЙСЬКИЙ ОКЕАН

- Пригадайте, хто з мореплавців-європейців уперше перетнув Індійський океан.
- Які вітри називають мусонами?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Індійський океан, на відміну від Тихого й Атлантичного, лежить переважно в Південній півкулі (мал. 276). Він широко сполучається з Тихим і Атлантичними океанами, але не має зв'язку з Північним Льодовитим — доступ до нього заступає Євразія. Індійський океан є третім за площею на Землі.

Подорож у слово

Індійським океан нарекли за назвою великої, казково багатої країни *Індії*, береги якої він омиває. А сама Індія дістала таку назву від річки *Інд*, що протікає «країною індів».

Найбільшою затокою у світі є Бенгальська. На її площі 2,2 млн км² могли б розміститися найбільші країни Європи: Україна, Франція, Іспанія, Швеція.

На півночі берегова лінія океану розчленована *Бенгальською* і *Перською затоками*, *Аравійським* і *Червоним морями*, що глибоко вдаються в суходіл. Острівів порівняно мало. Найбільші з них — *Мадагаскар* і *Шрі-Ланка* — мають материкове походження. Є також вулканічні та коралові острови.

РЕЛЬЄФ ДНА. Індійський океан лежить у межах трьох літосферних плит: *Африканської*, *Індо-Австралійської* й *Антарктичної*. На межі цих плит виникли серединно-оceanічні хребти: *Аравійсько-Індійський*, *Західноіндійський*, *Австро-Антарктичний*. Вони

трьома гілками розходяться від центра. Для хребтів характерними є глибинні розломи, тому в цих районах часто відбуваються землетруси й виверження вулканів. Розломи земної кори продовжуються в Червоному морі й далі на суходолі. Між підводними хребтами на дні лежать улоговини — горбисті рівнини. На відміну від Тихого, в Індійському океані мало глибоководних жолобів. Максимальну глибину виявлено в *Зондському жолобі* (7729 м).

Підводні окраїни материків, що оточують Індійський океан, тягнуться вузькою (до 100 км) смugoю шельфу й обриваються вниз крутим материковим схилом.

КЛІМАТ І ВОДНІ МАСИ. Географічне положення Індійського океану є визначальним чинником формування його

клімату. Північна частина океану розташована в екваторіальних, субекваторіальних і тропічних широтах. Тому води там добре прогриваються, а моря й затоки — найтепліші у Світовому океані. Найвищі температури води спостерігаються у Червоному морі та Перській затоці — до +35 °С. У західній частині океану зароджуються тропічні циклони (урагани). Південна частина Індійського океану досить холодна через вплив Антарктиди. Біля її берегів температура поверхневих вод становить −1,5 °С. Межа плавучої криги сягає 60° пд. ш., поширені айсберги. У помірних широтах протягом року панують сильні західні вітри, що спричиняють часті шторми.

Водні маси найменш солоні (34 %) в екваторіальному поясі, де випадає найбільша кількість опадів (до 3000 мм на рік), які опріснюють води. У тропічному поясі опадів випадає мало, а випаровування значне, тому води там солоніші — 37 %. Ви вже знаєте, що найбільшу солоність має Червоне море — 42 %. Біля берегів Антарктиди солоність знижується через опріснення талими водами льодяного покриву.

Мал. 276.

Індійський океан

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Визначте основні особливості географічного положення Індійського океану.
2. Назвіть серединно-оceanічні хребти. На які улоговини вони поділяють океанічну западину?
3. Яку особливість має шельф Індійського океану? Які затоки й острови є в межах шельфу?
4. Яке з морів більшою своєю частиною лежить на шельфі?
5. У яких частинах океану виявлено найглибші місця?
6. Які течії виникли в океані?

Гарячі розсоли

Червоне море, маючи глибинні розломи, є зоною активної тектонічної діяльності. Його дно повільно розширяється внаслідок розходження Африканської та Іndo-Австралійської літосферних плит зі швидкістю 1 см на рік. На дні моря є чимало гідротерм — виходів гарячих (понад +60 °C) вод, солоність яких сягає 300 %. Такі води, насичені сріблом, залізом, міддю та іншими речовинами, називають розсолами.

Летюча риба

Тунець

Каракатиця

Актинія

ТЕЧІЇ. У північній частині океану течії тісно пов'язані з мусонами. Взимку під дією північно-східного мусону виникає потужна тепла *Мусонна течія*, яка переносить поверхневі води океану зі сходу на захід. Улітку через південно-західний мусон вона слабне, натомість холодна *Сомалійська течія* різко підсилюється, і поверхневі води рухаються у зворотному напрямку — із заходу на схід. Таким чином мусони перебудовують систему поверхневих течій в океані за сезонами року: улітку рух води здійснюється за годинниковою стрілкою, а взимку — проти неї.

У південній частині Індійського океану утворюється колоподібний рух поверхневих вод проти годинникової стрілки, як і в Тихому та Атлантичному океанах у цих широтах.

ОРГАНІЧНИЙ СВІТ. Води Індійського океану є середовищем існування різноманітних рослин і тварин. Серед сотень видів риб поширені сардинела, скумбрія, ставрида, нототенія, окунь, тунець, корифена. У відкритому океані водяться різні види акул і летючі риби.

Особливо багате життя вирує у прибережних районах і на мілководді поблизу коралових рифів. Там мешкають каракатиці й кальмари, лангусти і креветки, морські зірки й морські їжаки. Морські змії, які живляться рибою, дуже отруйні (іх отрута у 12 разів смертоносніша за отруту кобри). Є гіантські черепахи та дельфіни. У помірних і приполярних широтах поблизу Антарктиди багато китів і тюленів.

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ. За запасами і видобуванням нафти й газу Індійський океан посідає перше місце у Світовому океані. *Перська затока* стала «візитною карткою» морського нафтovidобування. На її шельфі розташовані одні з найбільших у світі нафтогазові родовища. Нафту й газ вивозять танкерами в різні країни. У прибережних районах видобувають олов'яну руду та фосфорити.

Країни, розташовані на північно-західному узбережжі Індійського океану в жаркому тропічному поясі, потерпають від нестачі прісної води. Тому там навчилися опріснювати солону морську воду. Через Індійський океан пролягли численні морські шляхи світового значення. Рукотворний *Суецький канал* сполучає Червоне море із Середземним. Він скоротив шлях з Азії в Європу на 9000 км. Північне узбе-

режжя океану — це чудові місця відпочинку. Цьому сприяють теплий клімат, піщані пляжі, мальовничі краєвиди островів, унікальний підводний світ.

ОХОРОНА ПРИРОДИ ОКЕАНУ. Індійський океан — це акваторія, де видобувають і якою транспортують величезну кількість нафти. Так, із *Перської затоки*, яка всіяна нафтовими вишками і платформами, щогодини проходить півдесятка навантажених нафтою танкерів. Це неминуче призводить до забруднення нафтою і нафтопродуктами (бензином, мазутом) океанічних вод.

Очищення води здійснюють за допомогою спеціальних суден-сміттєловлювачів, що збирають плаваочу нафту з поверхні. Такі заходи повинні бути більш інтенсивними і своєчасними.

Мал. 277.
Видобування
нафти з дна океану

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Індійський океан — третій за розмірами океан Землі, більша частина якого розташована в Південній півкулі.
- Індійський океан здебільшого лежить у межах жарких екваторіального, субекваторіального й тропічного поясів.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

- Зіставте географічне положення Індійського океану з розташуванням Тихого й Атлантичного океанів. Як впливає на природу Індійського океану його географічне положення?
- Поясніть, як залежать від клімату температура і солоність поверхневих вод Індійського океану.
- Користуючись картою, назвіть течії, що утворюють кругообіги води в Індійському океані в Північній і Південній півкулях.
- Які мінеральні ресурси видобувають на шельфі Індійського океану? Як це пов'язано із забрудненням океанічних вод?

ПРАКТИЧНА РОБОТА 12 (Продовження. Початок див. на с. 254, 263)

Тема: Позначення на контурній карті

географічних об'єктів та течій Індійського океану

- Зазначте на контурній карті назви: морів — Червоне, Аравійське; заток — Перська, Бенгальська; островів — Мадагаскар, Шрі-Ланка; підводних хребтів — Західноіндійський, Аравійсько-Індійський, Австрало-Антарктичний, Зондський глибоководний жолоб.
- Позначте відповідними кольорами теплі і холодні течії та підпишіть їх назви: Мусонна, Сомалійська, Мадагаскарська, Західноавстралійська.

ПІВНІЧНИЙ ЛЬОДОВИТИЙ ОКЕАН

Площа океану — 14,8 млн км²

Середня глибина — 1220 м

Максимальна глибина — 5527 м

§ 61. ПІВНІЧНИЙ ЛЬОДОВИТИЙ ОКЕАН

- Пригадайте, який за розмірами Північний Льодовитий океан порівняно з іншими океанами Землі.
- Які властивості мають арктичні водні маси?

ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ. Ви вже знаєте, що Північний Льодовитий океан найменший з океанів. Він займає тільки 4 % площині Світового океану. Майже зусібіч Північний Льодовитий океан оточений суходолом Євразії й Північної Америки. Головна особливість його географічного положення — розташування у високих широтах, у центрі Арктики. Арктика — це полярна область Землі довкола Північного полюса (що охоплює води океанів, острови і узбережжя прилеглих материків). Умовну межу Арктики проводять по *Північному полярному колу*. Таке розташування океану визначає надзвичайну суровість його природних умов.

Більшість морів Льодовитого океану — окраїнні (*Гренландське*, *Норвезьке*, *Баренцове*) і тільки одне — внутрішнє (*Біле*). Найбільша *Гудзонова затока* глибоко вдається в Північноамериканський материк. За кількістю островів Північний Льодовитий океан посідає друге місце після Тихого океану. Найбільші — *Гренландія*, що має материкове походження, та вулканічний острів *Ісландія*. Північний Льодовитий океан широко сполучається з Атлантичним океаном, а з Тихим з'єднаний вузькою *Беринговою протокою*.

Від давніх часів на узбережжі Північного Льодовитого океану жили помори, які вели промисел риби і полювали на морських звірів. Вони добре знали умови плавання в полярних водах.

Подорож у слово

Північний Льодовитий океан мав чимало назв. У давнину росіяни називали його *Студеним*, англійці — *Північним*, португалці — *Льодяним морем*. Слово *Льодовитий* означає багатий льодами.

Найбільший острів

світу — Гренландія (площа 2,2 млн км²) — на 84 % вкритий льодяним щитом завтовшки більш як 3 км. Від країв щита в океан сповзають льодовики, що породжують айсберги.

Мал. 278. Простори Північного Льодовитого океану

Наприкінці XVI ст. завдяки плаванням голландця **Віллема Баренца** було складено карту частини океану. Згодом для освоєння північних морських шляхів Росія, Швеція, Норвегія почали споряджати численні експедиції. У XIX ст. норвезький дослідник **Фрітъоф Нансен**, дрейфуючи на судні «Фрам», зібрав відомості про природу приполярних районів океану. А його

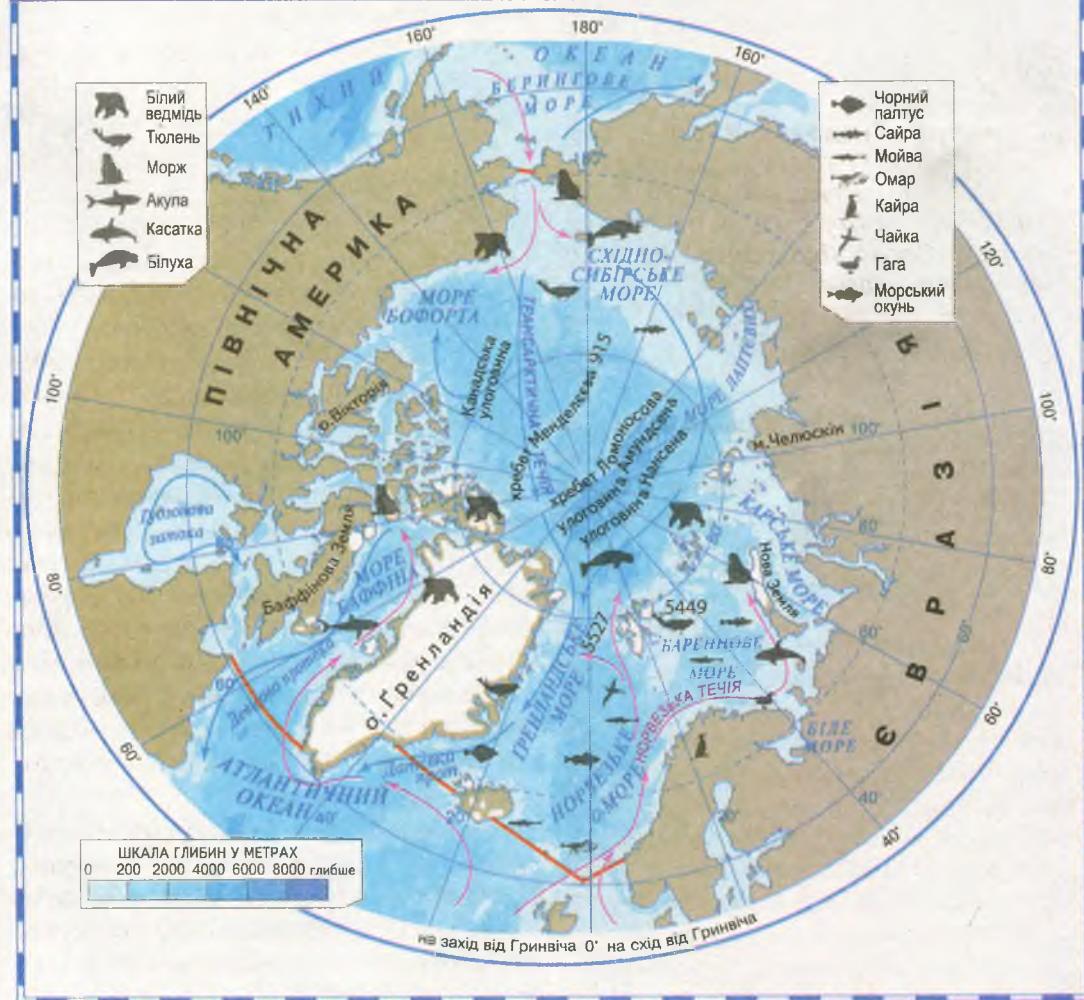
Мал. 279.

Північний

Льодовитий океан

РОБОТА З КАРТОЮ

1. Визначте, у якій частині Північного Льодовитого океану розташований Північний полюс.
2. Яким відтінком на карті зображені шельфи океану? Назвіть моря, розташовані на шельфі. Які приблизно глибини вони мають?
3. Які підводні гірські хребти перетинають дно океану?
4. Де розташовані найглибші місця в океані?

Віллем Баренц
(1550–1597)

Фріттьоф Нансен
(1861–1930)

Ото Шмідт
(1891–1956)

земляк *Руаль Амундсен* уперше проплив Північним Льодовитим океаном уздовж північних берегів Північної Америки. Видатним дослідником Арктики був *Otto Шмідт*, який здобув освіту в Київському університеті і став академіком Академії наук України. У 1932 р. він очолив експедицію на кораблі-криголамі «Сибіряков», учасники якої виміряли глибини океану й товщу криги, вели спостереження за погодою. Згодом вперше в історії, доляючи кригу криголамом, вдалося дістатися з *Білого моря* в *Берингове*. Цей маршрут уздовж північних берегів Євразії назвали *Північним морським шляхом*. Після експедиції О. Шмідта такі плавання стали звичною справою.

РЕЛЬЄФ ДНА. У Північному Льодовитому океані шельф такий великий, що займає майже половину всього дна. Місцями він простягається від берега на 1300 км. Набагато ширший, ніж в інших океанах, і материковий схил.

У центральній частині океану паралельно простяглися на тисячі кілометрів гірські хребти. *Серединно-океанічний хребет Гаккеля* перетинають численні поперечні розломи. Натомість хребти *Менделєєва* і *Ломоносова* більше схожі на гори суходолу. Глибоководні улоговини (до 4000 м завглибшки) мають вигляд горбистих або плоских рівнин. Північний Льодовитий океан наймілкіший. Максимальна його глибина 5527 м у *Гренландському морі*.

КЛІМАТ. Північний Льодовитий океан — найхолодніший з усіх океанів, що зумовлено його географічним положенням. Ви вже знаєте, що в районі Північного полюса півроку триває полярна ніч і поверхня отримує мало сонячного тепла. Понад 80 % сонячної енергії, що надходить влітку, снігом і льодом відбиваються назад в атмосферу. Тому арктичний клімат дуже суворий. Тріскучий мороз, пронизливий вітер, сильні хуртовини — таку погоду формують холодні й сухі арктичні повітряні маси. Вони панують над усім океаном, а проникаючи на прилеглі материки, спричиняють різке зниження температури повітря. Середня температура повітря взимку сягає -40°C , а влітку становить близько 0°C . Опадів випадає дуже мало — до 200 мм на рік. Улітку бувають тривалі тумани.

Арктичні повітряні маси хоча й холодні, проте значно тепліші, ніж антарктичні. Це зумовлено отеплювальним впливом теплих течій з Атлантики. Тому взимку, як це не дивно, Північний Льодовитий океан не охолоджує, а обігріває вихолоджені материки.

У снігові нетрі Арктики

Безмежна, мов чарами повита, арктична пустеля. Скільки сягає зір — пролягли снігові буреломи. Іх гострі злами стирчать у небо, немов і там хочуть заступити людині шлях. Доляючи полярну ніч і люті морози (-60°C), коли здавалося, що замерзає навіть Сонце, американець *Роберт Пірі* в 1909 р. першим досягнув Північного полюса.

ВОДНІ МАСИ Й ТЕЧІЇ. Унаслідок суворого клімату водні маси Північного Льодовитого океану цілорічно мають дуже низьку температуру ($-1,5^{\circ}\text{C}$). Невелику солоність (32 %) зумовлює значний стік прісних річкових вод з прилеглих материків.

Це є причиною утворення криги, якою цілорічно скутий океан. У центрі глиби льоду утворюють суцільний крижаний покрив завтовшки до 5 м, який не встигає розтанути за коротке холодне літо. Під впливом вітрів і течій крига постійно дрейфує зі сходу на захід. Улітку вздовж узбережжя материків утворюється смуга вільної від криги води. Проте в океані постійно є айсберги, які утворюються з покривних льодовиків, що сповзають з численних арктических островів.

Основну масу води і тепла в Північний Льодовитий океан приносить з Атлантики тепла *Північноатлантична течія*. Теплі течії віддають в атмосферу до 70 % тепла й істотно обігрівають приатлантичну частину Північного Льодовитого океану. Моря в зоні їх впливу не замерзають. Холодна *Трансарктична течія* несе свої води від берегів Аляски до Північного полюса і далі до Гренландії.

ОРГАНІЧНИЙ СВІТ. Через суворий клімат рослинність і тваринний світ Північного Льодовитого океану бідні. Найбільш поширені водорості, які здатні розвиватися не тільки в холодній воді, а й навіть на кризі. У теплішій приатлантичній частині океану є планктон. Там водяться риби, які мають промислове значення: морський окунь, оселедець, тріска, сайра, палтус, сайдя, навага, лосось.

Майже повсюдно в океані є моржі, тюлені, кити. До тваринного світу океану належить і білий ведмідь, значна частина життя якого проходить на кризі. Численні морські птахи — чайки, кайри, баклани.

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ. Холодні води Північного Льодовитого океану малопридатні для організмів, тому його біологічні ресурси невеликі. Добувають водорості і ловлять рибу лише у приатлантических районах. Пошуки

Рух в океані

Крига в Північному Льодовитому океані постійно дрейфує від берегів Аляски до Гренландії через Північний полюс зі швидкістю 2–4 км на добу. Якщо мандрувати на кризі, то повний оборот можна здійснити приблизно за п'ять років.

Мал. 280. Тороси — нагромадження крижаних брил у місцях зіткнення крижин під час дрейфу

Найбільша медуза

цианея живе в холодних водах Північного Льодовитого океану. Розмір її зонтика сягає 2 м, а довжина щупальця — 20 м.

Життя на кризі

Ластоногі (моржі, тюлені, нерпи) мають пристосування для тривалого перебування в холодній воді. Їхня шкіра дуже товста і покрита коротким жорстким хутром. Іншим ефективним захистом від холоду є товстий підшкірний шар жиру. Його особливо багато в тих видів тварин, які населяють приполярні широти та розмножуються на кризі.

корисних копалин в океані значно ускладнюються суворими природними умовами. Проте на шельфі біля берегів Європи й Канади розвідано родовища нафти й природного газу, на архіпелазі Шпіцберген видобувають кам'яне вугілля.

Мореплавство в океані значно утруднюється наявністю криги. *Північний морський шлях* — це головна суднохідна магістраль Північного Льодовитого океану. Навігація триває упродовж теплого періоду року. За криголамами слідують каравани суден.

Для вод Північного Льодовитого океану забруднення нафтою і нафтопродуктами є особливо небезпечним. Якщо в теплих водах інших океанів нафтові плями порівняно швидко зникають завдяки природним процесам розкладання, то в холодних полярних водах це відбувається дуже повільно — упродовж десятиліть.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Північний Льодовитий океан — найменший океан Землі, він розташований в арктичних широтах.
- Північний Льодовитий океан має найбільший з усіх океанів шельф.
- Північний Льодовитий — найхолодніший океан Землі, він має крижаний покрив, що постійно дрейфує проти годинникової стрілки.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. У чому полягає своєрідність розташування Північного Льодовитого океану? Як це позначається на його природних умовах?
2. Які форми рельєфу розрізняють на океанічному дні?
3. Як Північний Льодовитий океан впливає на клімат прилеглих материків?
4. Як мешканці океану пристосувалися до суворих природних умов?

5. Під час подорожей до Північного полюса багато мандрівників намагалися «взяти кригу в союзники». Що це, на вашу думку, означає?

ПРАКТИЧНА РОБОТА 12 (Закінчення. Початок див. на с. 254, 263, 267)

Тема: **Позначення на контурній карті**

географічних об'єктів та течій Північного Льодовитого океану

1. Підпишіть на контурній карті назви: а) морів — Гренландське, Норвезьке, Баренцове, Біле; б) підводних хребтів — Ломоносова, Менделєєва.
2. Позначте відповідним кольором Трансарктичну течію та підпишіть її назву.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

1. Атлас океанов. — Лондон: Дорлинг Кіндерслі, 1997.
2. Брукс Ф. Моря и океаны: Энцикл. окружющего мира. — М.: Росмэн, 1997.
3. Петущак В. Ходіння за три океани. — К.: Зелений пес, 2009.

**ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ**

- 1. Назвіть найбільший і найглибший океан.**
 А Північний Льодовитий В Тихий
 Б Атлантичний Г Індійський

- 2. Назвіть найменший і наймілкіший океан.**
 А Північний Льодовитий В Тихий
 Б Атлантичний Г Індійський

- 3. Укажіть, для якого океану характерне найбільше скупчення островів.**
 А Північний Льодовитий В Тихий
 Б Атлантичний Г Індійський

- 4. Зазначте, яке походження мають найбільші за площею острови.**
 А рукотворне В коралове
 Б вулканічне Г материкове

- 5. Укажіть, що є продовженням материка під водою.**
 А ложе океану В глибоководний жолоб
 Б шельф Г серединно-оceanічний хребет

- 6. Яке море має найвищу солоність води?**
 А Червоне Б Жовте В Чорне Г Біле

- 7. Зазначте, у яких широтах у Світовому океані дістали найбільше поширення коралові острови.**
 А помірних Б тропічних В арктичних Г антарктичних

- 8. Назвіть чинник, що НЕ знижує солоність океанічних вод.**
 А велика кількість опадів В танення криги
 Б великий річковий стік Г велике випаровування

- 9. Який материк омивається водами усіх чотирьох океанів?**

- 10. Як називаються величезні гірські споруди, що утворилися на дні океанів із застиглої лави в місцях розходження літосферних плит?**

- 11. Чому майже вся Океанія є полем діяльності коралових поліпів і скупченням коралових островів?**

- 12. У межах яких кліматичних поясів лежить Атлантичний океан?**

- 13. Чому Індійський океан називають «океаном нагрітих вод»?**

- 14. Чому крига в Північному Льодовитому океані постійно дрейфує?**

- 15. Учений-кліматолог Олександр Воєйков назвав течії в океанах «опалюваною системою планети». Поміркуйте, що означає цей вислів.**

- 16. Назвіть основні види ресурсів, що є в океанах.**

- 17. Поясніть застереження норвезького вченого-мандрівника Тура Геєрдала: «Мертвий океан — мертвна планета».**

Розділ VI. ВПЛИВ ЛЮДИНИ НА ПРИРОДУ МАТЕРИКІВ ТА ОКЕАНІВ

Ніколи за всю історію Землі вплив людини на природу не був таким значним, як нині. Ми викопуємо гігантські кар'єри, а з пустої породи створюємо штучні гори — терикони. Димлять тисячі труб різних підприємств, які насичують повітря отруйними речовинами. Річки несуть забруднену воду в моря й океани. Марно шукають прихистку тварини на місці зрубаних лісів. Уплив людини охопив усю земну кулю від Арктики до Антарктиди. Активно перетворюючи планету, ми провокуємо екологічні проблеми. Чи не ставлять люди під загрозу планету й існування самих себе? Чи не руйнують природну скарбницю, яка має слугувати і майбутнім поколінням? Відповіді на подібні запитання дає географія, озброюючи нас знаннями, необхідними для передбачення наслідків втручання в природу.

Вивчаючи розділ, ви:

- узагальните знання про природні ресурси материків і океанів та сфери їх використання;
- дізнаєтесь про наслідки природокористування та сучасні екологічні проблеми;
- ознайомитесь з міжнародними організаціями з охорони природи.

Ви також навчитеся:

- наводити приклади раціонального і нераціонального природокористування;
- виявляти різні джерела забруднення природи;
- визначати шляхи розв'язання екологічних проблем.

Гори і рівнини, тайга і савани, озера й океани — усе це світ, де ми живемо. Усе це потрібно охороняти зараз.

§ 62. ПРИРОДНІ РЕСУРСИ ТА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

- Пригадайте, на які групи поділяють корисні копалини за використанням у господарстві.

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ ТА ЇХ ОСНОВНІ ВИДИ. Без природи життя людини неможливе. Вся історія людства — це історія їх взаємодії. Природа, що оточує нас, створює **природні умови** для нашого існування. У цьому беруть участь усі її компоненти: рельєф, води, повітря, ґрунти, рослинність і тваринний світ. З природними умовами тісно пов'язані наше життя і стан здоров'я, особливості побуту і господарська діяльність. Залежно від своїх потреб людина використовує ті чи інші компоненти природи. Тоді вони стають для неї **природними ресурсами** (багатствами).

Мінеральні ресурси — це різноманітні за походженням корисні копалини. Чимало матеріалів для наших будинків, машин, побутових речей, а також сучасні блага життя пов'язані з надрами планети. Нафта, природний газ, вугілля використовуються як паливо на теплових електростанціях для виробництва електроенергії. Ці корисні копалини є сировиною і для хімічної промисловості. З них одержують пластмаси, синтетичні волокна, добрива та іншу продукцію. Залізні й марганцеві руди — сировина для виробництва чавуну й сталі, які виплавляє чорна металургія. А з руд кольорових металів виплавляють алюміній, мідь, олово, свинець, цинк та інші метали, які використовуються у машинобудуванні. Нерудні корисні копалини (пісок, глина, щебінка, гіпс, азбест, солі тощо) знаходять застосування як будівельні матеріали і сировина для хімічної, скляної, фарфоро-фаянсової та інших галузей промисловості. Водночас з дедалі більшими обсягами видобування мінеральних ресурсів пов'язане їх виснаження.

Земельні ресурси — це територія, необхідна для життя і діяльності населення. Землі, що використовуються у сільському господарстві (орні, сади, луки, пасовища), займають близько 1/3 всього суходолу. Вони забезпечують людину продуктами харчування. На інших територіях розташовані міста і села, кар'єри, промислові підприємства та шляхи.

З усіх видів природних ресурсів люди найбільше використовують воду. Водні ресурси — це запаси насамперед

Подорож у слово

Слово **ресурси** в перекладі з французької означає **цінності, запаси**, які в разі потреби можна використати.

прісної води, що зосереджена в річках, озерах, водосховищах і під землею. Особливо багато води (до 70 %) йде на зрошення поляв. Величезна її кількість витрачається в промисловості для охолодження турбін електростанцій, виробництва паперу й синтетичних волокон та ін. Зростають затрати води й на побутові потреби населення. Загальні запаси прісних вод на нашій планеті достатньо великі, проте розподіляються вони вкрай нерівномірно. Тому на Землі є чимало місць (посушливі райони Африки, Австралії, Америки, Азії), де люди потерпають від нестачі прісної води.

Кліматичні ресурси охоплюють сонячну енергію, енергію вітру та кількість опадів. Від їх сукупності залежить, зокрема, розвиток сільського господарства. Відповідно до клімату територій вирощують ті чи інші рослини. Там, де достатньо тепла й вологи, одержують по два-три врожаї на рік. Кліматичні умови з комфорктними температурами і вологістю повітря є сприятливими для лікування й відпочинку людей.

До біологічних ресурсів належать рослини і тварини. Велике значення мають ліси, які дають людині деревину, лікарські рослини, гриби, ягоди, горіхи. Особливо важливою є деревина. Складно назвати галузь, де не використовують продукцію, виготовлену з деревини. Крім цього, ліси забезпечують атмосферу киснем і їх недаремно називають

«легенями планети». Зелені насадження виконують ґрунто-захисну і водоохоронну роль, очищують повітря міст від пилу та шкідливих газів. Нині лісами вкрито близько 1/3 поверхні суходолу. Проте площа під ними на всіх материках невпинно зменшується. Так, екваторіальні ліси в Африці, Південній Америці й Азії знищено майже наполовину. Це призводить до катастрофічного зменшення кількості й зникнення видів рослин і тварин, які втрачають звичне для них середовище існування. Знищення природної рослинності у степах і саванах унаслідок надмірного випасання худоби спричинило ще одну проблему. Пустелі ніби «збунтувалися» і вийшли за свої природні межі. Ви вже знаєте, що на десятки кілометрів на південь просунулася *Сахара* в Африці — і там, де ще не так давно випасали худобу і займалися землеробством, нині панують піски.

Розрізняють вичерпні і невичерпні природні ресурси. З усіх ресурсів Землі **невичерпними** є тільки водні та кліматичні. До **вичерпних** належать мінеральні, земельні (ґрунти) та біологічні ресурси. Надмірне їх використання призводить до

Зелений ресурс

Ліс дає сировину для виготовлення паперу. Цікаво, що за рік учні лише однієї школи «списують» цілий гай. А скільки лісу витрачають мільйони школярів, студентів і працівників різних установ?!

виснаження або повного зникнення. Земельні й біологічні ресурси (ґрунти, води, рослинність, тваринний світ) людина може відновити або вони самовідновлюються. А більшість мінеральних ресурсів невідновлювані. Корисні копалини не відновлюються, як, наприклад, ліс після його вирубування.

НАСЛІДКИ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ. Використання природних ресурсів супроводжується негативними для природи і людини наслідками. Видобування мінеральних ресурсів веде до зменшення запасів корисних копалин і порушення земель кар'єрами, шахтами, відвальнами породи. Надмірне використання земель призводить до розвитку ерозії, їх підтоплення і заболочення, зниження родючості ґрунтів і, як наслідок, зменшення врожайності культур. Посилений водозабір прісних вод погіршує санітарно-гігієнічні умови життя людей. Хижацьке використання біологічних ресурсів загрожує зникненням окремих видів рослин і тварин.

Усе це свідчить про *нерациональне природокористування* — нерозумне, споживацьке використання природних ресурсів. Неправильне розорювання угідь на *Великих рівнинах* у *США* призвело до втрати великих ділянок родючих земель. Вони перетворилися на так звані бедленди — погані землі, непридатні для землеробства. Або інший приклад: ще 40 років тому *Аральське море-озero* (*Арал*) було четвертим за розмірами серед озер світу. Його поповнювали водою великі річки — *Сирдар'я* й *Амудар'я*. Після втілення в життя науково необґрунтованого проекту зрошувальної системи води річок відвели каналами на поля, де вирощували бавовник. Нині в Арал, що лежить перед пустелі, річкові води майже не доходять. Тому колись повноводне, надзвичайно рибне море стало катастрофічно мілішати й зменшуватися в розмірах.

Рациональне природокористування передбачає таке використання ресурсів, за якого людина одержує необхідні їй природні ресурси, а природі це не завдає шкоди. Наприклад, понад 150 років тому на заході *Франції* люди засадили соснами піщані пасма й болота. Тепер уздовж узбережжя *Атлантичного океану* на місці пустынь на сотні кілометрів простягаються чудові соснові

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ

Вичерпні

Відновлювані

Грунти
Водні
Біологічні

Невідновлювані

Мінеральні

Невичерпні

Енергія Сонця
Енергія вітру

Внутрішнє тепло Землі
Припливи, відпливи

Мал. 281. Класифікація природних ресурсів

Подорож у слово

Слово *раціональний* у перекладі з латинської означає *розумний, доцільний*.

ліси. В Ізраїлі безводні та безплідні землі зрощуються, і тепер у пустелі вирощують фрукти та овочі. На жаль, приклади нераціонального природокористування значно численніші.

ЗМІНИ ПРИРОДНИХ ЛАНДШАФТІВ. З курсу географії 6 класу ви вже знаєте, що ландшафт (природний комплекс) — це поєднання взаємопов'язаних компонентів природи (рельєф, клімат, води, ґрунт, рослини і тварини) на певній ділянці. У *природному ландшафті* його компоненти не за-знали перетворення або змін унаслідок діяльності людини. Природними ландшафтами є, наприклад, арктичні пустелі, тундра, тайга, природу яких майже не порушено. Зміна ж хоча б одного природного компонента веде до утворення *природно-антропогенного ландшафту*. Прикладами є степи й савани Америки, Африки, Євразії, де замість природної рослинності панують сільськогосподарські культури (пшениця, кукурудза, сорго, соняшник та ін.).

Подорож у слово

Слово **антропо** в перекладі з грецької означає людина, відповідно **антропогенний ландшафт** означає докорінно змінений або створений людиною.

Отже, на нашій планеті дедалі більше виникає природно-антропогенних ландшафтів, натомість природні зникають. На людину покладається відповіальність за всі перетворення, за вплив, який вона чинить на природу.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Природні ресурси — це компоненти природи, що їх використовує або може використати людина в господарській діяльності; їх поділяють на мінеральні, земельні, водні, кліматичні, біологічні.
- Нераціональне природокористування — це нерозумне, споживацьке використання природних ресурсів, яке супроводжується їх виснаженням і забрудненням.
- Природно-антропогенний ландшафт — це поєднання на певній ділянці природних і змінених людиною компонентів, що взаємодіють між собою.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які розрізняють види природних ресурсів, необхідних людині?
2. Яке природокористування є раціональним?
3. Наведіть приклади зміни природних ландшафтів унаслідок господарської діяльності людини.
4. Чим природний ландшафт відрізняється від природно-антропогенного?

ГЕОГРАФІЧНА ЗАДАЧА

Нині на Землі живуть 7 млрд осіб. Щодня на кожного з них видобувається 3 кг вугілля, руди, будівельної та іншої сировини. Обчисліть, яка кількість мінеральних ресурсів (в тоннах) вилучається щоденно з надр для задоволення потреб людини.

§ 63. ЗАБРУДНЕННЯ ДОВКІЛЛЯ І ЗАХОДИ З ЙОГО ОХОРONИ

- Пригадайте, про які екологічні проблеми йшлося під час вивчення окремих материків і океанів.

ВИДИ ЗАБРУДНЕННЯ. Унаслідок господарської діяльності людини в природному середовищі нагромаджуються невласні тваринам речовини. Серед них тверді відходи (сміття), хімічні сполуки (тверді, рідкі, газоподібні), радіоактивні речовини та інші, які призводять до забруднення довкілля.

Забруднення різних видів торкнулося всіх компонентів природи: повітря, яким ми дихаємо; води, яку ми п'ємо; ґрунтів, на яких вирощуємо їжу. Усе це негативно позначається на нашому здоров'ї та стані планети загалом.

ПРОБЛЕМА ЗАБРУДНЕННЯ ПОВІТРЯ. Основними джерелами забруднення повітря є викиди промислових підприємств (металургійні, хімічні, машинобудівні заводи, фабрики, теплові електростанції) і вихлопні гази автотранспорту. Під час виробництва продукції чи згорання пального в атмосферу викидаються пил, сажа, різні хімічні сполуки. Забруднене повітря стає загрозою для всього живого: спричиняє різні захворювання в людей, негативно позначається на рослинах і тваринах. Воно охоплює великі райони і безперешкодно надходить у різні країни, залежно від напрямку вітрів. Наслідками забруднення повітря стали такі екологічні проблеми, як утворення смогу, випадання кислотних дощів, парниковий ефект та ін.

Смог (у перекладі з англійської — *дим, імла*) — отруйна суміш повітря, диму й пилу, що виникає у великих містах, де

 Щорічно промислові підприємства викидають в атмосферу близько 250 млн тонн пилу, 200 млн тонн сполук Карбону, понад 150 млн тонн сполук Сульфуру, 120 млн тонн золи.

Мал. 282. Смог охопив Шанхай — одне з найбільших міст Китаю (2014 р.).

SMOG

скучені підприємства і транспорт. Якщо стойть безвітряна погода, мешканці міст змушені дихати їдким отруйним туманом. Він дуже небезпечний: викликає алергічні захворювання у людей, шкодить рослинам, погіршує видимість — тоді зупиняються автомобілі на дорогах, не можуть літати літаки. Від смогу потерпають великі міста на всіх материках. Особливо високий рівень забруднення повітря нині в *Індії* та *Китаї*.

Кислотні дощі дуже небезпечні

Кислотні дощі виникають внаслідок сполучення хімічних речовин, що потрапляють у повітря в результаті спалювання вугілля, нафти, природного газу на ТЕС, з атмосферною водою. Такі дощі роз'їдають навіть кам'яні споруди, вони спричиняють забруднення ґрунтів, всихання лісів, отруєння води в озерах і ставках, що призводить до вимирання риби. З цієї причини, наприклад, за останні 50 років зникла форель з численних озер *Канади*, *Норвегії* і *Швеції*.

Щоб запобігти забрудненню повітря та виникненню екологічних проблем, які з цим пов'язані, потрібно на промислових підприємствах встановлювати спеціальні фільтри, пиловловлювачі, впроваджувати безвідходні виробництва. Необхідно поступово переходити на більш чисті види пального (природний газ, суміш спиртів) для автотранспорту або на електромобілі.

Забруднення сягнуло глибин

Забруднення Світового океану, крім поверхні, поширюється й на глибинні ділянки. Так, в Атлантичному океані з дна глибоководного жолоба Пуерто-Рико (8000 м!) дослідники дістали пляшки, бляшанки з-під соків і фарби, батарейки.

ПРОБЛЕМА ЗАБРУДНЕННЯ ВОДИ.

Основними джерелами забруднення води є промислові й комунальні підприємства, які скидають у річки й водойми неочищені стоки. До них додається зміті з полів мінеральні добрива й отрутохімікати. Забруднена вода стає непридатною для пиття, купання і зрошення. Небезпечно забрудненими є чимало річок і озер на різних материках. Зокрема,

«стічною канавою» Європи називають *річку Дунай*. Потребує очищення і наш *Дніпро*. Забруднену воду річки несуть у моря й океани. Там додається ще й забруднення нафтою внаслідок аварій трубопроводів і танкерів, що її транспортують. Нині сильно забруднені *Північне* і *Балтійське моря*, *Мексиканська і Перська затоки*.

Основними заходами боротьби із забрудненням води є очищення стоків, які надходять у водойми. Велике значення має впровадження сучасних безстічних технологій у промисловому виробництві.

ПРОБЛЕМА ЗАБРУДНЕННЯ ГРУНТІВ. Майже всі шкідливі речовини, які спочатку потрапляють у повітря, згодом опиняються у ґрунтах. Okрім цього, ґрунти забруднюються

і внаслідок надмірного внесення мінеральних добрив та отрутохімікатів. Самоочищення землі відбувається дуже повільно, тому отруйні хімічні речовини поступово нагромаджуються в ґрунті. Потім вони засвоюються рослинами, вживання яких може спричинити захворювання людей і тварин.

Щоб запобігти забрудненню ґрунтів, мінеральні добрива потрібно вносити в науково обґрунтованій кількості.

ПРОБЛЕМА РАДІОАКТИВНОГО ЗАБРУДНЕННЯ. Забруднення місцевості радіоактивними речовинами може виникнути внаслідок аварії на атомній електростанції. Радіоактивні речовини спричиняють зовнішнє і внутрішнє опромінення людини, що призводить до надзвичайно небезпечних захворювань.

В Україні внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 р. забрудненими виявилися всі компоненти природи на території багатьох областей: і ґрунти, і води, і повітря, і рослинність. У 2011 р. внаслідок сильного землетрусу подібна аварія трапилася в Японії на АЕС «Фукусіма-1». Тоді радіоактивними речовинами було забруднено довкілля в радіусі 500-кілометрової густонаселеної зони.

РАЙОНИ ЕКОЛОГІЧНОГО ЛИХА. Райони з катастрофічним забрудненням природного середовища називають районами екологічного лиха. Забрудненою може бути невелика територія, наприклад, навколо промислового підприємства або населеного пункту. Тоді кажуть про **локальне забруднення**. У Євразії, наприклад, такими районами є **Перська затока**, 30-кілометрова зона навколо Чорнобильської АЕС в Україні.

Якщо забруднення охоплює всю планету і виявляється в будь-якій точці Землі на значній відстані від його джерела, то це **глобальне забруднення** (тобто, всепланетне, загальноземне).

Станція очищення стічних вод

Чорнобильська біда
Унаслідок аварії на Чорнобильській АЕС радіоактивна хмара піднялася на висоту 1200 м. Підхоплена вітром, вона принесла радіоактивні опади на територію Білорусі, Росії, Польщі, Фінляндії, Швеції, Норвегії, Німеччини, Великої Британії та інших країн.

Радіоактивні викиди досягли навіть Гренландії і Саудівської Аравії.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Екологічні проблеми — це проблеми, що виникають у зв'язку з господарською діяльністю людини і призводять до негативних змін природних компонентів.
- Основними джерелами забруднення навколошнього середовища є транспорт, промислові, комунальні та сільськогосподарські підприємства.
- Екологічні проблеми материків і океанів пов'язані із забрудненням повітря, вод, ґрунтів і радіаційним забрудненням.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Назвіть компоненти природи, на яких позначилося забруднення, спричинене господарською діяльністю людини.
2. Які екологічні проблеми виникають внаслідок забруднення повітря? Як їх можна розв'язати?
3. Назвіть основні джерела забруднення річок і водойм. У який спосіб можна уберегти води від забруднення?
4. Чим небезпечне радіоактивне забруднення?

5. Поміркуйте, чому смог називають «породженням міста». Чому його не буває в сільській місцевості?

ПОПРАЦЮЙТЕ В ГРУПІ

Нині вчені занепокоєні новими видами забруднення, які набувають дедалі більших масштабів. Використовуючи різні джерела інформації, дізнайтесь, що собою являють та яку загрозу несуть такі забруднення:

група 1 — теплове; група 2 — шумове; група 3 — електромагнітне.

ПРОВЕДІТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема: Шляхи розв'язування екологічних проблем

1. Пригадайте, які екологічні проблеми виникли на різних материках і в океанах внаслідок господарської діяльності людини та забруднення нею навколошнього середовища.
2. Дослідіть, використовуючи різні джерела географічної інформації, одну з екологічних проблем (на вибір). Для цього з'ясуйте:
 - а) причини її виникнення (установіть забруднювачів — джерела надходження шкідливих речовин чи особливості нераціонального природокористування або ін.);
 - б) якими є наслідки (вплив на довкілля, здоров'я людини тощо).
3. Дізнайтесь, які існують шляхи розв'язування цієї екологічної проблеми.
4. Чи має місце подібна екологічна проблема у вашій місцевості? Запропонуйте свої способи, які допомогли б їх подолати.

Результати свого дослідження узагальніть у зошиті за зразком.

Екологічна проблема і шляхи її розв'язування

Причини забруднення	Наслідки (проблема)	Способи розв'язання
Скупчення у великих містах промислових підприємств і транспорту, які викидають шкідливі речовини в повітря	Виникнення смогу	Встановлення на промислових підприємствах фільтрів, пиловловлювачів, запровадження безвідходних виробництв; Використання для автотранспорту більш чистих видів пального (природного газу, суміші спиртів) перехід на електромобілі
?	?	?

§ 64. СПОСОБИ УПЕРЕДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ

- Пригадайте, як можна запобігти забрудненню повітря і води.
- Про які природоохоронні території ви дізналися, вивчаючи материки?

Екологічні проблеми, пов’язані з виснаженням природних ресурсів і забрудненням навколошнього середовища, потребують негайного розв’язування. Люди їх спричинили, а тепер змушені шукати вихід з «глухого екологічного кута». Для подолання цих проблем є чимало способів, які ґрунтуються на досягненнях науки і техніки.

ВІДХОДИ – У ДОХОДИ. Корисні копалини, як ви пам’ятаєте, належать до невідновлюваних ресурсів. Їх запаси у надрах Землі обмежені, а поповнення майже неможливе, тому що утворення триває мільйони років. Оскільки вугілля, нафта, природний газ і руди колись вичерпаються, то спеціалісти радять звернути увагу на... звалища і смітники, які дедалі більше захаращують планету. Крім того, відходи можуть бути додатковими «родовищами сировини». Уже нині дефіцитні метали видобувають з відвала, донедавна нікому не потрібних. Так, у Мексиці на одній з копалень у відходах було «поховано» 80 тис. тонн міді. У териконах зосереджена якісна сировина для виробництва кераміки, щебінки, цементу та інших будівельних матеріалів. З побутового сміття навчилися виробляти горючий газ і добрива.

Можна навести безліч прикладів, коли використання відходів дає доходи.

При цьому зберігаються мільйони тонн корисних копалин. Так одночасно можна розв’язати проблеми збереження мінеральних ресурсів і очищення довкілля від забруднення.

ЧИСТИ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ. Електроенергія є основою господарства. Вона необхідна не тільки для того, щоб горіло світло, працювали телевізор, холодильник, пральна машина й інша побутова техніка. Нині і хліб випікається, і метал виплавляється в електропечах, вода подається електронасосами, їздять електропоїзди, тобто скрізь працює електроенергія. Її виробництво з екологічно чистих джерел розв’язало б і проблему виснаження паливних корисних копалин, і забруднення повітря викидами ТЕС. Ви вже

Не вміємо використовувати

Щорічно у світі видобувають близько 300 млрд тонн корисних копалин. У багатьох країнах у відходи йде 90 % сировини і лише 10 % — на виробництво продукції. Тобто навіть за сучасного рівня розвитку техніки й технологій людина не навчилася повністю використовувати природні багатства.

Якщо охолодити глибинні надра нашої планети лише на 1 °С і використати отримане тепло для електростанцій, то вони могли б давати електроенергію протягом мільйонів років.

Сонячні батареї для одержання електроенергії

знаєте про використання таких екологічно чистих енергетичних ресурсів (тобто таких, що не дають шкідливих відходів), як енергія вітру, хвиль, припливів і відпливів. Джерелом енергії є й наше далеке світило — Сонце. Воно безкоштовно дає людям те, що вони з величими труднощами розшукають

і видобувають з надр планети. Сонце посилає на Землю енергію в 20 тис. разів більшу, ніж ми маємо від паливних ресурсів. А використовуємо нині лише 1/5000 її частку, хоча сонячні електростанції працюють вже в багатьох країнах світу. Поза всяким сумнівом, з часом вони стануть звичними, як нинішні теплові. Вони будуть без труб, що димлять і забруднюють повітря тоннами шкідливих викидів, без відвалів, що утворюють гори шлаків і золи.

Ще одним екологічно чистим джерелом електроенергії можуть стати гарячі підземні води. Учені стверджують, що до глибини 50 км вони є майже повсюдно. Їх теплова енергія в тисячі разів перевищує енергію всіх паливних корисних копалин. Це ще одна можливість замінити в майбутньому паливні ресурси, які вичерпуються.

Хіба в таких спробах одержання енергії, нехай поки що їй експериментальних, не приховується реальний спосіб розв'язування проблем? Здійснити це — справа науки і ваша, наступного покоління.

Економне використання води — важливий крок до її збереження

ЕКОНОМІЯ РЕСУРСІВ. Велику користь у справі збереження мінеральних, лісових і водних ресурсів може дати їх заощадження. Ось повчальне порівняння: кожний міський житель в Україні щодоби витрачає в середньому 350 л води, натомість у країнах Західної Європи її в побуті використовують майже втричі менше — 120 л. Тому не забувайте вимикати воду в момент, коли, наприклад, чистите зуби або коли налиюєтесь в душі.

Економне використання води у побуті й на виробництві має стати нормою, адже надмірний водозабір призводить до обміління й висихання річок та озер.

ПРИРОДООХОРОННІ ТЕРИТОРІЇ. Для збереження і відновлення природного середовища на різних материках створюють природоохоронні території. Це природні заповідники, національні парки, заказники, резервати. Нині їх загальна площа становить лише 3 % площин суходолу.

Природні заповідники — це території (або акваторії), де охороняються і вивчаються типові природні комплекси. Там забороняється будь-яка господарська діяльність. Особливе

значення мають **біосферні заповідники**, які мають статус міжнародних і утворюють єдину всесвітню мережу спостереження за станом природного середовища.

Національні природні парки — це території, де сувора охорона природних комплексів поєднується з використанням їх для відпочинку й оздоровлення людей. Національні парки є на всіх материках. Найбільші за площею зосереджені в *Північній Америці, Африці та Австралії*.

Заказники — це зазвичай невеликі території (ділянки долини чи узбережжя, гай, озеро), де охорона природних комплексів поєднується з обмеженою господарською діяльністю, якщо вона не завдає шкоди об'єктам охорони. У деяких країнах створюють **резервати**, які мають таке саме значення, що й заказники.

Пам'ятки природи — це окремі унікальні об'єкти природи (скелі чудернацької форми, відслонення гірських порід, водоспади, джерела, віковічні дерева тощо), які потребують охорони.

Кількість природоохоронних територій у світі збільшується.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ У РОЗВ'ЯЗАННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ. Охорона природного середовища — проблема глобальна, вона стосується всіх. Забруднені повітря і вода не зважають на державні кордони.

Наприклад, отруйні гази, які викидають у повітря заводи *Великої Британії, Бельгії та Німеччини*, переважаючі вітри відносять на північ та схід і осідають на території *Норвегії, Швеції, країн Східної Європи*. У забруднення *Рейну* внесли свою частку п'ять країн Європи, розташованих у її басейні, а *Дунаю* — вісім.

Отже, нагальна потреба охорони нашого спільногого дому — Землі — потребує об'єднання зусиль усіх країн, усіх континентів. Це називається **міжнародним співробітництвом**. Існують міжнародні угоди між країнами щодо раціонального використання природних ресурсів (наприклад, вилову риби), обмеження шкідливих викидів в атмосферу, взаємне повідомлення про несприятливі екологічні ситуації. До провідних міжнародних організацій належить **ЮНЕСКО — Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури**. У її роботі беруть участь понад 190 країн світу. Організація розробляє і координує виконання таких важливих природоохоронних програм, як «Людина і біосфера», «Вивчення Світового океану» та ін.

Грінпіс — міжнародна природоохоронна організація

Кіотський протокол

Учасники конференції ООН, що відбулася в м. Кіото (Японія), підписали протокол про обмеження і скорочення викидів в атмосферу. Згідно з цим документом усі розвинені країни світу взяли на себе зобов'язання впродовж 2008–2012 рр. зменшити принаймні на 5 %, порівняно з 1990 р., викиди газів, які спричиняють глобальне потепління клімату.

ЮНЕСКО

ВСОП

ВФДП

Питаннями охорони і раціонального використання природних ресурсів опікується *Всесвітній союз охорони природи (ВСОП)*. Його діяльність підтримують 83 країни світу. Ця організація видає Червону книгу з переліком рідкісних і зникаючих рослин і тварин. Нині Червоні книги створено в більшості країн світу, в тому числі і в Україні. Плідно працюють *Всесвітній фонд дикої природи (ВФДП)* і *Грінпіс* (Зелений світ) — міжнародна громадська організація, яка опікується питаннями охорони навколошнього середовища.

Від стану природи залежить життя кожного з нас, і кожний землянин є відповідальним за стан довкілля. Тому збереження природи повинно стати правилом і нормою кожної людини.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

- Основними способами упередження екологічних проблем є: переробка відходів і впровадження безвідходних технологій; використання екологічно чистих джерел енергії; очищення забруднених вод; ощадливе використання ресурсів у побуті й на виробництві.
- Природоохоронні території — це природні заповідники, національні природні парки, заказники, резервати, пам'ятки природи.
- Новітні технології сучасності, вміння бути бережливими й економічними — ключ до збереження природних ресурсів й охорони природи.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які є способи розв'язування проблеми виснаження корисних копалин?
2. Які природоохоронні території чи об'єкти є у вашій місцевості?
3. Чому для розв'язування екологічних проблем важливе міжнародне співробітництво?
4. Назвіть міжнародні організації, що займаються питаннями збереження навколошнього середовища.

ГЕОГРАФІЧНА ЗАДАЧА

З водогінного крана, який протікає, за добу втрачається 100 л води. Обчисліть, якими будуть втрати води за тиждень у багатоквартирному будинку на 600 помешкань, якщо крани протікають у кожній п'ятій квартирі.

КНИЖКОВА ПОЛІЦЯ

1. Антуан де Сент-Екзюпері. Планета людей. Маленький принц. — Львів: Вища шк., 1981.
2. Савчук Іван. Міжнародні організації. — К.: Шк. світ, 2007.
3. Экология: Познавательная энциклопедия. — М.: Кристина и К, 1994.

Предметний покажчик

A

Аборигени (тубільці) 138

Антициклон 198

Архіпелаг 255

Атлас 10

Атол 256

Б

Бедленди 277

Бризи 33

В

Ваді 64, 67

Вертикальна поясність 48

Височини 28

Відроджені гори 194

Віллі-віллі 130

Водні маси 43

Г

Географічна зональність 44

Географічне положення 52

Географічний пояс 44

Геологічна історія 27

Геохронологічна таблиця 25, 27

Глибоководні жолоби 30

Глобальне забруднення 281

Глобальне потепління клімату 285

Гори 28

– брилові 29

– складчасті 29

– складчасто-брилові 29

Горст 29

Грабен 29

Грінпіс 286

Д

Джерела географічних знань

Джунглі 217

Е

Ендеміки 107

З

Заказники 285

Заповідники 285

Західні вітри 33, 197

Земна кора

– континентальна 19

– океанічна 19

К

Каньйони 160

Кислотні дощі 280

Класифікація карт 11

Клімат 32

Кліматичні області 37

Кліматичний пояс 36

– арктичний (антарктичний) 39

– екваторіальний 37

– основний 36

– перехідний 36

– помірний 38

– субарктичний (субантарктичний) 39

– субекваторіальний 38

– субтропічний 38

– тропічний 38

Кліматотвірні чинники 32

Колонія 86

Кріки 131

Л

Ложе океану 30

М

Материки 6

Материкова півкуля 7

Методи дослідження 8

– аерокосмічний 8

– картографічний 8

– моделювання 8

– палеографічний 8

Міжнародне співробітництво 285

Мусони 33, 198

Н

Нагір'я 29

Національні природні парки 285

Нераціональне

природокористування 277

Низовини 28

Додаток

О	
Оазиси	67
Область внутрішнього стоку	64
Область складчастості	27
Океані	6
Океанічна півкуля	7
Останці	126
Острівні дуги	30
Острови	7, 256
– материкові	256
– вулканічні	256
– коралові	256
П	
Пампа	113
Пам'ятки природи	285
Пасати	33, 34
Підводна окраїна материків	30
Плато	28
Платформи	25
– давні	26
– молоді	26
Плита	25
Плоскогір'я	28
Повітряні маси	32
Посуха	77, 90
Прерії	173
Природні зони	44
– арктичних (антарктичних)	
пустель	47
– вологих екваторіальних лісів	
– мішаних і широколистих лісів	
– пустель і напівпустель	46
– саван і рідколісся	46
– степів і лісостепів	46
– тайги	47
– тундри	47
Природні ресурси	262
– біологічні	277
– вичерпні	276
– водні	275
– земельні	275
– кліматичні	276
– невідновлювані	277
– невичерпні	276
Природні умови	275
Природний комплекс	278
П	
Природно-антропогенний комплекс	278
Природоохоронні території	286
Пушта	209
Р	
Райони екологічного лиха	281
Раціональне природокористування	277
Резервати	285
Релікти	133
Рівнини	28
Рифи	256
Рифтова долина	30
Рухомі пояси	26
С	
Сейсмічні (рухомі) пояси	26
Сельва	110
Серединно-оceanічні хребти	30
Скреб	136
Солоність	40
Солончаки	210
Спустелення	81
Стихійні природні явища	80
Стокові вітри	150
Східні полярні вітри	33
Т	
Тектонічні структури	25
Течії	41
Торнадо	163
Трансформація повітряних мас	197
Тропічні циклони	163, 251
Тубільці (аборигени)	138
Ц	
Циклони	262
Ч	
Червона книга	286
Частини світу	6
Ш	
Шельфові льодовики	147
Щ	
Щит	56